

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 343

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

55. sējums

2012. gada 14. decembris

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1152/2012 (2012. gada 21. novembris), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku 30

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu ⁽¹⁾ 32
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/35/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko groza Direktīvu 2008/106/EK par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni ⁽¹⁾ 78

Cena: EUR 7

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1151/2012

(2012. gada 21. novembris)

par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu un 118. panta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Savienības lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūras produktu kvalitāte un dažādība ir viena no tās nozīmīgām priekšrocībām, kas Savienības ražotājiem sniedz konkurences priekšrocību un rada lielu ieguldījumu Savienības dzīvajā kultūras un gastronomijas mantojumā. Tas notiek, pateicoties to Savienības lauksaimnieku un ražotāju prasmēm un apņēmībai, kuri saglabājuši dzīvas tradīcijas, vienlaikus ņemot vērā jaunu ražošanas metožu un materiālu attīstību.

(2) Savienības iedzīvotāji un patērētāji arvien vairāk pieprasa kvalitāti, kā arī tradicionālus produktus. Tie rūpējas arī par lauksaimnieciskās ražošanas dažādības saglabāšanu

Savienībā. Tas rada pieprasījumu pēc lauksaimniecības produktiem vai pārtikas produktiem ar nosakāmām specifiskām īpašībām, jo īpaši tām, kas saistītas ar to ģeogrāfisko izcelsmi.

(3) Ražotāji var turpināt ražot virkni dažādu kvalitatīvu produktu tikai tad, ja tie par savām pūlēm saņem taisnīgu atlīdzību. Lai to panāktu, tiem jāspēj nodot pircējiem un patērētājiem informāciju par to produktu īpašībām godīgas konkurences apstākļos. Tam ir arī nepieciešams, lai ražotāji varētu pareizi identificēt to produktus tirgū.

(4) Funkcionējošas kvalitātes shēmas, kas paredzētas ražotājiem un kas atalgo ražotājus par pūlēm ražot virkni dažādu kvalitatīvu produktu, var veicināt lauku ekonomiku. Tas jo īpaši attiecas uz mazāk labvēlīgiem apgabaliem, kalnu rajoniem un visattālākajiem reģioniem, kur lauksaimniecības nozare veido būtisku ekonomikas daļu un kur ir lielas ražošanas izmaksas. Tādā veidā kvalitātes shēmas var veicināt un papildināt lauku attīstības politiku, kā arī kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) tirgus un ienākumu atbalsta politikas virzienus. Tās jo īpaši var sniegt ieguldījumu apgabalos, kur lauksaimniecības nozarei ir lielāka ekonomiskā nozīme, un jo īpaši nelabvēlīgos apgabalos.

(5) Stratēģijas "Eiropa 2020" politikas prioritātes, kas noteiktas Komisijas paziņojumā ar nosaukumu "Eiropa 2020 – stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei", ietver mērķus panākt konkurētspējīgu ekonomiku, kuras pamatā ir zināšanas un inovācijas, un veicināt ekonomiku ar augstu nodarbinātības līmeni, nodrošinot sociālo un teritoriālo kohēziju. Tāpēc lauksaimniecības produktu kvalitātes politikai būtu jānodrošina ražotājiem pareizie instrumenti, ar kuriem labāk identificēt un reklamēt tos produktus, kuriem piemīt specifiskas īpašības, vienlaikus aizsargājot minētos ražotājus no negodīgas prakses.

⁽¹⁾ OV C 218, 23.7.2011., 114. lpp.

⁽²⁾ OV C 192, 1.7.2011., 28. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 13. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 13. novembra lēmums.

- (6) Paredzētajam papildu pasākumu kopumam vajadzētu būt saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principu.
- (7) Lauksaimniecības produktu kvalitātes politikas pasākumi ir noteikti Padomes Regulā (EEK) Nr. 1601/91 (1991. gada 10. jūnijs), ar ko nosaka vispārīgus noteikumus par aromatizētu vīnu, aromatizētus vīnus saturošu dzērienu un aromatizētus vīnus saturošu kokteiļu definēšanu un to nosaukumu un noformējumu veidošanu⁽¹⁾; Padomes Direktīvā 2001/110/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz medu⁽²⁾, un jo īpaši tās 2. pantā; Padomes Regulā (EK) Nr. 247/2006 (2006. gada 30. janvāris), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālakajiem Eiropas Savienības reģioniem⁽³⁾, un jo īpaši tās 14. pantā; Padomes Regulā (EK) Nr. 509/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem kā garantētām tradicionālām īpatnībām⁽⁴⁾; Padomes Regulā (EK) Nr. 510/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību⁽⁵⁾; Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula)⁽⁶⁾, un jo īpaši tās II daļas II sadaļas I nodaļas I iedaļā un la iedaļas I apakšiedaļā; Padomes Regulā (EK) Nr. 834/2007 (2007. gada 28. jūnijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu⁽⁷⁾; un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību⁽⁸⁾.
- (8) Uz lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu marķēšanu būtu jāattiecinā vispārējie noteikumi, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu⁽⁹⁾, un jo īpaši noteikumi, kuru mērķis ir nepieļaut tāda marķējuma izmantošanu, kas patērētājiem var radīt neskaidrības vai tos maldināt.
- (9) Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku kā prioritāti noteica lielākas vispārējās saskaņotības un konsekvences panākšanu attiecībā uz lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku.
- (10) Lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem paredzētajai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu shēmai un garantētu tradicionālo īpatnību shēmai piemīt daži kopīgi mērķi un noteikumi.
- (11) Savienība jau kādu laiku cenšas īstenot pieeju, kuras mērķis ir vienkāršot KLP regulatīvo sistēmu. Šī pieeja būtu jāpiemēro arī regulām lauksaimniecības produktu kvalitātes politikas jomā, vienlaikus neapšaubot minēto produktu specifiskās īpašības.
- (12) Dažas regulas, kas ir lauksaimniecības produktu kvalitātes politikas daļa, nesen ir pārskatītas, tomēr vēl nav pilnībā īstenotas. Tāpēc tās nebūtu jāiekļauj šajā regulā. Tomēr tās var iestrādāt vēlākā posmā pēc tam, kad tiesību akti būs pilnībā ieviesti.
- (13) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, vienotā tiesiskajā regulējumā būtu jāapvieno tie noteikumi, kas aptver jaunus vai atjauninātos Regulas (EK) Nr. 509/2006 un Regulas (EK) Nr. 510/2006 noteikumus un tos Regulas (EK) Nr. 509/2006 un Regulas (EK) Nr. 510/2006 noteikumus, kas tiek saglabāti.
- (14) Skaidrības un pārredzamības nolūkā Regula (EK) Nr. 509/2006 un Regula (EK) Nr. 510/2006 tādēļ būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo regulu.
- (15) Šīs regulas darbības jomai būtu jāaptver tikai lietošanai pārtikā paredzētie lauksaimniecības produkti, kas uzskaitīti Līguma I pielikumā, un tādu produktu saraksts, kuri ir ārpus minētā pielikuma darbības jomas, bet ir cieši saistīti ar lauksaimniecisko ražošanu vai lauku ekonomiku.
- (16) Šajā regulā paredzētie noteikumi būtu jāpiemēro, neskarot jau spēkā esošus Savienības tiesību aktus par vīniem, aromatizētajiem vīniem, stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem, bioloģiskās lauksaimniecības produktiem vai tālākiem reģioniem.
- (17) Darbības jomai attiecībā uz cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm būtu jāattiecas vienīgi uz produktiem, kuriem pastāv nesaraucama saikne starp produkta vai pārtikas produkta īpašībām un ģeogrāfisko izcelsmi. Tas, ka pašreizējā shēmā ir iekļauta tikai noteikta veida šokolāde kā konditorejas izstrādājums, ir anomālija, kas būtu jālabo.
- (18) Cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības īpašie mērķi ir lauksaimniekiem un ražotājiem nodrošināt taisnīgu atbildību par konkrētā produkta vai tā ražošanas veida kvalitāti un īpašībām un sniegt skaidru informāciju par produktiem, kuriem ir specifiskas īpašības, kas ir saistītas ar ģeogrāfisko izcelsmi, tādējādi ļaujot patērētājiem pārdomātāk izvēlēties pirkumus.

(1) OV L 149, 14.6.1991., 1. lpp.

(2) OV L 10, 12.1.2002., 47. lpp.

(3) OV L 42, 14.2.2006., 1. lpp.

(4) OV L 93, 31.3.2006., 1. lpp.

(5) OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

(6) OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

(7) OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.

(8) OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.

(9) OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.

- (19) Nodrošināt ar Savienībā aizsargātiem nosaukumiem saistīto intelektuālā īpašuma tiesību vienotu ievērošanu visā Savienībā ir prioritāte, ko var efektīvāk sasniegt Savienības līmenī.
- (20) Savienības sistēma, kas aizsargā cilmes vietas nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, nodrošinot to iekļaušanu reģistrā, veicina minēto instrumentu attīstību, jo no tās izrietošā vienotā pieeja nodrošina godīgu konkurenci to ražotāju vidū, kuru ražotajiem produktiem ir šādas norādes, un paaugstina produktu uzticamību no patērētāju viedokļa. Savienības līmenī būtu jāparedz cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu attīstība un jāveicina to aizsardzības mehānismu izveide trešās valstīs saskaņā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) sistēmu vai daudzpusējiem un divpusējiem nolīgumiem, tādējādi sekmējot to, ka produktu un to ražošanas veida kvalitāti atzīst par elementu, kas sniedz pievienoto vērtību.
- (21) Ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot Padomes Regulu (EEK) Nr. 2081/92 (1992. gada 14. jūlijs) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību⁽¹⁾ un Regulu (EK) Nr. 510/2006, ir jārisina konkrēti jautājumi, jāskaidro un jāvienkāršo daži noteikumi un jāoptimizē šīs shēmas procedūras.
- (22) Ņemot vērā pastāvošo praksi, arī turpmāk būtu jādefinē un jā saglabā divi atšķirīgi instrumenti, kas parāda saikni starp produktu un tā ģeogrāfisko izcelsmi, proti, aizsargāti cilmes vietas nosaukumi un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes. Nemainot minēto instrumentu principu, būtu jāpieņem dažas izmaiņas definīcijās, lai labāk atspoguļotu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes definīciju, kas noteikta Līgumā par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem, un lai panāktu, ka uzņēmējiem tie ir vieglāk un skaidrāk saprotami.
- (23) Lauksaimniecības produktam vai pārtikas produktam ar šādu ģeogrāfisko aprakstu būtu jāatbilst konkrētiem specifikācijā izklāstītiem nosacījumiem, piemēram, īpašām prasībām, kuru mērķis ir ražošanas apgabala dabas resursu vai ainavas aizsardzība vai lauksaimniecības dzīvnieku labturības uzlabošana.
- (24) Lai cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm varētu piemērot aizsardzību dalībvalstu teritorijās, tie būtu jāreģistrē vienīgi Savienības līmenī. Sākot no dienas, kurā iesniegts pieteikums šādai reģistrēšanai Savienības līmenī, dalībvalstīm būtu jāvar piešķirt pagaidu aizsardzību valsts līmenī, neietekmējot Savienības iekšējo vai starptautisko tirdzniecību. Aizsardzībai, ko, veicot reģistrāciju, piešķir ar šo regulu, vajadzētu būt vienlīdz pieejamai trešo valstu cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas atbilst attiecīgajiem kritērijiem un ir aizsargāti to izcelsmes valstī.
- (25) Reģistrācijas procedūrai Savienības līmenī būtu jānodrošina iespēja jebkurai likumīgi ieinteresētai fiziskai vai juridiskai personai, kas nāk no dalībvalsts, kura nav pieteikuma dalībvalsts, vai no trešās valsts, izmantot savas tiesības, paziņojot iebildumus.
- (26) Aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu iekļaušanai reģistrā būtu arī jānodrošina informācija patērētājiem un tirdzniecībā iesaistītajām personām.
- (27) Savienība risina sarunas ar tirdzniecības partneriem par starptautiskiem nolīgumiem, tostarp par tādiem, kuri attiecas uz cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību. Lai veicinātu to, ka sabiedrībai tiek sniegta informācija par tādējādi aizsargātiem nosaukumiem, un jo īpaši lai nodrošinātu minēto nosaukumu aizsardzību un lietošanas kontroli, nosaukumus var ierakstīt aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā. Ja vien šādos starptautiskajos nolīgumos nosaukumi nav īpaši minēti kā cilmes vietas nosaukumi, tie būtu jāieraksta reģistrā kā aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.
- (28) Ņemot vērā šo norāžu specifiskās iezīmes, būtu jāpieņem īpaši noteikumi par marķēšanu attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, prasot ražotājiem uz iesaiņojuma izmantot attiecīgus Savienības simbolus vai norādes. Savienības nosaukumu gadījumā šādu simbolu vai norāžu lietojumam vajadzētu būt obligātam, lai labāk iepazīstinātu patērētājus ar šo produktu kategoriju un ar tiem saistītajām garantijām un lai ļautu vieglāk atpazīt šos produktus tirgū, tādējādi atvieglojot pārbaudes. Ņemot vērā PTO prasības, šādu simbolu vai norāžu lietošanai vajadzētu būt brīvprātīgai attiecībā uz trešās valsts ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un cilmes vietas nosaukumiem.
- (29) Būtu jānodrošina aizsardzība reģistrā iekļautajiem nosaukumiem, lai panāktu, ka šie nosaukumi tiek lietoti godīgi, un lai novērstu praksi, kas var maldināt patērētājus. Turklāt būtu jāievieš skaidrība par līdzekļiem, ar kuriem nodrošina ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietas nosaukumu aizsardzību, īpaši attiecībā uz ražotāju grupu un dalībvalstu kompetento iestāžu lomu.
- (30) Būtu jāparedz īpašas atkāpes, kas pārejas laikā pieļauj reģistrēto nosaukumu lietošanu vienlaikus ar citiem nosaukumiem. Minētajām atkāpēm vajadzētu būt vienkāršākām un skaidrākām. Dažos gadījumos, lai pārvarētu

⁽¹⁾ OV L 208, 24.7.1992., 1. lpp.

īslaicīgas grūtības, un saistībā ar mērķi ilgtermiņā nodrošināt, lai visi ražotāji ievēro specifikācijas, minētās atkāpes var paredzēt uz laikposmu līdz desmit gadiem.

- (31) Būtu jāprecizē saskaņā ar šo regulu piešķirtās aizsardzības darbības joma, jo īpaši attiecībā uz tiem ierobežojumiem jaunu preču zīmju reģistrēšanā, kuri izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm⁽¹⁾, un kuri ir pretrunā aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrācijai, kā tas jau ir ar jaunu preču zīmju reģistrāciju Savienības līmenī. Šāds precizējums ir nepieciešams arī attiecībā uz agrāko tiesību īpašniekiem intelektuālā īpašuma jomā, jo īpaši tām, kuras attiecas uz preču zīmēm un homonīmiem nosaukumiem, kas reģistrēti kā aizsargāti cilmes vietas nosaukumi vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.
- (32) Cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība būtu jāpaplašina, attiecinot to uz reģistrēto nosaukumu nepareizu izmantošanu, imitāciju un atdarināšanu attiecībā uz precēm, kā arī attiecībā uz pakalpojumiem, lai nodrošinātu augstu aizsardzības līmeni un lai minēto aizsardzību saskaņotu ar vīna nozarē piemērojamo aizsardzību. Gadījumos, kad aizsargāti cilmes vietas nosaukumi vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes tiek izmantotas kā sastāvdaļas, būtu jāņem vērā Komisijas paziņojums ar nosaukumu "Pamatnostādnes par tādu pārtikas produktu marķēšanu, kuru sastāvā ietilpst produkti ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu (ACVN) vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi (AGIN)".
- (33) Nosaukumiem, kas 2013. gada 3. janvārī jau reģistrēti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 510/2006, joprojām būtu jāpiemēro aizsardzība saskaņā ar šo regulu, un tie reģistrā būtu jāiekļauj automātiski.
- (34) Garantēto tradicionālo īpatnību shēmas īpašais mērķis ir palīdzēt tradicionālo produktu ražotājiem nodot patērētājiem informāciju par īpašībām, kas palielina viņu ražoto produktu pievienoto vērtību. Tomēr, tā kā ir reģistrēti tikai daži nosaukumi, pašreizējā garantēto tradicionālo īpatnību shēma nav realizējusi savas iespējas. Tāpēc pašreizējie noteikumi būtu jāuzlabo, jāpadara skaidrāki un konkrētāki, lai shēma būtu saprotamāka, labāk darbotos un būtu pievilcīgāka iespējamiem pieteikumu iesniedzējiem.
- (35) Pašreizējā shēma nodrošina iespēju reģistrēt nosaukumu identificēšanas nolūkā, neveicot nosaukuma rezervēšanu Savienībā. Tā kā ieinteresētās personas nav labi izpratušas šo iespēju un tā kā tradicionālo produktu identificēšanas funkciju ir iespējams labāk veikt dalībvalsts vai reģionālajā līmenī, piemērojot subsidiaritātes principu, šī iespēja

būtu jāpārtrauc. Ņemot vērā pieredzi, shēmai būtu jāattiecas tikai uz nosaukumu rezervēšanu visā Savienībā.

- (36) Lai nodrošinātu, ka shēmā tiek reģistrēti īstu tradicionālo produktu nosaukumi, būtu jāpielāgo nosaukuma reģistrēšanas kritēriji un nosacījumi, jo īpaši tie, kas attiecas uz jēdziena "tradicionāls" definīciju, kurai būtu jāaptver produkti, kas ražoti ilgstošā laikposmā.
- (37) Lai nodrošinātu garantēto tradicionālo īpatnību atbilstību to specifikācijai, kā arī to konsekvenci, pašiem ražotājiem, apvienojoties grupās, specifikācijā būtu jānosaka produkta definīcija. Iespējai reģistrēt nosaukumu kā garantētu tradicionālo īpatnību vajadzētu būt pieejamai trešo valstu ražotājiem.
- (38) Lai iegūtu tiesības nosaukumu rezervēt, garantētām tradicionālām īpatnībām vajadzētu būt reģistrētām Savienības līmenī. Iekļaušanai reģistrā būtu jānodrošina arī informācija patērētājiem un tirdzniecībā iesaistītajām personām.
- (39) Lai izvairītos no nevienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšanas, ikvienam ražotājam, tostarp trešās valsts ražotājam, vajadzētu būt tiesībām izmantot reģistrētus garantēto tradicionālo īpatnību nosaukumus ar noteikumu, ka attiecīgais produkts atbilst attiecīgās specifikācijas prasībām un ražotājs ir iekļauts kontroles sistēmā. Savienībā ražotām garantētām tradicionālām īpatnībām marķējumā būtu jānorāda Savienības simbols, un to būtu jāspēj sasaistīt ar norādi "garantēta tradicionālā īpatnība".
- (40) Lai aizsargātu reģistrētos nosaukumus no neatbilstošas lietošanas vai prakses, kas varētu maldināt patērētājus, to lietošana būtu jārezervē.
- (41) Būtu jāparedz, ka uz tiem nosaukumiem, kas jau reģistrēti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 509/2006, bet uz kuriem 2013. gada 3. janvārī citādi neattiektos šīs regulas darbības joma, pārejas laikā turpina attiekties Regulā (EK) Nr. 509/2006 izklāstītie lietošanas noteikumi.
- (42) Būtu jāievieš procedūra, lai reģistrētu nosaukumus, kas ir reģistrēti bez nosaukuma rezervācijas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 509/2006, lai tos varētu reģistrēt ar nosaukuma rezervāciju.
- (43) Būtu jāparedz arī pārejas pasākumi attiecībā uz reģistrācijas pieteikumiem, ko Komisija ir saņēmusi pirms 2013. gada 3. janvāra.
- (44) Būtu jāievieš otrā līmeņa kvalitātes sistēmas, kuru pamatā ir pievienoto vērtību radoši kvalitātes apzīmējumi, kurus var izplatīt iekšējā tirgū un kuri ir piemērojami brīvprātīgi. Minētie fakultatīvie kvalitātes apzīmējumi būtu jāattiecinā uz specifiskām horizontālām īpašībām saistībā ar vienu vai vairākām produktu kategorijām, lauksaimniecības metodēm vai pārstrādes īpatnībām, ko piemēro konkrētos apgabalos. Fakultatīvais kvalitātes apzīmējums

⁽¹⁾ OV L 299, 8.11.2008., 25. lpp.

“produkts no kalnu rajoniem” līdz šim ir atbildis nosacījumiem, un tirgū šim produktam radīs pievienoto vērtību. Komisija var pieņemt pamatnostādnes, lai sekmētu Direktīvas 2000/13/EK piemērošanu tajos gadījumos, kad pārtikas produktu marķēšana var radīt neskaidrības patērētāju vidū saistībā ar fakultatīvajiem kvalitātes apzīmējumiem, tostarp jo īpaši saistībā ar “produktiem no kalnu rajoniem”.

- (45) Lai ražotājiem kalnu rajonos nodrošinātu efektīvu līdzekli, kā labāk pārdot savu produktu, un mazinātu pašreizējo patērētāju maldināšanas risku par tirgū pieejamo produktu izcelsmi no kalnu rajoniem, būtu jāparedz tas, ka Savienības līmenī tiek definēts fakultatīvs kvalitātes apzīmējums produktiem no kalnu rajoniem. Kalnu rajonu definīcija būtu jāizstrādā, balstoties uz vispārējiem klasifikācijas kritērijiem, ko izmanto, lai noteiktu kalnu rajonu, kas minēts Padomes Regulā (EK) Nr. 1257/1999 (1999. gada 17. maijs) par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai⁽¹⁾.
- (46) Ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un garantēto tradicionālo īpatnību pievienotās vērtības pamats ir patērētāju uzticēšanās. Tā ir ticama tikai tad, ja vienlaikus tiek veiktas efektīvas pārbaudes un kontroles. Minētajām kvalitātes shēmām būtu jāpiemēro oficiālo kontroļu pārraudzības sistēma saskaņā ar principiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem⁽²⁾, un tām būtu jāietver pārbaudīšanas sistēma visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos. Lai palīdzētu dalībvalstīm labāk piemērot Regulas (EK) Nr. 882/2004 noteikumus attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un garantēto tradicionālo īpatnību kontrolēm, šajā regulā būtu jāmin atsauces uz būtiskākajiem pantiem.
- (47) Lai patērētājam garantētu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un garantēto tradicionālo īpatnību specifiskās īpašības, uzņēmējiem būtu jāpiemēro sistēma, ar kuru pārbauda atbilstību produkta specifikācijai.
- (48) Lai nodrošinātu kompetento iestāžu objektivitāti un efektivitāti, tām būtu jāatbilst vairākiem darbības kritērijiem. Būtu jāparedz noteikumi par dažu konkrētu kontroles uzdevumu veikšanas kompetenču deleģēšanu kontroles iestādēm.
- (49) Kontroles struktūru akreditācijā būtu jāizmanto Eiropas Standartizācijas komitejas (CEN) izstrādātie Eiropas standarti (EN standarti) un Starptautiskās Standartu organizā-

cijas (ISO) izstrādātie starptautiskie standarti; minētie standarti minētajām struktūrām būtu jāizmanto arī savā darbībā. Minēto struktūru akreditācijai būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību⁽³⁾.

- (50) Informācija par kontroles darbībām, kas veiktas attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un garantētajām tradicionālajām īpatnībām, būtu jāiekļauj valstu daudzgadu kontroles plānos un gada ziņojumā, ko dalībvalstis gatavo saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004.
- (51) Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām iekasēt nodevas, lai segtu radušos izdevumus.
- (52) Spēkā esošie noteikumi attiecībā uz tādu nosaukumu turpmāku lietošanu, kas ir sugas vārdi, būtu jāpadara skaidrāki, lai sugas vārdiem, kas ir līdzīgi vai veido daļu no aizsargāta vai rezervēta nosaukuma vai apzīmējuma, saglabātu to sugas vārda statusu.
- (53) Dienai, pēc kuras nosaka, kam ir agrāka izcelsme – preču zīmei un cilmes vietas nosaukumam vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei –, vajadzētu būt dienai, kurā iesniegts pieteikums par preču zīmes reģistrāciju Savienībā vai dalībvalstīs, un dienai, kurā Komisijai iesniegts pieteikums par cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību.
- (54) Būtu jāturpina piemērot noteikumus, kuri attiecas uz reģistrācijas atteikumu vai cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes līdzāspastāvēšanu, pamatojoties uz konfliktu ar iepriekš reģistrētu preču zīmi.
- (55) Kritērijiem, saskaņā ar kuriem vēlāku preču zīmju reģistrācija būtu jāatsaka vai, ja tās ir reģistrētas, būtu jāatzīst par nederīgām, pamatojoties uz to, ka tām radies konflikts ar iepriekš reģistrētu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, būtu jāatbilst noteiktajai cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzības darbības jomai.
- (56) Nosaukumu rezervēšanai un norāžu un simbolu izveidei saskaņā ar kvalitātes shēmām, kas paredzētas garantētām tradicionālajām īpatnībām un fakultatīviem kvalitātes apzīmējumiem, nevajadzētu ietekmēt intelektuālā īpašuma tiesības izveidojošu sistēmu noteikumus un jo īpaši tās tiesības, kuras rodas ar cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm paredzētām kvalitātes shēmām vai kuras rodas saskaņā ar preču zīmju tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

⁽²⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.

- (57) Būtu jāprecizē un jāatzīst grupu loma. Grupām ir būtiska nozīme cilmes vietas nosaukumu, ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un garantēto tradicionālo īpatnību nosaukumu reģistrācijas pieteikuma procesā, kā arī saistībā ar grozījumu izdarīšanu specifikācijās un anulēšanas pieprasījumiem. Grupa var arī izstrādāt pasākumus, kas saistīti ar reģistrēto nosaukumu aizsardzības īstenošanas uzraudzību, ražošanas atbilstību produkta specifikācijai, informāciju un reģistrētā nosaukuma reklāmu, kā arī kopumā jebkurus pasākumus, kuru mērķis ir palielināt reģistrēto nosaukumu vērtību un kvalitātes shēmu efektivitāti. Turklāt tām būtu jāpārbauda produktu pozīcija tirgū. Tomēr šiem pasākumiem nebūtu jāveicina vai jāizraisa pret konkurenci vērsta prakse, kas nav saderīga ar Līguma 101. un 102. pantu.
- (58) Lai nodrošinātu, ka reģistrētie cilmes vietas nosaukumi, ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un garantēto tradicionālo īpatnību nosaukumi atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, attiecīgās dalībvalsts valsts iestādēm būtu jāizskata pieteikumi, ievērojot minimālos kopējos noteikumus, tostarp valsts iebildumu procedūru. Pēc tam pieteikumi būtu rūpīgi jāpārbauda Komisijai, lai nodrošinātu, ka tajos nav acīmredzamu kļūdu un ka ir ņemti vērā Savienības tiesību akti un to ieinteresēto personu intereses, kas atrodas ārpus dalībvalsts, kurā iesniegts pieteikums.
- (59) Cilmes vietas nosaukumu, ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un garantēto tradicionālo īpatnību reģistrācijai vajadzētu būt pieejamai nosaukumiem, kas saistīti ar trešo valstu izcelsmes produktiem un kas atbilst šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem.
- (60) Simboliem, norādēm un saīsinājumiem, kas norāda uz dalību kvalitātes shēmā un attiecīgām tiesībām Savienībā, vajadzētu būt aizsargātiem Savienībā, kā arī trešās valstīs, lai nodrošinātu, ka tos lieto īstiem produktiem un ka patērētāji netiek maldināti par produktu īpašībām. Turklāt, lai aizsardzība būtu efektīva, Komisijai vajadzētu būt iespējai centralizēti izmantot pietiekamus budžeta līdzekļus atbilstīgi Padomes Regulai (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽¹⁾ un saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽²⁾ 5. pantu.
- (61) Reģistrācijas procedūra attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un garantētām tradicionālajām īpatnībām, tostarp pieteikuma izskatīšanas un iebildumu laikposmi, būtu jāsaīsina un jāuzlabo, jo īpaši attiecībā uz lēmumu pieņemšanu. Komisijai noteiktos apstākļos ar dalībvalstu palīdzību vajadzētu būt atbildīgai par lēmumu pieņemšanu attiecībā uz reģistrāciju. Būtu jānosaka procedūras, kas ļautu izdarīt grozījumus produktu specifikācijās pēc reģistrēšanas un anulēt reģistrētos nosaukumus, jo īpaši, ja produkts vairs neatbilst attiecīgā produkta specifikācijai vai ja nosaukumu vairs nelieto tirgū.
- (62) Būtu jāparedz piemērotas procedūras, lai atvieglotu pārrobežu pieteikumu iesniegšanu saistībā ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu vai garantēto tradicionālo īpatnību kopīgu reģistrāciju.
- (63) Lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus šīs regulas elementus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu attiecībā uz šīs regulas I pielikumā sniegto produktu saraksta papildināšanu; ierobežojumu un atkāpju noteikšanu attiecībā uz barības iegūšanas avotu cilmes vietas nosaukuma gadījumā; ierobežojumu un atkāpju noteikšanu attiecībā uz dzīvnieku kaušanu vai izejvielu iegūšanas avotu; tādu noteikumu paredzēšanu, ar kuriem ierobežo specifikācijā iekļaujamo informāciju; Savienības simbolu noteikšanu; papildu pārejas noteikumu paredzēšanu, lai aizsargātu attiecīgo ražotāju vai ieinteresēto personu tiesības un likumīgās intereses; papildu informācijas paredzēšanu par garantētu tradicionālo īpatnību nosaukumu atbilstības kritērijiem; sīki izstrādātu noteikumu izklāstu par fakultatīvo kvalitātes apzīmējumu kritērijiem; papildu fakultatīvu kvalitātes apzīmējumu rezervēšanu, tā lietošanas nosacījumu noteikšanu un minēto nosacījumu grozīšanu; atkāpju noteikšanu apzīmējuma "produkts no kalnu rajoniem" lietošanai un ražošanas metožu un citu ar minētā fakultatīvā kvalitātes apzīmējuma piemērošanu saistīto kritēriju noteikšanu, jo īpaši tādu nosacījumu paredzēšanai, saskaņā ar kuriem var atļaut izejvielas vai barību, kas iegūta ārpus kalnu rajoniem; papildu noteikumu paredzēšanu, lai apzīmējumiem Savienībā noteiktu sugas vārda statusu; augu šķirņu vai dzīvnieku sugu nosaukumu lietošanas noteikumu paredzēšanu; noteikumu par valstu iebildumu procedūras īstenošanu attiecībā uz kopīgiem pieteikumiem, kas skar vairāk nekā vienas valsts teritoriju, definēšanu; un pieteikuma procesa, iebildumu procesa, grozījumu pieteikuma procesa un anulēšanas procesa noteikumu vispārēju papildināšanu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu

⁽¹⁾ OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.

atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

- (64) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiespīr īstenošanas pilnvaras attiecībā uz noteikumu par specififikācijas formu paredzēšanu; sīki izstrādātu noteikumu par aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistra formu un saturu paredzēšanu; Savienības simbolu un norāžu tehnisko parametru, kā arī noteikumu par to izmantošanu produktiem definēšanu, tostarp attiecībā uz lietojamo atbilstošo valodas versiju; pārejas laika noteikšanu vai pagarināšanu pagaidu atkāpēm no aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu lietošanas; sīki izstrādātu noteikumu par garantētu tradicionālo īpatnību reģistra formu un saturu paredzēšanu; noteikumu paredzēšanu garantēto tradicionālo īpatnību aizsardzībai; visu pasākumu attiecībā uz formu, procedūrām un citiem tehniskiem elementiem paredzēšanu, kas vajadzīgi IV sadaļas piemērošanai; fakultatīvo kvalitātes apzīmējumu lietošanas noteikumu paredzēšanu; noteikumu paredzēšanu vienotai norāžu, saīsinājumu un simbolu aizsardzībai attiecībā uz kvalitātes shēmām; sīki izstrādātu noteikumu paredzēšanu par reģistrācijas un iebildumu procedūrām, formu un noformējumu; pieteikumu noraidīšanu; lēmuma par nosaukuma reģistrāciju pieņemšanu, ja vienošanās nav panākta; sīki izstrādātu noteikumu paredzēšanu par grozījumu pieteikuma procedūrām, formu un noformējumu; aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, vai garantētas tradicionālās īpatnības reģistrācijas anulēšanu; un sīki izstrādātu noteikumu paredzēšanu par anulēšanas procesa procedūrām un formu un par anulēšanas pieprasījumu noformējumu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽¹⁾.

- (65) Attiecībā uz šajā shēmā atzīto aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistra izveidi un uzturēšanu; tādu līdzekļu noteikšanu, ar kuriem publikojami produktu sertifikācijas struktūru nosaukumi un adreses; un nosaukumu reģistrāciju, ja netiek saņemts paziņojums par iebildumu vai netiek sniegts pieņemamu pamatotu iebildumu paziņojums, vai gadījumā, ja tāds tiek sniegts, ir panākta vienošanās, Komisijai vajadzētu būt pilnvarām pieņemt īstenošanas aktus, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķi

1. Šīs regulas mērķis ir palīdzēt lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ražotājiem paziņot pircējiem un patērētājiem informāciju par produkta īpašībām un minēto produktu un pārtikas produktu lauksaimniecības pazīmēm, tādējādi nodrošinot:

- a) godīgu konkurenci lauksaimniekiem un ražotājiem, kas ražo lauksaimniecības produktus un pārtikas produktus ar īpašībām un pazīmēm, kas paaugstina to pievienoto vērtību;
- b) uzticamu informāciju, kas patērētājiem ir pieejama par šādiem produktiem;
- c) intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu; un
- d) iekšējā tirgus integritāti.

Šajā regulā izklāstīto pasākumu mērķis ir atbalstīt lauksaimnieciskos un pārstrādes pasākumus, kā arī lauksaimniecības sistēmas, kas saistītas ar augstas kvalitātes produktiem, tādējādi sekmējot lauku attīstības politikas mērķu sasniegšanu.

2. Ar šo regulu izveido kvalitātes shēmas, kas kalpo par pamatu tādu nosaukumu un apzīmējumu identificēšanai un vajadzības gadījumā aizsardzībai, kuri jo īpaši norāda vai apraksta lauksaimniecības produktus, kam piemīt:

- a) pievienoto vērtību paaugstinošas īpašības; vai
- b) pievienoto vērtību paaugstinošas pazīmes, pateicoties to ražošanā izmantotajām lauksaimniecības vai pārstrādes metodēm vai arī to ražošanas vai tirdzniecības vietai.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz lietošanai pārtikā paredzētajiem lauksaimniecības produktiem, kas uzskaitīti Līguma I pielikumā, un citiem lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem, kas uzskaitīti šīs regulas I pielikumā.

Lai ņemtu vērā starptautiskās saistības vai jaunas ražošanas metodes vai materiālus, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, lai papildinātu šīs regulas I pielikumā sniegto produktu sarakstu. Šādi produkti ir cieši saistīti ar lauksaimniecības produktiem vai lauku ekonomiku.

2. Šo regulu nepiemēro stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem, aromatizētajiem vīniem vai vīnkopības produktiem, kas definēti Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XIb pielikumā, izņemot vīna etiķus.

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

3. Šo regulu piemēro, neskarot citus īpašus Savienības noteikumus, kas saistīti ar produktu laišanu tirgū, un jo īpaši ar vienotu tirgu kopīgo organizāciju, un ar pārtikas marķēšanu.

4. Ar šo regulu izveidotajām kvalitātes shēmām nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā ⁽¹⁾.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "kvalitātes shēmas" ir saskaņā ar II, III un IV sadaļu izveidotās shēmas;
- 2) "grupa" ir jebkura apvienība neatkarīgi no tās juridiskās formas, kuru galvenokārt veido tādi ražotāji vai pārstrādātāji, kuri strādā ar vienu un to pašu produktu;
- 3) "tradicionāls" nozīmē pierādītu izmantošanu iekšzemes tirgū laikposmā, kas pieļauj nodošanu no vienas paaudzes nākamajai; šim laikposmam jābūt vismaz 30 gadiem;
- 4) "marķējums" nozīmē jebkuru tekstu, norādi, preču zīmi, tirdzniecības nosaukumu, attēlu vai simbolu, kas ir saistībā ar pārtikas produktu un atrodas uz jebkura iesaiņojuma, dokumentā, uzrakstā, uz etiķetes, gredzena vai uzlīmes, kas ir pievienots šādam pārtikas produktam vai attiecas uz to;
- 5) "specifiskās iezīmes" saistībā ar produktu ir raksturīgās ražošanas pazīmes, kas produktu skaidri nošķir no citiem līdzīgiem tās pašas kategorijas produktiem;
- 6) "sugas vārdi" ir tie produktu nosaukumi, kas, lai gan attiecas uz vietu, reģionu vai valsti, kurā produkts tika sākotnēji ražots vai pārdots, ir kļuvuši par produkta vispārpieņemtu nosaukumu Savienībā;
- 7) "ražošanas posms" nozīmē ražošanu, pārstrādi vai sagatavošanu;
- 8) "pārstrādes produkti" ir pārtikas produkti, ko iegūst pēc neapstrādātu produktu pārstrādes. Pārstrādes produktos var būt sastāvdaļas, kas vajadzīgas, lai tos ražotu vai tiem piešķirtu specifiskas īpašības.

II SADAĻA

AIZSARGĀTI CILMES VIETAS NOSAUKUMI UN AIZSARGĀTAS ĢEOGRĀFISKĀS IZCELSMES NORĀDES

4. pants

Mērķis

Tiek izveidota aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm paredzēta shēma, lai palīdzētu ar ģeogrāfisku apgabalu saistītu produktu ražotājiem:

- a) nodrošinot taisnīgu atlīdzību par to produktu kvalitāti;
- b) nodrošinot nosaukumu kā intelektuālā īpašuma tiesību vienotu aizsardzību Savienības teritorijā;
- c) sniedzot patērētājiem skaidru informāciju par produkta pievienoto vērtību paaugstinošajām pazīmēm.

5. pants

Prasības attiecībā uz cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm

1. Šajā regulā "cilmes vietas nosaukums" ir nosaukums, kas identificē produktu, kura:

- a) izcelsme ir reģionā vai izņēmuma gadījumos – valstī, vai konkrētā vietā;
- b) kvalitāti vai īpašības ir radījusi galvenokārt vai vienīgi īpašā ģeogrāfiskā vide ar tai raksturīgo dabas un cilvēka faktoru; un
- c) visi ražošanas posmi notiek definētajā ģeogrāfiskajā apgabalā.

2. Šajā regulā "ģeogrāfiskās izcelsmes norāde" ir nosaukums, kas identificē produktu, kura:

- a) izcelsme ir reģionā vai valstī, vai konkrētā vietā;
- b) konkrētā kvalitāte, reputācija vai cita īpašība ir galvenokārt saistāma ar tā ģeogrāfisko izcelsmi; un
- c) vismaz viens ražošanas posms notiek definētajā ģeogrāfiskajā apgabalā.

3. Neatkarīgi no 1. punkta dažus nosaukumus uzskata par cilmes vietas nosaukumiem, pat ja attiecīgo produktu izejvielas ir no ģeogrāfiskā apgabala, kas ir plašāks par definēto ģeogrāfisko apgabalu vai atšķiras no tā, ar noteikumu, ka:

- a) ir definēts izejvielu ražošanas apgabals;
- b) pastāv īpaši izejvielu ražošanas nosacījumi;

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

- c) pastāv kontroles pasākumi, lai nodrošinātu b) apakšpunktā minēto nosacījumu ievērošanu; un
- d) attiecīgie cilmes vietas nosaukumi ir atzīti kā cilmes vietas nosaukumi izcelsmes valstī līdz 2004. gada 1. maijam.

Šajā punktā par izejvielām var uzskatīt tikai dzīvus dzīvniekus, gaļu un pienu.

4. Lai ņemtu vērā dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanas specifiskās iezīmes, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu par ierobežojumiem un atkāpēm attiecībā uz barības iegūšanas avotu cilmes vietas nosaukuma gadījumā.

Turklāt, lai ņemtu vērā dažu produktu vai apgabalu specifiskās iezīmes, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu par ierobežojumiem un atkāpēm attiecībā uz dzīvnieku kaušanu vai izejvielu iegūšanas avotu.

Šajos ierobežojumos un atkāpēs, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ņem vērā kvalitāti vai lietošanu un atzītu zinātību vai dabas faktorus.

6. pants

Sugas vārdi, konflikti ar augu šķirņu un dzīvnieku sugu nosaukumiem, homonīmiem un preču zīmēm

1. Sugas vārdus neregistrē kā aizsargātus cilmes vietas nosaukumus vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.

2. Nosaukumu nedrīkst reģistrēt kā cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, ja rodas konflikts ar augu šķirnes vai dzīvnieku sugas nosaukumu un ja tas var patērētāju maldināt attiecībā uz produkta patieso izcelsmi.

3. Reģistrēšanai ierosinātu nosaukumu, kurš ir pilnīgs vai daļējs tāda nosaukuma homonīms, kas jau ierakstīts saskaņā ar 11. pantu izveidotajā reģistrā, nedrīkst reģistrēt, ja vien praksē ir pietiekama atšķirība starp vēlāk reģistrētā homonīma un reģistrā jau ierakstītā nosaukuma vietējas un tradicionālas lietošanas un noformēšanas nosacījumiem, ņemot vērā vajadzību nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret attiecīgajiem ražotājiem un lai nemaldinātu patērētājus.

Homonīmu, kas maldina patērētāju, liekot ticēt, ka produkti nāk no citas teritorijas, neregistrē, pat ja nosaukums ir pareizs, ciktāl tiek skarta attiecīgo produktu faktiskā teritorija, reģions vai izcelsmes vieta.

4. Ierosināto cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi neregistrē, ja, ņemot vērā preču zīmes reputāciju,

atpazīstamību un lietošanas ilgumu, ierosinātā cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrēšana varētu patērētāju maldināt attiecībā uz produkta patieso identitāti.

7. pants

Produkta specifikācija

1. Aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde atbilst specifikācijai, kurā ietilpst vismaz:

- a) nosaukums, kurš jāaizsargā kā cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kā to lieto tirdzniecībā vai sarunvalodā, un tikai valodās, kuras izmanto vai vēsturiski izmantoja, lai aprakstītu konkrētu produktu noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā;
- b) produkta apraksts, tostarp vajadzības gadījumā izejvielu apraksts, kā arī produkta galvenās fizikālās, ķīmiskās, mikrobioloģiskās vai organoleptiskās īpašības;
- c) ģeogrāfiskā apgabala definīcija, kas noteikta saistībā ar šā punkta f) apakšpunkta i) vai ii) punktā minēto saikni, un vajadzības gadījumā ziņas, kas liecina par atbilstību 5. panta 3. punkta prasībām;
- d) pierādījumi, ka produkta izcelsme ir noteiktais ģeogrāfiskais apgabals, kas minēts 5. panta 1. vai 2. punktā;
- e) apraksts par produkta iegūšanas metodi un vajadzības gadījumā par autentiskajām un nemainīgajām vietējām metodēm, kā arī informācija par iesaiņojumu, ja pieteikuma iesniedzēju grupa tā nosaka un sniedz pietiekamu ar konkrēto produktu saistītu pamatojumu par to, kāpēc iesaiņošanai jānotiek noteiktajā ģeogrāfiskajā apgabalā, lai saglabātu kvalitāti, garantētu izcelsmi vai nodrošinātu kontroli, ņemot vērā Savienības tiesību aktus, jo īpaši aktus par preču brīvu apriti un pakalpojumu brīvu sniegšanu;
- f) sīka informācija, kas nosaka:
 - i) saikni starp produkta kvalitāti vai īpašībām un ģeogrāfisko vidi, kas minēta 5. panta 1. punktā; vai
 - ii) attiecīgā gadījumā saikni starp produkta konkrēto kvalitāti, reputāciju vai citām īpašībām un ģeogrāfisko izcelsmi, kas minēta 5. panta 2. punktā;
- g) to iestāžu nosaukums un adrese vai, ja pieejams, to struktūru nosaukums un adrese, kuras pārbauda produkta specifikācijas noteikumu ievērošanu saskaņā ar 37. pantu, un to konkrētie pienākumi;

h) jebkādi attiecīgā produkta īpašie marķēšanas noteikumi.

2. Lai nodrošinātu, ka produkta specifikācijas sniedz būtisku un kodolīgu informāciju, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, paredzot noteikumus, ar kuriem ierobežo šā panta 1. punktā minētajā specifikācijā iekļaujamo informāciju, ja šāda ierobežošana ir nepieciešama, lai izvairītos no pārlietu liela reģistrācijas pieteikumu skaita.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus par specifikācijas formu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

8. pants

Reģistrācijas pieteikuma saturs

1. Cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas pieteikumā saskaņā ar 49. panta 2. vai 5. punktu iekļauj vismaz:

- a) pieteikuma iesniedzējas grupas nosaukumu un adresi un to iestāžu vai, ja pieejams, struktūru nosaukumu un adresi, kuras pārbauda produkta specifikācijas noteikumu ievērošanu;
- b) šīs regulas 7. pantā paredzēto produkta specifikāciju;
- c) vienotu dokumentu, kurā ietvertas šādas ziņas:
 - i) produkta specifikācijas galvenie punkti – nosaukums, produkta apraksts, tostarp attiecīgā gadījumā īpaši noteikumi attiecībā uz iesaiņojumu un marķējumu, un ģeogrāfiskā apgabala kodolīga definīcija;
 - ii) apraksts par produkta saikni ar ģeogrāfisko vidi vai ģeogrāfisko izcelsmi, kā minēts attiecīgi 5. panta 1. vai 2. punktā, tostarp attiecīgā gadījumā produkta apraksta vai ražošanas metodes īpašie elementi, kas pamato šo saikni.

Turklāt 49. panta 5. punktā minētajā pieteikumā iekļauj pierādījumus, ka produkta nosaukums ir aizsargāts tā izcelsmes valstī.

2. Pieteikuma dokumentācijā, kas minēta 49. panta 4. punktā, ietver:

- a) pieteikuma iesniedzējas grupas nosaukumu un adresi;
- b) šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto vienoto dokumentu;
- c) dalībvalsts paziņojumu par to, ka tā pieteikuma iesniedzējas grupas iesniegto pieteikumu, par ko var pieņemt labvēlīgu lēmumu, uzskata par atbilstīgu šīs regulas nosacījumiem un saskaņā ar to pieņemtajiem noteikumiem;
- d) atsauci uz produkta specifikācijas publikāciju.

9. pants

Valsts pagaidu aizsardzība

Dalībvalsts – vienīgi pārejas laikā – var nosaukumam piešķirt šajā regulā paredzēto aizsardzību valsts līmenī, sākot ar dienu, kad pieteikums iesniegts Komisijai.

Šāda valsts pagaidu aizsardzība beidzas dienā, kad pieņem lēmumu par reģistrāciju saskaņā ar šo regulu vai atsauc pieteikumu.

Ja nosaukums netiek reģistrēts saskaņā ar šo regulu, šādas valsts pagaidu aizsardzības radītās sekas ir vienīgi attiecīgās dalībvalsts atbildība.

Pasākumi, ko dalībvalstis veic saskaņā ar šā panta pirmo daļu, rada sekas tikai valsts līmenī, un tie neietekmē Savienības iekšējo tirdzniecību vai starptautisko tirdzniecību.

10. pants

Iebildumu pamatojums

1. Šīs regulas 51. panta 2. punktā minētais pamatotais iebildumu paziņojums ir pieņemams tikai tad, ja Komisija to ir saņēmusi minētajā punktā noteiktajā termiņā un ja tas:

- a) liecina, ka nav ievēroti 5. pantā un 7. panta 1. punktā minētie nosacījumi;
- b) liecina, ka ierosinātā nosaukuma reģistrācija būtu pretrunā 6. panta 2., 3. vai 4. punktam;
- c) liecina, ka ierosinātā nosaukuma reģistrācija apdraudētu pilnīgi vai daļēji identiska nosaukuma vai preču zīmes pastāvēšanu vai tādu produktu pastāvēšanu, kas likumīgi tirgoti vismaz piecus gadus pirms 50. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās publicēšanas dienas; vai
- d) sniedz informāciju, kas ļauj secināt, ka nosaukums, ko lūdz reģistrēt, ir sugas vārds.

2. Iebildumu pamatojumu novērtē saistībā ar Savienības teritoriju.

11. pants

Aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrs

1. Komisija, nepiemērojot 57. panta 2. punktā minēto procedūru, pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem izveido un uztur publiski pieejamu atjauninātu tādu aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistru, kuras ir atzītas saskaņā ar šo shēmu.

2. Reģistrā var ierakstīt ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kuras attiecas uz trešo valstu produktiem, kas tiek aizsargāti Savienībā saskaņā ar starptautisku nolīgumu, kura līgumslēdzēja puse ir Savienība. Ja vien minētajā nolīgumā tie nav īpaši norādīti kā aizsargāti cilmes vietas nosaukumi saskaņā ar šo regulu, šādus nosaukumus ieraksta reģistrā kā aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātus noteikumus par reģistra formu un saturu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Komisija dara pieejamu un regulāri atjaunina 2. punktā minēto starptautisko nolīgumu sarakstu, kā arī saskaņā ar minētajiem nolīgumiem aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu sarakstu.

12. pants

Nosaukumi, simboli un norādes

1. Aizsargātus cilmes vietas nosaukumus un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes var izmantot jebkurš uzņēmējs, kas tirgo attiecīgajai specifikācijai atbilstošu produktu.

2. Izveido Savienības simbolus, kas domāti aizsargāta cilmes vietas nosaukuma un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes publiskošanai.

3. Tādu Savienības izcelsmes produktu gadījumā, kurus tirgo ar atbilstīgi šajā regulā noteiktajām procedūrām reģistrētu aizsargātas cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, marķējumā ir ar tiem saistītie Savienības simboli. Turklāt tajā pašā redzeslaukā būtu jāatrodas produkta reģistrētajam nosaukumam. Marķējumā var parādīties norādes "aizsargāts cilmes vietas nosaukums" vai "aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde" vai attiecīgie saīsinājumi "ACVN" vai "AGIN".

4. Turklāt marķējumā var būt arī ģeogrāfiskās izcelsmes apgabala attēlojumi, kā minēts 5. pantā, un teksts, grafisks attēlojums vai simboli, kas norāda uz dalībvalsti un/vai reģionu, kurā atrodas minētais ģeogrāfiskās izcelsmes apgabals.

5. Neskarot Direktīvu 2000/13/EK, marķējumā kopā ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi var izmantot Direktīvas 2008/95/EK 15. pantā minētās kolektīvās ģeogrāfiskās zīmes.

6. Ja trešo valstu izcelsmes produktus tirgo ar reģistrā ierakstītu nosaukumu, marķējumā var būt 3. punktā minētās norādes vai ar tām saistītie Savienības simboli.

7. Lai nodrošinātu, ka patērētājam tiek nodota atbilstoša informācija, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, ar kuriem izveido Savienības simbolus.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem definē Savienības simbolu un norāžu tehniskos parametrus, kā arī noteikumus par to izmantošanu tādiem produktiem, kurus tirgo ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, tostarp noteikumus par lietojamo atbilstīgo valodas versiju. Šādus īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

13. pants

Aizsardzība

1. Reģistrētos nosaukumus aizsargā pret:

a) jebkādu reģistrēta nosaukuma tiešu vai netiešu komerciālu izmantošanu produktiem, uz kuriem reģistrācija neattiecas, ja minētie produkti ir salīdzināmi ar tiem produktiem, kuri reģistrēti ar šo nosaukumu, vai ja, lietojot nosaukumu, tiek izmantota aizsargātā nosaukuma reputācija, tostarp, ja minētie produkti tiek izmantoti kā sastāvdaļa;

b) jebkādu neatļautu izmantošanu, atdarināšanu vai atsaukšanos uz tiem, pat ja ir norādīta produktu vai pakalpojumu patiesā izcelsme vai ja aizsargātais nosaukums ir tulkots vai ir kopā ar tādu izteicienu kā "veids", "tips", "metode", "kā ražots", "imitācija" vai līdzīgu izteicienu, tostarp, ja minētie produkti tiek izmantoti kā sastāvdaļa;

c) jebkādu citu nepatiesu vai maldinošu norādi attiecībā uz produkta izcelsmi, cilmi, būtību vai būtiskām īpašībām, kura ir uz iekšējā vai ārējā iesaiņojuma, reklāmas materiālos vai dokumentos par attiecīgo produktu, kā arī pret tādas taras izmantošanu produkta iesaiņojumam, kas rada nepatiesu iespaidu par produkta izcelsmi;

d) jebkuru citu praksi, kas var maldināt patērētāju par produkta patieso izcelsmi.

Ja aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ietver produkta nosaukumu, kas tiek uzskatīts par sugas vārdu, tad minētā nosaukuma, kas ir sugas vārds, izmantošanu neuzskata par tādu, kas ir pretrunā pirmās daļas a) vai b) apakšpunktam.

2. Aizsargāti cilmes vietas nosaukumi un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes nekļūst par sugas vārdiem.

3. Dalībvalstis veic atbilstošus administratīvus un tiesību aizsardzības pasākumus, lai novērstu vai apturētu aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu nelikumīgu lietošanu, kā minēts 1. punktā, kas ir ražoti vai laisti tirgū minētajā dalībvalstī.

Šajā nolūkā dalībvalstis izraugās iestādes, kas ir atbildīgas par šo pasākumu īstenošanu saskaņā ar katras atsevišķas dalībvalsts noteiktajām procedūrām.

Šīs iestādes sniedz piemērotas objektivitātes un taisnīguma garantijas, un to rīcībā ir kvalificēti darbinieki un resursi, kas vajadzīgi to pienākumu veikšanai.

14. pants

Sakarības starp preču zīmēm, cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm

1. Ja cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir reģistrēta saskaņā ar šo regulu, tad preču zīmes reģistrāciju, kuras lietojums būtu pretrunā 13. panta 1. punktam un kura attiecas uz tā paša tipa produktu, noraida, ja preču zīmes reģistrācijas pieteikumu iesniedz pēc dienas, kad Komisijai iesniegts reģistrācijas pieteikums attiecībā uz cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

Preču zīmes, kas reģistrētas, pārkāpjot pirmo daļu, atzīst par nederīgām.

Šā punkta noteikumus piemēro neatkarīgi no Direktīvas 2008/95/EK noteikumiem.

2. Neskarot 6. panta 4. punktu, tādu preču zīmi, kuras lietojums ir pretrunā 13. panta 1. punktam un kura pirms cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzības pieteikuma iesniegšanas Komisijai labā ticībā Savienības teritorijā ir pieteikta, reģistrēta vai nodibināta lietošanas ceļā, ja minēto iespēju paredz attiecīgie tiesību akti, minētajam produktam var izmantot un atjaunot arī turpmāk neatkarīgi no cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas ar noteikumu, ka nav pamata preču zīmes atzīšanai par nederīgu vai tās atsaukšanai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ vai Direktīvu 2008/95/EK. Šādos gadījumos ir atļauta aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kā arī attiecīgo preču zīmju lietošana.

15. pants

Pārejas laiks aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu lietošanai

1. Neskarot 14. pantu, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka pārejas laiku līdz pieciem gadiem, lai attiecībā uz produktiem, kuru izcelsme ir dalībvalstī vai trešā valstī un kuru apzīmējums ietver vai satur nosaukumu, kas ir pretrunā 13. panta 1. punktam, atļautu turpināt lietot nosaukumu, ar kuru attiecīgais produkts tika tirgots, ar nosacījumu, ka pieņemams iebildumu paziņojums saskaņā ar 49. panta 3. punktu vai 51. pantu liecina, ka:

a) nosaukuma reģistrēšana apdraudētu pilnībā vai daļēji identiska nosaukuma esību; vai

b) šādi produkti ir likumīgi tirgoti ar minēto nosaukumu attiecīgajā teritorijā vismaz piecus gadus pirms 50. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās publikācijas dienas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Neskarot 14. pantu, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem pagarina šā panta 1. punktā minēto pārejas laiku līdz 15 gadiem pietiekami pamatotos gadījumos, kad ir parādīts, ka:

a) šā panta 1. punktā minētais nosaukums konsekventi un taisnīgi ir likumīgi izmantots vismaz 25 gadus, pirms reģistrācijas pieteikums tika iesniegts Komisijai;

b) šā panta 1. punktā minētā nosaukuma izmantošanas mērķis nekad nav bijis gūt labumu no reģistrēta nosaukuma reputācijas un ka patērētāji nav un nevarēja būt maldināti par produkta patieso izcelsmi.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Izmantojot 1. un 2. punktā minēto nosaukumu, marķējumā skaidri un redzami norāda izcelsmes valsti.

4. Lai pārvarētu īslaicīgas grūtības saistībā ar mērķi ilgtermiņā nodrošināt, lai visi ražotāji attiecīgajā apgabalā ievērotu specifikācijas, dalībvalsts var paredzēt pārejas laiku līdz desmit gadiem, kas stājas spēkā no dienas, kurā pieteikums iesniegts Komisijā, ar nosacījumu, ka attiecīgie uzņēmēji ir likumīgi tirgojuši attiecīgos produktus, izmantojot attiecīgos nosaukumus bez pārtraukuma vismaz piecus gadus pirms pieteikuma iesniegšanas dalībvalsts iestādēs, un šo faktu ir precizējuši valsts iebildumu procedūrā, kas minēta 49. panta 3. punktā.

Pirmo daļu *mutatis mutandis* piemēro aizsargātai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei vai aizsargātam cilmes vietas nosaukumam, kas attiecas uz kādu ģeogrāfisko apgabalu trešā valstī, izņemot iebildumu procedūru.

Šādu pārejas laiku norāda 8. panta 2. punktā minētajā pieteikuma dokumentācijā.

16. pants

Pārejas noteikumi

1. Nosaukumus, kas iekļauti Regulas (EK) Nr. 510/2006 7. panta 6. punktā paredzētajā reģistrā, automātiski iekļauj šīs regulas 11. pantā minētajā reģistrā. Atbilstošās specifikācijas uzskata par šīs regulas 7. pantā minētajām specifikācijām. Turpina piemērot visus īpašos pārejas noteikumus, kas saistīti ar šādām reģistrācijām.

⁽¹⁾ OV L 78, 24.3.2009., 1. lpp.

2. Lai aizsargātu attiecīgo ražotāju vai ieinteresēto personu tiesības un likumīgās intereses, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu attiecībā uz papildu pārejas noteikumiem.

3. Šo regulu piemēro, neskarot jebkādas tiesības uz līdzāspastāvēšanu, kas attiecībā uz cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, no vienas puses, un preču zīmēm, no otras puses, ir atzīta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 510/2006.

III SADAĻA

GARANTĒTAS TRADICIONĀLĀS ĪPATNĪBAS

17. pants

Mērķis

Tiek izveidota garantētām tradicionālajām īpatnībām paredzēta shēma, lai aizsargātu tradicionālās ražošanas metodes un receptes, palīdzot tradicionālo produktu ražotājiem piedāvāt tirgū un nodot patērētājiem informāciju par viņu tradicionālo receptu un produktu pievienoto vērtību paaugstinotām pazīmēm.

18. pants

Kritēriji

1. Nosaukums atbilst reģistrēšanai kā garantēta tradicionālā īpatnība, ja tas apraksta īpašu produktu vai pārtikas produktu, kurš:

a) radies, izmantojot minētajam produktam vai pārtikas produktam paredzētajai tradicionālajai praksei atbilstošu ražošanas veidu, pārstrādi vai sastāvu; vai

b) ražots no tradicionāli izmantotām izejvielām vai sastāvdaļām.

2. Lai nosaukumu reģistrētu kā garantētu tradicionālo īpatnību, tam:

a) jābūt tradicionāli lietotam attiecībā uz īpašo produktu; vai

b) jāidentificē produkta tradicionālais raksturs vai specifiskās iezīmes.

3. Ja iebildumu procedūrā saskaņā ar 51. pantu ir pierādīts, ka nosaukums tiek izmantots arī citā dalībvalstī vai trešā valstī, lai atšķirtu salīdzināmus produktus vai produktus, kuriem ir identisks vai līdzīgs nosaukums, lēmumā par reģistrēšanu, ko pieņem saskaņā ar 52. panta 3. punktu, var noteikt, ka garantētas tradicionālās īpatnības nosaukums jāpapildina ar apgalvojumu "gatavots atbilstīgi ... tradīcijai", kurā ietilpst attiecīgās valsts vai reģiona nosaukums.

4. Nosaukumu nevar reģistrēt, ja tas attiecas tikai uz vispārēja rakstura prasībām, ko piemēro produktu kopumam, vai prasībām, kas paredzētas īpašos Savienības tiesību aktos.

5. Lai nodrošinātu shēmas netraucētu darbību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu attiecībā uz papildu informāciju par šajā pantā noteiktajiem atbilstības kritērijiem.

19. pants

Produkta specifikācija

1. Garantēta tradicionālā īpatnība atbilst specifikācijai, kurā ietverts:

a) reģistrācijai ieteiktais nosaukums atbilstošajās valodu versijās;

b) produkta apraksts, tostarp tā galvenās fizikālās, ķīmiskās, mikrobioloģiskās vai organoleptiskās īpašības, kas parāda produkta specifiskās iezīmes;

c) apraksts par ražošanas metodi, kas ražotājiem jāievēro, tostarp vajadzības gadījumā par izmantoto izejvielu vai sastāvdaļu raksturu un īpašībām, un par produkta sagatavošanas metodi; un

d) galvenie elementi, kas nosaka produkta tradicionālās īpašības.

2. Lai nodrošinātu, ka produkta specifikācijas sniedz būtisku un kodolīgu informāciju, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, paredzot noteikumus, ar kuriem ierobežo šā panta 1. punktā minētajā specifikācijā iekļaujamo informāciju, ja šāda ierobežošana ir nepieciešama, lai izvairītos no pārlietu liela reģistrācijas pieteikumu skaita.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus par specifikācijas formu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

20. pants

Reģistrācijas pieteikuma saturs

1. Garantētās tradicionālās īpatnības nosaukuma reģistrācijas pieteikumā, kas minēts 49. panta 2. vai 5. punktā, ietver:

a) pieteikuma iesniedzējas grupas nosaukumu un adresi;

b) regulas 19. pantā paredzēto produkta specifikāciju.

2. Pieteikuma dokumentācijā, kas minēta 49. panta 4. punktā, ietver:

a) šā panta 1. punktā minētos elementus; un

b) dalībvalsts paziņojumu par to, ka tā grupas iesniegto pieteikumu, par ko var pieņemt labvēlīgu lēmumu, uzskata par atbilstīgu šīs regulas nosacījumiem un saskaņā ar to pieņemtajiem noteikumiem.

21. pants

Iebildumu pamatojums

1. Regulas 51. panta 2. punktā minētais pamatotais iebildumu paziņojums ir pieņemams tikai tad, ja Komisija to ir saņēmusi pirms termiņa beigām un ja tas:

- a) sniedz pietiekami pamatotus iemeslus, kāpēc ierosinātā reģistrācija nav saderīga ar šīs regulas noteikumiem; vai
- b) liecina, ka nosaukuma izmantošana ir likumīga, atzīta un ekonomiski nozīmīga līdzīgiem lauksaimniecības produktiem vai pārtikas produktiem.

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētos kritērijus izvērtē attiecībā uz Savienības teritoriju.

22. pants

Garantētu tradicionālo īpatnību reģistrs

1. Komisija, nepiemērojot 57. panta 2. punktā minēto procedūru, pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem izveido un uztur publiski pieejamu atjauninātu tādu garantētu tradicionālo īpatnību reģistru, kuras ir atzītas saskaņā ar šo shēmu.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātus noteikumus par reģistra formu un saturu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

23. pants

Nosaukumi, simbols un norādes

1. Nosaukumu, kas reģistrēts kā garantēta tradicionālā īpatnība, var izmantot jebkurš uzņēmējs, kurš tirgo produktu, kas atbilst attiecīgajai specifikācijai.

2. Garantētu tradicionālo īpatnību publiskošanas nolūkā izveido Savienības simbolu.

3. Neskarot 4. punkta noteikumus, 2. punktā minētais simbols ir tādu Savienības izcelsmes produktu marķējumā, kurus tirgo kā atbilstīgi šai regulai reģistrētu garantētu tradicionālo īpatnību. Turklāt tajā pašā redzeslaukā būtu jāatrodas produkta nosaukumam. Marķējumā var būt arī norāde "garantēta tradicionālā īpatnība" vai atbilstīgais saīsinājums "GTĪ".

Simbols ir fakultatīvs tādu garantēto tradicionālo īpatnību produktu marķējumā, kuri ražoti ārpus Savienības.

4. Lai nodrošinātu, ka patērētājam tiek nodota atbilstoša informācija, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, ar kuriem izveido Savienības simbolu.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem definē Savienības simbola un norādes tehniskos parametrus, kā arī noteikumus par to izmantošanu produktiem ar garantētas tradicionālās īpatnības nosaukumu, tostarp attiecībā uz lietojamo atbilstošo valodas versiju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

24. pants

Ierobežojumi reģistrēto nosaukumu lietošanā

1. Reģistrētie nosaukumi ir aizsargāti pret jebkādu neatļautu izmantošanu, atdarināšanu vai atsaukšanos uz tiem, kā arī pret jebkuru citu praksi, kas var maldināt patērētāju.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts līmenī izmantotie preču apraksti nerada iespēju tos sajaukt ar reģistrētajiem nosaukumiem.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus tradicionālo garantēto īpatnību aizsardzībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

25. pants

Pārejas noteikumi

1. Nosaukumus, kas reģistrēti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 509/2006 13. panta 2. punktu, automātiski ieraksta šīs regulas 22. pantā minētajā reģistrā. Atbilstošās specifikācijas uzskata par šīs regulas 19. pantā minētajām specifikācijām. Turpina piemērot visus īpašos pārejas noteikumus, kas saistīti ar šādām reģistrācijām.

2. Nosaukumus, kas reģistrēti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 509/2006 13. panta 1. punktā izklāstītajām prasībām, tostarp nosaukumus, kas reģistrēti, pamatojoties uz šīs regulas 58. panta 1. punkta otrajā daļā minētajiem pieteikumiem, var turpināt izmantot saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 509/2006 paredzētajiem nosacījumiem līdz 2023. gada 4. janvārim, ja vien dalībvalstis neizmanto šīs regulas 26. pantā paredzēto procedūru.

3. Lai aizsargātu attiecīgo ražotāju vai ieinteresēto personu tiesības un likumīgās intereses, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, ar kuriem paredz papildu pārejas noteikumus.

26. pants

Vienkāršota procedūra

1. Pēc grupas pieprasījuma dalībvalsts ne vēlāk kā 2016. gada 4. janvārī var iesniegt Komisijai garantēto tradicionālo īpatnību nosaukumus, kas ir reģistrēti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 509/2006 13. panta 1. punktu un kas atbilst šai regulai.

Pirms nosaukuma iesniegšanas dalībvalsts sāk 49. panta 3. un 4. punktā noteikto iebildumu procedūru.

Ja šajā procedūrā ir pierādīts, ka nosaukums tiek izmantots arī attiecībā uz salīdzināmiem produktiem vai produktiem, kuriem ir identisks vai līdzīgs nosaukums, nosaukumu var papildināt ar jēdzienu, kas identificē tā tradicionālo īpašību vai specifiskās iezīmes.

Grupa no trešās valsts šādus nosaukumus Komisijai var iesniegt tiešā veidā vai izmantojot trešās valsts iestādes.

2. Komisija 1. punktā minētos nosaukumus kopā ar specifikācijām attiecībā uz katru šādu nosaukumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī divos mēnešos pēc saņemšanas.

3. Piemēro 51. un 52. pantu.

4. Tiklīdz iebildumu procedūra ir pabeigta, Komisija vajadzības gadījumā koriģē ierakstus 22. pantā noteiktajā reģistrā. Atbilstošās specifikācijas uzskata par 19. pantā minētajām specifikācijām.

IV SADAĻA

FAKULTATĪVIE KVALITĀTES APZĪMĒJUMI

27. pants

Mērķis

Tiek izveidota fakultatīviem kvalitātes apzīmējumiem paredzēta shēma, lai iekšējā tirgū veicinātu informācijas nodošanu par lauksaimniecības produktu pievienoto vērtību paaugstinošām īpašībām vai pazīmēm, ko veic šo produktu ražotāji.

28. pants

Valstu noteikumi

Dalībvalstis var saglabāt valstu noteikumus par fakultatīviem kvalitātes apzīmējumiem, uz kuriem neattiecas šī regula, ar noteikumu, ka šādi noteikumi atbilst Savienības tiesību aktiem.

29. pants

Fakultatīvie kvalitātes apzīmējumi

1. Fakultatīvie kvalitātes apzīmējumi atbilst šādiem kritērijiem:

- a) apzīmējums attiecas uz vienas vai vairāku produktu kategoriju īpašību vai uz lauksaimnieciskās ražošanas vai pārstrādes pazīmi, ko piemēro konkrētos apgabalos;
- b) apzīmējuma lietošana paaugstina produkta vērtību salīdzinājumā ar līdzīga veida produktiem; un
- c) apzīmējumam ir Eiropas dimensija.

2. Fakultatīvi kvalitātes apzīmējumi, kas apraksta produktu tehniskās īpašības, lai stātos spēkā obligāti tirdzniecības standarti, un kas nav domāti, lai informētu patērētājus par minēto produktu īpašībām, tiek izslēgti no šīs shēmas.

3. Fakultatīvie kvalitātes apzīmējumi izslēdz fakultatīvos rezervētos apzīmējumus, kas atbalsta un papildina īpašus tirdzniecības standartus, kuri noteikti attiecībā uz nozari vai produktu kategoriju.

4. Lai ņemtu vērā dažu nozaru specifiskās iezīmes, kā arī patērētāju vēlmes, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, nosakot sīki izstrādātus noteikumus par šā panta 1. punktā minētajiem kritērijiem.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka visus pasākumus attiecībā uz formu, procedūrām un citiem tehniskiem elementiem, kas vajadzīgi šīs sadaļas piemērošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Pieņemot deleģētos aktus un īstenošanas aktus saskaņā ar šā panta 4. un 5. punktu, Komisija ņem vērā visus attiecīgos starptautiskos standartus.

30. pants

Rezervēšana un grozījumi

1. Lai ņemtu vērā patērētāju cerības, zinātnisko un tehnisko zināšanu attīstību, tirgus situāciju un tirdzniecības standartu un starptautisko standartu attīstību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, rezervējot papildu fakultatīvu kvalitātes apzīmējumu un nosakot tā lietošanas nosacījumus.

2. Pienācīgi pamatotos gadījumos un lai ņemtu vērā papildu fakultatīva kvalitātes apzīmējuma atbilstīgu lietojumu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, veicot grozījumus šā panta 1. punktā minētajos lietošanas nosacījumos.

31. pants

Produkts no kalnu rajoniem

1. Kā fakultatīvs kvalitātes apzīmējums tiek ieviests apzīmējums "produkts no kalnu rajoniem".

Šo apzīmējumu izmanto vienīgi nolūkā aprakstīt lietošanai cilvēku pārtikā paredzētus produktus, kuri ir uzskaitīti Līguma I pielikumā un attiecībā uz kuriem:

- a) gan izejvielas, gan lauksaimniecības dzīvnieku barība galvenokārt iegūta kalnu rajonos;
- b) pārstrādātu produktu gadījumā arī pārstrāde notiek kalnu rajonos.

2. Šajā pantā kalnu rajoni Savienībā ir tie rajoni, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 1257/1999 18. panta 1. punktā. Attiecībā uz trešo valstu produktiem kalnu rajoni ietver rajonus, kurus trešā valsts oficiāli ir atzinusi par kalnu rajoniem vai kuri atbilst kritērijiem, kas ir līdzvērtīgi Regulas (EK) Nr. 1257/1999 18. panta 1. punktā noteiktajiem.

3. Pienācīgi pamatotos gadījumos un lai ņemtu vērā dabiskos ierobežojumus, kas ietekmē lauksaimniecisko ražošanu kalnu rajonos, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, nosakot atkāpes no šā panta 1. punktā minētajiem lietošanas nosacījumiem. Komisija jo īpaši tiek pilnvarota pieņemt deleģētu aktu, nosakot nosacījumus, saskaņā ar kuriem var atļaut izejvielas vai barību, kas iegūta ārpus kalnu rajoniem, nosacījumus, saskaņā ar kuriem var atļaut veikt produktu pārstrādi ārpus kalnu rajoniem ģeogrāfiskā apgabalā, kas vēl ir jādefinē, kā arī minētā ģeogrāfiskā apgabala definīciju.

4. Lai ņemtu vērā dabiskos ierobežojumus, kas ietekmē lauksaimniecisko ražošanu kalnu rajonos, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu attiecībā uz ražošanas metožu un citu ar šā panta 1. punktā minētā fakultatīvā kvalitātes apzīmējuma piemērošanu saistīto kritēriju noteikšanu.

32. pants

Salu lauksaimniecības produkts

Komisija ne vēlāk kā 2014. gada 4. janvārī Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu saistībā ar jaunu apzīmējumu "salu lauksaimniecības produkts". Šo apzīmējumu drīkst izmantot vienīgi nolūkā aprakstīt lietošanai cilvēku pārtikā paredzētus produktus, kuri ir uzskaitīti Līguma I pielikumā un kuru izejvielas iegūtas salās. Turklāt, lai šo apzīmējumu piemērotu pārstrādātiem produktiem, arī pārstrādei jānotiek salās – gadījumos, ja tas būtiski ietekmē galaprodukta īpašās īpatnības.

Vajadzības gadījumā minētajam ziņojumam pievieno atbilstīgus likumdošanas priekšlikumus, lai rezervētu fakultatīvu kvalitātes apzīmējumu "salu lauksaimniecības produkts".

33. pants

Lietošanas ierobežojumi

1. Fakultatīvu kvalitātes apzīmējumu var lietot tikai, lai aprakstītu produktus, kas atbilst attiecīgajiem lietošanas nosacījumiem.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz fakultatīvo kvalitātes apzīmējumu lietošanas noteikumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

34. pants

Pārraudzība

Dalībvalstis, pamatojoties uz riska analīzi, veic pārbaudes, lai nodrošinātu šīs sadaļas prasību ievērošanu, un pārkāpuma gadījumā piemēro atbilstošus administratīvos sodus.

V SADAĻA

KOPĒJI NOTEIKUMI

I NODAĻA

Aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un garantētu tradicionālo īpatnību oficiālās kontroles

35. pants

Darbības joma

Šīs nodaļas noteikumus piemēro attiecībā uz II un III sadaļā paredzētajām kvalitātes shēmām.

36. pants

Kompetentās iestādes izraudzīšana

1. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004 dalībvalstis izraugās kompetento iestādi vai iestādes, kas ir atbildīgas par oficiālajām kontrolēm, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību juridiskajām prasībām attiecībā uz šajā regulā noteiktajām kvalitātes shēmām.

Regulas (EK) Nr. 882/2004 procedūras un prasības *mutatis mutandis* piemēro oficiālajām kontrolēm, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību juridiskajai prasībai, kas saistīta ar kvalitātes shēmām attiecībā uz visiem šīs regulas I pielikumā uzskaitītajiem produktiem.

2. Šā panta 1. punktā minētās kompetentās iestādes sniedz atbilstīgas objektivitātes un neatkarības garantijas, un to rīcībā ir kvalificēts personāls un resursi, kas vajadzīgi to funkciju veikšanai.

3. Oficiālās kontroles aptver:

- pārbaudi par to, vai produkts atbilst attiecīgajai produkta specifikācijai; un
- tādu reģistrēto nosaukumu, kas apraksta tirgū laisto produktu, lietošanas pārraudzību atbilstīgi 13. pantam attiecībā uz nosaukumiem, kuri reģistrēti saskaņā ar II sadaļu, un atbilstīgi 24. pantam attiecībā uz nosaukumiem, kuri reģistrēti saskaņā ar III sadaļu.

37. pants

Atbilstības produkta specifikācijai pārbaude

1. Attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un garantētām tradicionālām īpatnībām, kas apzīmē Savienības izcelsmes produktus, atbilstības produkta specifikācijai pārbaudi pirms produkta laišanas tirgū veic:

- viena vai vairākas kompetentās iestādes, kā minēts šīs regulas 36. pantā; un/vai
- viena vai vairākas kontroles struktūras Regulas (EK) Nr. 882/2004 2. panta 5. punkta nozīmē, kas darbojas kā produkta sertificēšanas struktūra.

Šādas atbilstības specifikācijām pārbaudes izmaksas var segt uzņēmēji, attiecībā uz kuriem notiek minētās kontroles. Dalībvalstis arī var piedalīties šo izmaksu segšanā.

2. Attiecībā uz cilmes vietas nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un garantētām tradicionālām īpatnībām, kas apzīmē trešās valsts izcelsmes produktus, atbilstības specifikācijām pārbaudi pirms produkta laišanas tirgū veic:

a) viena vai vairākas valsts iestādes, ko izraudzījusies trešā valsts; un/vai

b) viena vai vairākas produktu sertificēšanas struktūras.

3. Dalībvalsts publisko šā panta 1. punktā minēto iestāžu un struktūru nosaukumus un adreses un šo informāciju periodiski atjaunina.

Komisija publisko šā panta 2. punktā minēto iestāžu un struktūru nosaukumus un adreses un šo informāciju periodiski atjaunina.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nepiemērojot 57. panta 2. punktā minēto procedūru, lai noteiktu līdzekļus, ar kuriem publisko šā panta 1. un 2. punktā minēto produktu sertifikācijas struktūru nosaukumus un adreses.

38. pants

Nosaukuma lietošanas tirgū uzraudzība

Dalībvalstis paziņo Komisijai 36. pantā minēto kompetento iestāžu nosaukumus un adreses. Komisija publisko minēto iestāžu nosaukumus un adreses.

Dalībvalstis, pamatojoties uz riska analīzi, veic pārbaudes, lai nodrošinātu šīs regulas prasību ievērošanu, un pārkāpumu gadījumos veic visus nepieciešamos pasākumus.

39. pants

Kompetento iestāžu pilnvaru deleģēšana kontroles struktūrām

1. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 5. pantu kompetentās iestādes var deleģēt konkrētus ar kvalitātes shēmu oficiālajām kontrolēm saistītus uzdevumus vienai vai vairākām kontroles struktūrām.

2. Šādas kontroles struktūras akreditē saskaņā ar Eiropas standartu EN 45011 vai ISO/IEC 65. rokasgrāmatu (Vispārējās prasības struktūrām, kas īsteno produktu sertifikācijas sistēmas).

3. Akreditāciju, kas minēta šā panta 2. punktā, var veikt tikai:

a) valsts akreditācijas struktūra Savienībā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 765/2008 noteikumiem; vai

b) akreditācijas struktūra ārpus Savienības, kas parakstījusi daudzpusēju atzīšanas vienošanos Starptautiskā akreditācijas foruma aizbildnībā.

40. pants

Kontroles pasākumu plānošana un ziņojumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pasākumus pienākumu kontrolei saskaņā ar šo nodaļu īpaši paredz atsevišķā valsts daudzgadu kontroles plānu iedaļā atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 882/2004 41., 42. un 43. pantam.

2. Gada ziņojumos par šajā regulā noteikto pienākumu kontroli iekļauj atsevišķu iedaļu, kurā ietverta Regulas (EK) Nr. 882/2004 44. pantā noteiktā informācija.

II NODAĻA

Izņēmumi attiecībā uz dažiem iepriekšējiem lietojumiem

41. pants

Sugas vārdi

1. Neskarot 13. pantu, šī regula neietekmē to apzīmējumu lietojumu, kas Savienībā ir sugas vārdi, pat tad, ja sugas vārds ir saskaņā ar kvalitātes shēmu aizsargāta nosaukuma daļa.

2. Lai konstatētu, vai nosaukums ir vai nav kļuvis par sugas vārdu, ņem vērā visus būtiskos faktorus, jo īpaši:

a) esošo stāvokli patēriņa apgabalos;

b) attiecīgos valsts vai Savienības tiesību aktus.

3. Lai pilnībā aizsargātu ieinteresēto personu tiesības, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, paredzot papildu noteikumus, lai noteiktu šā panta 1. punktā minēto apzīmējumu sugas vārda statusu.

42. pants

Augu šķirnes un dzīvnieku sugas

1. Šī regula nekavē tādu produktu laišanu tirgū, kuru marķējumā ietilpst nosaukums vai apzīmējums, kas ir aizsargāts vai rezervēts saskaņā ar II, III vai IV sadaļā aprakstīto kvalitātes shēmu un kas satur vai ietver augu šķirnes vai dzīvnieku sugas nosaukumu, ar noteikumu, ka tiek izpildīti šādi nosacījumi:

a) attiecīgais produkts ietver norādīto šķirni vai sugu vai ir no tās iegūts;

b) patērētāji netiek maldināti;

- c) šķirnes vai sugas nosaukuma lietošana rada godīgu konkurenci;
- d) lietošana neizmanto aizsargāta apzīmējuma reputāciju; un
- e) šīs regulas II sadaļā aprakstītās kvalitātes shēmas gadījumā produkta ražošana un tirgošana ārpus produkta izcelsmes apgabala ir sākusies pirms dienas, kurā iesniegts ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas pieteikums.

2. Lai turpmāk precizētu pārtikas uzņēmumu tiesību un brīvību apmēru attiecībā uz šā panta 1. punktā minēto augu šķirņu vai dzīvnieku sugu nosaukumu lietošanu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu attiecībā uz noteikumiem šādu nosaukumu lietošanai.

43. pants

Saistība ar intelektuālo īpašumu

Šīs regulas III un IV sadaļā aprakstītās kvalitātes shēmas piemēro, neskarot Savienības vai dalībvalstu noteikumus, kas reglamentē intelektuālo īpašumu, un jo īpaši noteikumus par cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un par preču zīmēm, un tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar minētajiem noteikumiem.

III NODAĻA

Kvalitātes shēmu norādes un simboli un ražotāju loma

44. pants

Norāžu un simbolu aizsardzība

1. Norādes, saīsinājumus un simbolus, kuros ir atsauces uz kvalitātes shēmām, var lietot tikai attiecībā uz produktiem, kas ir ražoti saskaņā ar tiem piemērojamās kvalitātes shēmas noteikumiem. Tas jo īpaši attiecas uz šādām norādēm, saīsinājumiem un simboliem:

- a) "aizsargāts cilmes vietas nosaukums", "aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde", "ģeogrāfiskās izcelsmes norāde", "ACVN", "AGIN" un saistītie simboli, kā noteikts II sadaļā;
- b) "garantēta tradicionālā īpatnība", "GTĪ" un ar to saistītais simbols, kā noteikts III sadaļā;
- c) "produkts no kalnu rajoniem", kā noteikts IV sadaļā.

2. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 5. pantu Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELFLA) var pēc Komisijas iniciatīvas vai tās vārdā centralizēti finansēt administratīvo atbalstu attiecībā uz izstrādi, sagatavošanas darbu, pārraudzību, administratīvo un juridisko atbalstu, tiesisko aizsardzību, reģistrācijas maksu, atjaunošanas maksu, preču zīmju uzraudzības maksu, tiesu izdevumiem un jebkuriem citiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai aizsargātu uz kvalitātes shēmu attiecināmo norāžu, saīsinājumu un simbolu lietošanu pret neatļautu lieto-

šanu, imitēšanu, atdarināšanu vai jebkuru citu praksi, kas var maldināt patērētāju, Savienībā un trešās valstīs.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus par šā panta 1. punktā minēto norāžu, saīsinājumu un simbolu vienotu aizsardzību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

45. pants

Grupu loma

1. Neskarot Regulā (EK) Nr. 1234/2007 paredzētos īpašos noteikumus par ražotāju organizācijām un starpnozaru organizācijām, grupai ir tiesības:

- a) palīdzēt nodrošināt to, lai to produktu kvalitāte, reputācija un autentiskums tirgū tiktu garantēts, pārbaudot nosaukuma lietošanu tirdzniecībā un vajadzības gadījumā informējot kompetentās iestādes, kā minēts 36. pantā, vai jebkuru citu kompetento iestādi saskaņā ar 13. panta 3. punktu;
- b) īstenot rīcību, lai nodrošinātu aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes pienācīgu tiesisko aizsardzību un ar tiem tieši saistīto intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību;
- c) izstrādāt informācijas un reklāmas pasākumus, kuru mērķis ir nodot patērētājiem informāciju par produktu pievienoto vērtību paaugstinošajām pazīmēm;
- d) izstrādāt pasākumus saistībā ar produkta atbilstības specifikācijai nodrošināšanu;
- e) īstenot rīcību, lai uzlabotu shēmas darbību, tostarp attīstīt zinātību ekonomikas jomā, veikt ekonomiskās analīzes, izplatīt ekonomisko informāciju par shēmu un sniegt konsultācijas ražotājiem;
- f) veikt pasākumus, lai paaugstinātu produktu vērtību, un vajadzības gadījumā īstenot darbības, lai novērstu vai apkarotu jebkādas pasākumus, kas kaitē vai var kaitēt minēto produktu reputācijai.

2. Dalībvalstis ar administratīviem līdzekļiem var veicināt grupu veidošanu un darbību savā teritorijā. Turklāt dalībvalstis paziņo Komisijai 3. panta 2. punktā minēto grupu nosaukumus un adreses. Komisija šo informāciju publicē.

46. pants

Shēmu izmantošanas tiesības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkuram uzņēmējam, kas ievēro II un III sadaļas noteikumus par kvalitātes shēmām, ir tiesības izmantot 37. pantā paredzēto atbilstības pārbaudi.

2. Šīs sadaļas I nodaļā paredzēto kontroli piemēro arī uzņēmējiem, kas gatavo un uzglabā produktus, ko pārdod saskaņā ar garantētas tradicionālās īpatnības, aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes shēmu, vai kas šādus produktus laiž tirgū.

3. Dalībvalstis gādā par to, lai uzņēmēji, kas vēlas ievērot III un IV sadaļā izklāstītos kvalitātes shēmas noteikumus, to varētu darīt un lai to dalībai nebūtu diskriminējošu vai citādu objektīvi nepamatotu šķēršļu.

47. pants

Nodevas

Neskarot Regulu (EK) Nr. 882/2004 un jo īpaši tās II sadaļas VI nodaļas noteikumus, dalībvalstis var iekasēt nodevas, lai segtu kvalitātes shēmu pārvaldības izmaksas, tostarp izmaksas, kas rodas, izskatot šajā regulā paredzētos reģistrācijas pieteikumus, iebildumu paziņojumus, grozījumu pieteikumus un anulēšanas pieteikumus.

IV NODAĻA

Cilmes vietas nosaukumu, ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un garantētu tradicionālo īpatnību pieteikuma un reģistrācijas process

48. pants

Pieteikuma procesa joma

Šīs nodaļas noteikumus piemēro attiecībā uz II un III sadaļā izklāstītajām kvalitātes shēmām.

49. pants

Nosaukumu reģistrācijas pieteikums

1. Attiecībā uz 48. pantā minētajām kvalitātes shēmām nosaukumu reģistrācijas pieteikumus var iesniegt tikai grupas, kas strādā ar produktiem, kuru nosaukumi ir jāreģistrē. Attiecībā uz "aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem" vai "aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm", kas apzīmē pārrobežu ģeogrāfisku apgabalu, vai "garantētu tradicionālo īpatnību" gadījumā vairākas grupas no dažādām dalībvalstīm vai trešām valstīm var iesniegt kopēju reģistrācijas pieteikumu.

Pret vienu fizisku vai juridisku personu var attiekties kā pret grupu, ja tiek pierādīts, ka ir izpildīti šādi divi nosacījumi:

- a) attiecīgā persona ir vienīgais ražotājs, kas vēlas iesniegt pieteikumu;
- b) aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu gadījumā – definētajam ģeogrāfiskajam apgabalam ir īpašības, kas ievērojami atšķiras no kaimiņu apgabalu īpašībām, vai produkta īpašības atšķiras no kaimiņu apgabalā ražoto produktu īpašībām.

2. Ja pieteikums saskaņā ar II sadaļā noteikto shēmu ir saistīts ar ģeogrāfisko apgabalu dalībvalstī vai ja pieteikumu saskaņā ar III sadaļā noteikto shēmu ir sagatavojusi dalībvalstī izveidota grupa, pieteikumu adresē minētās dalībvalsts iestādēm.

Dalībvalsts, izmantojot piemērotus līdzekļus, rūpīgi izskata pieteikumu, lai pārbaudītu, vai tas ir pamatots un atbilst attiecīgās shēmas nosacījumiem.

3. Veicot šā panta 2. punkta otrajā daļā minēto izskatīšanu, dalībvalsts sāk valsts iebildumu procedūru, kas nodrošina pieteikuma atbilstīgu publicēšanu un paredz pieņemamu laikposmu, kurā jebkura likumīgi ieinteresēta fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību šīs dalībvalsts teritorijā vai ir šīs dalībvalsts pastāvīgais iedzīvotājs, var iesniegt iebildumus pret pieteikumu.

Dalībvalsts pārbauda saskaņā ar II sadaļā noteikto shēmu iesniegto iebildumu pieņemamību, ņemot vērā 10. panta 1. punktā minētos kritērijus, vai saskaņā ar III sadaļā noteikto shēmu iesniegto iebildumu pieņemamību, ņemot vērā 21. panta 1. punktā minētos kritērijus.

4. Ja pēc saņemto iebildumu izvērtēšanas dalībvalsts uzskata, ka šīs regulas prasības ir izpildītas, tā var pieņemt labvēlīgu lēmumu un iesniegt pieteikuma dokumentāciju Komisijā. Šādā gadījumā tā informē Komisiju par pieņemamiem iesniegtajiem iebildumiem, kuri saņemti no fiziskām vai juridiskām personām, kas vismaz piecus gadus ilgā nepārtrauktā laikposmā pirms 3. punktā minētās publicēšanas dienas, izmantojot attiecīgos nosaukumus, ir likumīgi tirgojušas attiecīgos produktus.

Dalībvalsts nodrošina, ka tās labvēlīgais lēmums tiek publiskots un ka jebkurai likumīgi ieinteresētai fiziskajai vai juridiskajai personai ir iespēja to pārsūdzēt.

Dalībvalsts nodrošina, ka tiek publiskota produkta specifikācijas versija, uz ko pamatojas tās labvēlīgais lēmums, un nodrošina elektronisku piekļuvi produkta specifikācijai.

Attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm dalībvalsts arī nodrošina, ka tiek publicēta tā produkta specifikācijas versija, par kuru Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar 50. panta 2. punktu.

5. Ja pieteikums saskaņā ar II sadaļā noteikto shēmu ir saistīts ar ģeogrāfisko apgabalu trešā valstī vai ja pieteikumu saskaņā ar III sadaļā noteikto shēmu sagatavojusi grupa, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, pieteikumu Komisijai iesniedz vai nu tieši, vai ar attiecīgās trešās valsts iestāžu starpniecību.

6. Šajā pantā minētie dokumenti, kas tiek nosūtīti Komisijai, ir vienā no Savienības oficiālajām valodām.

7. Lai atvieglotu pieteikuma procesu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, ar kuriem paredz noteikumus par valstu iebildumu procedūras īstenošanu attiecībā uz kopējiem pieteikumiem, kas skar vairāk nekā vienas valsts teritoriju, un papildina pieteikuma procesa noteikumus.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātus noteikumus par pieteikumu procedūrām, formu un noformējumu, tostarp par pieteikumiem, kas skar vairāk nekā vienas valsts teritoriju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

50. pants

Komisijas veiktā izskatīšana un publikācija iebildumu sniegšanai

1. Komisija, izmantojot piemērotus līdzekļus, rūpīgi izskata ikvienu pieteikumu, ko tā saņem saskaņā ar 49. pantu, lai pārbaudītu, vai tas ir pamatots un vai tas atbilst attiecīgās shēmas nosacījumiem. Šai izskatīšanai nevajadzētu būtu ilgākai par sešiem mēnešiem. Ja šis laikposms tiek pārsniegts, Komisija pieteikuma iesniedzējam rakstveidā norāda aizkavēšanās iemeslus.

Komisija vismaz reizi mēnesī publisko to nosaukumu sarakstu, par kuriem tai ir iesniegti reģistrācijas pieteikumi, kā arī datumus, kad tie iesniegti.

2. Ja, pamatojoties uz 1. punkta pirmajā daļā paredzēto izskatīšanu, Komisija uzskata, ka ir izpildīti šajā regulā paredzētie nosacījumi, tā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē:

- a) pieteikumiem saskaņā ar II sadaļā noteikto shēmu – vienoto dokumentu un atsauci uz produkta specifikācijas publikāciju;
- b) pieteikumiem saskaņā ar III sadaļā noteikto shēmu – specifikāciju.

51. pants

Iebildumu procedūra

1. Trīs mēnešos pēc publicēšanas dienas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* dalībvalsts vai trešās valsts iestādes vai arī likumīgi ieinteresēta fiziska vai juridiska persona, kura veic uzņēmējdarbību trešā valstī, var iesniegt Komisijai paziņojumu par iebildumu.

Jebkura likumīgi ieinteresēta fiziskā vai juridiskā persona, kura veic uzņēmējdarbību vai ir pastāvīgais iedzīvotājs dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, no kuras tika iesniegts pieteikums, termiņā, kurā saskaņā ar pirmo daļu pieļaujams iesniegt iebildumus, var iesniegt paziņojumu par iebildumu dalībvalstij, kurā tā veic uzņēmējdarbību.

Paziņojumā par iebildumu iekļauj deklarāciju, ka pieteikums varētu pārkāpt šajā regulā izklāstītos nosacījumus. Paziņojums par iebildumu, kurā nav iekļauta šī deklarācija, ir nederīgs.

Komisija nekavējoties nosūta paziņojumu par iebildumu tai iestādei vai struktūrai, kas iesniedza pieteikumu.

2. Ja paziņojumu par iebildumu iesniedz Komisijai un divos mēnešos pēc tam tiek iesniegts pamatots iebildumu paziņojums, Komisija pārbauda šā pamatotā iebildumu paziņojuma pieņemamību.

3. Divos mēnešos pēc pieņemama pamatota iebildumu paziņojuma saņemšanas Komisija aicina iebildumus iesniegušo iestādi vai personu un pieteikumu iesniegušo iestādi vai struktūru saprātīgā laikposmā, kas nepārsniedz trīs mēnešus, veikt pienācīgu apspriešanos.

Iebildumu iesniegušī iestāde vai persona un pieteikumu iesniegušī iestāde vai struktūra bez liekas kavēšanās uzsāk šādu pienācīgu apspriešanos. Tās viena otram iesniedz būtisku informāciju, lai izvērtētu, vai reģistrācijas pieteikums atbilst šīs regulas nosacījumiem. Ja netiek panākta vienošanās, šo informāciju iesniedz arī Komisijai.

Jebkurā brīdī šo trīs mēnešu laikā Komisija var pēc pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma pagarināt apspriešanās termiņu ne vairāk kā par trim mēnešiem.

4. Ja pēc šā panta 3. punktā minētās pienācīgās apspriešanās saskaņā ar 50. panta 2. punktu publicētā informācija ir būtiski grozīta, Komisija atkārtoti 50. pantā minēto izskatīšanu.

5. Paziņojums par iebildumu, pamatots iebildumu paziņojums un saistītie dokumenti, kas Komisijai nosūtīti saskaņā ar šā panta 1. līdz 4. punktu, ir vienā no Savienības oficiālajām valodām.

6. Lai noteiktu skaidras procedūras un iebildumu celšanas termiņus, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, papildinot iebildumu procedūras noteikumus.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātus noteikumus par iebildumu procedūrām, formu un noformējumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

52. pants

Lēmums par reģistrāciju

1. Ja, pamatojoties uz Komisijai pieejamo informāciju pēc 50. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētās izskatīšanas, Komisija uzskata, ka nav izpildīti reģistrācijas nosacījumi, tā pieņem īstenošanas aktus, ar ko noraida pieteikumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Ja Komisija nesaņem paziņojumu par iebildumu vai pieņemamus pamatotus iebildumu paziņojumus saskaņā ar 51. pantu, tā pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem reģistrē nosaukumu, nepiemērojot 57. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Ja Komisija saņem pieņemamu pamatotu iebildumu paziņojumu, tā pēc 51. panta 3. punktā minētās pienācīgās apspriešanās un ņemot vērā tās rezultātus vai nu:

- a) ja ir panākta vienošanās – reģistrē nosaukumu, izmantojot īstenošanas aktus, kas pieņemti, nepiemērojot 57. panta 2. punktā minēto procedūru, un vajadzības gadījumā groza saskaņā ar 50. panta 2. punktu publicēto informāciju ar noteikumu, ka šie grozījumi nav būtiski; vai arī
- b) ja vienošanās nav panākta – pieņem īstenošanas aktus, izdarot lēmumu par reģistrāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Reģistrācijas aktus un lēmumus par noraidīšanu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

53. pants

Produkta specifiskācijas grozījums

1. Grupa, kurai ir likumīgas intereses, var iesniegt pieteikumu produkta specifiskācijas grozījuma apstiprināšanai.

Pieteikumā apraksta un pamato pieprasītos grozījumus.

2. Ja grozījums ietver vienu vai vairākus tādus grozījumus specifiskācijā, kas nav maznozīmīgi, uz grozījuma pieteikumu attiecas 49. līdz 52. pantā noteiktā procedūra.

Tomēr, ja ierosinātie grozījumi ir maznozīmīgi, Komisija apstiprina vai noraida pieteikumu. Gadījumā, ja tiek apstiprināti grozījumi, kas izraisa 50. panta 2. punktā minēto elementu grozīšanu, Komisija minētos elementus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Attiecībā uz II sadaļā aprakstīto kvalitātes shēmu – lai grozījumu uzskatītu par maznozīmīgu, tas:

- a) nav saistīts ar produkta būtiskajām īpašībām;
- b) nemaina saikni, kas minēta 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta i) vai ii) punktā;
- c) neietver izmaiņas produkta nosaukumā vai jebkurā produkta nosaukuma daļā;
- d) neietekmē definēto ģeogrāfisko apgabalu; vai
- e) nepalielina produkta vai tā izejvielu tirdzniecības ierobežojumus.

Attiecībā uz III sadaļā aprakstīto kvalitātes shēmu – lai grozījumu uzskatītu par maznozīmīgu, tas:

- a) nav saistīts ar produkta būtiskajām īpašībām;
- b) neizraisa būtiskas izmaiņas ražošanas metodē; vai
- c) neietver izmaiņas produkta nosaukumā vai jebkurā produkta nosaukuma daļā.

Pieteikumu izskata, balstoties uz ierosināto grozījumu.

3. Lai atvieglotu grozījumu pieteikuma administratīvo procesu, tostarp ja grozījums neietver nekādas izmaiņas vienotajā dokumentā un ja tas attiecas uz tādām pagaidu izmaiņām specifiskācijā, kuras izriet no valsts iestāžu noteiktu obligāto sanitāro vai fitosanitāro pasākumu ievērošanas, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, papildinot grozījumu pieteikuma procesa noteikumus.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātus noteikumus par grozījumu pieteikuma procedūrām, formu un noformējumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

54. pants

Anulēšana

1. Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc jebkuras tādas fiziskas vai juridiskas personas pieprasījuma, kurai ir likumīgas intereses, var pieņemt īstenošanas aktus, lai anulētu aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, vai garantētas tradicionālās īpatnības reģistrāciju šādos gadījumos:

- a) ja nav nodrošināta atbilstība specifiskācijas nosacījumiem;
- b) ja vismaz septiņus gadus tirgū nav laists neviens produkts ar garantētu tradicionālo īpatnību, aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

Komisija var anulēt attiecīgo reģistrāciju pēc tādu ražotāju pieprasījuma, kuru produktu tirgo ar reģistrētu nosaukumu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību attiecībā uz to, ka visām personām ir iespēja aizstāvēt savas tiesības un likumīgas intereses, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 56. pantu pieņemt deleģētos aktus, papildinot anulēšanas procesa noteikumus.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātus noteikumus par anulēšanas procesa procedūrām un formu, kā arī par šā panta 1. punktā minēto pieprasījumu noformējumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

VI SADAĻA

PROCEDŪRAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

I NODAĻA

Vietējā lauksaimniecība un tiešā tirdzniecība

55. pants

Ziņojumi par vietējo lauksaimniecību un tiešo tirdzniecību

Ne vēlāk kā 2014. gada 4. janvārī Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par jaunu vietējās lauksaimniecības un tiešās tirdzniecības marķēšanas shēmu, kas ražotājiem palīdzētu pārdot viņu produkciju vietējā tirgū. Minētajā ziņojumā galveno uzmanību pievērš lauksaimnieka spējai radīt savai produkcijai pievienoto vērtību, ieviešot jaunu marķējumu, un ziņojumā būtu jāņem vērā citi kritēriji, piemēram, iespējas samazināt oglekļa emisiju un atkritumu daudzumu, izmantojot īsas ražošanas un izplatīšanas ķēdes.

Vajadzības gadījumā minētajam ziņojumam pievieno atbilstīgus likumdošanas priekšlikumus par vietējās lauksaimniecības un tiešās tirdzniecības marķēšanas shēmas izveidi.

II NODAĻA

Procedūras noteikumi

56. pants

Deleģēšana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, kas minēti 2. panta 1. punkta otrajā daļā, 5. panta 4. punktā, 7. panta 2. punkta pirmajā daļā, 12. panta 5. punkta pirmajā daļā, 16. panta 2. punktā, 18. panta 5. punktā, 19. panta 2. punkta pirmajā daļā, 23. panta 4. punkta pirmajā daļā, 25. panta 3. punktā, 29. panta 4. punktā, 30. pantā, 31. panta 3. un 4. punktā, 41. panta 3. punktā, 42. panta 2. punktā, 49. panta 7. punkta pirmajā daļā, 51. panta 6. punkta pirmajā daļā, 53. panta 3. punkta pirmajā daļā un 54. panta 2. punkta pirmajā daļā, Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2013. gada 3. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt pilnvaru deleģēšanu, kas minēta 2. panta 1. punkta otrajā daļā, 5. panta 4. punktā, 7. panta 2. punkta pirmajā daļā, 12. panta 5. punkta pirmajā daļā, 16. panta 2. punktā, 18. panta 5. punktā, 19. panta 2. punkta pirmajā daļā, 23. panta 4. punkta pirmajā daļā, 25. panta 3. punktā, 29. panta 4. punktā, 30. pantā, 31. panta 3. un 4. punktā, 41. panta 3. punktā, 42. panta 2. punktā, 49. panta 7. punkta pirmajā daļā, 51. panta

6. punkta pirmajā daļā, 53. panta 3. punkta pirmajā daļā un 54. panta 2. punkta pirmajā daļā. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar nevienu jau spēkā esošu deleģēto aktu.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 2. panta 1. punkta otro daļu, 5. panta 4. punktu, 7. panta 2. punkta pirmo daļu, 12. panta 5. punkta pirmo daļu, 16. panta 2. punktu, 18. panta 5. punktu, 19. panta 2. punkta pirmo daļu, 23. panta 4. punkta pirmo daļu, 25. panta 3. punktu, 29. panta 4. punktu, 30. pantu, 31. panta 3. un 4. punktu, 41. panta 3. punktu, 42. panta 2. punktu, 49. panta 7. punkta pirmo daļu, 51. panta 6. punkta pirmo daļu, 53. panta 3. punkta pirmo daļu un 54. panta 2. punkta pirmo daļu pieņemtie deleģētie akti stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

57. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības produktu kvalitātes politikas komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

III NODAĻA

Atcelšana un nobeiguma noteikumi

58. pants

Atcelšana

1. Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 509/2006 un Regulu (EK) Nr. 510/2006.

Tomēr Regulas (EK) Nr. 509/2006 13. pantu turpina piemērot pieteikumiem attiecībā uz produktiem, kas neietilpst šīs regulas III sadaļas darbības jomā, kurus Komisija saņēmusi pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

2. Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas pievienota šīs regulas II pielikumā.

59. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Tomēr 12. panta 3. punktu un 23. panta 3. punktu piemēro no 2016. gada 4. janvāra, neskarot produktus, kas laisti tirgū pirms minētās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 21. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

I PIELIKUMS

LAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKTI UN PĀRTIKAS PRODUKTI, KAS MINĒTI 2. PANTA 1. PUNKTĀ

I. Cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes

- Alus,
- šokolāde un šokolādes izstrādājumi,
- maize, mīklas izstrādājumi, kūkas, konditorejas izstrādājumi, cepumi un citi maizes un konditorejas izstrādājumi,
- dzērieni no augu ekstraktiem,
- makaronu izstrādājumi,
- sāls,
- dabīgie sveķi,
- galda sinepes,
- siens,
- ēteriskās eļļas,
- korķis,
- karmīns,
- ziedi un dekoratīvie augi,
- kokvilna,
- vilna,
- klūdziņas,
- kulstīti lini,
- āda,
- kažokāda,
- spalvas.

II. Garantētas tradicionālās īpatnības

- Gatavie ēdieni,
 - alus,
 - šokolāde un šokolādes izstrādājumi,
 - maize, mīklas izstrādājumi, kūkas, konditorejas izstrādājumi, cepumi un citi maizes un konditorejas izstrādājumi,
 - dzērieni no augu ekstraktiem,
 - makaronu izstrādājumi,
 - sāls.
-

II PIELIKUMS

58. PANTA 2. PUNKTĀ MINĒTĀ ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 509/2006	Šī regula
1. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
1. panta 2. punkts	2. panta 3. punkts
1. panta 3. punkts	2. panta 4. punkts
2. panta 1. punkta a) apakšpunkts	3. panta 5. punkts
2. panta 1. punkta b) apakšpunkts	3. panta 3. punkts
2. panta 1. punkta c) apakšpunkts	—
2. panta 1. punkta d) apakšpunkts	3. panta 2. punkts
2. panta 2. punkta pirmā līdz trešā daļa	—
2. panta 2. punkta ceturtā daļa	—
3. pants	22. panta 1. punkts
4. panta 1. punkta pirmā daļa	18. panta 1. punkts
4. panta 2. punkts	18. panta 2. punkts
4. panta 3. punkta pirmā daļa	—
4. panta 3. punkta otrā daļa	18. panta 4. punkts
5. panta 1. punkts	43. pants
5. panta 2. punkts	42. panta 1. punkts
6. panta 1. punkts	19. panta 1. punkts
6. panta 1. punkta a) apakšpunkts	19. panta 1. punkta a) apakšpunkts
6. panta 1. punkta b) apakšpunkts	19. panta 1. punkta b) apakšpunkts
6. panta 1. punkta c) apakšpunkts	19. panta 1. punkta c) apakšpunkts
6. panta 1. punkta d) apakšpunkts	—
6. panta 1. punkta e) apakšpunkts	19. panta 1. punkta d) apakšpunkts
6. panta 1. punkta f) apakšpunkts	—
7. panta 1. un 2. punkts	49. panta 1. punkts
7. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts	20. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
7. panta 3. punkta c) apakšpunkts	—
7. panta 3. punkta d) apakšpunkts	—
7. panta 4. punkts	49. panta 2. punkts

Regula (EK) Nr. 509/2006	Šī regula
7. panta 5. punkts	49. panta 3. punkts
7. panta 6. punkta a), b) un c) apakšpunkts	49. panta 4. punkts
7. panta 6. punkta d) apakšpunkts	20. panta 2. punkts
7. panta 7. punkts	49. panta 5. punkts
7. panta 8. punkts	49. panta 6. punkts
8. panta 1. punkts	50. panta 1. punkts
8. panta 2. punkta pirmā daļa	50. panta 2. punkta b) apakšpunkts
8. panta 2. punkta otrā daļa	52. panta 1. punkts
9. panta 1. un 2. punkts	51. panta 1. punkts
9. panta 3. punkts	21. panta 1. un 2. punkts
9. panta 4. punkts	52. panta 2. punkts
9. panta 5. punkts	52. panta 3. un 4. punkts
9. panta 6. punkts	51. panta 5. punkts
10. pants	54. pants
11. pants	53. pants
12. pants	23. pants
13. panta 1. punkts	—
13. panta 2. punkts	—
13. panta 3. punkts	—
14. panta 1. punkts	36. panta 1. punkts
14. panta 2. punkts	46. panta 1. punkts
14. panta 3. punkts	37. panta 3. punkta otrā daļa
15. panta 1. punkts	37. panta 1. punkts
15. panta 2. punkts	37. panta 2. punkts
15. panta 3. punkts	39. panta 2. punkts
15. panta 4. punkts	36. panta 2. punkts
16. pants	—
17. panta 1. un 2. punkts	24. panta 1. punkts
17. panta 3. punkts	24. panta 2. punkts

Regula (EK) Nr. 509/2006	Šī regula
18. pants	57. pants
19. panta 1. punkta a) apakšpunkts	—
19. panta 1. punkta b) apakšpunkts	49. panta 7. punkta otrā daļa
19. panta 1. punkta c) apakšpunkts	49. panta 7. punkta pirmā daļa
19. panta 1. punkta d) apakšpunkts	22. panta 2. punkts
19. panta 1. punkta e) apakšpunkts	51. panta 6. punkts
19. panta 1. punkta f) apakšpunkts	54. panta 1. punkts
19. panta 1. punkta g) apakšpunkts	23. panta 4. punkts
19. panta 1. punkta h) apakšpunkts	—
19. panta 1. punkta i) apakšpunkts	—
19. panta 2. punkts	25. panta 1. punkts
19. panta 3. punkta a) apakšpunkts	—
19. panta 3. punkta b) apakšpunkts	25. panta 2. punkts
20. pants	47. pants
21. pants	58. pants
22. pants	59. pants
I pielikums	I pielikums (II daļa)

Regula (EK) Nr. 510/2006	Šī regula
1. panta 1. punkts	2. panta 1. un 2. punkts
1. panta 2. punkts	2. panta 3. punkts
1. panta 3. punkts	2. panta 4. punkts
2. pants	5. pants
3. panta 1. punkta pirmā daļa	6. panta 1. punkts
3. panta 1. punkta otrā un trešā daļa	41. panta 1., 2. un 3. punkts
3. panta 2., 3. un 4. punkts	6. panta 2., 3. un 4. punkts
4. pants	7. pants
5. panta 1. punkts	3. panta 2. punkts un 49. panta 1. punkts

Regula (EK) Nr. 510/2006	Šī regula
5. panta 2. punkts	49. panta 1. punkts
5. panta 3. punkts	8. panta 1. punkts
5. panta 4. punkts	49. panta 2. punkts
5. panta 5. punkts	49. panta 3. punkts
5. panta 6. punkts	9. pants
5. panta 7. punkts	8. panta 2. punkts
5. panta 8. punkts	—
5. panta 9. punkta pirmā daļa	—
5. panta 9. punkta otrā daļa	49. panta 5. punkts
5. panta 10. punkts	49. panta 6. punkts
5. panta 11. punkts	—
6. panta 1. punkta pirmā daļa	50. panta 1. punkts
6. panta 2. punkta pirmā daļa	50. panta 2. punkta a) apakšpunkts
6. panta 2. punkta otrā daļa	52. panta 1. punkts
7. panta 1. punkts	51. panta 1. punkta pirmā daļa
7. panta 2. punkts	51. panta 1. punkta otrā daļa
7. panta 3. punkts	10. pants
7. panta 4. punkts	52. panta 2. un 4. punkts
7. panta 5. punkts	51. panta 3. punkts un 52. panta 3. un 4. punkts
7. panta 6. punkts	11. pants
7. panta 7. punkts	51. panta 5. punkts
8. pants	12. pants
9. pants	53. pants
10. panta 1. punkts	36. panta 1. punkts
10. panta 2. punkts	46. panta 1. punkts
10. panta 3. punkts	37. panta 3. punkta otrā daļa
11. panta 1. punkts	37. panta 1. punkts
11. panta 2. punkts	37. panta 2. punkts

Regula (EK) Nr. 510/2006	Šī regula
11. panta 3. punkts	39. panta 2. punkts
11. panta 4. punkts	36. panta 2. punkts
12. pants	54. pants
13. panta 1. punkts	13. panta 1. punkts
13. panta 2. punkts	13. panta 2. punkts
13. panta 3. punkts	15. panta 1. punkts
13. panta 4. punkts	15. panta 2. punkts
14. pants	14. pants
15. pants	57. pants
16. panta a) punkts	5. panta 4. punkta otrā daļa
16. panta b) punkts	—
16. panta c) punkts	—
16. panta d) punkts	49. panta 7. punkts
16. panta e) punkts	—
16. panta f) punkts	51. panta 6. punkts
16. panta g) punkts	12. panta 7. punkts
16. panta h) punkts	—
16. panta i) punkts	11. panta 3. punkts
16. panta j) punkts	—
16. panta k) punkts	54. panta 2. punkts
17. pants	16. pants
18. pants	47. pants
19. pants	58. pants
20. pants	59. pants
I un II pielikums	I pielikums (I daļa)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1152/2012**(2012. gada 21. novembris),****ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku**

EIROPAS PARLAMENTA UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienības zvejas kuģiem ir vienlīdzīga piekļuve Savienības ūdeņiem un resursiem, uz kuriem attiecas kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi.
- (2) Padomes Regulā (EK) Nr. 2371/2002 ⁽³⁾ paredzēta atkāpe no vienlīdzīgas piekļuves noteikuma, ar ko dalībvalstīm ļauj ierobežot zveju ūdeņos līdz 12 jūras jūdžiem no to bāzes līnijām, atļaujot to darīt dažiem kuģiem.
- (3) Komisija 2011. gada 13. jūlijā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2371/2002 Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedza ziņojumu par procedūrām attiecībā uz piekļuvi zvejas resursiem 12 jūras jūdžu zonā. Minētajā ziņojumā secināts, ka piekļuves režīma darbība ir ļoti stabila un ka kopš 2002. gada tā aizvien noritējusi sekmīgi.

(4) Pašreizējiem noteikumiem, kas ierobežo piekļuvi zivsaimniecības resursiem 12 jūras jūdžu zonā, ir bijusi pozitīva iedarbība attiecībā uz saglabāšanu, ierobežojot zvejas piepūli visjutīgākajā Savienības ūdeņu daļā. Turklāt minētie noteikumi ir saglabājuši tradicionālās zvejas darbības, kuras ir svarīgas konkrētu piekrastes reģionu sociālai un ekonomiskai attīstībai.

(5) Atkāpe stājās spēkā 2003. gada 1. janvārī un zaudēs spēku 2012. gada 31. decembrī. Tās spēkā esamības termiņš būtu jāpagarina līdz brīdim, kad tiks pieņemta jauna regula, kuras pamatā ir Komisijas priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopējo zivsaimniecības politiku.

(6) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 2371/2002,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 2371/2002 17. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstīm ir atļauts no 2013. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim to suverenitātē vai jurisdikcijā esošajos ūdeņos līdz 12 jūras jūdžu attālumā no bāzes līnijas ierobežot zveju, atļaujot to veikt tikai tiem zvejas kuģiem, kuri no blakus esošām ostām tradicionāli zvejo minētajos ūdeņos. Tas neskar kārtību, kas saskaņā ar pastāvošajām kaimiņattiecībām starp dalībvalstīm noteikta Savienības zvejas kuģiem, kuri peld ar citu dalībvalstu karogu, un kārtību, kas izklāstīta I pielikumā un kas katrai dalībvalstij nosaka ģeogrāfiskās zonas citu dalībvalstu piekrastes joslās, kurās tiek veiktas zvejas darbības, un attiecīgās sugas.”

2. pants

Šī regula stājās spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

⁽¹⁾ OV C 351, 15.11.2012., 89. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 25. oktobra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 13. novembra lēmums.

⁽³⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

To piemēro no 2013. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 21. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2012/34/ES

(2012. gada 21. novembris),

ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu

(pārstrādāta redakcija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ļoti svarīga Savienības pārvadājumu nozares daļa, nozarei tiecoties panākt ilgtspējīgu mobilitāti.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. pantu,

(3) Būtu jāuzlabo dzelzceļa sistēmas efektivitāte, lai to integrētu konkurētspējīgā tirgū, vienlaicīgi ņemot vērā dzelzceļa īpatnības.

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

(4) Dalībvalstīm, kurām ievrojama daļa dzelzceļa satiksmes ir kopīga ar trešām valstīm, kam ir tāds pats dzelzceļu sliežu platums, bet kas atšķiras no sliežu platuma galvenajā Savienības dzelzceļa tīklā, vajadzētu būt iespējai paredzēt īpašus darbības noteikumus, nodrošinot gan koordināciju starp saviem, kā arī attiecīgo trešo valstu infrastruktūru pārvaldītājiem, gan dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu godīgu konkurenci.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

(5) Lai padarītu dzelzceļa pārvadājumus efektīvus un konkurētspējīgus ar citiem pārvadājumu veidiem, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem būtu tādu neatkarīgu operatoru statuss, kuru darbībai ir komerciāls raksturs un kuri pielāgojas tirgus vajadzībām.

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 91/440/EEK (1991. gada 29. jūlijs) par Kopienas dzelzceļa attīstību ⁽⁴⁾, Padomes Direktīva 95/18/EK (1995. gada 19. jūnijs) par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu ⁽⁵⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/14/EK (2001. gada 26. februāris) par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu ⁽⁶⁾ ir būtiski grozītas. Tā kā ir vajadzīgi turpmāki grozījumi, minētās direktīvas skaidrības labad būtu jāpārstrādā un jāapvieno vienā tiesību aktā.

(6) Lai nodrošinātu dzelzceļa sistēmas attīstību un tās efektīvu darbību nākotnē, būtu jānošķir pārvadāšanas pakalpojumi no infrastruktūras darbības. Šādā situācijā šīs divas darbības ir jāpārvalda atsevišķi, un tām jābūt atsevišķai grāmatvedības uzskaitē. Ar noteikumu, ka tiek izpildītas minētās nošķiršanas prasības, nerodas interešu konflikti un tiek garantēta komerciāli sensitīvas informācijas konfidencialitāte, infrastruktūras pārvaldītājiem vajadzētu būt iespējai konkrētus administratīvus pienākumus, piemēram, maksu iekasēšanu, deleģēt tādām citām struktūrām, kas nedarbojas dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu tirgos.

(2) Lielāka Savienības pārvadājumu nozares integrācija ir būtisks iekšējā tirgus izveides elements, un dzelzceļi ir

(7) Brīvas pakalpojumu sniegšanas princips būtu jāpiemēro dzelzceļa nozarē, ievērojot šīs nozares īpatnības.

⁽¹⁾ OV C 132, 3.5.2011., 99. lpp.

⁽²⁾ OV C 104, 2.4.2011., 53. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 16. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 8. marta nostāja pirmajā lasījumā (OV C 108 E, 14.4.2012., 8. lpp.). Eiropas Parlamenta 2012. gada 3. jūlija nostāja un Padomes 2012. gada 29. oktobra lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 237, 24.8.1991., 25. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 143, 27.6.1995., 70. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 75, 15.3.2001., 29. lpp.

(8) Lai palielinātu konkurenci dzelzceļa pakalpojumu pārvaldībā attiecībā uz uzlabotu komfortu un lietotājiem sniegtajiem pakalpojumiem, dalībvalstīm būtu jā saglabā vispārējā atbildība par pienācīgas dzelzceļa infrastruktūras attīstību.

- (9) Gadījumā, ja nepastāv kopēji noteikumi par infrastruktūras izmaksu attiecināšanu, pēc apspriedes ar infrastruktūras pārvaldītāju dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi, ar ko dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem nosaka pienākumu maksāt par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu. Šādi noteikumi nedrīkstētu izraisīt diskrimināciju starp dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem.
- (10) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai infrastruktūras pārvaldītājiem un pastāvošajiem publiskā īpašumā vai kontrolē esošajiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem būtu pareiza finanšu struktūra, pienācīgi ņemot vērā Savienības noteikumus par valsts atbalstu. Ar šo netiek skarta dalībvalstu kompetence attiecībā uz infrastruktūras plānošanu un finansēšanu.
- (11) Pieteikuma iesniedzējiem vajadzētu dot iespēju paust savu viedokli par saimnieciskās darbības plāna saturu tiktāl, cik tas attiecas uz infrastruktūras izmantošanu, nodrošināšanu un attīstību. Tas nenozīmē, ka infrastruktūras pārvaldītājam būtu pilnībā jādara zināmu visu viņa izstrādāto saimnieciskās darbības plānu.
- (12) Tā kā privāti dzelzceļa pievedceļi un sānu ceļi, piemēram, sānu ceļi un pievedceļi privātos industriālos objektos, nav dzelzceļa infrastruktūras daļa, kā tā definēta šajā direktīvā, uz minētās infrastruktūras pārvaldītājiem nevajadzētu attiekties pienākumiem, kas saskaņā ar šo direktīvu noteikti infrastruktūras pārvaldītājiem. Tomēr būtu jānodrošina nediskriminējoša piekļuve dzelzceļa pievedceļiem un sānu ceļiem neatkarīgi no tā, kam tie pieder, ja tā ir nepieciešama, lai piekļūtu apkalpes vietām, kas ir būtiskas transporta pakalpojumu nodrošināšanā, un ja tās kalpo vai var kalpot vairāk nekā vienam galapatērētājam.
- (13) Dalībvalstij vajadzētu būt iespējai pieņemt lēmumu infrastruktūras izdevumos segt ar citiem līdzekļiem, nevis ar tiešu valsts finansējumu, piemēram, ar publiskā un privātā sektora partnerības palīdzību un privātā sektora finansējumu.
- (14) Infrastruktūras pārvaldītāja peļņai un zaudējumiem pārskatos vajadzētu būt līdzsvarotiem samērīgā laikposmā; un kad šis laikposms ir noteikts, to varētu pārsniegt tādos ārkārtas apstākļos kā nozīmīga un pēkšņa ekonomiskās situācijas pasliktināšanās dalībvalstī, kas būtiski ietekmē satiksmes līmeni tās infrastruktūrā vai pieejamo publiskā finansējuma līmeni. Saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem šādos peļņas un zaudējumu pārskatos neparādās infrastruktūras projektu finansēšanai ņemto aizdevumu apjoms.
- (15) Lai nodrošinātu efektivitāti kravu pārvadājumu nozarē, jo īpaši pārrobežu pārvadājumos, ir jāveic pasākumi tirgus atvēršanai.
- (16) Lai nodrošinātu to, ka tiesības piekļūt dzelzceļa infrastruktūrai visā Savienībā piemēro vienādi un nediskriminējošā veidā, ir lietderīgi ieviest licenci dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem.
- (17) Pārvadājumos ar starppieturām būtu jāatļauj jauniem tirgus dalībniekiem pa ceļam uzņemt un izlaist pasažierus, lai nodrošinātu, ka šādas darbības ir ekonomiski dzīvotspējīgas, un novērstu to, ka potenciālie konkurenti tiek nostādīti nelabvēlīgākā situācijā nekā esošie operatori.
- (18) Jaunu atvērtas piekļuves, starptautisku pasažieru pārvadājumu pakalpojumu ieviešanu ar starppieturām nevajadzētu izmantot, lai atvērtu iekšzemes pasažieru pārvadājumu pakalpojumu tirgu, bet būtu jākoncentrējas tikai uz pieturām, kas ir iekļautas starptautiskā maršrutā. Jauno pakalpojumu galvenajam mērķim vajadzētu būt to pasažieru pārvadāšanai, kas dodas starptautiskos braucienos. Novērtējot, vai tāds ir pakalpojuma galvenais mērķis, būtu jāņem vērā tādi kritēriji kā attiecīgi no vietējiem vai starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem iegūtā apgrozījuma un apjoma proporcija, kā arī pakalpojuma ilgums. Pakalpojuma galvenā mērķa novērtēšana pēc ieinteresētās personas lūguma būtu jāveic attiecīgajai valsts regulatīvajai iestādei.
- (19) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskajiem pakalpojumiem pasažieru pārvadājumos pa dzelzceļu un autoceļiem⁽¹⁾ pilnvaro dalībvalstis un vietējās iestādes piešķirt sabiedrisko pakalpojumu līgumus, kuros var būt noteiktas ekskluzīvas tiesības sniegt konkrētus pakalpojumus. Tāpēc ir jānodrošina, lai minētās regulas noteikumi būtu saskaņoti ar principu par starptautisko pasažieru pārvadājumu atvēršanu konkurencei.
- (20) Starptautisko pasažieru pārvadājumu atvēršana konkurencei var ietekmēt to dzelzceļa pasažieru pārvadājumu pakalpojumu organizēšanu un finansēšanu, kas tiek veikti saskaņā ar sabiedrisko pakalpojumu līgumu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina iespēja ierobežot piekļuves tiesības tirgum, ja šo tiesību izmantošana varētu izjaukt minēto sabiedrisko pakalpojumu līgumu ekonomisko līdzsvaru un ja attiecīgā regulatīvā iestāde sniedz piekrišanu, pamatojoties uz objektīvu ekonomisko analīzi, pēc tās kompetentās iestādes lūguma, kas piešķirusi sabiedrisko pakalpojumu līgumu.
- (21) Novērtējot, vai sabiedrisko pakalpojumu līguma ekonomiskais līdzsvars ir ticis izjaukts, būtu jāņem vērā iepriekš noteikti kritēriji, piemēram, ietekme uz jebkura sabiedrisko pakalpojumu līgumā iekļautā pakalpojuma rentabilitāti, tostarp to radītā ietekme uz neto izmaksām kompetentajai valsts iestādei, kas piešķir līgumu, pasažieru pārvadājumu pieprasījumu, biļešu cenām, biļešu

⁽¹⁾ OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.

pārdošanas kārtību, pieturu atrašanās vietu un skaitu abās robežas pusēs, kā arī ierosinātā jaunā pārvadājumu pakalpojuma grafiku un biežumu. Saskaņā ar šādu novērtējumu un attiecīgās regulatīvās iestādes lēmumu dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piešķirt, grozīt vai atteikt pieprasītās piekļuves tiesības starptautiskajiem pasažieru pārvadājumiem, tostarp piemērot maksu jaunam starptautiskam pasažieru pārvadājumu operatoram, saskaņā ar ekonomisko analīzi un Savienības tiesību aktiem, un vienlīdzības un nediskriminācijas principiem.

- (22) Lai atbalstītu pasažieru pārvadājumu pakalpojumu darbību uz līnijām, kas pilda sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pilnvarot iestādes, kas atbildīgas par minētajiem pakalpojumiem, noteikt piemērojamo maksu par pasažieru pārvadājumiem, kas atrodas minēto iestāžu jurisdikcijā. Minētajai maksai būtu jāpapildina sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību finansējums, kas noteikts sabiedrisko pakalpojumu līgumos.
- (23) Regulatīvajai iestādei būtu jādarbojas tā, lai tai nebūtu nekādu interešu konfliktu un lai tā nekādi nebūtu iesaistīta attiecīgā sabiedrisko pakalpojumu līguma piešķiršanā. Regulatīvās iestādes pilnvaras būtu jāpaplašina, lai tā varētu novērtēt starptautiskā pakalpojuma mērķi un vajadzības gadījumā iespējamo ekonomisko ietekmi uz esošajiem sabiedrisko pakalpojumu līgumiem.
- (24) Lai veiktu ieguldījumus pakalpojumos, kuros izmanto specializētu infrastruktūru, piemēram, ātrgaitas dzelzceļa līnijas, pieteikuma iesniedzējiem ir vajadzīga tiesiskā noteiktība, jo ir nepieciešami apjomīgi ilgtermiņa ieguldījumi.
- (25) Regulatīvajām iestādēm būtu jāapmainās ar informāciju un atsevišķos gadījumos, ja vajadzīgs, būtu jānosaka principi un prakse, kā jānovērtē, vai tiek izjaukts sabiedrisko pakalpojumu līguma ekonomiskais līdzsvars. Tām būtu pakāpeniski jāizstrādā uz savu pieredzi balstītas pamatnostādnes.
- (26) Lai nodrošinātu godīgu konkurenci starp dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem un lai garantētu pilnīgu pārredzamību un nediskriminējošu piekļuvi pakalpojumiem, un pakalpojumu sniegšanu, būtu jānoskaidro pārvadājumu pakalpojumu sniegšana no apkalpes vietu ekspluatācijas. Tādējādi, ja apkalpes iekārtas operators pieder kādai iestādei vai uzņēmumam, kas darbojas arī kravas vai pasažieru dzelzceļa pārvadājumu tirgos un kam valsts mērogā ir dominējošs stāvoklis vismaz vienā no kravas vai pasažieru dzelzceļa pārvadājumu tirgiem, kurā izmanto šo iekārtu, ir nepieciešams šos divus darbības veidus pārvaldīt neatkarīgi. Šādai neatkarībai nevajadzētu

būt par iemeslu atsevišķu juridisku vienību dibināšanai apkalpes vietās.

- (27) Nediskriminējošai piekļuvei apkalpes vietām un ar dzelzceļu saistītu pakalpojumu nodrošināšanai šajās iekārtās būtu jādod dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem iespēja sniegt labākus pakalpojumus pasažieriem un kravas pārvadājumu lietotājiem.
- (28) Kaut arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2009. gada 13. jūlijs) 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu ⁽¹⁾ paredz atvērt Eiropas elektroenerģijas tirgu, vilces strāva būtu jāpiegādā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem pēc pieprasījuma nediskriminējošā veidā. Ja ir pieejams tikai viens piegādātājs, maksa par šādu pakalpojumu būtu jānosaka saskaņā ar vienotiem maksas noteikšanas principiem.
- (29) Attiecībā ar trešām valstīm īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai Savienības dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem būtu nodrošināta savstarpēja pieeja minēto trešo valstu dzelzceļa tirgū, un tas jāveicina ar pārrobežu līgumiem.
- (30) Lai nodrošinātu uzticamus un pietiekamus pakalpojumus, ir jānodrošina tas, ka dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi vienmēr atbilst konkrētām prasībām, kas attiecas uz labu reputāciju, finanšu pietiekamību un profesionālo kompetenci.
- (31) Klientu un attiecīgo trešo personu aizsardzībai ir būtiski nodrošināt, ka dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu atbildība ir pietiekami apdrošināta. Būtu arī jāatļauj, lai minētā atbildība nelaiemes gadījumos tiktu segta ar banku vai citu uzņēmumu sniegtām garantijām, ar noteikumu, ka šādu segumu piedāvā saskaņā ar tirgus nosacījumiem, tā rezultātā nav vajadzīgs valsts atbalsts un ar to netiek diskriminēti citi dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi.
- (32) Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam būtu arī jāpilda valsts un Savienības tiesību akti par dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanu, ko piemēro nediskriminējošā veidā un kas ir paredzēti, lai nodrošinātu, ka attiecīgais uzņēmums var pilnīgi droši un pienācīgi ņemot vērā veselības un sociālos nosacījumus un darbinieku un patērētāju tiesības veikt savu darbību konkrētos dzelzceļa posmos.
- (33) Procedūrām attiecībā uz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licenču piešķiršanu, uzturēšanu un grozīšanu vajadzētu būt pārredzamām un saskaņā ar nediskriminācijas principu.

⁽¹⁾ OV L 211, 14.8.2009., 55. lpp.

- (34) Lai nodrošinātu pārredzamību un nediskriminējošu piekļuvi dzelzceļa infrastruktūrai un pakalpojumiem apkalpes vietās attiecībā uz visiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, visa informācija, kas vajadzīga, lai izmantotu piekļuves tiesības, būtu jāpublicē tīkla pārskatā. Saskaņā ar esošo starptautisko praksi tīkla pārskats būtu jāpublicē vismaz divās Savienības oficiālajās valodās.
- (35) Piemērotas dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadales shēmas, apvienotas ar konkurētspējīgiem operatoriem, nodrošinās labāku dažādu transporta veidu līdzsvaru.
- (36) Infrastruktūras pārvaldītāji būtu jāmotivē, piemēram, maksājot prēmijas rīkotājdirektoriem, samazināt piekļuves maksu un infrastruktūras nodrošināšanas izmaksu līmeni.
- (37) Dalībvalstu pienākumam nodrošināt, lai infrastruktūras pārvaldītāja darbības mērķi un vidēja termiņa līdz ilgtermiņa ienākumi tiktu īstenoti, pamatojoties uz līgumisku vienošanos starp kompetento iestādi un infrastruktūras pārvaldītāju, nebūtu jāskar dalībvalstu kompetenci attiecībā uz dzelzceļa infrastruktūras plānošanu un finansēšanu.
- (38) Rosinot optimālu dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu, samazināsies transporta izmaksas sabiedrībai.
- (39) Infrastruktūras pārvaldītāju noteikto izmaksu attiecināšanas metodēm būtu jābalstās uz iespējami labāko izmaksu cēloņsakarību izpratni, un, tās izmantojot, izmaksas būtu jāattiecinā uz dažādiem pakalpojumiem, ko piedāvā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi, un attiecīgā gadījumā – uz dzelzceļa ritekļu veidiem.
- (40) Dzelzceļa infrastruktūras maksas iekasēšanai piemērotu shēmu apvienošanai ar citu transporta veidu infrastruktūras maksas iekasēšanai piemērotām shēmām un konkurētspējīgiem pārvadātājiem būtu jānodrošina optimāls līdzsvars starp dažādiem transporta veidiem.
- (41) Piemērojot uzcenojumus, infrastruktūras pārvaldītājam būtu jānosaka atsevišķi tirgus segmenti, kuros ievērojami atšķiras transporta pakalpojumu sniegšanas izmaksas, to tirgus cenas vai tiem izvirzītās pakalpojumu kvalitātes prasības.
- (42) Maksas iekasēšanas un jaudas iedalīšanas shēmām būtu jānodrošina visiem uzņēmumiem vienlīdzīgas un nediskriminējošas piekļuves iespējas un, ciktāl iespējams, būtu jāamēģina visu lietotāju un satiksmes veidu vajadzības apmierināt taisnīgi un nediskriminējošā veidā. Šādām shēmām būtu jānodrošina godīga konkurence dzelzceļa pakalpojumu sniegšanā.
- (43) Dalībvalstu norādītajās robežās maksas aprēķināšanas un jaudas iedalīšanas shēmām būtu jānosina dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājus uzlabot savas infrastruktūras izmantojumu.
- (44) Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem būtu jāsaņem skaidri un saskaņoti ekonomiski signāli no jaudas sadales shēmām un no maksas aprēķināšanas shēmām, kas ļautu pieņemt racionālus lēmumus.
- (45) Rites troksnis, ko rada preču vagonos izmantotie čuguna bremžu kluči, ir viens no tādu trokšņa emisiju cēloņiem, ko varētu mazināt ar piemērotiem tehniskiem risinājumiem. Atbilstīgi radītajam trokšņa līmenim diferencētās infrastruktūras maksas galvenokārt būtu jāpiemēro kravas vagoniem, kas neatbilst Komisijas Lēmumā 2006/66/EK (2005. gada 23. decembris) par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas apakšsistēmu "Ritošais sastāvs – troksnis" noteiktajām prasībām⁽¹⁾. Ja šādas diferenciācijas rezultātā infrastruktūras pārvaldītājam rodas ieņēmumu zudumi, tam nevajadzētu skart Savienības noteikumus par valsts atbalstu.
- (46) Atbilstīgi radītajam trokšņa līmenim diferencētām infrastruktūras maksām būtu jāpapildina citi dzelzceļa satiksmes radītā trokšņa mazināšanas pasākumi, piemēram, savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju pieņemšana, nosakot dzelzceļa transportlīdzekļu radītā trokšņa maksimālo līmeni, trokšņa kartēšana un rīcības plāni trokšņa ietekmes mazināšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/49/EK (2002. gada 25. jūnijs) par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību⁽²⁾, kā arī Savienības un valsts publiskā finansējuma piešķiršana dzelzceļa transportlīdzekļu modernizācijai un trokšņa mazināšanas infrastruktūrai.
- (47) Būtu jāapsver iespēja arī citiem transporta veidiem piemērot trokšņa mazināšanas pasākumus, kas ir līdzīgi dzelzceļa nozarē pieņemtajiem.
- (48) Lai paātrinātu Eiropas vilcienu kustības kontroles sistēmas (ETCS) uzstādīšanu lokomotīvēs, infrastruktūras pārvaldītājiem būtu jāmodificē maksas aprēķināšanas sistēma, nosakot pagaidu diferenciāciju attiecībā uz vilcieniem, kas ir aprīkoti ar ETCS. Šādai diferenciācijai būtu pienācīgi jāstimulē vilcienu aprīkošana ar ETCS.
- (49) Lai ņemtu vērā dzelzceļa infrastruktūras jaudas lietotāju vai potenciālo lietotāju vajadzību plānot savu saimniecisko darbību, kā arī lai ņemtu vērā klientu un finansētāju vajadzības, ir svarīgi, lai infrastruktūras pārvaldītājs nodrošinātu, ka infrastruktūras jaudu sadala tādā veidā, kas atspoguļo vajadzību saglabāt un paaugstināt uzticamību šim pakalpojumam.

⁽¹⁾ OV L 37, 8.2.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 189, 18.7.2002., 12. lpp.

- (50) Vēlams, lai dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi un infrastruktūras pārvaldītājs tiktu motivēti līdz minimumam samazināt traucējumus un uzlabot dzelzceļa tīkla darbību.
- (51) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ļaut dzelzceļa pakalpojumu pircējiem tieši piedalīties jaudas sadales procesā.
- (52) Ir svarīgi ņemt vērā gan pieteikuma iesniedzēju, gan infrastruktūras pārvaldītāja ar saimniecisko darbību saistītās prasības.
- (53) Ir svarīgi palielināt infrastruktūras pārvaldītājiem pieejamo elastību attiecībā uz infrastruktūras jaudas sadali, bet tai vajadzētu būt saderīgai ar pieteikuma iesniedzēja saprātīgu prasību apmierināšanu.
- (54) Jaudas sadales procesam būtu jānovērš nepamatotu ierobežojumu uzlikšana attiecībā uz citu tādu uzņēmumu vēlmēm attīstīt savu saimniecisko darbību, kam ir vai kas plāno iegūt infrastruktūras izmantošanas tiesības.
- (55) Jaudas sadales un maksas aprēķināšanas shēmās var būt vajadzīgs ņemt vērā to, ka dažādas dzelzceļa infrastruktūras sastāvdaļas var būt projektētas dažādiem galvenajiem lietotājiem.
- (56) Ņemot vērā to, ka dažādiem lietotājiem un lietotāju grupām bieži būs dažāda ietekme uz infrastruktūras jaudu, ir pienācīgi jālīdzsvaro dažādo pakalpojumu vajadzības.
- (57) Pakalpojumiem, ko valsts iestādei sniedz saskaņā ar līgumu, var būt vajadzīgi īpaši noteikumi, lai nodrošinātu to pievilcību lietotājiem.
- (58) Maksas aprēķināšanas un jaudas sadales shēmās būtu jāņem vērā ietekme, ko rada aizvien pilnīgāk noslogotā infrastruktūras jauda un no tā izrietošais jaudas trūkums.
- (59) Dažādajiem laikposmiem, kādos veic satiksmes veidu plānošanu, būtu jānodrošina tas, ka tiek apmierināti tie infrastruktūras jaudas pieprasījumi, kas pieteikti pēc ilgtermiņa darba grafika sagatavošanas pabeigšanas.
- (60) Lai nodrošinātu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem optimālu iznākumu, ir vēlams prasīt infrastruktūras jaudas izmantojuma pārbaudi gadījumos, kad jaudas pieprasījumi ir jākoordinē, lai apmierinātu vajadzības.
- (61) Ņemot vērā infrastruktūras pārvaldītāju monopolstāvokli, būtu jāpieprasa, lai tie pārbaudītu pieejamo infrastruktūras jaudu un izskatītu metodes jaudas palielināšanai gadījumos, kad tās sadales procesā nav iespējams apmierināt lietotāju vajadzības.
- (62) Informācijas trūkums par citu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu iesniegtajiem pieprasījumiem un par ierobežojumiem sistēmā var apgrūtināt dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu centienus optimizēt savus infrastruktūras jaudas pieprasījumus.
- (63) Ir svarīgi nodrošināt jaudas sadales shēmu labāku koordināciju, lai uzlabotu dzelzceļa pievilcību satiksmei, kurā izmanto vairāk nekā viena infrastruktūras pārvaldītāja tīklu, jo īpaši starptautiskai satiksmei.
- (64) Ir svarīgi līdz minimumam samazināt konkurences izkropļojumus, kas maksas aprēķināšanas principu būtisku atšķirību dēļ var rasties vai nu starp dzelzceļa infrastruktūrām, vai arī starp transporta veidiem.
- (65) Ir vēlams noteikt tās infrastruktūras pakalpojumu sastāvdaļas, kas ir būtiski svarīgas, lai operators varētu sniegt pakalpojumu, un tās, kas būtu jāsniedz par minimālu piekļuves maksu.
- (66) Ieguldījumi dzelzceļa infrastruktūrā ir vajadzīgi, un infrastruktūras izmantošanas maksas shēmām būtu jāmotivē infrastruktūras pārvaldītājus padarīt attiecīgus ieguldījumus ekonomiski pievilcīgus.
- (67) Lai varētu noteikt pienācīgu un taisnīgu infrastruktūras maksas apmēru, infrastruktūras pārvaldītājiem jāuzskaīta un jānosaka savu aktīvu vērtība un jāpanāk skaidra izpratne par faktoriem, kas nosaka infrastruktūras darbības izmaksas.
- (68) Ir vēlams nodrošināt, ka, pieņemot lēmumus transporta jomā, tiek ņemtas vērā ārējās izmaksas un ka dzelzceļa infrastruktūras izmantošanas maksas aprēķināšana var veicināt ārējo izmaksu saskaņotu un līdzsvarotu internalizāciju visos transporta veidos.
- (69) Ir svarīgi nodrošināt, ka maksa par iekšzemes un starptautisko satiksmi ir tāda, kas ļauj dzelzceļam apmierināt tirgus vajadzības. Tādēļ infrastruktūras maksa būtu jānosaka to tiešo izmaksu līmenī, kas radušās vilcienu satiksmes pakalpojumu sniegšanas dēļ.
- (70) Ar infrastruktūras maksu segto izmaksu kopējais apjoms ietekmē nepieciešamā valdības ieguldījuma apjomu. Dalībvalstis var noteikt atšķirīgus kopējo sedzamo izmaksu līmeņus. Jebkurā infrastruktūras maksas shēmā tomēr būtu jāatļauj tāds satiksmes līmenis, kas spēj segt vismaz tās radītos papildu izdevumus dzelzceļa tīkla izmantošanai.
- (71) Dzelzceļa infrastruktūra ir dabisks monopols, un tādēļ infrastruktūras pārvaldītāji jāmotivē samazināt izmaksas un efektīvi apsaimniekot savu infrastruktūru.
- (72) Dzelzceļa transports būtu jāattīsta, *inter alia* izmantojot pieejamos Savienības instrumentus, neskarot jau noteiktās prioritātes.

- (73) Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem piešķirtajām atlaidēm vajadzētu būt saistītām ar faktiskiem administratīvo izmaksu ietaupījumiem, jo īpaši darījumu izmaksu ietaupījumiem. Atlaides var piešķirt arī, lai veicinātu efektīvu infrastruktūras izmantošanu.
- (74) Ir vēlams, lai dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi un infrastruktūras pārvaldītājs tiktu motivēti samazināt traucējumus tīkla darbībā.
- (75) Infrastruktūras pārvaldītājam jaudas sadale ir saistīta ar izdevumiem, par kuriem būtu jāpieprasa samaksa.
- (76) Dzelzceļa infrastruktūras efektīvai pārvaldībai un taisnīgai un nediskriminējošai izmantošanai ir nepieciešama tādas regulatīvās iestādes izveide, kas pārrauga šajā direktīvā izklāstīto noteikumu piemērošanu un pilda pārsūdzības iestādes funkcijas, neskarot iespēju izskatīt lietu tiesā. Šādi regulatīvai iestādei vajadzētu būt spējīgai ar piemērotu sankciju palīdzību panākt savu informācijas pieprasījumu un lēmumu izpildi.
- (77) Ar regulatīvās iestādes finansējumu būtu jāgarantē tās neatkarība, un finansējumam būtu jānāk vai nu no valsts budžeta, vai arī no tādām nozares iemaksām, kuras ir obligāti piemērojamas, ievērojot taisnīguma, pārredzamības, nediskriminācijas un proporcionālitates principus.
- (78) Atbilstīgām darbinieku iecelšanas procedūrām būtu jāpalīdz garantēt regulatīvās iestādes neatkarību, jo īpaši nodrošinot, ka to personu iecelšanu, kas pieņem lēmumus, veic valsts iestāde, kam nav tiešu īpašumtiesību regulētajos uzņēmumos. Ja šis nosacījums tiek izpildīts, šāda iestāde varētu būt, piemēram, parlaments, prezidents vai ministru prezidents.
- (79) Ir vajadzīgi īpaši pasākumi, lai ņemtu vērā dažu dalībvalstu īpašo ģeopolitisko un ģeogrāfisko stāvokli un dzelzceļa nozares organizācijas īpatnības dažādās dalībvalstīs, tā nodrošinot iekšējā tirgus viengabalainību.
- (80) Lai ņemtu vērā dzelzceļa tirgus attīstību, būtu jādeleģē pilnvaras Komisijai pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu par tehniska rakstura grozījumiem attiecībā uz informāciju, kas jāsniedz uzņēmumam, piesakoties licences saņemšanai, kavējumu kategoriju sarakstu, sadales grafiku un regulatīvām iestādēm iesniedzamās grāmatvedības uzskaites informāciju. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (81) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽¹⁾.
- (82) Komisijai nebūtu jāpieņem īstenošanas akti, kas saistīti ar dzelzceļa pakalpojumu galveno mērķi, novērtējumu par jaunu starptautisku pakalpojumu ietekmi uz sabiedrisko pakalpojumu līgumu ekonomisko līdzsvaru, maksājumiem, kurus uzliek dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas nodrošina pasažieru pārvadājumus, piekļuvi pakalpojumiem, kuri jāsniedz būtiskās infrastruktūrās un apkalpes vietās, detalizētu informāciju par kārtību, kas jāievēro, lai saņemtu licenci, tiešo izmaksu aprēķināšanas kārtību maksu piemērošanai saistībā ar trokšņa ietekmes izmaksām un infrastruktūras maksas diferenciacijas piemērošanu, lai radītu stimulus apriņķot vilcienus ar ETCS, kā arī kopējiem principiem un praksi attiecībā uz regulatīvo iestāžu lēmumu pieņemšanu, ja saskaņā ar šo direktīvu izveidotā komiteja nesniedz atzinumu par Komisijas iesniegto īstenošanas akta projektu.
- (83) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, veicināt dzelzceļa attīstību Savienībā, noteikt vispārīgus principus dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licenču piešķiršanai un koordinēt kārtību, kādā dalībvalstis pārvalda dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas par tās izmantošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs šādu licenču piešķiršanas un dzelzceļa tīklu nozīmīgu elementu darbības izteikti starptautiska rakstura dēļ, un ņemot vērā to, ka ir jānodrošina godīgi un nediskriminējoši infrastruktūras pieejamības nosacījumi, kā arī to, ka to starptautiskā rakstura dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālitates principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (84) Pienākums transponēt šo direktīvu valstu tiesību aktos būtu jāattiecinā tikai uz tiem noteikumiem, kas veido būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām. Pienākums transponēt šīs direktīvas noteikumus, kuri nav būtiski mainīti salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām, izriet no minētajām direktīvām.

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (85) Dalībvalstis, kurās nav dzelzceļu sistēmas un nav arī plānots tuvākajā laikā tādu izveidot, tiktu pakļautas nesaņēmīgām un nevajadzīgām pienākumam, ja tām būtu jātransponē un jāsteno šīs direktīvas II un IV nodaļa. Tādēļ šādas dalībvalstis būtu jāatbrīvo no minētā pienākuma.
- (86) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽¹⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros izskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (87) Šai direktīvai nevajadzētu skart termiņus, kas noteikti IX pielikuma B daļā, kas dalībvalstīm jāievēro saskaņā ar iepriekšējām direktīvām,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo direktīvu paredz:

- a) noteikumus, kas piemērojami attiecībā uz dzelzceļa infrastruktūras pārvaldību un uz tādu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu dzelzceļa pārvadājumu darbību, kas veic vai kas veiks uzņēmējdarbību dalībvalstī, kā noteikts II nodaļā;
- b) kritērijus, kas piemērojami attiecībā uz tādu dalībvalsts licenču piešķiršanu, atjaunošanu vai grozīšanu, kuras paredzētas dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas veic vai veiks uzņēmējdarbību Savienībā, kā noteikts III nodaļā;
- c) principus un procedūras, kas piemērojamas attiecībā uz dzelzceļa infrastruktūras maksas noteikšanu un iekasēšanu un dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali, kā noteikts IV nodaļā.

2. Šo direktīvu piemēro attiecībā uz dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu iekšzemes un starptautisku dzelzceļa pakalpojumu sniegšanai.

2. pants

Izņēmumi no darbības jomas

1. Direktīvas II nodaļu nepiemēro dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas sniedz tikai pilsētas, piepilsētas vai reģionālos pārvadājumu pakalpojumus nesaistītos vietējas un reģionālas nozīmes dzelzceļa infrastruktūras pārvadājumu pakalpojumu tīklos vai tīklos, kas paredzēti tikai pilsētas vai piepilsētas dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumiem.

Neatkarīgi no pirmās daļas, ja šādu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu tieši vai netieši kontrolē kāds uzņēmums vai cita struktūra, kas sniedz citus – ne pilsētas, piepilsētas vai reģionālus – dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumus vai tādos aptver, piemēro 4. un 5. pantu. Attiecībā uz šādu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu piemēro arī 6. pantu saistībā ar attiecībām starp dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu un uzņēmumu vai struktūru, kurai ir tieša vai netieša kontrole pār to.

2. Direktīvas III nodaļu dalībvalstis var nepiemērot attiecībā uz:

- a) uzņēmumiem, kas sniedz tikai dzelzceļa pasažieru pārvadājumu pakalpojumus, izmantojot vietēju vai reģionālu nesaistītu dzelzceļa infrastruktūru;
- b) uzņēmumiem, kas sniedz tikai pilsētas vai piepilsētas dzelzceļa pasažieru pakalpojumus;
- c) uzņēmumiem, kas sniedz tikai reģionālos dzelzceļa kravas pārvadājumu pakalpojumus;
- d) uzņēmumiem, kas sniedz tikai kravas pārvadājumu pakalpojumus, izmantojot savā privātīpašumā esošu dzelzceļa infrastruktūru, kura paredzēta vienīgi tās īpašnieka vajadzībām, lai tas veiktu savus kravu pārvadājumus.

3. Direktīvas 7., 8., 13. pantu un IV nodaļu dalībvalstis var nepiemērot attiecībā uz:

- a) nesaistītiem vietējas un reģionālas nozīmes dzelzceļa tīkliem pasažieru pārvadāšanai dzelzceļa infrastruktūrā;
- b) tīkliem, kas paredzēti vienīgi pilsētas vai piepilsētas dzelzceļa pasažieru pārvadājumu pakalpojumu veikšanai;
- c) reģionālas nozīmes tīkliem, ko reģionāliem kravu pārvadājumiem izmanto vienīgi tāds dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums, uz kuru neattiecas 1. punkts, un tik ilgi, kamēr attiecīgā tīkla jaudas piešķiršanu nepieprasa cits pieteikuma iesniedzējs;
- d) privātīpašumā esošai dzelzceļa infrastruktūrai, kura paredzēta vienīgi tās īpašnieka vajadzībām, lai tas veiktu savus kravu pārvadājumus.

4. Neskarot 3. punktu, dalībvalstis 8. panta 3. punktu var nepiemērot vietējas vai reģionālas nozīmes dzelzceļa infrastruktūrām, kam nav stratēģiskas nozīmes dzelzceļa pārvadājumu tirgus darbībā, un IV nodaļu var nepiemērot vietējas nozīmes dzelzceļa infrastruktūrām, kam nav stratēģiskas nozīmes dzelzceļa pārvadājumu tirgus darbībā. Par savu nodomu nepiemērot noteikumus šādām dzelzceļa infrastruktūrām dalībvalstis paziņo Komisijai. Saskaņā ar 62. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru Komisija, ņemot vērā attiecīgo dzelzceļa līniju garumu, to izmantošanas pakāpi un iespējamo to ietekmi uz satiksmes apjomu, lemj, vai šādu dzelzceļa infrastruktūru var uzskatīt par tādu, kam nav stratēģiskas nozīmes.

⁽¹⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

5. Dalībvalstis var 31. panta 5. punktu nepiemērot ritekļiem, kuri tiek izmantoti vai kurus paredzēts izmantot pārvadājumiem no un uz trešām valstīm, kuru dzelzceļa tīkla sliežu platums ir atšķirīgs no Savienības galvenā dzelzceļa tīkla.

6. Dalībvalstis var lemt par laikposmiem un termiņiem jaudas sadales grafikā, kuri ir atšķirīgi no tiem, kas minēti 43. panta 2. punktā, VI pielikuma 2. punkta b) apakšpunktā un VII pielikuma 3., 4. un 5. punktā, ja starptautisko vilcienu ceļu izveidei sadarbībā ar trešo valsti infrastruktūras pārvaldītājiem tīklā, kura sliežu platums ir atšķirīgs no Savienības galvenā dzelzceļa tīkla, ir būtiska vispārēja ietekme uz jaudas sadales grafiku.

7. Ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu godīgu konkurenci, dalībvalstis var lemt publicēt maksas aprēķināšanas sistēmu un maksāšanas noteikumus, ko konkrēti piemēro starptautiskiem kravu pārvadājumu pakalpojumiem no un uz trešām valstīm, kuru dzelzceļa tīkla sliežu platums ir atšķirīgs no Savienības galvenā dzelzceļa tīkla, piemērojot instrumentus un termiņus, kas atšķiras no 29. panta 1. punktā noteiktajiem.

8. Dalībvalstis IV nodaļu var nepiemērot attiecībā uz dzelzceļa infrastruktūru, kuras sliežu platums ir atšķirīgs no Savienības galvenā dzelzceļa tīkla un kura savieno dalībvalsts robežpārejas pieturas ar trešās valsts teritoriju.

9. Šo direktīvu nepiemēro uzņēmumiem, kuri veic vienīgi autotransporta līdzekļiem paredzētus pārvadājumus turp un atpakaļ pa zemjūras tuneļiem, vai pārvadājumu darbības autotransporta līdzekļu pārvadāšanai turp un atpakaļ pa šādiem tuneļiem, izņemot 6. panta 1. punktu, 6. panta 4. punktu, 10., 11., 12. un 28. pantu.

10. Dalībvalstis II nodaļu, izņemot 14. pantu, un IV nodaļu var nepiemērot attiecībā uz jebkuru dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu, ko veic tranzītā caur Savienību.

11. Dalībvalstis var nepiemērot 32. panta 4. punktu vilcieniem, kuri nav aprīkoti ar Eiropas vilcienu kustības kontroles sistēmu (ETCS) un kurus izmanto reģionāliem pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem, un kuri pirmo reizi laisti ekspluatācijā pirms 1985. gada.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1) “dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums” ir jebkurš publisks vai privāts uzņēmums, kam ir piešķirta licence saskaņā ar šo direktīvu un kā galvenais saimnieciskās darbības veids ir pakalpojumu sniegšana attiecībā uz kravas un/vai pasažieru pārvadāšanu pa dzelzceļu ar noteikumu, ka uzņēmums nodrošina vilci; šī definīcija ietver arī uzņēmumus, kas nodrošina tikai vilci;

2) “infrastruktūras pārvaldītājs” ir jebkura iestāde vai uzņēmums, kas konkrēti atbild īpaši par dzelzceļa infrastruktūras izveidi, pārvaldību un uzturēšanu, tostarp par satiksmes pārvaldību un kustības vadības un signalizācijas sistēmu; infrastruktūras pārvaldītāja funkcijas visā tīklā vai tīkla daļā var uzticēt veikt dažādām iestādēm vai uzņēmumiem;

3) “dzelzceļa infrastruktūra” ir vienības, kas ir uzskaitītas I pielikumā;

4) “starptautisks kravu pārvadājuma pakalpojums” ir pārvadājuma pakalpojums, ko sniedzot vilciens šķērso vismaz vienas dalībvalsts robežu; vilciens var būt apvienots un/vai sadalīts posmos, un dažādiem tā posmiem var būt dažādi maršruta sākuma un gala punkti ar noteikumu, ka visi vagoni šķērso vismaz vienu robežu;

5) “starptautisks pasažieru pārvadājuma pakalpojums” ir pasažieru pārvadājuma pakalpojums, kurā vilciens šķērso vismaz vienas dalībvalsts robežu un ja galvenais pakalpojuma mērķis ir pārvadāt pasažierus starp stacijām, kas atrodas dažādās dalībvalstīs; vilciens var būt apvienots un/vai sadalīts posmos, un dažādiem tā posmiem var būt dažādi maršruta sākuma un gala punkti ar noteikumu, ka visi vagoni šķērso vismaz vienu robežu;

6) “pilsētas un piepilsētas pārvadājumi” ir pārvadājumu pakalpojumi, kuru galvenais mērķis ir apmierināt pilsētu vai pilsētkopu, tostarp pārrobežu pilsētkopu, pārvadājumu vajadzības un lai apmierinātu vajadzības pēc pārvadājumiem starp šādu pilsētu vai pilsētkopu un tās apkārtējām teritorijām;

7) “reģionālie pārvadājumu pakalpojumi” ir pārvadājumu pakalpojumi, kuru galvenais mērķis ir nodrošināt reģiona, tostarp pārrobežu reģiona, pārvadājumu vajadzības;

8) “tranzīts” ir Savienības teritorijas šķērsošana, Savienības teritorijā neiekraujot vai neizkraujot kravu un/vai neuzņemot un neizlaižot pasažierus;

9) “alternatīvs maršruts” ir cits maršruts no tās pašas izbraukšanas vietas līdz galamērķim, ja abi maršruti ir savstarpēji aizvietojami dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma attiecīgo kravu vai pasažieru pārvadājumu veikšanai;

10) “ilgtspējīga alternatīva” ir pieeja citai apkalpes vietai, kas dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam ir ekonomiski pieņemama un dod iespēju veikt attiecīgo kravu vai pasažieru pārvadājumu;

11) “apkalpes vieta” ir vieta, tostarp zemes platība, ēka un aprīkojums, kura visā kopumā vai kā daļa ir īpaši ierīkota, lai varētu sniegt vienu vai vairākus pakalpojumus, kas minēti II pielikuma 2. līdz 4. punktā;

- 12) "apkalpes vietas operators" ir jebkura publiska vai privāta struktūra, kas ir atbildīga par vienas vai vairāku apkalpes vietu pārvaldību vai par viena vai vairāku II pielikuma 2. līdz 4. punktā minēto pakalpojumu sniegšanu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem;
- 13) "pārrobežu līgums" ir jebkurš līgums starp divām vai vairākām dalībvalstīm vai starp dalībvalstīm un trešām valstīm, kura mērķis ir veicināt pārrobežu dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanu;
- 14) "licence" ir atļauja, kuru licencēšanas iestāde izsniedz uzņēmumam un ar kuru tiek atzītas šā uzņēmuma kā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma tiesības sniegt dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumus; minētās tiesības var ierobežot attiecībā uz konkrētu pakalpojumu veidu sniegšanu;
- 15) "licencēšanas iestāde" ir iestāde, kas ir atbildīga par licenču piešķiršanu dalībvalstī;
- 16) "līgumiska vienošanās" ir līgums vai *mutatis mutandis* vienošanās administratīvu pasākumu satvarā;
- 17) "samērīga peļņa" ir pašu kapitāla rentabilitātes koeficients, kurā ir ņemts vērā apkalpes vietas operatora risks, tostarp attiecībā uz ieņēmumiem, vai šāda riska neesamība, un tas atbilst attiecīgās nozares vidējam rādītājam pēdējos gados;
- 18) "sadale" ir dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadale, ko veic infrastruktūras pārvaldītājs;
- 19) "pieteikuma iesniedzējs" ir dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums vai starptautisks dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu grupējums, vai citas personas vai juridiskas struktūras, piemēram, kompetentās iestādes saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1370/2007 un kravas nosūtītāji, kravas ekspeditori un kombinēto pārvadājumu veicēji, kam ir ar sabiedriskiem pakalpojumiem saistīta vai komerciāla interese iegūt infras-
truktūras jaudu;
- 20) "pārslogota infrastruktūra" ir infrastruktūras elements, kurā noteiktos laikposmos pieprasījumu pēc infrastruktūras jaudas nav iespējams pilnībā apmierināt pat pēc dažādo jaudas pieprasījumu savstarpējas koordinēšanas;
- 21) "jaudas palielināšanas plāns" ir pasākums vai pasākumu kopums, kura izpildei izstrādāts kalendārs grafiks, lai mazinātu jaudas ierobežojumus, kuru dēļ infrastruktūras elementu atzīst par "pārslogotu infrastruktūru";
- 22) "koordinēšana" ir process, ar kura palīdzību infrastruktūras pārvaldītājs un pieteikuma iesniedzēji mēģinās atrisināt situācijas, kad iesniegtie infrastruktūras jaudas pieprasījumi ir savstarpēji pretrunīgi;
- 23) "pamata vienošanās" ir juridiski saistoša vispārīga vienošanās saskaņā ar publiskajām tiesībām vai privāttiesībām, kurā izklāstītas pieteikuma iesniedzēja un infrastruktūras pārvaldītāja tiesības un pienākumi, kas attiecas uz iedalāmo infrastruktūras jaudu un piemērojamo maksu laikposmā, kurš ir ilgāks nekā viena kustības grafika laikposms;
- 24) "infrastruktūras jauda" ir iespējamība plānot vilcienu ceļus, kas pieprasīti kādam infrastruktūras elementam attiecībā uz konkrētu laikposmu;
- 25) "tīkls" ir visa dzelzceļa infrastruktūra, ko pārvalda infras-
truktūras pārvaldītājs;
- 26) "tīkla pārskats" ir pārskats, kurā sīki izklāstīti vispārīgie noteikumi, termiņi, procedūras un kritēriji maksas aprēķināšanas un jaudas sadales shēmām, tostarp arī cita informācija, kas vajadzīga, lai varētu pieprasīt infrastruktūras jaudu;
- 27) "vilcienu ceļš" ir infrastruktūras jauda, kas vajadzīga, lai vilciena sastāvs noteiktā laikposmā varētu pārvietoties no vienas vietas uz otru;
- 28) "kustības grafiks" ir datu kopums, ar kuru definē visu plānoto vilcienu un ritošo sastāvu kustību, kas notiks attiecīgajā infrastruktūrā tajā laikposmā, kurā šis datu kopums ir spēkā;
- 29) "stāvēšanas ceļi" ir rezerves ceļi, kas ir īpaši paredzēti dzelzceļa transportlīdzekļu pagaidu novietošanai starp norīkojumiem;
- 30) "apjomīga apkope" ir darbi, kurus neveic sistemātiski kā daļu no ikdienas pasākumiem un kuru dēļ transportlīdzeklis ir jāizņem no satiksmes.

II NODAĻA

SAVIENĪBAS DZELZCEĻA NOZARES ATTĪSTĪBA

1. IEDAĻA

Pārvaldības neatkarība

4. pants

Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu un infrastruktūras pārvaldītāju neatkarība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ciktāl tas attiecas uz pārvaldību, administrēšanu un iekšējo administratīvo, saimniecisko un grāmatvedības uzskaites lietu kontroli, dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas ir tiešā vai netiešā dalībvalstu īpašumā vai kontrolē, ir neatkarīgs statuss, saskaņā ar kuru to rīcībā būs jo īpaši tādi aktīvi, budžeti un grāmatvedības uzskaites, kas ir nošķirti no valsts līdzekļiem, budžeta un grāmatvedības uzskaites.

2. Ievērojot maksas aprēķināšanas un jaudas sadales sistēmu un īpašos noteikumus, ko nosaka dalībvalstis, infrastruktūras pārvaldītājs ir atbildīgs par savu pārvaldību, administrēšanu un iekšējo kontroli.

5. pants

Dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmumu pārvaldība saskaņā ar komerciāliem principiem

1. Dalībvalstis dod iespēju dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmumiem pielāgot savu darbību tirgum un minēto darbību pārvaldību atstāt attiecīgo pārvaldības iestāžu atbildībā, lai sniegtu efektīvus un piemērotus pakalpojumus nepieciešamajā kvalitātē un par iespējami zemu maksu.

Dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmumus neatkarīgi no to īpašnieka pārvalda saskaņā ar principiem, kas attiecas uz komercsabiedrībām. Tas attiecas arī uz to sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, ko tiem uzlikušas dalībvalstis, un uz sabiedrisko pakalpojumu līgumiem, kurus tie slēdz ar valsts kompetentajām iestādēm.

2. Dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmumi izstrādā savus saimnieciskās darbības plānus, ietverot to ieguldījumu un finanšu programmas. Šādus plānus izstrādā, lai panāktu uzņēmumu finanšu līdzsvaru un pārējos tehniskos, komerciālos un finanšu pārvaldības mērķus; tajos norāda arī līdzekļus minēto mērķu sasniegšanai.

3. Atsaucoties uz vispārējām politikas pamatnostādņēm, ko pieņem katra dalībvalsts, un ņemot vērā valsts plānus un līgumus (kuri var būt noslēgti uz vairākiem gadiem), tostarp ieguldījumu un finanšu plānus, dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmumi ir jo īpaši tiesības brīvi:

- a) izveidot iekšējo struktūru, neskarot 7., 29. un 39. panta noteikumus;
- b) kontrolēt pakalpojumu sniegšanu un pārdošanu un noteikt to cenu;
- c) pieņemt lēmumus par personālu, aktīviem un iepirkumiem;
- d) paplašināt savu tirgus daļu, attīstīt jaunas tehnoloģijas un jaunus pakalpojumus un pieņemt jebkādas inovatīvas pārvaldes metodes;
- e) ieviest jaunas darbības ar dzelzceļa saimniecisko darbību saistītās nozarēs.

Šis punkts neskar Regulu (EK) Nr. 1370/2007.

4. Neatkarīgi no 3. punkta valsts īpašumā vai kontrolē esošu dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmumu akcionāri spēj pieprasīt, ka, pieņemot nozīmīgus saimnieciskās darbības pārvaldības lēmumus, vispirms tiktu prasīta viņu piekrišana, tāpat kā atbilstīgi dalībvalstu uzņēmējdarbības tiesību aktiem to var pieprasīt

privātu akciju sabiedrību akcionāri. Šā panta noteikumi neskar dalībvalstu uzņēmējdarbības tiesību aktos noteiktās uzraudzības iestāžu pilnvaras attiecībā uz valdes locekļu iecelšanu.

2. IEDAĻA

Infrastruktūras pārvaldības un pārvaldājumu darbību un dažādu pārvaldājumu darbību veidu nošķiršana

6. pants

Atsevišķa grāmatvedības uzskaitē

1. Dalībvalstis nodrošina, ka peļņas un zaudējumu pārskatu un bilanci sagatavo un publicē nošķirti, no vienas puses, attiecībā uz dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmumu saimniecisko darbību, kura ir saistīta ar pārvaldājumu pakalpojumu sniegšanu, un, no otras puses, attiecībā uz saimniecisko darbību, kas ir saistīta ar dzelzceļa infrastruktūras pārvaldīšanu. Sabiedriskos līdzekļus, kas piešķirti vienai no šīm divām darbības jomām, nenodod otrai darbības jomai.

2. Dalībvalstis var arī paredzēt, ka saistībā ar šādu nodalīšanu vienotā uzņēmumā tiek organizētas arī skaidri nodalītas nodaļas vai arī infrastruktūru un pārvaldājumu pakalpojumus pārvalda atsevišķas juridiskas vienības.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka peļņas un zaudējumu pārskatu un bilanci sagatavo un publicē atsevišķi, no vienas puses, par saimniecisko darbību, kas saistīta ar dzelzceļa kravas pārvaldājumu pakalpojumu sniegšanu, un, no otras puses, par darbībām, kas saistītas ar dzelzceļa pasažieru pārvaldājumu pakalpojumu sniegšanu. Sabiedriskos līdzekļus, kas piešķirti darbībām, kuras saistītas ar pārvaldājumu pakalpojumiem, kā maksa par sabiedriskiem pakalpojumiem, attiecīgajos pārskatos atspoguļo nošķirti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1370/2007 7. pantu, un tos nenovirza darbībām, kas saistītas ar citu transporta pakalpojumu sniegšanu vai ar citu saimniecisko darbību.

4. Šā panta 1. un 3. punktā minēto dažādo darbības jomu uzskaiti veic tā, lai būtu iespējams uzraudzīt, vai tiek ievērots aizliegums vienai darbības jomai saņemt valsts līdzekļus nodot citai darbības jomai, un uzraudzīt, kā tiek izmantoti ieņēmumi no infrastruktūras maksām un peļņa no citas komercdarbības.

7. pants

Infrastruktūras pārvaldītāja būtisku funkciju neatkarība

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka būtiskas funkcijas, kuras nosaka vienlīdzīgu un nediskriminējošu piekļuvi infrastruktūrai, uztic iestādēm vai uzņēmumiem, kas paši nesniedz nekādus dzelzceļa pārvaldājumu pakalpojumus. Neatkarīgi no organizatoriskās struktūras pierāda, ka šis mērķis ir sasniegts.

Būtiskas funkcijas ir:

- a) lēmumu pieņemšana par vilcieni ceļu iedalīšanu, tostarp gan par piekļuves noteikšanu un novērtēšanu, gan par atsevišķu vilcieni ceļu iedalīšanu; un

- b) lēmumu pieņemšana par infrastruktūras maksām, tostarp maksas noteikšanu un iekasēšanu, neskarot 29. panta 1. punktu.

Dalībvalstis tomēr var uzdot dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem vai jebkurai citai iestādei uzņemties atbildību par dzelzceļa infrastruktūras attīstības veicināšanu, piemēram, veicot ieguldījumus, apkopi un finansēšanu.

2. Ja infrastruktūras pārvaldītājs savas juridiskās formas, struktūras vai lēmumu pieņemšanas funkciju dēļ nav neatkarīgs no kāda dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma, IV nodaļas 2. un 3. iedaļā minētās funkcijas attiecīgi veic par maksas aprēķināšanu atbildīgā iestāde un par sadali atbildīgā iestāde, sadali, kuras savā juridiskajā formā, struktūrā un lēmumu pieņemšanā nav atkarīgas ne no viena dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma.

3. Ja IV nodaļas 2. un 3. iedaļas noteikumos minētas infrastruktūras pārvaldītāja būtiskās funkcijas, tās saprot kā piekrietošas par maksas aprēķināšanu atbildīgajai iestādei vai par jaudas sadali atbildīgajai iestādei – atbilstīgi to attiecīgajām pilnvarām.

3. IEDAĻA

Finanšu stāvokļa uzlabošana

8. pants

Infrastruktūras pārvaldītāja finansēšana

1. Dalībvalstis attīsta savu valsts dzelzceļu infrastruktūru, pēc vajadzības ņemot vērā Savienības vispārīgās vajadzības, tostarp vajadzību sadarboties ar trešām valstīm kaimiņos. Šādā nolūkā tās pēc apspriešanās ar ieinteresētajām pusēm līdz 2014. gada 16. decembrim publicē indikatīvu dzelzceļa infrastruktūras attīstības stratēģiju, kuras mērķis ir apmierināt mobilitātes vajadzības nākotnē attiecībā uz infrastruktūras apkopi, atjaunošanu un attīstību, pamatojoties uz ilgtspējīgu dzelzceļa sistēmas finansējumu. Minētā stratēģija aptver vismaz piecu gadu laikposmu un ir atjaunojama.

2. Pienācīgi ievērojot LESD 93., 107. un 108. pantu, dalībvalstis var arī sniegt infrastruktūras pārvaldītājam tā funkcijām, kā minēts 3. panta 2. punktā, infrastruktūras apmēriem un finanšu prasībām atbilstīgu finansējumu, jo īpaši jaunu ieguldījumu segšanai. Dalībvalstis var nolemt finansēt minētos ieguldījumus ar līdzekļiem, kas nav tiešs valsts finansējums. Jebkurā gadījumā dalībvalstis ievēro šā panta 4. punktā noteiktās prasības.

3. Saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts noteikto vispārīgo politiku un ņemot vērā 1. punktā minēto stratēģiju un 2. punktā minēto dalībvalstu sniegto finansējumu, infrastruktūras pārvaldītājs pieņem saimnieciskās darbības plānu, kurā iekļauj ieguldījumu un finanšu programmu. Plānu izstrādā tā, lai panāktu optimālu un efektīvu infrastruktūras izmantošanu, nodrošināšanu un attīstību, vienlaikus nodrošinot finanšu līdzsvaru un līdzekļus šo mērķu sasniegšanai. Infrastruktūras pārvaldītājs nodrošina, lai zināmiem pieteikuma iesniedzējiem un iespējamiem

pieteikuma iesniedzējiem – pēc to pieprasījuma – būtu piekļuve attiecīgai informācijai un iespēja izteikt savu viedokli par saimnieciskās darbības plāna saturu attiecībā uz nosacījumiem par piekļuvi infrastruktūrai, tās izmantošanu un veidu, nodrošināšanu un attīstību, pirms infrastruktūras pārvaldītājs apstiprina saimnieciskās darbības plānu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka normālos saimnieciskās darbības apstākļos un samērīgā laikposmā, kas nepārsniedz piecus gadus, infrastruktūras pārvaldītāja peļņas un zaudējumu pārskatā ieņēmumi no infrastruktūras maksām, peļņas no citas komercdarbības, neatmaksājamiem ieņēmumiem no privātiem avotiem, kā arī no valsts finansējuma, attiecīgā gadījumā iekļaujot arī no valsts saņemtos avansa maksājumus, ir vismaz līdzsvarā ar infrastruktūras izdevumiem.

Neskarot lietotāja iespējamo ilgtermiņa mērķi segt visu transporta veidu infrastruktūras izmaksas ar lietotāju tiešajiem maksājumiem, pamatojoties uz dažādo transporta veidu godīgu, nediskriminējošu konkurenci, kur dzelzceļa transports spēj konkurēt ar citiem transporta veidiem, saskaņā ar 31. un 32. pantā noteikto maksas aprēķināšanas sistēmu dalībvalsts var prasīt, lai infrastruktūras pārvaldītājs līdzsvarotu ieņēmumus un izdevumus bez valsts finansējuma.

9. pants

Pārredzami parāda atvieglojumi

1. Neskarot Savienības noteikumus par valsts atbalstu un saskaņā ar LESD 93., 107. un 108. pantu dalībvalstis izveido atbilstīgus mehānismus, lai palīdzētu samazināt publiskā īpašumā vai kontrolē esošu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu parādsaistības līdz tādām līmenim, kas nekavē pareizu finanšu pārvaldību un kas uzlabo to finanšu stāvokli.

2. Lai sasniegtu 1. punktā minētos mērķus, dalībvalstis var prasīt, lai šādu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu grāmatvedības nodaļās tiktu izveidota atsevišķa struktūrvienība parāda dzēšanai.

Uz struktūrvienības bilanci var attiecināt visus dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma saņemtos aizdevumus gan ieguldījumu finansēšanai, gan tādu papildu saimniecisko izdevumu segšanai, kas radušies no dzelzceļa pārvadājumu saimnieciskās darbības vai dzelzceļa infrastruktūras pārvaldības, līdz šie aizdevumi tiek dzēsti. Neņem vērā parādus, kas radušies no meitasuzņēmumu darbības.

3. Panta 1. un 2. punktu piemēro tikai tādiem parādiem vai šādu parādu procentiem, kas publiskā īpašumā vai kontrolē esošiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem radušies līdz tirgus atvēršanas dienai konkrētajā dalībvalstī attiecībā uz visiem dzelzceļa transporta pakalpojumiem vai uz to daļu un jebkurā gadījumā līdz 2001. gada 15. martam, vai – dalībvalstis, kuras Savienībai pievienojušās pēc minētā datuma – līdz pievienošanās dienai.

4. IEDAĻA

Piekļuve dzelzceļa infrastruktūrai un pakalpojumiem

10. pants

Nosacījumi par piekļuvi dzelzceļa infrastruktūrai

1. Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem tiesības piekļūt dzelzceļa infrastruktūrai visās dalībvalstīs, lai tie varētu sniegt visu veidu dzelzceļa kravas pārvadājumu pakalpojumus, piešķir saskaņā ar taisnīgiem, nediskriminējošiem un pārredzamiem nosacījumiem. Minētās tiesības aptver piekļuvi infrastruktūrai, kas savieno jūras un iekšzemes ostas un citas II pielikuma 2. punktā minētās apkalpes vietas, un infrastruktūrai, kas kalpo vai var kalpot vairāk nekā vienam galapatērētājam.

2. Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem piešķir tiesības piekļūt dzelzceļa infrastruktūrai visās dalībvalstīs, lai tie varētu veikt starptautiskus pasažieru pārvadājumus. Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, veicot starptautisku pasažieru pārvadājumu, ir tiesības uzņemt pasažierus jebkurā stacijā, kas atrodas starptautiskajā maršrutā, un izlaist tos citā stacijā, tostarp stacijās, kas atrodas tajā pašā dalībvalstī. Minētās tiesības aptver piekļuvi infrastruktūrai, kas savieno II pielikuma 2. punktā minētās apkalpes vietas.

3. Pēc attiecīgo kompetento iestāžu vai ieinteresēto dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu lūguma 55. pantā minētā regulatīvā iestāde vai iestādes nosaka to, vai pakalpojuma galvenais mērķis ir pārvadāt pasažierus starp stacijām, kas atrodas dažādās dalībvalstīs.

4. Pamatojoties uz regulatīvo iestāžu, kompetento iestāžu un dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu pieredzi un pamatojoties uz 57. panta 1. punktā minētajām tīkla darbībām, Komisija līdz 2016. gada 16. decembrim pieņem pasākumus, detalizēti nosakot kārtību un kritērijus, kas jāievēro, piemērojot šā panta 3. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

11. pants

Ierobežojumi attiecībā uz piekļuves tiesībām un tiesībām uzņemt un izlaist pasažierus

1. Dalībvalstis var ierobežot 10. pantā paredzētās piekļuves tiesības tādiem pārvadājumu pakalpojumiem no izbraukšanas vietas līdz galamērķa vietai, uz kuriem attiecas viens vai vairāki sabiedrisko pakalpojumu līgumi, kas atbilst Savienības tiesību aktiem. Šādi ierobežojumi neizraisa tiesību ierobežošanu uzņemt pasažierus jebkurā stacijā, kas atrodas starptautiskā pārvadājuma maršrutā, un izlaist tos citā stacijā, tostarp stacijās, kas atrodas tajā pašā dalībvalstī, izņemot, ja šo tiesību izmantošana izjauktu sabiedrisko pakalpojumu līguma ekonomisko līdzsvaru.

2. To, vai sabiedrisko pakalpojumu līguma ekonomiskais līdzsvars tiktu izjaukts, nosaka 55. pantā minētā attiecīgā regulatīvā iestāde vai iestādes, pamatojoties uz objektīvu

ekonomisko analīzi un iepriekš noteiktiem kritērijiem, ja saņemts pieprasījums no:

- a) kompetentās iestādes vai kompetentajām iestādēm, kas piešķir publisku pakalpojumu līgumu;
- b) jebkuras citas ieinteresētas kompetentās iestādes, kam ir tiesības ierobežot piekļuvi saskaņā ar šo pantu;
- c) infrastruktūras pārvaldītāja;
- d) dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma, kas īsteno sabiedrisko pakalpojumu līgumu.

Kompetentās iestādes un dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi, kas sniedz sabiedrisko pakalpojumus, sniedz attiecīgajai regulatīvajai iestādei vai iestādēm visu informāciju, kas pamatoti vajadzīga, lai varētu pieņemt lēmumu. Regulatīvā iestāde izskata šo pušu sniegto informāciju, attiecīgā gadījumā pieprasa vajadzīgo informāciju no visām iesaistītajām pusēm un viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas sāk ar tām apspriedes. Regulatīvā iestāde vajadzības gadījumā apspriežas ar visām iesaistītajām pusēm un informē tās par savu pamatoto lēmumu iepriekš noteiktā, saprātīgā termiņā, tomēr ne vēlāk kā sešas nedēļas pēc tam, kad saņemta visa attiecīgā informācija.

3. Regulatīvā iestāde sniedz sava lēmuma pamatojumu un norāda termiņu un nosacījumus, atbilstīgi kuriem lēmuma pārskatīšanu var pieprasīt jebkurš no turpmāk minētajiem:

- a) attiecīgā kompetentā iestāde vai kompetentās iestādes;
- b) infrastruktūras pārvaldītājs;
- c) dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums, kas īsteno sabiedrisko pakalpojumu līgumu;
- d) dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums, kas meklē piekļuves iespēju.

4. Pamatojoties uz regulatīvo iestāžu, kompetento iestāžu un dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu pieredzi un pamatojoties uz 57. panta 1. punktā minētajām tīkla darbībām, Komisija līdz 2016. gada 16. decembrim pieņem pasākumus, detalizēti nosakot kārtību un kritērijus, kas jāievēro, piemērojot šā panta 1., 2. un 3. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 62. panta 3. punktā.

5. Dalībvalstis var arī ierobežot tiesības starptautiska pasažieru pārvadājuma maršrutā uzņemt un izlaist pasažierus stacijās, kas atrodas maršrutā vienā un tajā pašā dalībvalstī, ja ekskluzīvas tiesības pārvadāt pasažierus starp šīm stacijām ir piešķirtas saskaņā ar koncesijas līgumu, kas piešķirts pirms 2007. gada 4. decembra saskaņā ar taisnīgu konkursa izsludināšanas procedūru un atbilstīgi attiecīgajiem Savienības tiesību principiem. Šis ierobežojums var būt spēkā tik ilgi, cik ilgi ir spēkā sākotnējais līgums, vai arī 15 gadus – atkarībā no tā, kurš termiņš ir īsāks.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka 1., 2., 3. un 5. punktā minētie lēmumi ir pakļauti pārskatīšanai tiesā.

12. pants

Tiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem piemērojamā nodeva, kuri sniedz pasažieru pārvadājumu pakalpojumus

1. Neskarot 11. panta 2. punktu, dalībvalstis saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem var pilnvarot iestādi, kas atbildīga par dzelzceļa pasažieru transportu, piemērot nodevu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas sniedz pasažieru pārvadājumu pakalpojumus, par darbību tajos maršrutos, kuri atrodas minētās iestādes jurisdikcijā un kuros darbība tiek veikta starp divām stacijām minētajā dalībvalstī.

Šādā gadījumā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kuri sniedz valsti iekšējos vai starptautiskos pasažieru transporta pakalpojumus, piemēro tādu pašu nodevu par darbību tajos maršrutos, kuri atrodas minētās iestādes jurisdikcijā.

2. Nodeva ir paredzēta, lai kompensētu iestāžu izdevumus par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, kas noteiktas sabiedrisko pakalpojumu līgumos, kuri noslēgti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Ieņēmumi, kas gūti no šādas piemērotās nodevas un samaksāti kā kompensācija, nepārsniedz summu, kura nepieciešama, lai segtu visas vai daļu no izmaksām, kas radušās, nodrošinot attiecīgās sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ņemot vērā attiecīgos maksājumu dokumentus, un samērīgu šo saistību izpildē gūto peļņu.

3. Nodevu nosaka atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, jo īpaši ievērojot taisnīguma, pārredzamības, nediskriminācijas un proporcionalitātes principus, jo īpaši attiecībā uz vidējo pakalpojumu cenu pasažierim un piemērojamās nodevas līmeni. Kopējā piemērojamā maksa saskaņā ar šo punktu neapdraud to dzelzceļa pasažieru pārvadājumu ekonomisko dzīvotspēju, kuriem to piemēro.

4. Attiecīgās iestādes uzglabā informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu iespēju izsekot nodevu maksājumiem un to izlietojumam. Dalībvalstis šo informāciju sniedz Komisijai.

5. Pamatojoties uz regulatīvo iestāžu, kompetento iestāžu un dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu pieredzi un pamatojoties uz 57. panta 1. punktā minētā tīkla darbībām, Komisija pieņem pasākumus, detalizēti nosakot kārtību un kritērijus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņemt saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

13. pants

Nosacījumi par piekļuvi pakalpojumiem

1. Infrastruktūras pārvaldītāji nediskriminējošā veidā visiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem piešķir minimālo

piekļuves pakalpojumu kompleksu, kas noteikts II pielikuma 1. punktā.

2. Apkalpes vietu operatori visiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem nediskriminējošā veidā sniedz piekļuvi, tostarp sliežu ceļu piekļuvi, II pielikuma 2. punktā minētajām vietām un šajās vietās sniegtajiem pakalpojumiem.

3. Lai garantētu, ka piekļuve apkalpes vietām, kas minētas II pielikuma 2. punkta a), b), c), d), g) un i) apakšpunktā, un šajās vietās sniegtiem pakalpojumiem ir pilnīgi pārredzama un nediskriminējoša – ja šādas apkalpes vietas operators ir tieši vai netieši pakļauts iestādei vai uzņēmumam, kas arī darbojas un kam ir dominējošs stāvoklis valsts dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu tirgū, kurā izmanto šo apkalpes vietu – šo apkalpes vietu operatoru darbību struktūrē tā, lai tie organizatoriskā un lēmumu pieņemšanas ziņā būtu neatkarīgi no šīs iestādes vai uzņēmuma. Šāda neatkarība nenozīmē, ka apkalpes vietām jāizveido atsevišķa juridiska vienība, un neatkarību var nodrošināt, vienā juridiskajā vienībā izveidojot atsevišķas nodaļas.

Attiecībā uz visām II pielikuma 2. punktā minētajām apkalpes vietām operators un šī iestāde vai uzņēmums nodrošina atsevišķu grāmatvedības uzskaiti, tostarp atsevišķu bilanci un peļņas un zaudējumu pārskatus.

Ja apkalpes vietas darbību nodrošina infrastruktūras pārvaldītājs vai ja apkalpes vietas operators ir tieši vai netieši pakļauts infrastruktūras pārvaldītājam, tad šajā punktā izklāstīto prasību ievērošanu uzskata par pierādītu, ja ir izpildīti 7. pantā izklāstītie noteikumi.

4. Atbildes uz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu pieprasījumiem par piekļuvi apkalpes vietai, kas minēta II pielikuma 2. punktā, un tajā sniegtajiem pakalpojumiem sniedz saprātīgā termiņā, ko nosaka 55. pantā minētā regulatīvā iestāde. Šādus pieprasījumus var noraidīt vienīgi tad, ja ir pieejamas ilgtspējīgas alternatīvas, kas tiem dod iespēju veikt attiecīgo kravas vai pasažieru pārvadājumu tajā pašā vai alternatīvā maršrutā ar ekonomiski pieņemamiem nosacījumiem. Tas neuzliek apkalpes vietas operatoram pienākumu veikt ieguldījumus resursos vai apkalpes vietās, lai varētu apmierināt visus dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu pieprasījumus.

Ja dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu pieprasījums attiecas uz piekļuvi apkalpes vietai, kuru pārvalda 3. punktā minētais apkalpes vietas operators, un uz tiesībām sniegt tajā pakalpojumus, apkalpes vietas operators rakstiski pamato katru lēmumu par atteikumu un norāda uz iespējamām alternatīvām citās apkalpes vietās.

5. Ja kādas II pielikuma 2. punktā minētas apkalpes vietas operators saņem pretrunīgus pieprasījumus, tas cenšas apmierināt visus pieprasījumus, ciktāl tas ir iespējams. Ja nav pieejama cita ilgtspējīga alternatīva un ja nav iespējams apmierināt visus attiecīgās vietas jaudas pieprasījumus, kas pamatoti ar pierādītām vajadzībām, pieteikuma iesniedzējs var iesniegt sūdzību 55. pantā minētai regulatīvajai iestādei, kura šo lietu izskata un vajadzības gadījumā rīkojas, lai nodrošinātu to, ka attiecīga jaudas daļa tiek piešķirta minētajam pieteikuma iesniedzējam.

6. Ja kāda II pielikuma 2. punktā minēta apkalpes vieta nav izmantota vismaz divus gadus pēc kārtas un ja dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums minētas apkalpes vietas operatoram ir paudis interesi piekļūt šai vietai, pamatojot to ar pierādītām vajadzībām, tās īpašnieks paziņo par visas apkalpes vietas vai tās daļas iznomāšanu vai izīrēšanu kā dzelzceļa pakalpojumu sniegšanas vietu, ja vien minētas apkalpes iekārtas operators nepierāda, ka neviens dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums to nevar izmantot tur notiekošās rekonversijas dēļ.

7. Ja apkalpes vietas operators sniedz jebkuru no II pielikuma 3. punktā minētajiem pakalpojumiem kā papildpakalpojumu, tad tas šos pakalpojumus pēc pieprasījuma sniedz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem nediskriminējošā veidā.

8. Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi var infrastruktūras pārvaldītājam vai citiem apkalpes vietas operatoriem kā papildpakalpojumus pieprasīt vēl citus II pielikuma 4. punktā minētos pakalpojumus. Apkalpes vietas operatoram nav pienākuma sniegt šos pakalpojumus. Ja apkalpes vietas operators nolēm piedāvāt citiem jebkuru no šiem pakalpojumiem, viņš tos pēc pieprasījuma sniedz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem nediskriminējošā veidā.

9. Pamatojoties uz regulatīvo iestāžu un dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu pieredzi un pamatojoties uz 57. panta 1. punktā minētā tikla darbībām, Komisija var pieņemt pasākumus, detalizēti nosakot kārtību un kritērijus, kas jāievēro, lai piekļūtu pakalpojumiem, kas jāsniedz II pielikuma 2. līdz 4. punktā minētajās apkalpes vietās. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

uzņēmumiem vai neierobežotu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu brīvību sniegt pārrobežu pakalpojumus.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai par ikvienu pārrobežu līgumu līdz 2013. gada 16. jūnijam – attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti pirms šīs dienas, un pirms līgumu noslēgšanas – attiecībā uz jauniem vai pārskatītiem līgumiem starp dalībvalstīm. Komisija par šādu līgumu atbilstību Savienības tiesību aktiem lemj deviņu mēnešu laikā no paziņošanas – attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti pirms 2012. gada 15. decembra, un četru mēnešu laikā no paziņošanas – attiecībā uz jauniem vai pārskatītiem līgumiem starp dalībvalstīm. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 62. panta 2. punktā.

3. Neskarot kompetences sadalījumu starp Savienību un dalībvalstīm saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, dalībvalstis paziņo Komisijai par savu nodomu sākt sarunas par jauniem vai pārskatītiem pārrobežu līgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm un par nodomu noslēgt šādus līgumus.

4. Ja Komisija divu mēnešu laikā pēc tam, kad ir saņēmusi dalībvalsts paziņojumu par nodomu sākt 2. punktā minētās sarunas, secina, ka sarunas varētu traucēt sasniegt mērķus jau notiekošajās Savienības sarunās ar attiecīgo trešo valsti un/vai ka sarunu rezultātā tiktu noslēgts līgums, kas nav savietojams ar Savienības tiesību aktiem, tā par to attiecīgi informē dalībvalsti.

Dalībvalstis regulāri informē Komisiju par jebkādam šādām sarunām un vajadzības gadījumā aicina Komisiju piedalīties kā novērotāju.

5. Dalībvalstis ir pilnvarotas provizoriski piemērot un/vai noslēgt jaunus vai pārskatītus pārrobežu līgumus ar trešām valstīm, ja tie ir savietojami ar Savienības tiesību aktiem un nekaitē Savienības transporta politikas mērķim un nolūkam. Komisija pieņem šādus pilnvarošanas lēmumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 62. panta 2. punktā.

6. IEDAĻA

Komisijas pārraudzības uzdevumi

15. pants

Tirgus uzraudzības apjoms

1. Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai uzraudzītu tehniskos un ekonomiskos nosacījumus un tirgus tendences Savienības dzelzceļa transportā.

5. IEDAĻA

Pārrobežu līgumi

14. pants

Pārrobežu līgumu vispārējie principi

1. Dalībvalstis nodrošina, lai nekādi pārrobežu līgumu noteikumi neradītu diskrimināciju starp dzelzceļa pārvadājumu

2. Šajā nolūkā Komisija savā darbā cieši iesaista dalībvalstu, tostarp 55. pantā minēto regulatīvo iestāžu, pārstāvjus un ieinteresēto nozaru pārstāvjus, tostarp attiecīgā gadījumā dzelzceļa nozares sociālos partnerus, lietotājus un vietējo un reģionālo iestāžu pārstāvjus, lai tie labāk varētu pārraudzīt tendences dzelzceļa nozarē un tirgus attīstību, novērtēt pieņemto pasākumu iedarbību un analizēt Komisijas plānoto pasākumu ietekmi. Attiecīgā gadījumā Komisija iesaista arī Eiropas Dzelzceļa aģentūru, ņemot vērā funkcijas, kas tai noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 881/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par Eiropas Dzelzceļa aģentūras izveidošanu (Aģentūras regula) ⁽¹⁾.

3. Komisija uzrauga tīklu lietošanu un pamatnosacījumu attīstību dzelzceļa nozarē, jo īpaši infrastruktūras maksu noteikšanu, jaudas sadali, ieguldījumus dzelzceļa infrastruktūrā, dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu cenu un kvalitātes attīstību, dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumus, uz ko attiecas sabiedrisko pakalpojumu līgumi, licencēšanu un tirgus atvērības un saskaņošanas līmeni starp dalībvalstīm, nodarbinātības un ar to saistīto sociālo nosacījumu attīstību dzelzceļa nozarē. Šie uzraudzības pasākumi neietekmē līdzīgus pasākumus dalībvalstīs un sociālo partneru nozīmi.

4. Komisija ik pēc diviem gadiem ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par:

- a) dzelzceļa pakalpojumu iekšējā tirgus attīstību un pakalpojumiem, kas jāsniedz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kā minēts II pielikumā;
- b) pamatnosacījumiem, kas noteikti 3. punktā, tostarp attiecībā uz dzelzceļa pasažieru pārvadājumu sabiedriskajiem pakalpojumiem;
- c) Savienības dzelzceļu tīkla stāvokli;
- d) piekļuves tiesību izmantošanu;
- e) šķēršļiem dzelzceļa pakalpojumu lielākai efektivitātei;
- f) infrastruktūras ierobežojumiem;
- g) likumdošanas nepieciešamību.

5. Lai Komisija varētu pārraudzīt tirgu, dalībvalstis, ņemot vērā sociālo partneru nozīmi, katru gadu sniedz Komisijai vajadzīgo informāciju par tīklu izmantošanu un pamatnosacījumu attīstību dzelzceļa nozarē.

6. Komisija var pieņemt pasākumus, lai nodrošinātu konsekvenci dalībvalstu ziņošanas pienākumos. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

⁽¹⁾ OV L 164, 30.4.2004., 1. lpp.

III NODAĻA

DZELZCEĻA PĀRVADĀJUMU UZŅĒMUMU LICENCĒŠANA

1. IEDAĻA

Licencēšanas iestāde

16. pants

Licencēšanas iestāde

Katra dalībvalsts norīko licencēšanas iestādi, kas atbild par licenču piešķiršanu un par šajā nodaļā noteikto pienākumu izpildi.

Licencēšanas iestāde pati nesniedz dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumus un ir neatkarīga no uzņēmumiem vai struktūrvienībām, kas tos sniedz.

2. IEDAĻA

Nosacījumi licences saņemšanai

17. pants

Vispārējās prasības

1. Uzņēmumam ir tiesības pieteikties saņemt licenci dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību.

2. Dalībvalstis nepiešķir licences vai nepagarina to derīguma termiņu, ja nav izpildītas šīs nodaļas prasības.

3. Uzņēmumam, kas ievēro šajā nodaļā noteiktās prasības, ir tiesības saņemt licenci.

4. Nevienam uzņēmumam nav atļauts sniegt dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumus, uz ko attiecas šī nodaļa, ja vien tam nav piešķirta attiecīga licence par sniedzamajiem pakalpojumiem.

Tomēr šāda licence pati par sevi nedod tās turētājam tiesības piekļūt dzelzceļa infrastruktūrai.

5. Komisija pieņem pasākumus, detalizēti nosakot vienotas veidlapas izmantošanu licencēm un – ja tas vajadzīgs, lai dzelzceļa pārvadājumu tirgos nodrošinātu godīgu un efektīvu konkurenci – detalizēti nosakot kārtību, kas jāievēro, piemērojot šo pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

18. pants

Nosacījumi licences saņemšanai

Uzņēmumam, kas iesniedz licences pieteikumu, pirms savas darbības uzsākšanas ir jāspēj pierādīt attiecīgās dalībvalsts licencēšanas iestādēm, ka tas vienmēr spēs izpildīt prasības attiecībā uz labu reputāciju, finanšu pietiekamību, profesionālo kompetenci un savas civiltiesiskās atbildības segšanu, kā uzskaitīts 19. līdz 22. pantā.

Minētajiem nolūkiem katrs uzņēmums, kas iesniedz licences pieteikumu, sniedz visu attiecīgo informāciju.

19. pants

Prasības par labu reputāciju

Dalībvalstis nosaka nosacījumus, kurus izpildot ir ievērojama prasība par labu reputāciju, lai nodrošinātu to, ka uzņēmums, kas iesniedz licences pieteikumu, vai par tā pārvaldību atbildīgās personas:

- a) nav bijušas notiesātas par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, tostarp komerciāla rakstura noziedzīgiem nodarījumiem;
- b) nav bijušas pasludinātas par bankrotējušām;
- c) nav bijušas notiesātas par smagiem pārkāpumiem, kas noteikti īpašos pārvaldājumu nozarē piemērojamos tiesību aktos;
- d) nav atzītas par vainīgām nopietnā vai atkārtotā sociālās vai darba tiesībās noteiktu pienākumu neizpildē, tostarp ar darba drošības un veselības aizsardzības tiesību aktiem noteiktu pienākumu neizpildē, kā arī ar muitas tiesībās noteikto pienākumu neizpildē gadījumos, kad uzņēmums vēlas veikt pārrobežu kravas pārvaldījumus, kuriem piemērojamas muitas procedūras.

20. pants

Prasības par finanšu pietiekamību

1. Prasības attiecībā uz finanšu pietiekamību ir izpildītas, ja uzņēmums, kas iesniedz licences pieteikumu, var pierādīt, ka tas 12 mēnešus varēs izpildīt savus esošos un iespējamās pienākumus, kas noteikti, pamatojoties uz reāliem pieņēmumiem.
2. Licencēšanas iestāde pārbauda finanšu pietiekamību, īpaši pārbaudot dzelzceļa pārvaldājuma uzņēmuma gada pārskatus vai – ja uzņēmumi, kas iesniedz licences pieteikumu, nav spējīgi iesniegt gada pārskatus – bilanci. Katrs uzņēmums, kas iesniedz licences pieteikumu, sniedz vismaz to informāciju, kas uzskaitīta III pielikumā.
3. Licencēšanas iestāde neuzskata, ka licences pieteikumu iesniegušā uzņēmuma finanses ir pietiekamas, ja minētā uzņēmuma darbības rezultātā tam ir ievērojami vai atkārtoti kavēti nodokļu vai sociālā nodrošinājuma maksājumu parādi.
4. Licencēšanas iestāde var prasīt, lai tiktu iesniegts revīzijas ziņojums un attiecīgie dokumenti no bankas, valsts krājbankas, grāmatveža vai revidenta. Minētajos dokumentos ir ietverta III pielikumā uzskaitītā informācija.
5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 60. pantu pieņemt deleģētos aktus par dažiem grozījumiem III pielikumā. Tādējādi III pielikumu var grozīt, lai precizētu informāciju, kas jāiesniedz uzņēmumiem, kuri iesniedz licences pieteikumu, vai lai šādu informāciju papildinātu, ņemot vērā licencēšanas iestāžu gūto pieredzi vai dzelzceļa transporta tirgus attīstību.

21. pants

Prasības par profesionālo kompetenci

Prasības par profesionālo kompetenci ir izpildītas gadījumos, kad uzņēmums, kas iesniedz licences pieteikumu, var pierādīt, ka tam ir vai būs tāda pārvaldes struktūra, kurai ir vajadzīgās zināšanas vai pieredze, lai veiktu drošu un uzticamu licencē noteikto darbības veidu kontroli un uzraudzību.

22. pants

Civiltiesiskās atbildības prasību segums

Neskarot Savienības noteikumus par valsts atbalstu un saskaņā ar LESD 93., 107. un 108. pantu dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmumam ir pienācīga apdrošināšana vai tirgus nosacījumiem atbilstīgas garantijas, lai saskaņā ar attiecīgās valsts un starptautiskiem tiesību aktiem pildītu savas saistības, ja notiek nelaimes gadījumi, jo īpaši attiecībā uz pasažieriem, bagāžu kravu, pastu un trešām personām. Neatkarīgi no šā pienākuma var ņemt vērā dažādu pakalpojumu veidu īpatnības un riska profilu, jo īpaši saistībā ar dzelzceļa darbībām kultūras mērķiem vai kultūras mantojuma saglabāšanai.

3. IEDAĻA

Licences derīgums

23. pants

Derīgums telpas un laika izteiksmē

1. Licence ir derīga visā Savienības teritorijā.
2. Licence ir spēkā, kamēr attiecīgais dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmums pilda šajā nodaļā paredzētās saistības. Tomēr licencēšanas iestāde var paredzēt regulāru tās pārskatīšanu. Tādā gadījumā pārskatīšanu veic vismaz ik pēc pieciem gadiem.
3. Īpašus noteikumus, kas reglamentē licences apturēšanu vai atsaukšanu, var iekļaut pašā licencē.

24. pants

Pagaidu licence, apstiprināšana, apturēšana un atcelšana

1. Ja pastāv nopietnas šaubas par to, vai dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmums, kam licencēšanas iestāde piešķirusi licenci, atbilst šīs nodaļas prasībām un jo īpaši 18. panta prasībām, licencēšanas iestāde jebkurā brīdī var pārbaudīt, vai attiecīgais dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmums patiesi atbilst minētajām prasībām.

Ja licencēšanas iestāde ir pārliecinājusies, ka dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmums vairs nevar izpildīt minētās prasības, tā aptur vai atceļ licenci.

2. Ja dalībvalsts licencēšanas iestāde ir pārliecinājusies, ka ir nopietns pamats apšaubīt tā dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmuma atbilstību šajā nodaļā izklāstītajām prasībām, kuram licenci ir izsniegusi citas dalībvalsts licencēšanas iestāde, tā par to nekaļējoties informē pēdējo minēto iestādi.

3. Neatkarīgi no 1. punkta, ja licenci aptur vai atsauc, pamatojoties uz neatbilstību prasībai par finanšu pietiekamību, licencēšanas iestāde var piešķirt pagaidu licenci līdz attiecīgā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma reorganizācijas pabeigšanai ar noteikumu, ka nav apdraudēta drošība. Tomēr pagaidu licence ir derīga ne ilgāk kā sešus mēnešus no tās piešķiršanas dienas.

4. Ja dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums uz sešiem mēnešiem ir pārtraucis savu darbību vai nav to uzsācis sešu mēnešu laikā no licences piešķiršanas, licencēšanas iestāde var nolemt, ka licence no jauna jāiesniedz apstiprināšanai vai jāaptur.

Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums var lūgt noteikt garāku laikposmu darbības uzsākšanai, ņemot vērā sniedzamo pakalpojumu īpašo raksturu.

5. Ja notiek izmaiņas, kas ietekmē uzņēmuma juridisko statusu, un jo īpaši uzņēmumu apvienošanās vai pārņemšanas gadījumā, licencēšanas iestāde var nolemt, ka licence atkārtoti jāiesniedz apstiprināšanai. Attiecīgais dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums var turpināt darbību, ja vien licencēšanas iestāde nenolemj, ka ir apdraudēta drošība. Minētajā gadījumā sniedz šāda lēmuma pamatojumu.

6. Ja dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums plāno būtiski mainīt vai paplašināt savu darbību, tam sava licence atkārtoti jāiesniedz pārskatīšanai licencēšanas iestādē.

7. Licencēšanas iestāde neļauj paturēt licenci tādām dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, attiecībā uz kuriem ir uzsākta bankrota procedūra vai līdzīga procedūra, ja šī iestāde ir pārliecināta par to, ka nav reālas izredzes pieņemtā laikposmā veikt apmierinošu finanšu pārstrukturēšanu.

8. Ja licencēšanas iestāde izsniedz, pārtrauc, atsauc vai groza licenci, tad par to tūlīt attiecīgi informē Eiropas Dzelzceļa aģentūru. Eiropas Dzelzceļa aģentūra tūlīt informē citu dalībvalstu licencēšanas iestādes.

25. pants

Licenču piešķiršanas procedūra

1. Attiecīgā dalībvalsts sabiedrisko licenču piešķiršanas procedūras un par to informē Komisiju.

2. Licencēšanas iestāde pieņem lēmumu par licences pieteikumu cik drīz vien iespējams, bet ne ilgāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad ir iesniegta visa attiecīgā informācija, īpaši informācija, kas minēta III pielikumā. Licencēšanas iestāde ņem vērā visu pieejamo informāciju. Lēmumu nekavējoties dara zināmu uzņēmumam, kas iesniedz licences pieteikumu. Atteikumā norāda tā iemeslu.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka licencēšanas iestādes pieņemtos lēmumus var pārskatīt tiesā.

IV NODAĻA

MAKSAS PIEMĒROŠANA PAR DZELZCEĻA INFRASTRUKTŪRAS IZMANTOŠANU UN DZELZCEĻA INFRASTRUKTŪRAS JAUDAS SADALE

1. IEDAĻA

Vispārēji principi

26. pants

Efektīva infrastruktūras jaudas izmantošana

Dalībvalstis nodrošina, ka dzelzceļa infrastruktūras maksas aprēķināšanas un jaudas sadales shēmās ir ievēroti šajā direktīvā noteiktie principi, un tādējādi ļauj infrastruktūras pārvaldītājam efektīvi un vislabākajā veidā pārdot un izmantot pieejamo infrastruktūras jaudu.

27. pants

Tīkla pārskats

1. Infrastruktūras pārvaldītājs pēc apspriešanās ar ieinteresētajām personām sagatavo un publicē tīkla pārskatu, kas ir iegūstams, samaksājot maksu, kura nepārsniedz minētā pārskata publicēšanas izmaksas. Tīkla pārskatu publicē vismaz divās Savienības oficiālajās valodās. Tīkla pārskata saturu bez maksas dara pieejamu elektroniskā formātā infrastruktūras pārvaldītāja tīmekļa portālā, un tam jābūt pieejamam ar parasta tīmekļa portāla starpniecību. Minēto tīmekļa portālu izveido infrastruktūras pārvaldītāji, savstarpēji sadarbojoties saskaņā ar 37. un 40. pantu.

2. Tīkla pārskatā sniedz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem pieejamās infrastruktūras raksturojumu un iekļauj informāciju par piekļuves nosacījumiem attiecīgajai dzelzceļa infrastruktūrai. Tīkla pārskatā ietver arī informāciju par piekļuves nosacījumiem apkalpes vietām, kas ir savienotas ar infrastruktūras pārvaldītāja tīklu, un par pakalpojumu sniegšanas nosacījumiem šajās vietās vai norāda tīmekļa vietni, kur bez maksas elektroniskā formātā ir pieejama šāda informācija. Tīkla pārskata saturs ir noteikts IV pielikumā.

3. Tīkla pārskatu pastāvīgi atjaunina un vajadzības gadījumā groza.

4. Tīkla pārskatu publicē vismaz četrus mēnešus pirms infrastruktūras jaudas pieprasījumu iesniegšanas termiņa.

28. pants

Līgumi starp dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem un infrastruktūras pārvaldītājiem

Ikviens dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums, kas iesaistīts dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanā, saskaņā ar publikajām vai privāttiesībām slēdz nepieciešamos līgumus ar izmantotajām dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājiem. Šādus līgumus reglamentējošie noteikumi saskaņā ar šo direktīvu ir nediskriminējoši un pārredzami.

2. IEDAĻA

Maksa par infrastruktūru un pakalpojumiem

29. pants

Maksas ieviešana, noteikšana un iekasēšana

1. Dalībvalstis izveido maksāšanas sistēmu, ievērojot pārvaldības neatkarību, kas noteikta 4. pantā.

Ievērojot minēto nosacījumu, dalībvalstis paredz arī konkrētus maksāšanas noteikumus vai deleģē šādas pilnvaras infrastruktūras pārvaldītājam.

Dalībvalstis nodrošina, lai tīkla pārskatā būtu norādīta maksāšanas sistēma un maksāšanas noteikumi vai norādīta tīmekļa vietne, kurā ir publicēta maksāšanas sistēma un maksāšanas noteikumi.

Maksu par infrastruktūras izmantošanu nosaka un iekasē infrastruktūras pārvaldītājs saskaņā ar ieviesto maksāšanas sistēmu un maksāšanas noteikumiem.

Neskarot 4. pantā noteikto pārvaldības neatkarību un ar noteikumu, ka šīs tiesības ir skaidri paredzētas konstitucionālajās tiesībās pirms 2010. gada 15. decembris, valsts parlamentam var būt tiesības izskatīt un vajadzības gadījumā pārskatīt infrastruktūras pārvaldītāja noteikto maksas apjomu. Jebkura šāda pārskatīšana nodrošina, lai maksas atbilstu šai direktīvai, izveidotajai maksāšanas sistēmai un maksāšanas noteikumiem.

2. Izņemot gadījumus, kad tiek veikti īpaši pasākumi saskaņā ar 32. panta 3. punktu, infrastruktūras pārvaldītāji nodrošina, ka izmantojamās maksāšanas shēmas pamatā ir vieni un tie paši principi visā šo pārvaldītāju tīklā.

3. Infrastruktūras pārvaldītāji nodrošina, ka, izmantojot maksāšanas shēmu dažādiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas sniedz līdzvērtīga rakstura pakalpojumus līdzīgās tirgus daļās, tiek piemērotas līdzvērtīgas un nediskriminējošas maksas un ka faktiski piemērojamā maksa atbilst tīkla pārskatā izklāstītajiem noteikumiem.

4. Infrastruktūras pārvaldītājs ievēro pieteikuma iesniedzēju sniegtās informācijas komerciālo konfidencialitāti.

30. pants

Infrastruktūras izmaksas un grāmatvedības uzskaitē

1. Infrastruktūras pārvaldītājiem, pienācīgi ievērojot drošību un vajadzību uzturēt un uzlabot infrastruktūras pakalpojumu kvalitāti, sniedz stimulus samazināt infrastruktūras nodrošināšanas izmaksas un piekļuves maksas.

2. Neskarot dalībvalstu kompetences attiecībā uz dzelzceļa infrastruktūras plānošanu un finansēšanu un attiecīgos gadījumos neskarot budžeta gada pārskata principu, dalībvalstis

nodrošina, lai starp kompetento iestādi un infrastruktūras pārvaldītāju uz vismaz piecu gadu ilgu laikposmu tiktu noslēgta līgumiska vienošanās, kas atbilst vismaz V pielikumā izklāstītajiem pamatprincipiem un parametriem.

Dalībvalstis nodrošina, lai līgumiskās vienošanās, kas ir spēkā 2012. gada 15. decembris, vajadzības gadījumā tiktu grozītas, lai atjaunojot tās vai vēlākais līdz 2015. gada 16. jūnijam saskaņotu minētās vienošanās ar šo direktīvu.

3. Dalībvalstis piemēro 1. punktā minētos stimulus vai nu ar 2. punktā minēto līgumisko vienošanos starpniecību, vai ar regulatīviem pasākumiem, vai arī kombinējot stimulus, lai ar regulatīviem pasākumiem samazinātu izmaksas līgumiskajās vienošanās un maksu līmeni.

4. Ja dalībvalsts ir nolēmusi 1. punktā minētos stimulus īstenot ar regulatīviem pasākumiem, to pamatā tiek likts sasniegtamā izmaksu samazinājuma izvērtējums. Tas neskar regulatīvās iestādes pilnvaras pārskatīt 56. pantā minētās maksas.

5. Par 2. punktā minētās līgumiskās vienošanās noteikumiem un infrastruktūras pārvaldītāja finansēšanai veicamo maksājumu struktūru vienojas iepriekš, aptverot visu līguma darbības laiku.

6. Dalībvalstis nodrošina, lai pirms līgumiskās vienošanās parakstīšanas kompetentā iestāde un infrastruktūras pārvaldītājs informētu pieteikuma iesniedzējus un – pēc to pieprasījuma – iespējamās pieteikuma iesniedzējus un dotu tiem iespēju izteikt savu viedokli par līgumiskās vienošanās saturu. Līgumisko vienošanos publicē viena mēneša laikā no tās noslēgšanas.

Infrastruktūras pārvaldītājs nodrošina līgumiskās vienošanās noteikumu un saimnieciskās darbības plāna konsekveni.

7. Infrastruktūras pārvaldītāji izveido un uztur savu aktīvu un tādu aktīvu reģistru, par kuru pārvaldību tie ir atbildīgi; šādu reģistru izmantot, lai novērtētu, kāds finansējums ir vajadzīgs to labošanai vai aizvietošanai. Tam pievieno detalizētu informāciju par izdevumiem infrastruktūras atjaunošanai un modernizācijai.

8. Infrastruktūras pārvaldītāji izstrādā metodi izmaksu attiecināšanai pa dažādām dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem piedāvāto pakalpojumu kategorijām. Dalībvalstis var prasīt tās iepriekšēju apstiprināšanu. Minēto metodi laiku pa laikam atjaunina, pamatojoties uz starptautisko paraugpraksi.

31. pants

Maksāšanas principi

1. Maksu par dzelzceļa infrastruktūras un apkalpes vietu lietošanu maksā attiecīgi infrastruktūras pārvaldītājam un apkalpes vietu operatoram un izlieto, lai finansētu to saimniecisko darbību.

2. Dalībvalstis prasa, lai infrastruktūras pārvaldītājs un apkalpes vietu operators regulatīvajai iestādei sniegtu visu vajadzīgo informāciju par piemēroto maksu, lai regulatīvā iestāde varētu veikt savas funkcijas, kas minētas 56. pantā. Šajā sakarā infrastruktūras pārvaldītājs un apkalpes vietu operators spēj pierādīt dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, ka maksa par infrastruktūru un pakalpojumiem, kas dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam faktiski aprēķināta, ievērojot 30. līdz 37. pantu, ir aprēķināta atbilstīgi metodoloģijai, noteikumiem un, attiecīgā gadījumā, ierobežojumiem, kas izklāstīti tikla pārskatā.

3. Neskarot šā panta 4. vai 5. punktu vai 32. pantu, maksu par minimālo piekļuves pakalpojumu kompleksu un par piekļuvi infrastruktūrai, kas savieno apkalpes vietas, nosaka atbilstīgi tiešajām izmaksām, kas radušās, sniedzot vilcienu satiksmes pakalpojumus.

Pirms 2015. gada 16. jūnija Komisija pieņem pasākumus, kuros ir noteikta tādu izmaksu aprēķina kārtība, kas radušās tieši, apkalpojot vilcienu satiksmi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Infrastruktūras pārvaldītājs var nolemt, ka pielāgošanās minētajai kārtībai notiek pakāpeniski, ne ilgāk kā četrus gadus pēc minēto īstenošanas aktu stāšanās spēkā.

4. Panta 3. punktā minētajā infrastruktūras maksā var ietvert maksājumu, kas atspoguļo jaudas nepietiekamību kādā skaidrī nosakāmā infrastruktūras daļā pārslodzes laikposmos.

5. Panta 3. punktā minēto infrastruktūras maksu var mainīt, lai ņemtu vērā izmaksas, kas radušās, vilcienu satiksmei ietekmējot vidi. Jebkuras šādas izmaiņas diferencē atbilstīgi izraisītās ietekmes apjomam.

Pamatojoties uz infrastruktūras pārvaldītāju, dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu, regulatīvo iestāžu un kompetento iestāžu gūto pieredzi un ievērojot pašreizējās trokšņa diferenciācijas shēmas, Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, nosakot kārtību, kāda jāievēro, piemērojot maksu par trokšņa ietekmes izraisītajām izmaksām, tostarp piemērošanas ilgumu un iespējamību, diferencējot infrastruktūras maksu, vajadzības gadījumā ņemot vērā skartās teritorijas jutīgumu, jo īpaši skarto iedzīvotāju daudzuma un tāda vilcienu sastāva ziņā, kas atstāj ietekmi uz trokšņa emisiju līmeni. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Tie nerada nepamatotus konkurences izkropļojumus starp dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, ne arī ietekmē dzelzceļa nozares kopējo konkurētspēju.

Ar jebkurām šādām infrastruktūras maksas izmaiņām, lai ņemtu vērā trokšņa radītās izmaksas, atbalsta vagonu modernizāciju, aprīkojot tos ar ekonomiski visizdevīgāko pieejamo zema trokšņa līmeņa bremzēšanas tehnoloģiju.

Vides aizsardzības izmaksu iekļaušanu infrastruktūras maksā, radot kopējo infrastruktūras pārvaldītāja ieņēmumu pieaugumu, tomēr atļauj tikai tad, ja šāda maksa saskaņā ar Savienības tiesību aktiem tiek piemērota kravu autopārvadājumiem.

Ja vides aizsardzības maksas piemērošana rada papildu ieņēmumus, tad dalībvalstis lemj, kā izmantot šos ieņēmumus.

Dalībvalstis nodrošina, lai tiktu saglabāta nepieciešamā informācija un lai varētu pārbaudīt vides aizsardzības maksas aprēķinu un tās piemērošanu. Dalībvalstis pēc pieprasījuma sniedz šo informāciju Komisijai.

6. Lai izvairītos no nevēlamām nesamērīgām svārstībām, var ņemt 3., 4. un 5. punktā minētās maksas vidējo vērtību, to aprēķinot, pamatojoties uz vilcienu pārvadājumu pakalpojumu pienācīgu klāstu un laikposmiem. Infrastruktūras maksas relatīvo apmēru tomēr saista ar izmaksām, kas attiecināmas uz pakalpojumiem.

7. Maksa, ko piemēro par piekļuvi II pielikuma 2. punktā minētajām apkalpes vietām, izmantojot sliežu ceļus, un par šādās vietās sniegtajiem pakalpojumiem, nepārsniedz to sniegšanas izmaksas, kam pieskaitīta samērīga peļņa.

8. Ja pakalpojumus, kas uzskaitīti II pielikuma 3. un 4. punktā, kā papildpakalpojumus piedāvā tikai viens piegādātājs, tad maksa, ko piemēro par šādu pakalpojumu, nepārsniedz tā sniegšanas izmaksas, kam pieskaitīta samērīga peļņa.

9. Maksu var piemērot par jaudu, kas izmantota, lai veiktu infrastruktūras apkopi. Šāda maksa nepārsniedz neto ieņēmumu zaudējumus, ko apkopes darbu dēļ cieš infrastruktūras pārvaldītājs.

10. Apkalpes vietas operators, kas sniedz II pielikuma 2., 3. un 4. punktā minētos pakalpojumus, saskaņā ar 27. pantu informē infrastruktūras pārvaldītāju par maksām, kas jāiekļauj tikla pārskatā, vai norāda tīmekļa vietni, kurā šāda informācija ir pieejama elektroniskā formātā bez maksas.

32. pants

Ieņēmumi maksas aprēķināšanas principu piemērošanā

1. Lai pilnībā segtu infrastruktūras pārvaldītājam radušās izmaksas, ja tirgus situācija to pieļauj, dalībvalsts var piemērot uzcenojumus, pamatojoties uz efektīviem, pārredzamiem un nediskriminējošiem principiem, vienlaikus garantējot optimālu dzelzceļa tirgus segmentu konkurētspēju. Maksas aprēķināšanas sistēmā ievēro dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu sasniegto produktivitātes pieaugumu.

Maksas līmenis tomēr neliedz lietot infrastruktūru tādiem tirgus segmentiem, kas var segt vismaz tās izmaksas, kuras tieši radušās dzelzceļa pakalpojumu sniegšanas dēļ, kā arī peļņas normu, ko pieļauj tirgus situācija.

Pirms dalībvalstis apstiprina šādu uzcelojumu piemērošanu, tās nodrošina, lai infrastruktūras pārvaldītāji izvērtētu to nozīmi konkrētos tirgus segmentos, ņemot vērā vismaz tos aspektu pārus, kas uzskaitīti VI pielikuma 1. punktā, un no katra aspektu pāra izvēloties atbilstīgo. Infrastruktūras pārvaldītāju norādīto tirgus segmentu sarakstā ir vismaz šādi trīs segmenti: kravu pārvadājumu pakalpojumi, pasažieru pārvadājumu pakalpojumi, ko sniedz saistībā ar sabiedrisko pakalpojumu līgumu, un citi pasažieru pārvadājumu pakalpojumi.

Infrastruktūras pārvaldītāji var tirgus segmentus iedalīt sīkāk – pēc pārvadātajām precēm vai pasažieriem.

Nosaka ir arī tos tirgus segmentus, kuros dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi dotajā brīdī nedarbojas, bet kuros tie var sniegt pakalpojumus laikposmā, kurā ir spēkā maksas aprēķināšanas sistēma. Attiecībā uz minētajiem tirgus segmentiem infrastruktūras pārvaldītājs maksas aprēķināšanas sistēmā neiekļauj uzcelojumus.

Tirgus segmentu sarakstu publicē tīkla pārskatā, un to pārskata vismaz reizi piecos gados. Regulatīvā iestāde, kas minēta 55. pantā, kontrolē šo sarakstu saskaņā ar 56. pantu.

2. Lai pilnībā segtu radušās izmaksas, infrastruktūras pārvaldītājs var noteikt lielāku maksu par pakalpojumiem attiecībā uz preču pārvadājumiem no trešām valstīm un uz tām, kurus sniedz tīklā ar sliežu platumu, kas atšķiras no galvenā dzelzceļa sliežu platuma Savienībā.

3. Attiecībā uz konkrētiem ieguldījumu projektiem nākotnē vai konkrētiem ieguldījumu projektiem, kas ir pabeigti pēc 1988. gada, infrastruktūras pārvaldītājs var noteikt vai turpināt noteikt augstāku maksu, pamatojoties uz šādu projektu ilgtermiņa izmaksām, ja tie palielina efektivitāti vai izmaksu lietderību, vai abus un ja tos citādi nevar vai nevarētu īstenot. Šādā maksas aprēķināšanas sistēmā var ietvert arī vienošanos par dalītu tā riska uzņemšanu, kas saistīts ar jaunajiem ieguldījumiem.

4. Infrastruktūras maksas par Komisijas Lēmumā 2009/561/EK⁽¹⁾ minēto dzelzceļa koridoru izmantošanu diferencē, lai stimulētu vilcieni aprikošanu ar ETCS atbilstīgi versijai, kas pieņemta ar Komisijas Lēmumu 2008/386/EK⁽²⁾ un

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2009/561/EK (2009. gada 22. jūlijs) par grozījumiem Lēmumā 2006/679/EK, īstenojot savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas vilcieni vadības iekārtu un signalizācijas apakšsistēmu (OV L 194, 25.7.2009., 60. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Lēmums 2008/386/EK (2008. gada 23. aprīlis), ar ko groza A pielikumu Lēmumam 2006/679/EK par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas kontroles, vadības un signalizācijas apakšsistēmu un A pielikumu Lēmumam 2006/860/EK par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas vilcieni vadības iekārtu un signalizācijas apakšsistēmu (OV L 136, 24.5.2008., 11. lpp.).

turpmākajām versijām. Šāda diferenciācija nedrīkst izraisīt vispārējas izmaiņas infrastruktūras pārvaldītāja ieņēmumos.

Neatkarīgi no šīs prasības dalībvalstis var nolemt, ka šāda diferenciācija neattiecas uz Lēmumā 2009/561/EK minētajām dzelzceļa līnijām, kuras var izmantot tikai ar ETCS aprīkoti vilcieni.

Dalībvalstis var nolemt, ka šāda diferenciācija tiek attiecināta arī uz dzelzceļa līnijām, kas nav minētas Lēmumā 2009/561/EK.

Pirms 2015. gada 16. jūnija un pēc ietekmes izvērtējuma Komisija var pieņemt pasākumus, sīkāk nosakot kārtību, kāda jāievēro, piemērojot infrastruktūras izmantošanas maksas diferenciāciju atbilstīgi laika grafikam ERTMS Eiropas izvēršanas plānā, kas noteikts saskaņā ar Lēmumu 2009/561/EK, un nodrošinot, ka tas neizraisīs vispārējas izmaiņas infrastruktūras pārvaldītāja ieņēmumos. Minētie īstenošanas pasākumi pielāgo diferenciācijas kārtību, kas piemērojama vilcieniem, kuri sniedz vietējos un reģionālos pārvadājumu pakalpojumus, izmantojot ierobežotu to dzelzceļa koridoru daļu, kas precizēti Lēmumā 2009/561/EK. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Tie nerada nepamatotas konkurences izkropļojumus starp dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, ne arī ietekmē dzelzceļa nozares kopējo konkurētspēju.

5. Lai nepieļautu diskrimināciju, dalībvalstis nodrošina, ka jebkura infrastruktūras pārvaldītāja vidējā maksa un robežmaksa par līdzvērtīgiem tā infrastruktūras izmantošanas veidiem ir salīdzināma un ka vienādiem pakalpojumiem vienā un tajā pašā tirgus segmentā piemēro vienādu maksu. Infrastruktūras pārvaldītājs tīkla pārskatā uzrāda, ka maksas aprēķināšanas sistēma atbilst šīm prasībām, ciktāl to ir iespējams izdarīt, neizpaužot konfidenciālu saimnieciskās darbības informāciju.

6. Ja kāds infrastruktūras pārvaldītājs gatavojas pārveidot būtiskus šā panta 1. punktā minētās maksas aprēķināšanas sistēmas elementus, tas dara tos zināmus atklātībai vismaz trīs mēnešus pirms tīkla pārskata publicēšanas termiņa saskaņā ar 27. panta 4. punktu.

33. pants

Atlaides

1. Neskarot LESD 101., 102., 106. un 107. pantu un neatkarīgi no šīs direktīvas 31. panta 3. punktā noteiktā tiešo izmaksu principa visas atlaides no tās maksas, ko par jebkādiem pakalpojumiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam piemēro infrastruktūras pārvaldītājs, atbilst šajā pantā izklāstītajiem kritērijiem.

2. Izņemot 3. punktu, atlaides nav lielākas par infrastruktūras pārvaldītājam radušos administratīvo izmaksu faktisko ietaupījumu. Nosakot atlaides lielumu, nevar ņemt vērā izmaksu ietaupījumu, kas jau ir ietverts piemērotajā maksā.

3. Infrastruktūras pārvaldītāji var ieviest visiem infrastruktūras lietotājiem pieejamas atlaižu sistēmas attiecībā uz konkrētām satiksmes plūsmām, paredzot atlaides, ko piemēro noteiktā laikposmā, lai veicinātu jaunu dzelzceļa pakalpojumu attīstību, vai atlaides, ar kuru palīdzību rosina nepietiekami izmantotu līniju izmantošanu.

4. Atlaides var attiekties tikai uz maksu, ko piemēro konkrētai infrastruktūras daļai.

5. Līdzīgiem pakalpojumiem piemēro līdzīgas atlaižu sistēmas. Atlaižu sistēmas bez diskriminācijas piemēro visiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem.

34. pants

Kompensācijas shēmas par nesamaksātām vides aizsardzības, negadījumu un infrastruktūras izmaksām

1. Dalībvalstis uz noteiktu laiku var piemērot kompensācijas shēmu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu, lai atlīdzinātu konkurējošo transporta veidu pierādāmas nesamaksātās vides aizsardzības, negadījumu un infrastruktūras izmaksas, ciktāl šīs izmaksas pārsniedz tām pielīdzināmās izmaksas, kas radušās dzelzceļam.

2. Ja dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam, kas saņem kompensāciju, ir ekskluzīvas tiesības, nodrošina, lai lietotāji gūtu labumu, kas pielīdzināms šai kompensācijai.

3. Izmantotā metodoloģija un veiktie aprēķini ir publiski pieejami. Jo īpaši pastāv iespēja uzskatāmi parādīt konkrētus izdevumus, ko konkurējošā transporta infrastruktūra ir izvaiļusies ietvert, un nodrošināt, ka kompensācijas shēma uzņēmumiem tiek piedāvāta ar nediskriminējošiem noteikumiem.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka shēma ir saderīga ar LESD 93., 107. un 108. pantu.

35. pants

Darbības uzlabošanas shēma

1. Ar infrastruktūras izmantošanas maksas shēmām dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumus un infrastruktūras pārvaldītāju mudina līdz minimumam samazināt traucējumus un uzlabot dzelzceļu tīkla darbību, izmantojot darbības uzlabošanas shēmu. Šajā shēmā var ietvert sankcijas par rīcību, kas traucē tīkla darbībai, kompensācijas uzņēmumiem, kas cieš no traucējumiem, un prēmijas, ar kurām atalgo darbību, kas ir labāka par plānoto.

2. Darbības uzlabošanas shēmas pamatprincipus, kas uzskaitīti VI pielikuma 2. punktā, piemēro visā tīklā.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 60. pantu pieņemt deleģētus aktus par grozījumiem VI pielikuma 2. punkta c) apakšpunktā. Tādējādi VI pielikuma 2. punkta c) apakšpunktu var grozīt, ņemot vērā dzelzceļa tirgus attīstību un pieredzi, ko guvušas 55. pantā minētās regulatīvās iestādes, infrastruktūras pārvaldītāji un dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi. Ar šādiem grozījumiem kavējumu grupas tiek pielāgotas nozarē izstrādātajai paraugprakseī.

36. pants

Maksa par rezervēšanu

Infrastruktūras pārvaldītāji var piemērot attiecīgu maksu par jaudu, kas ir iedalīta, taču netiek izmantota. Šāda maksa par jaudas neizmantošanu stimulē efektīvu jaudas izmantošanu. Šādas maksas piemērošana pieteikuma iesniedzējiem, kuriem vilcienu ceļi ir iedalīti, ir obligāta, ja tie iedalītos ceļus vai to daļu sistemātiski neizmanto. Lai piemērotu šādu maksu, infrastruktūras pārvaldītāji savā tīkla pārskatā publicē kritērijus, pēc kuriem konstatē, ka sliežu ceļi vai to daļa netiek izmantota. Regulatīvā iestāde, kas minēta 55. pantā, pārbauda šos kritērijus saskaņā ar 56. pantu. Šo maksu sedz vai nu pieteikuma iesniedzējs, vai dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums, kas izraudzīts saskaņā ar 41. panta 1. punktu. Infrastruktūras pārvaldītājs vienmēr ir gatavs informēt jebkuru ieinteresētu personu par infrastruktūras jaudu, kas jau ir iedalīta dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kuri to lieto.

37. pants

Sadarbība saistībā ar maksas aprēķināšanas sistēmām vairāk nekā vienā tīklā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka infrastruktūras pārvaldītāji sadarbojas, lai dotu iespēju piemērot efektīvas maksas aprēķināšanas shēmas, un apvienojas, lai koordinētu maksas aprēķināšanu vai iekasētu maksu par vilcienu pakalpojumu darbību, kas skar vairāk nekā vienu dzelzceļa sistēmas infrastruktūras tīklu Savienībā. Infrastruktūras pārvaldītāji jo īpaši tiecas garantēt starptautisko dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu optimālu konkurētspēju un nodrošināt efektīvu dzelzceļa tīklu izmantošanu. Tālab tie izstrādā piemērotas procedūras, ievērojot šajā direktīvā izklāstītos noteikumus.

2. Piemērojot šā panta 1. punktu, dalībvalstis nodrošina infrastruktūras pārvaldītāju sadarbību, kuras mērķis ir dot iespēju iekasēt 32. pantā minētos uzcenojumus un efektīvi piemērot 35. pantā minētās darbības uzlabošanas shēmas, ja satiksme šķērso vairāk nekā vienu dzelzceļa sistēmas tīklu Savienībā.

3. IEDAĻA

Infrastruktūras jaudas sadale

38. pants

Ar jaudu saistītās tiesības

1. Infrastruktūras jaudu iedala infrastruktūras pārvaldītājs. Tiklīdz pieteikuma iesniedzējam ir iedalīta jauda, saņēmējs to nenodod citam uzņēmumam vai dienestam.

Jebkāda tirdzniecība ar infrastruktūras jaudu ir aizliegta, un, ja tiek konstatēta tās tirdzniecība, attiecīgajam saņēmējam jaudu turpmāk vairs neiedala.

Jaudas izmantošanu, ko dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums veic tāda pieteikuma iesniedzēja uzdevumā, kurš nav dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums, neuzskata par jaudas nodošanu.

2. Tiesības izmantot konkrētu infrastruktūras jaudu vilcienu ceļa veidā pieteikuma iesniedzējiem var tikt piešķirtas uz laiku, kas nepārsniedz viena kustības grafika spēkā esamības ilgumu.

Infrastruktūras pārvaldītājs un pieteikuma iesniedzējs var noslēgt pamata vienošanos, kā izklāstīts 42. pantā, par attiecīgās dzelzceļa infrastruktūras jaudas izmantošanu laikposmā, kas pārsniedz viena kustības grafika spēkā esamības ilgumu.

3. Infrastruktūras pārvaldītāju un pieteikuma iesniedzēju attiecīgās tiesības un pienākumus, kas attiecas uz jebkādu jaudas sadali, nosaka līgumos vai dalībvalstu tiesību aktos.

4. Ja pieteikuma iesniedzējs plāno pieprasīt infrastruktūras jaudu, lai veiktu starptautisku pasažieru pārvadājumu pakalpojumu, tas informē infrastruktūras pārvaldītāju un attiecīgās regulatīvās iestādes. Lai tās spētu novērtēt, vai starptautiskā pakalpojuma mērķis ir pārvadāt pasažierus maršrutā starp stacijām, kas atrodas dažādās dalībvalstīs, un kāda ir iespējamā ekonomiskā ietekme uz esošajiem sabiedrisko pakalpojumu līgumiem, regulatīvās iestādes nodrošina, lai tiktu informētas visas kompetentās iestādes, kas piešķirušas dzelzceļa pasažieru pārvadājumu pakalpojumu attiecīgajā maršrutā, kas noteikts sabiedrisko pakalpojumu līgumā, jebkura cita ieinteresētas kompetentā iestāde, kam ir tiesības ierobežot piekļuvi saskaņā ar 11. pantu, kā arī visi dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi, kas īsteno sabiedrisko pakalpojumu līgumu minētajā starptautiskā pasažieru pārvadājuma pakalpojumu maršrutā.

39. pants

Jaudas sadale

1. Dalībvalstis var noteikt vispārīgu infrastruktūras jaudas sadales noteikumu kopumu, ievērojot 4. pantā noteikto nosacījumu par pārvaldības neatkarību. Tiek paredzēti konkrēti jaudas sadales noteikumi. Infrastruktūras pārvaldītājs veic jaudas sadali. Jo īpaši infrastruktūras pārvaldītājs nodrošina, ka infrastruktūras jaudu sadala taisnīgi, nediskriminējoši un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

2. Infrastruktūras pārvaldītāji ievēro tiem sniegtās informācijas komerciālo konfidencialitāti.

40. pants

Sadarbība, sadalot infrastruktūras jaudu vairāk nekā vienā tīklā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka infrastruktūras pārvaldītāji sadarbojas, lai būtu iespējama efektīva tādas infrastruktūras jaudas radīšana un sadale, kas attiecas uz vairāk nekā vienu

dzelzceļa sistēmas tīklu Savienībā, tostarp sadarbība notiek saskaņā ar 42. pantā minēto pamata vienošanos. Infrastruktūras pārvaldītāji iedibina attiecīgas procedūras, ievērojot šajā direktīvā izklāstītos noteikumus, un attiecīgi organizē vilcienu ceļus, kas šķērso vairāk nekā vienu tīklu.

Dalībvalstis nodrošina, ka to infrastruktūras pārvaldītāju pārstāvji, kuru lēmumi par jaudas sadali ietekmē citus infrastruktūras pārvaldītājus, sadarbojas, lai koordinētu vai veiktu visas attiecīgās infrastruktūras jaudas sadali starptautiskā līmenī, neskarot Savienības tiesību aktos ietvertos konkrētos noteikumus par tīkliem, kas orientēti uz dzelzceļa kravu pārvadājumiem. Infrastruktūras pārvaldītāji šādā sadarbībā noteiktos jaudas sadales principus un kritērijus publicē savā tīkla pārskatā saskaņā ar IV pielikuma 3. punktu. Šajās procedūrās var tikt iesaistīti attiecīgi infrastruktūras pārvaldītāju pārstāvji no trešām valstīm.

2. Komisiju informē par galvenajām sanāksmēm, kurās izstrādā infrastruktūras sadales kopīgos principus un praksi, un uzaicina piedalīties šajās sanāksmēs novērotāja statusā. Regulatīvās iestādes saņem pietiekamu informāciju par infrastruktūras jaudas sadales kopīgajiem principiem un praksi, kā arī informāciju no sadales sistēmām, kuru pamatā ir informācijas tehnoloģijas, lai tās varētu veikt regulatīvo uzraudzību saskaņā ar 56. pantu.

3. Visās sanāksmēs vai citādos pasākumos, ko veic, lai varētu sadalīt infrastruktūras jaudu dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumiem, kas attiecas uz vairākiem tīkliem, lēmumus pieņem vienīgi infrastruktūras pārvaldītāju pārstāvji.

4. Šā panta 1. punktā minētās sadarbības dalībnieki nodrošina, ka tās dalībnieku saraksts, darbības metodes un visi attiecīgie kritēriji, kurus izmanto infrastruktūras jaudas novērtēšanai un sadalei, ir publiski pieejami.

5. Sadarbojoties, kā minēts 1. punktā, infrastruktūras pārvaldītāji novērtē vajadzību un var attiecīgā gadījumā ierosināt un organizēt starptautiskus vilcienu ceļus, lai veicinātu kravu pārvadājumus, par kuriem iesniegti 48. pantā minētie *ad hoc* pieprasījumi.

Šādus iepriekš sagatavotus starptautiskus vilcienu ceļus dara pieejamus pieteikuma iesniedzējiem ar kāda dalībnieka – infrastruktūras pārvaldītāja – starpniecību.

41. pants

Pieteikuma iesniedzēji

1. Infrastruktūras jaudas pieprasījumus var iesniegt pieteikuma iesniedzēji. Lai izmantotu šādu infrastruktūras jaudu, pieteikuma iesniedzēji izraugās dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu, lai tas saskaņā ar 28. pantu noslēgtu līgumu ar infrastruktūras pārvaldītāju. Tas neskar pieteikuma iesniedzēju tiesības noslēgt līgumus ar infrastruktūras pārvaldītājiem saskaņā ar 44. panta 1. punktu.

2. Infrastruktūras pārvaldītājs pieteikuma iesniedzējiem var noteikt prasības, lai nodrošinātu, ka tiek garantēti tā likumīgi sagaidāmie ieņēmumi nākotnē un infrastruktūras izmantošana. Šādas prasības ir piemērotas, pārredzamas un nediskriminējošas. Tās ir precizētas tīkla pārskatā, kā minēts IV pielikuma 3. punkta b) apakšpunktā. Tajās var ietvert tikai prasību par finanšu garantijas sniegšanu, kas nepārsniedz attiecīgu lielumu, kurš ir proporcionāls pieteikuma iesniedzēja paredzētās darbības pakāpei, un par apliecinājuma sniegšanu par savu spēju sagatavot infrastruktūras jaudai atbilstīgus piedāvājumus.

3. Pirms 2015. gada 16. jūnija Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, detalizēti nosakot kritērijus, kas jāievēro, piemērojot 2. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

42. pants

Pamata vienošanās

1. Neskarot LESD 101., 102. un 106. pantu, infrastruktūras pārvaldītājs un pieteikuma iesniedzējs var noslēgt pamata vienošanos. Šāda pamata vienošanās konkrētāzē pieteikuma iesniedzēja pieprasītās un tam piedāvātās infrastruktūras jaudas raksturlielumus laikposmā, kas pārsniedz viena kustības grafika spēkā esamības ilgumu.

Pamata vienošanās detalizēti nenorāda vilcienu ceļu, bet tā ir tāda, kas apmierina pieteikuma iesniedzēja likumīgās komerciālās vajadzības. Dalībvalsts var prasīt, lai šādu pamata vienošanos vispirms apstiprinātu regulatīvā iestāde, kas minēta šīs direktīvas 55. pantā.

2. Pamata vienošanās neliedz citiem pieteikuma iesniedzējiem vai dienestiem izmantot attiecīgo infrastruktūru.

3. Pamata vienošanās pieļauj tās noteikumu grozījumus vai ierobežojumus, lai varētu labāk izmantot dzelzceļa infrastruktūru.

4. Pamata vienošanās var paredzēt sankcijas gadījumiem, ja būtu vajadzīgs pārveidot vai izbeigt vienošanos.

5. Pamata vienošanās parasti slēdz uz pieciem gadiem, un tās var ikreiz atjaunot uz laikposmu, kas vienāds ar sākotnējo. Infrastruktūras pārvaldītājs īpašos gadījumos var piekrist īsākam vai ilgākam laikposmam. Jebkuru laikposmu, kas ir ilgāks par pieciem gadiem, pamato ar komerciālu līgumu esamību, specializētiem ieguldījumiem vai risku.

6. Par pakalpojumiem, kuriem izmanto 49. pantā minēto specializēto infrastruktūru, kam vajadzīgi lieli un ilgtermiņa ieguldījumi, kurus pieteikuma iesniedzējs pienācīgi pamato, pamata vienošanās var slēgt uz 15 gadiem. Laikposms, kas ilgāks par 15 gadiem, ir iespējams vienīgi izņēmuma gadījumos, piemēram, liela mēroga ilgtermiņa ieguldījuma gadījumā, un īpaši, ja uz šādu ieguldījumu attiecas līgumsaistības, tostarp daudzgadu amortizācijas plāns.

Šādos īpašos gadījumos pamata vienošanās var sīki noteikt jaudas raksturlielumus, kas pieteikuma iesniedzējam jānodrošina pamata vienošanās darbības laikā. Minētie raksturlielumi var ietvert arī vilcienu ceļu izmantošanas biežumu, to apjomu un kvalitāti. Infrastruktūras pārvaldītājs var samazināt rezervēto jaudu, kas vismaz vienu mēnesi ir izmantota mazāk par 52. pantā paredzēto robežkvotu.

Sākot no 2010. gada 1. janvāra, var noslēgt sākotnēju pamata vienošanos uz pieciem gadiem, ko var atjaunot vienu reizi, pamatojoties uz jaudas raksturlielumiem, ko izmanto pieteikuma iesniedzēji, kuri sniedz dzelzceļa pārvaldījumu pakalpojumus pirms 2010. gada 1. janvāra, lai ņemtu vērā specializētus ieguldījumus vai komerciālu līgumu esamību. Direktīvas 55. pantā minētā regulatīvā iestāde ir atbildīga par atļaujas sniegšanu, lai šāda vienošanās stātos spēkā.

7. Ievērojot komercnoslēpumu, jebkuras pamata vienošanās vispārīgo būtību dara zināmu jebkurai ieinteresētai personai.

8. Pamatojoties uz regulatīvo iestāžu, kompetento iestāžu un dzelzceļa pārvaldījumu uzņēmumu pieredzi un pamatojoties uz 57. panta 1. punktā minētā tīkla darbību, Komisija var pieņemt pasākumus, ar kuriem precizē procedūru un kritērijus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

43. pants

Sadales grafiks

1. Infrastruktūras pārvaldītājs ievēro jaudas sadales grafiku, kas norādīts VII pielikumā.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 60. pantu pieņemt deleģētus aktus par konkrētiem grozījumiem VII pielikumā. Tādējādi pēc apspriešanās ar visiem infrastruktūras pārvaldītājiem VII pielikumu var grozīt, lai ņemtu vērā sadales procesa operatīvos apsvērumus. Minēto grozījumu pamatā ir tas, kas, ņemot vērā pieredzi, ir vajadzīgs, lai nodrošinātu efektīvu sadales procesu un atainotu infrastruktūras pārvaldītāju bažas, kas saistītas ar operatīvo darbību.

3. Pirms tiek sākta apspriešanās par kustības grafika uzņemšanu, infrastruktūras pārvaldītāji vienojas ar pārējiem attiecīgajiem infrastruktūras pārvaldītājiem par to, kuri starptautiskie vilcienu ceļi jāiekļauj kustības grafikā. Korekcijas veic vienīgi tad, ja tas ir noteikti nepieciešams.

44. pants

Pieteikumi

1. Pieteikuma iesniedzēji saskaņā ar publiskajām tiesībām vai privāttiesībām var infrastruktūras pārvaldītājam prasīt tāda līguma noslēgšanu, kas piešķir tiesības izmantot dzelzceļa infrastruktūru par maksu, kā paredzēts IV nodaļas 2. iedaļā.

2. Pieprasījumi attiecībā uz parasto kustības grafiku atbilst VII pielikumā norādītajiem termiņiem.

3. Pieteikuma iesniedzējs, kas ir pamata vienošanās puse, savu pieprasījumu iesniedz saskaņā ar minēto vienošanos.

4. Attiecībā uz vilcienu ceļiem, kas šķērso vairāk nekā vienu tīklu, infrastruktūras pārvaldītāji nodrošina, ka pieteikuma iesniedzēji var iesniegt pieprasījumu vienas pieturas agentūrā, kas ir vai nu infrastruktūras pārvaldītāju izveidota kopīga iestāde, vai viens infrastruktūras pārvaldītājs, kurš ir saistīts ar konkrēto vilcienu ceļu. Minētajam infrastruktūras pārvaldītājam ir atļauts rīkoties pieteikuma iesniedzēja vārdā, lai pieprasītu jaudu no citiem attiecīgajiem infrastruktūras pārvaldītājiem. Šī prasība neskar Regulu (ES) Nr. 913/2010 (2010. gada 22. septembris) par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravas pārvadājumiem ⁽¹⁾.

45. pants

Kustības grafika plānošana

1. Infrastruktūras pārvaldītājs, ciktāl iespējams, apmierina visus pieprasījumus pēc infrastruktūras jaudas, ietverot pieprasījumus pēc vilcienu ceļiem, kas šķērso vairāk nekā vienu tīklu, un, ciktāl iespējams, ņem vērā visus pieteikuma iesniedzējiem uzliktos ierobežojumus, tostarp to ekonomisko ietekmi uz pieteikuma iesniedzēju saimniecisko darbību.

2. Infrastruktūras pārvaldītājs, plānojot un koordinējot kustības grafiku, var dot priekšroku konkrētiem pakalpojumiem, bet tikai tā, kā norādīts 47. un 49. pantā.

3. Infrastruktūras pārvaldītājs apspriežas ar ieinteresētajām personām par kustības grafika uzmetumu un atvēl vismaz vienu mēnesi, lai tās darītu zināmu savu viedokli. Ieinteresētās personas ietver visas personas, kas ir pieprasījušas infrastruktūras jaudu, un citas personas, kas vēlas izmantot iespēju izteikt viedokli par to, kā kustības grafiks var ietekmēt to spēju sniegt dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumus kustības grafika spēkā esamības laikā.

4. Infrastruktūras pārvaldītājs veic attiecīgus pasākumus, lai atbildētu uz visiem paustajiem apsvērumiem.

46. pants

Koordinēšana

1. Ja infrastruktūras pārvaldītājs 45. pantā minētās kustības grafika plānošanas laikā saņem pretrunīgus pieprasījumus, tad tas, koordinējot pieprasījumus, cenšas nodrošināt visu prasību iespējami labāku saskaņošanu.

2. Ja rodas vajadzība koordinēt pieprasījumus, infrastruktūras pārvaldītājam ir tiesības saprātīgās robežās piedāvāt infrastruktūras jaudu, kas atšķiras no pieprasītās.

3. Infrastruktūras pārvaldītājs, apspriežoties ar attiecīgajiem pieteikuma iesniedzējiem, cenšas atrisināt visas domstarpības. Šāda apspriešanās balstās uz šādu samērīgā laikā sniegtu bezmaksas informāciju rakstiskā vai elektroniskā formā:

- a) visu citu pieteikuma iesniedzēju pieprasītie vilcienu ceļi tajos pašos maršrutos;
- b) visiem citiem pieteikuma iesniedzējiem tajos pašos maršrutos pagaidām iedalītie vilcienu ceļi;
- c) alternatīvi vilcienu ceļi, kas attiecīgajos maršrutos tiek piedāvāti saskaņā ar 2. punktu;
- d) pilnīga informācija par kritērijiem, kas tiek izmantoti jaudas sadales procesā.

Saskaņā ar 39. panta 2. punktu minēto informāciju sniedz, neizpaužot citu pieteikuma iesniedzēju identitāti, ja vien attiecīgie pieteikuma iesniedzēji nav piekrituši šādi izpaušanai.

4. Koordinēšanas procesu reglamentējošos principus norāda tīkla pārskatā. Tajos jo īpaši atspoguļo starptautisko vilcienu ceļu organizēšanas sarežģītību un sekas, ko attiecīgas izmaiņas var radīt citiem infrastruktūras pārvaldītājiem.

5. Ja infrastruktūras jaudas pieprasījumus nav iespējams apmierināt bez koordinēšanas, tad infrastruktūras pārvaldītājs, cenšoties tos izpildīt, koordinē visus pieprasījumus.

6. Neskarot pastāvošās apelācijas procedūras un 56. pantu, ar infrastruktūras jaudas sadali saistītu domstarpību gadījumā dara pieejamu domstarpību izšķiršanas sistēmu, lai tūlīt atrisinātu šādas domstarpības. Šo sistēmu norāda tīkla pārskatā. Ja piemēro šo sistēmu, lēmums jāpieņem 10 darbdienu laikā.

47. pants

Pārslogota infrastruktūra

1. Ja pēc pieprasīto vilcienu ceļu koordinēšanas un apspriešanās ar pieteikuma iesniedzējiem nav iespējams pienācīgi apmierināt infrastruktūras jaudas pieprasījumus, infrastruktūras pārvaldītājs nekavējoties paziņo, ka attiecīgā infrastruktūras daļa ir pārslogota. To dara arī attiecībā uz infrastruktūru, kurā tuvākajā laikā ir gaidāma jaudas nepietiekamība.

2. Ja infrastruktūra ir atzīta par pārslogotu, infrastruktūras pārvaldītājs veic 50. pantā paredzēto jaudas analīzi, ja vien jau netiek īstenots 51. pantā paredzētais jaudas palielināšanas plāns.

⁽¹⁾ OV L 276, 20.10.2010., 22. lpp.

3. Ja nav piemērota maksa saskaņā ar 31. panta 4. punktu vai ja tā nav devusi apmierinošu rezultātu un infrastruktūra ir atzīta par pārslogotu, tad infrastruktūras pārvaldītājs, iedalot infrastruktūras jaudu, var papildus piemērot prioritārās secības kritērijus.

4. Prioritārās secības kritērijos ņem vērā pakalpojuma sabiedrisko nozīmību salīdzinājumā ar jebkuru citu pakalpojumu, kas attiecīgi vairs nebūs pieejams.

Lai šajā sakarā garantētu pienācīgu transporta pakalpojumu attīstību, jo īpaši lai izpildītu prasības attiecībā uz sabiedriskajiem pakalpojumiem vai veicinātu valsts un starptautisko dzelzceļa kravu pārvadājumu attīstību, dalībvalstis var veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nediskriminējošos apstākļos nodrošinātu, ka šādiem pakalpojumiem dod priekšroku, iedalot infrastruktūras jaudu.

Dalībvalstis attiecīgā gadījumā var piešķirt infrastruktūras pārvaldītājam kompensāciju, kas atbilst zaudētajiem ieņēmumiem saistībā ar vajadzību iedalīt konkrēto jaudu noteiktu pakalpojumu sniedzējiem, ievērojot otro daļu.

Minētie pasākumi un minētā kompensācija ietver to šā izņēmuma seku ievērošanu, kuras rodas citās dalībvalstīs.

5. Nosakot prioritārās secības kritērijus, pienācīgi izvērtē kravu pārvadājumu pakalpojumu un jo īpaši starptautisko kravu pārvadājumu pakalpojumu nozīmīgumu.

6. Pārslogotas infrastruktūras gadījumā piemērojamās procedūras un izmantojamās kritērijas norāda tīkla pārskatā.

48. pants

Ad hoc pieprasījumi

1. Infrastruktūras pārvaldītājs atbild uz *ad hoc* pieprasījumiem par atsevišķiem vilcienu ceļiem, cik ātri vien iespējams un jebkurā gadījumā – piecu darbdienu laikā. Informāciju par pieejamo neizmantoto jaudu dara pieejamu visiem pieteikuma iesniedzējiem, kas varētu vēlēties šo jaudu izmantot.

2. Infrastruktūras pārvaldītāji attiecīgā gadījumā izvērtē vajadzību apstiprinātā kustības grafika spēkā esamības laikā saglabāt pieejamu rezerves jaudu, lai varētu ātri reaģēt uz paredzamiem *ad hoc* jaudas pieprasījumiem. Šo principu piemēro arī pārslogotas infrastruktūras gadījumos.

49. pants

Specializētā infrastruktūra

1. Neskarot 2. punktu, infrastruktūras jaudu uzskata par pieejamu izmantošanai visu to veidu pakalpojumu sniegšanai, kas atbilst vilcienu ceļa darbībai nepieciešamajiem parametriem.

2. Ja ir piemēroti alternatīvi maršruti, infrastruktūras pārvaldītājs pēc apspriešanās ar ieinteresētajām personām var paredzēt, ka konkrētu infrastruktūru izmanto norādītiem satiksmes veidiem. Neskarot LESD 101., 102. un 106. pantu, ja notikusi šāda izvēle, infrastruktūras pārvaldītājs, iedalot infrastruktūras jaudu, var dot priekšroku šim satiksmes veidam.

Šāda izraudzīšanās nekavē izmantot šādu infrastruktūru cita veida satiksmei, ja jauda ir pieejama.

3. Ja infrastruktūra ir izraudzīta, ievērojot 2. punktu, to apraksta tīkla pārskatā.

50. pants

Jaudas analīze

1. Jaudas analīzes mērķis ir konstatēt infrastruktūras jaudas ierobežojumus, kas neļauj pienācīgi apmierināt jaudas pieprasījumus, un ierosināt, ar kādām metodēm varētu apmierināt papildu pieprasījumus. Jaudas analīzē norāda pārslogotības iemeslus un pasākumus, ko varētu veikt, lai mazinātu pārslogotību īsā un vidējā ilgā laikposmā.

2. Jaudas analīzē aplūko infrastruktūru, tās darbību, dažādo piedāvāto pakalpojumu specifiku un visu šo faktoru ietekmi uz infrastruktūras jaudu. Iespējamie pasākumi ietver jo īpaši maršrutu maiņu, pakalpojuma sniegšanas laika maiņu, kustības ātruma maiņu un infrastruktūras uzlabojumus.

3. Jaudas analīzi pabeidz ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad infrastruktūra ir atzīta par pārslogotu.

51. pants

Jaudas palielināšanas plāns

1. Sešu mēnešu laikā pēc jaudas analīzes pabeigšanas infrastruktūras pārvaldītājs izstrādā jaudas palielināšanas plānu.

2. Jaudas palielināšanas plānu izstrādā pēc apspriešanās ar attiecīgās pārslogotās infrastruktūras lietotājiem.

Tajā norāda:

- a) pārslogotības iemeslus;
- b) iespējamo satiksmes attīstību nākotnē;
- c) infrastruktūras attīstības ierobežojumus;
- d) jaudas palielināšanas iespējas un izmaksas, ietverot iespējamās piekļuves maksas izmaiņas.

Pamatojoties uz norādīto iespējamo pasākumu izmaksu un ieguvumu analīzi, tajā nosaka arī darbības, kas jāveic, lai palielinātu infrastruktūras jaudu, un iekļauj īstenošanas pasākumu grafiku.

Plānam var būt iepriekš jāsaņem dalībvalsts apstiprinājums.

3. Infrastruktūras pārvaldītājs pārtrauc piemērot jebkādu maksu attiecīgajai infrastruktūrai saskaņā ar 31. panta 4. punktu, ja:

- a) nav izstrādāts jaudas palielināšanas plāns; vai
- b) netiek pildītas jaudas palielināšanas plānā ietvertās darbības.

4. Neatkarīgi no šā panta 3. punkta infrastruktūras pārvaldītājs ar 55. pantā minētās regulatīvās iestādes atļauju var turpināt minētās maksas piemērošanu, ja:

- a) jaudas palielināšanas plānu nav iespējams izpildīt tādu iemeslu dēļ, ko pārvaldītājs nevar ietekmēt; vai
- b) pieejamās alternatīvas nav ekonomiski vai finansiāli dzīvotspējīgas.

52. pants

Vilcienu ceļu izmantošana

1. Infrastruktūras pārvaldītājs tikla pārskatā konkrētāzē nosacījumus, ar kādiem, nosakot jaudas sadales prioritātes, tas ņems vērā vilcienu ceļu iepriekšējo noslogotību.

2. Jo īpaši pārslogotas infrastruktūras gadījumā infrastruktūras pārvaldītājs pieprasa tāda vilcienu ceļa atsaukšanu, kas vismaz vienu mēnesi ir ticis izmantots mazāk par robežkvotu, kura nosakāma tikla pārskatā, ja vien tas nav noticis tādu iemeslu dēļ, kuri nav ekonomiska rakstura un kurus pieteikuma iesniedzējs nevar ietekmēt.

53. pants

Infrastruktūras jauda apkopes darbiem

1. Infrastruktūras jaudas pieprasījumus apkopes darbu veikšanai iesniedz kustības grafika plānošanas laikā.

2. Infrastruktūras pārvaldītājs pienācīgi ņem vērā sekas, ko pieteikuma iesniedzējiem rada sliežu ceļu plānveida apkopes darbiem vajadzīgās infrastruktūras jaudas rezervēšana.

3. Infrastruktūras pārvaldītājs cik drīz vien iespējams informē ieinteresētās personas par to, ka neplānotu apkopes darbu dēļ infrastruktūras jauda nav pieejama.

54. pants

Traucējumu gadījumā veicamie īpašie pasākumi

1. Gadījumā, ja vilcienu kustībā rodas traucējumi, kurus izraisījusi tehniska kļūme vai negadījums, infrastruktūras pārvaldītājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atjaunotu normālu stāvokli. Tādēļ pārvaldītājs izstrādā ārkārtas rīcības plānu, kurā uzskaita dažādās iestādes, kas jāinformē par nopietniem starpgadījumiem vai nopietniem vilcienu kustības traucējumiem.

2. Ārkārtas gadījumā un ja tas ir noteikti nepieciešams tādas kļūmes dēļ, kas infrastruktūru uz laiku padara neizmantojamu, iedalītos vilcienu ceļus var atsaukt bez brīdinājuma uz tik ilgu laiku, cik nepieciešams sistēmas remontam.

Ja infrastruktūras pārvaldītājs to uzskata par vajadzīgu, tas var prasīt dzelzceļa pārvaldījumu uzņēmumiem darīt tam pieejamus resursus, ko pārvaldītājs uzskata par vispiemērotākajiem, lai cik drīz vien iespējams atjaunotu normālu stāvokli.

3. Dalībvalstis var prasīt, lai dzelzceļa pārvaldījumu uzņēmumi iesaistītos drošības standartu un noteikumu izpildes nodrošināšanā un pārraudzībā, kas attiecas uz uzņēmumu pašu atbilstību šiem standartiem un noteikumiem.

4. IEDAĻA

Regulatīvā iestāde

55. pants

Regulatīvā iestāde

1. Katra dalībvalsts izveido vienu valsts regulatīvo iestādi dzelzceļa nozarē. Neskarot 2. punktu, šī iestāde ir atsevišķa institūcija, kas organizatoriskā, funkcionālā, hierarhijas un lēmumu pieņemšanas ziņā ir juridiski nošķirta un neatkarīga no jebkuras citas privātas vai valsts struktūras. Tā arī savas uzbūves, finansējuma saņemšanas, juridiskās formas un lēmumu pieņemšanas ziņā nav atkarīga ne no viena infrastruktūras pārvaldītāja, par maksas aprēķināšanu atbildīgās iestādes, jaudas sadales iestādes vai pieteikuma iesniedzēja. Turklāt tā savu funkciju izpildē ir neatkarīga no jebkuras kompetentas iestādes, kas iesaistīta sabiedrisko pakalpojumu līgumu piešķiršanā.

2. Dalībvalstis var izveidot regulatīvās iestādes, kuru kompetencē ir vairākas regulētas nozares, ja šīs integrētās regulatīvās iestādes atbilst šā panta 1. punktā izklāstītajām prasībām par neatkarību. Dzelzceļa nozares regulatīvo iestādi var arī organizatoriski apvienot ar valsts konkurences iestādi, kas minēta 11. pantā Padomes Regulā (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 101. un 102. pantā ⁽¹⁾, ar drošības iestādi, kas izveidota

⁽¹⁾ OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.

Redakcionāla piezīme: Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 nosaukums ir pielāgots, lai ņemtu vērā Līguma par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma pantu jaunos numurus, saskaņā ar Lisabonas līguma 5. pantu; sākotnējā atsauce bija Līguma 81. un 82. pants.

saskaņā ar Direktīvu 2004/49/EK (2004. gada 29. aprīlis) par drošību Kopienas dzelzceļos ⁽¹⁾, vai ar šīs direktīvas III iedaļā minēto licencēšanas iestādi, ja apvienotā iestāde atbilst šā panta 1. punktā minētajām neatkarības prasībām.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai regulatīvās iestādes personāla komplektēšana un iestādes pārvaldība būtu tāda, kas garantē tās neatkarību. Tās jo īpaši nodrošina, lai personas, kas ir atbildīgas par lēmumiem, ko pieņem regulatīvā iestāde saskaņā ar 56. pantu, piemēram, valdes locekļi, atbilstīgā gadījumā tiek iecelti saskaņā ar skaidriem un pārredzamiem noteikumiem, kas garantē viņu neatkarību no valsts pārvaldes, Ministru kabineta vai jebkuras citas valsts iestādes, kam nav tiešu īpašumtiesību regulētajos uzņēmumos.

Dalībvalstis lemj, vai šīs personas iecel uz noteiktu un atjaunojamu termiņu vai pastāvīgi, pieļaujot atļaušanu tikai disciplināru iemeslu dēļ, kas nav saistīti ar viņu pieņemtajiem lēmumiem. Viņus izrauga pārredzamā procedūrā, pamatojoties uz viņu nopelniem, ietverot atbilstīgu kompetenci un attiecīgu pieredzi, vēlams dzelzceļa jomā vai citās tīkla nozarēs.

Dalībvalstis nodrošina, lai šīs personas rīkotos neatkarīgi no jebkādam tirgus interesēm, kas saistītas ar dzelzceļa nozari, un tādējādi tām nebūtu nekādu interešu vai uzņēmējdarbības attiecību ar jebkuru no regulētajiem uzņēmumiem vai struktūrām. Šim nolūkam minētās personas sniedz ikgadēju deklarāciju par saistībām un interešu deklarāciju, norādot jebkuras tiešas vai netiešas intereses, kuras var uzskatīt par ierobežojošām attiecībā uz viņu neatkarību un kuras varētu ietekmēt jebkuru viņu funkciju veikšanu. Minētās personas atturas no dalības lēmumu pieņemšanā gadījumos, kas skar kādu uzņēmumu, ar kuru tām bijusi tieša vai netieša saikne gada laikā pirms procedūras sākšanas.

Veicot regulatīvās iestādes funkcijas, tās necenšas saņemt vai nesaņemt nevienas valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādes, un tām ir visas tiesības pieņemt darbā un vadīt regulatīvās iestādes personālu.

Pēc pilnvaru termiņa beigām regulatīvajā iestādē šīs personas nestājas profesionālā amatā vai neuzņemas atbildību nevienā regulētajā uzņēmumā vai struktūrā vismaz vienu gadu.

56. pants

Regulatīvās iestādes funkcijas

1. Neskarot 46. panta 6. punktu, pieteikuma iesniedzējam ir tiesības iesniegt apelāciju regulatīvajā iestādē, ja tas uzskata, ka notikusi netaisnība, diskriminācija vai ja pieteikuma iesniedzējs

ir cietis jebkādā citā veidā, un jo īpaši var pārsūdzēt lēmumus, ko pieņēmis infrastruktūras pārvaldītājs vai, attiecīgā gadījumā, dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums, vai apkalpes vietas operators par:

a) tīkla pārskatu tā provizoriskā un galīgā variantā;

b) tajā izklāstītajiem kritērijiem;

c) jaudas sadales procesu un tā iznākumu;

d) maksas aprēķināšanas shēmu;

e) tādu infrastruktūras maksas apjomu vai struktūru, ko pieteikuma iesniedzējam prasa vai var prasīt samaksāt;

f) piekļuves kārtību saskaņā ar 10. līdz 13. pantu;

g) pakalpojumu pieejamību un pakalpojumu maksas noteikšanu saskaņā ar 13. pantu.

2. Neskarot valstu konkurences iestāžu pilnvaras attiecībā uz konkurences nodrošināšanu dzelzceļa pakalpojumu tirgos, regulatīvajai iestādei ir pilnvaras uzraudzīt konkurences situāciju dzelzceļa pakalpojumu tirgos, un pēc pašas iniciatīvas un nolūkā nepieļaut pieteikuma iesniedzēju diskrimināciju tā jo īpaši kontrolē 1. punkta a) līdz g) apakšpunktu. Tā jo īpaši pārbauda, vai tīkla pārskatā nav iekļautas diskriminējošas normas vai infrastruktūras pārvaldītājam piešķirta rīcības brīvība, kas varētu tikt izmantota pieteikuma iesniedzēju diskriminēšanai.

3. Regulatīvā iestāde cieši sadarbojas arī ar valsts drošības iestādi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/57/EK (2008. gada 17. jūnijs) par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā ⁽²⁾ nozīmē un ar licencēšanas iestādi šīs direktīvas nozīmē.

Dalībvalstis nodrošina, ka šīs iestādes kopīgi izstrādā informācijas apmaiņas un sadarbības sistēmu, kuras mērķis ir novērst faktorus, kas nelabvēlīgi ietekmē konkurenci vai drošību dzelzceļa pārvadājumu tirgū. Šajā sistēmā ietver mehānismu, ar kura palīdzību regulatīvā iestāde var sniegt valsts drošības un licencēšanas iestādei ieteikumus par jautājumiem, kas var ietekmēt konkurenci dzelzceļa pārvadājumu tirgū, bet valsts drošības iestādei – par jautājumiem, kas var ietekmēt drošību tajā. Neskarot katras iestādes tiesības uz neatkarīgu darbību tai noteiktajās kompetences jomās, attiecīgā iestāde pirms lēmumu pieņemšanas izskata šādus ieteikumus. Ja attiecīgā iestāde nolemj atkāpties no šiem ieteikumiem, tā savā lēmumā to pamato.

⁽¹⁾ OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.

⁽²⁾ OV L 191, 18.7.2008., 1. lpp.

4. Dalībvalstis var nolemt, ka regulatīvajai iestādei ir dots uzdevums pieņemt nesaistošus atzinumus par 8. panta 3. punktā minētā saimnieciskās darbības plāna pagaidu variantiem, līgumisko vienošanos un par jaudas palielināšanas plānu un šajos atzinumos īpaši norādīt, vai šie instrumenti ir saderīgi ar konkurences stāvokli dzelzceļa pakalpojumu tirgos.

5. Regulatīvajai iestādei ir vajadzīgās organizatoriskās spējas cilvēkresursu un materiālās bāzes jomā, kas ir proporcionālas dzelzceļa nozares nozīmei dalībvalstī.

6. Regulatīvā iestāde nodrošina, ka infrastruktūras pārvaldītāja noteiktā maksa atbilst IV nodaļas 2. iedaļas prasībām un nav diskriminējoša. Pieteikuma iesniedzēju un infrastruktūras pārvaldītāja pārrunas par infrastruktūras maksas apjomu ir pieļaujamas vienīgi tad, ja tās notiek regulatīvās iestādes uzraudzībā. Regulatīvā iestāde iejaucas, ja pārrunās varētu tikt pārkāptas šīs nodaļas prasības.

7. Regulatīvā iestāde regulāri un ne retāk kā reizi divos gados apspriežas ar dzelzceļa kravu un pasažieru pārvadājumu pakalpojumu lietotāju pārstāvjiem, lai ņemtu vērā viņu viedokli par dzelzceļa tirgu.

8. Regulatīvajai iestādei ir tiesības prasīt attiecīgu informāciju no infrastruktūras pārvaldītāja, pieteikuma iesniedzējiem un jebkuras iesaistītās trešās personas attiecīgajā dalībvalstī.

Pieprasīto informāciju sniedz saprātīgā termiņā, kuru nosaka regulatīvā iestāde un kurš nepārsniedz vienu mēnesi, ja vien – izņēmuma gadījumos – regulatīvā iestāde nepiekrīt un nepiešķir pagarinājumu uz noteiktu laiku, kas nepārsniedz divas papildu nedēļas. Regulatīvajai iestādei ir iespējas ar piemērotām sankcijām, tostarp naudas sodu, nodrošināt šādu pieprasījumu izpildi. Regulatīvajai iestādei sniedzamajā informācijā ietver visas ziņas, ko regulatīvā iestāde pieprasa saistībā ar tās apelācijas funkciju un tās konkurences pārraudzības funkciju dzelzceļa pakalpojumu tirgos saskaņā ar 2. punktu. Tas ietver statistikas un tirgus novērošanas mērķiem vajadzīgos datus.

9. Regulatīvā iestāde izskata visas sūdzības un attiecīgā gadījumā pieprasa vajadzīgo informāciju, un viena mēneša laikā pēc sūdzības saņemšanas sāk apspriedes ar visām iesaistītajām pusēm. Tā pieņem lēmumu par sūdzībām, rīkojas, lai stāvokli uzlabotu, un informē attiecīgās personas par savu pamatoto lēmumu iepriekš noteiktā un saprātīgā termiņā, bet ne vēlāk kā sešas nedēļas pēc visas attiecīgās informācijas saņemšanas. Neskarot valsts konkurences iestāžu pilnvaras nodrošināt konkurenci dzelzceļa pakalpojumu tirgos, regulatīvā iestāde attiecīgā gadījumā pēc pašas iniciatīvas lemj par piemērotiem pasākumiem, lai korigētu diskrimināciju pret pieteikuma iesniedzējiem, tirgus izkropļojumus un citas nevēlamas tendences

šajos tirgos, jo īpaši atsaucoties uz 1. punkta a) līdz g) apakšpunktu.

Regulatīvās iestādes lēmums ir saistošs visām personām, uz ko minētais lēmums attiecas, un tas nav pakļauts citas administratīvas instances kontrolei. Regulatīvajai iestādei ir iespēja ar piemērotām sankcijām, tostarp naudas sodiem, nodrošināt tās lēmumu izpildi.

Ja tiek iesniegta apelācija par atteikumu piešķirt infrastruktūras jaudu vai par jaudas piedāvājuma noteikumiem, tad regulatīvā iestāde vai nu apstiprina, ka infrastruktūras pārvaldītāja lēmums nav jāgroza, vai pieprasa minētā lēmuma grozīšanu saskaņā ar regulatīvās iestādes norādījumiem.

10. Dalībvalstis nodrošina, ka regulatīvās iestādes pieņemtie lēmumi ir pakļauti pārskatīšanai tiesā. Apelācijai var būt atliekošs spēks attiecībā uz regulatīvās iestādes lēmumu tikai tad, ja regulatīvās iestādes lēmuma tūlītēja stāšanās spēkā var apelācijas iesniedzējam radīt neatgriezenisku vai nepārprotami pārmērīgu kaitējumu. Šis noteikums neskar tās tiesas, kas izskata apelāciju, pilnvaras, kas tai attiecīgā gadījumā piešķirtas konstitucionālajos tiesību aktos.

11. Dalībvalstis nodrošina, ka regulatīvo iestāžu pieņemtie lēmumi tiek publicēti.

12. Regulatīvajai iestādei ir tiesības veikt infrastruktūras pārvaldītāju, apkalpes vietu operatoru un attiecīgā gadījumā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu revīzijas vai ierosināt ārēju revīziju veikšanu, lai pārbaudītu atbilstību 6. panta noteikumiem par grāmatvedības uzskaites nošķiršanu. Šajā ziņā regulatīvajai iestādei ir tiesības pieprasīt visu vajadzīgo informāciju. Jo īpaši regulatīvajai iestādei ir pilnvaras pieprasīt no infrastruktūras pārvaldītāja, apkalpes vietu operatoriem un visiem uzņēmumiem vai citām organizācijām, kas veic vai integrē dažādu veidu dzelzceļa pārvadājumus vai infrastruktūras pārvaldību, kā minēts 6. panta 1. un 2. punktā un 13. pantā, iesniegt pilnīgu vai daļēju grāmatvedības uzskaites informāciju, kas ir izklāstīta VIII pielikuma sarakstā, tik pietiekami detalizētā līmenī, kāds ir uzskatāms par vajadzīgu un samērīgu.

Neskarot par valsts atbalsta jautājumiem atbildīgo valsts iestāžu pilnvaras, regulatīvā iestāde no šiem pārskatiem var arī izdarīt secinājumus par jautājumiem saistībā ar valsts atbalstu, un par šiem secinājumiem tā ziņo minētajām iestādēm.

13. Attiecībā uz konkrētiem grozījumiem VIII pielikumā Komisiju pilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 60. pantu. Tādējādi VIII pielikumu var grozīt, lai to pielāgotu grāmatvedības un kontroles prakses attīstībai un/vai lai to papildinātu ar papildu elementiem, kas vajadzīgi, lai pārliecinātos par grāmatvedības uzskaites nodalīšanu.

57. pants

Regulatīvo iestāžu sadarbība

1. Regulatīvās iestādes apmainās ar informāciju par savu darbu un lēmumu pieņemšanas principiem un praksi un jo īpaši apmainās ar informāciju par galvenajiem to procedūru jautājumiem un par transponēto Savienības dzelzceļa tiesību aktu interpretācijas problēmām. Tās sadarbojas citos veidos, lai visā Savienībā koordinētu savu lēmumu pieņemšanu. Šajā nolūkā tās iesaistās un kopīgi strādā tīklā, kura sanāksmes notiek regulāri. Komisija ir šā tīkla dalībniece, tā koordinē un atbalsta tā darbību un attiecīgā gadījumā sniedz ieteikumus. Tā nodrošina rosīgu attiecīgo regulatīvo iestāžu sadarbību.

Saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾, Komisija palīdz nodrošināt iepriekš minētās informācijas apmaiņu starp tīkla dalībniekiem, iespējams, izmantojot elektroniskos līdzekļus, ievērojot attiecīgo uzņēmumu saimnieciskās darbības noslēpumu konfidencialitāti.

2. Regulatīvās iestādes cieši sadarbojas, tostarp veicot darba pasākumus, ar mērķi sniegt savstarpēju palīdzību to tirgus novērošanas uzdevumu veikšanā un sūdzību izskatīšanā vai izmeklēšanā.

3. Ja ir saņemta sūdzība vai tiek veikta izmeklēšana pēc pašas iniciatīvas saistībā ar jautājumiem par piekļuvi starptautiskam vilcienam vai maksu par to, kā arī sakarā ar konkurences novērošanu tirgū saistībā ar starptautiskajiem dzelzceļa pārvadājumiem, attiecīgā regulatīvā iestāde un, atbilstīgos gadījumos, Komisija, apspriežas ar regulatīvajām iestādēm visās citās dalībvalstīs, cauri kurām iet attiecīgais starptautiskais vilcienam ceļš, un pirms lēmuma pieņemšanas pieprasa no tām visu vajadzīgo informāciju.

4. Regulatīvās iestādes, ar kurām apspriežas saskaņā ar 3. punktu, sniedz visu informāciju, ko tām pašām ir tiesības pieprasīt saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem. Šo informāciju var izmantot vienīgi, lai izskatītu sūdzību vai veiktu izmeklēšanu, kas minēta 3. punktā.

5. Regulatīvā iestāde, kas saņēmusi sūdzību vai veic izmeklēšanu pēc pašas iniciatīvas, nodod attiecīgo informāciju atbildīgajai regulatīvajai iestādei, lai tā varētu īstenot pasākumus attiecībā uz iesaistītajām personām.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka visi infrastruktūras pārvaldītāju iesaistītie pārstāvji, kas minēti 40. panta 1. punktā, bez kavēšanās sniedz visu informāciju, kura vajadzīga, lai izskatītu sūdzību vai veiktu izmeklēšanu, kas minēta šā panta 3. punktā, un kuru pieprasījusi regulatīvā iestāde dalībvalstī, kurā atrodas iesaistītais pārstāvis. Minētajai regulatīvajai iestādei ir tiesības nodot šādu informāciju par attiecīgo starptautisko vilcienam ceļu 3. punktā minētajām regulatīvajām iestādēm.

7. Pēc regulatīvās iestādes pieprasījuma Komisija var piedalīties 2. līdz 6. punktā minētajās darbībās, lai veicinātu regulatīvo iestāžu sadarbību, kā norādīts minētajos punktos.

8. Regulatīvās iestādes izstrādā kopīgus principus un praksi lēmumu pieņemšanai, kas ietilpst to pilnvarās saskaņā ar šo direktīvu. Balstoties uz regulatīvo iestāžu pieredzi un 1. punktā minētā tīkla darbību un ja ir jānodrošina efektīva regulatīvo iestāžu sadarbība, Komisija var pieņemt pasākumus, ar ko nosaka šādus kopīgus principus un praksi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. Regulatīvās iestādes pārskata lēmumus un praksi saistībā ar 37. pantā un 40. panta 1. punktā minētajām infrastruktūras pārvaldītāju apvienībām, kas īsteno šīs direktīvas noteikumus vai citādi veicina starptautiskos dzelzceļa pārvadājumus.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

58. pants

Publiskā iepirkuma noteikumi

Šīs direktīvas noteikumi neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/17/EK (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs ⁽³⁾.

59. pants

Atkāpes

1. Līdz 2013. gada 15. martam Īrijai kā dalībvalstij, kas atrodas uz salas un kam ir dzelzceļa satiksme tikai ar vienu citu dalībvalsti, un Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Ziemeļīriju, pamatojoties uz to pašu:

- a) nav jāuztic neatkarīgai iestādei funkcijas, kas nosaka taisnīgu un nediskriminējošu piekļuvi infrastruktūrai, kā paredzēts 7. panta 1. punkta pirmajā daļā, ciktāl minētais pants uzliek dalībvalstīm pienākumu izveidot neatkarīgas iestādes, kuras pildītu 7. panta 2. punktā noteiktos uzdevumus;

⁽³⁾ OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp.

b) nav jāpiemēro prasības, kas noteiktas 27. pantā, 29. panta 2. punktā, 38., 39. un 42. pantā, 46. panta 4. punktā, 46. panta 6. punktā, 47. pantā, 49. panta 3. punktā, 50. līdz 53. pantā, 55. un 56. pantā ar nosacījumu, ka par lēmumiem, kas skar infrastruktūras jaudas sadali vai maksas aprēķināšanu, pēc dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma rakstiska pieprasījuma var iesniegt apelāciju neatkarīgā iestādē, kura pieņem lēmumu divu mēnešu laikā pēc visas attiecīgās informācijas iesniegšanas un kuras lēmums ir pakļauts pārskatīšanai tiesā.

2. Ja vairāk nekā viens dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums, kas licencēts saskaņā ar 17. pantu, vai – Īrijas un Ziemeļīrijas gadījumā – dzelzceļa uzņēmējsabiedrība, kas šādi ir licencēta citur, iesniedz oficiālu pieteikumu konkurējošu dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai uz Īriju vai Ziemeļīriju vai no tām, vai to iekšienē, par šā izņēmuma turpmāku spēkā esamību lemj saskaņā ar 62. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Panta 1. punktā minētās atkāpes nav spēkā, ja dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums, kas sniedz dzelzceļa pakalpojumus Īrijā vai Ziemeļīrijā, iesniedz oficiālu pieteikumu dzelzceļa pakalpojumu sniegšanai no citas dalībvalsts teritorijas vai uz to, vai tās iekšienē, izņemot Īrijā attiecībā uz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas darbojas Ziemeļīrijā, un Apvienotajā Karalistē attiecībā uz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas darbojas Īrijā.

Viena gada laikā pēc tam, kad ir saņemts vai nu šā punkta pirmajā daļā minētais lēmums vai paziņojums par šā punkta otrajā daļā minēto oficiālo pieteikumu, dalībvalstī vai attiecīgajā valstī (Īrijā vai Apvienotajā Karalistē attiecībā uz Ziemeļīriju) stājas spēkā attiecīgi tiesību akti, lai īstenotu 1. punktā minētos pantus.

3. Direktīvas 1. punktā minētās atkāpes spēkā esamību var pagarināt uz laikposmiem, kuru ilgums nepārsniedz piecus gadus. Ne vēlāk kā 12 mēnešus pirms atkāpes spēkā esamības beigām dalībvalsts, uz kuru attiecas minētā atkāpe, var lūgt Komisiju pagarināt tā spēkā esamības ilgumu. Ikviens šāds lūgums ir pamatots. Komisija izskata šādu lūgumu un pieņem lēmumu saskaņā ar 62. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru. Minēto procedūru piemēro attiecībā uz visiem lēmumiem, kas saistīti ar minēto lūgumu.

Pieņemot lēmumu, Komisija ņem vērā ģeopolitiskā stāvokļa attīstību un tirgus attīstību dzelzceļa pakalpojumu jomā no dalībvalsts, kas lūgusi pagarināt atkāpes nosacījumu spēkā esamības ilgumu, uz šo dalībvalsti un tās iekšienē.

60. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 20. panta 5. punktā, 35. panta 3. punktā, 43. panta 2. punktā un 56. panta 13. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2012. gada 15. decembris. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu ne vēlāk kā deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģējumu automātiski pagarina uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlāks trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 20. panta 5. punktā, 35. panta 3. punktā, 43. panta 2. punktā un 56. panta 13. punktā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģējumu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija ir pieņēmusi deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 20. panta 5. punktu, 35. panta 3. punktu, 43. panta 2. punktu un 56. panta 13. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divu mēnešu laikā pēc tā paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja līdz minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

61. pants

Piemērošanas pasākumi

Pēc dalībvalsts, regulatīvās iestādes lūguma vai pēc savas iniciatīvas Komisija izvērtē konkrētus pasākumus, ko valstu iestādes pieņemušas attiecībā uz šīs direktīvas piemērošanu, par dzelzceļa infrastruktūras un pakalpojumu piekļuves nosacījumiem, dzelzceļa uzņēmumu licencēšanu, infrastruktūras maksām un jaudas sadali 12 mēnešu laikā pēc minēto pasākumu pieņemšanas. Četrus mēnešus laikā no šāda lūguma saņemšanas Komisija saskaņā ar 62. panta 2. punktā minēto procedūru lemj, vai var turpināt piemērot attiecīgo pasākumu.

62. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr.182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. Ja komiteja nesniedz atzinumu par īstenošanas akta projektu, kas jāpieņem saskaņā ar 10. panta 4. punktu, 11. panta 4. punktu, 12. panta 5. punktu, 13. panta 9. punktu, 17. panta 5. punktu, 31. panta 3. un 5. punktu, 32. panta 4. punktu un 57. panta 8. punktu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

63. pants

Ziņojums

1. Komisija vēlākais līdz 2012. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ziņojumu par II nodaļas īstenošanu. Šajā ziņojumā izvērtē arī tirgus attīstību, tostarp sagatavošanās darbu stāvokli turpmākai dzelzceļa tirgus atvēršanai. Tāpat Komisija šajā ziņojumā analizē dažādus šā tirgus organizācijas veidus un šīs direktīvas ietekmi uz sabiedrisko pakalpojumu līgumiem un to finansēšanu. To darot, Komisija ņem vērā Regulas (EK) Nr. 1370/2007 īstenošanu un būtiskās atšķirības starp dalībvalstīm (tiklu blīvums, pasažieru skaits, vidējais ceļojuma attālums). Komisija vajadzības gadījumā ierosina likumdošanas pasākumus par iekšzemes dzelzceļa pasažieru pārvadājumu tirgus atvēršanu un pienācīgu nosacījumu izstrādi, lai nodrošinātu nediskriminējošu piekļu infrastruktūrai, pamatojoties uz spēkā esošām prasībām par infrastruktūras pārvaldības un pārvadājumu darbību nodalīšanu, un novērtē jebkādu šādu pasākumu ietekmi.

2. Balstoties uz valstu regulatīvo iestāžu tīkla pieredzi, Komisija līdz 2014. gada 16. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ziņojumu par regulatīvo iestāžu sadarbību. Komisija vajadzības gadījumā ierosina papildu pasākumus, lai nodrošinātu Eiropas dzelzceļa tirgus pilnīgāku regulatīvo pārraudzību, jo īpaši attiecībā uz starptautiskajiem pakalpojumiem. Šim nolūkam vajadzības gadījumā apsver arī tiesību aktu pieņemšanu.

64. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai ievērotu šo direktīvu, tostarp attiecībā uz to, kā prasības izpilda uzņēmumi, operatori, pieteikuma iesniedzēji, iestādes un citas attiecīgas struktūras, līdz 2015. gada 16. jūnijam. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Tās iekļauj arī norādi, ka atsaucē uz direktīvām, ko atceļ ar šo direktīvu, spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējama minētā norāde.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

Pienākums transponēt un ieviest šīs direktīvas II un IV nodaļu neattiecas uz Kipru un Maltu, kamēr to teritorijā nav izveidota dzelzceļu sistēma.

65. pants

Atcelšana

Direktīvu 91/440/EEK, 95/18/EK un 2001/14/EK ar grozījumiem, kas izdarīti ar IX pielikuma A daļā uzskaitītajām direktīvām, atceļ no 2012. gada 15. decembris, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem IX pielikuma B daļā norādīto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos.

Atsaucē uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu X pielikumā.

66. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

67. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2012. gada 21. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

I PIELIKUMS

DZELZCEĻA INFRASTRUKTŪRAS ELEMENTU SARAKSTS

Dzelzceļa infrastruktūru veido šādi elementi, ja tie veido daļu no pastāvīgā ceļa, ietverot stacijas ceļus, bet neietverot ceļus, kas atrodas dzelzceļa remontdarbnīcās, depo vai lokomotīvu novietnēs, kā arī privātus pievedceļus vai stacijas ceļus:

- zemes platība,
- dzelzceļa stigas un ceļa pamatne, piemēram, uzbērumi, ieraktnes, drenāžas notekas un grāvji, mūrētas tranšejas, caurtekas, apšuvuma mūri, augi uzbērumu slīpuma aizsardzībai u. tml.; pasažieru un kravu platformas, tostarp pasažieru dzelzceļa stacijās un kravu termināļos; ceļa nomales un gājēju celiņi; nožogojumi, dzīvžogi, žogi; ugunsdrošības joslas; pārmiju sildierīces; pārbrauktuves u. tml.; sniega aizsargvairogi,
- inženierbūves: tilti, caurtekas un citi ceļa pārvadi, tuneļi, segtas ieraktnes un apakšzemes pārejas; aizsargvaļņi un aizsargkonstrukcijas pret lavīnām, akmeņu nogruvumiem u. tml.,
- dzelzceļa pārbrauktuves, ietverot ceļu satiksmes drošības ierīces,
- sliežu ceļa virsbūve, konkrēti: sliedes, rievsliedes un pretsliedes; gulšņi un gareniskās brusas, sīkas ietaises sliežu savienošanai, balasts, ietverot akmens šķembas un smiltis; pārmijas, pārbrauktuves u. tml.; griezuļi un traverseri (izņemot tos, kas paredzēti tikai lokomotīvēm),
- piekļuves ceļi pasažieriem un kravām, ietverot piebraucamos ceļus un gājēju celiņus pasažieriem,
- drošības, signalizācijas un telekomunikāciju iekārtas atklātās dzelzceļa līnijās, stacijās un šķirotavās, ietverot iekārtas elektriskās strāvas ģenerēšanai, transformēšanai un sadalei signalizācijas un telekomunikāciju vajadzībām; šo iekārtu vai apakšstaciju celtnes; sliežu bremzes,
- apgaismes iekārtas satiksmes un drošības vajadzībām,
- iekārtas elektroenerģijas pārveidošanai un piegādei vilcienu pārvadājumiem: apakšstacijas, energoapgādes kabeļi starp apakšstacijām un strāvas vadiem, kontakttīkli un balsti; kontaktslīede ar balstiem,
- ēkas, ko izmanto infrastruktūras struktūrvienība, tostarp to iekārtu daļa, kuras izmanto transporta maksu iekasēšanai.

II PIELIKUMS

DZELZCEĻA PĀRVADĀJUMU UZŅĒMUMIEM SNIEDZAMIE PAKALPOJUMI

(kā minēts 13. pantā)

1. Minimālais piekļuves pakalpojumu komplekss ietver:
 - a) dzelzceļa infrastruktūras jaudas pieprasījumu izskatīšanu;
 - b) tiesības izmantot piešķirto jaudu;
 - c) dzelzceļa infrastruktūras, tostarp atzarojumu un pārmiju, izmantošanu;
 - d) vilcienu kustības vadību, ietverot signalizēšanu, regulēšanu, dispečera pakalpojumus un saziņu, kā arī informācijas sniegšanu par vilcienu kustību;
 - e) elektroapgādes iekārtu izmantošanu vilces strāvai, kur tās ir pieejamas;
 - f) visu citu informāciju, kas nepieciešama, lai ieviestu vai sniegtu pakalpojumu, kam iedalīta jauda.
 2. Nodrošina piekļuvi, tostarp piekļuvi sliežu ceļiem, šādām apkopes vietām, ja tādas pastāv, un pakalpojumiem, ko sniedz šādās vietās:
 - a) pasažieru dzelzceļa stacijas, to ēkas un cits aprīkojums, tostarp satiksmes informācijas sniegšanai un piemērotas vietas biļešu pārdošanai;
 - b) kravas termināļi;
 - c) šķirotavas un vilcienu sastāvu komplektēšanas iekārtas, tostarp pārmiju iekārtas;
 - d) stāvēšanas ceļi;
 - e) apkopes iekārtas, izņemot apjomīgas apkopes iekārtas, kas ir paredzētas ātrvilcieniem vai citiem ritošā sastāva veidiem, kuriem ir vajadzīgas īpašas iekārtas;
 - f) citas tehniskas iekārtas, tostarp tīrīšanas un mazgāšanas iekārtas;
 - g) jūras un iekšzemes ostu iekārtas, kas saistītas ar dzelzceļa darbību;
 - h) palīdzības iekārtas;
 - i) degvielas uzpildes iekārtas un degvielas piegāde šādām iekārtām, maksas par to rēķinos norādot atsevišķi.
 3. Papildu pakalpojumi var ietvert:
 - a) vilces strāvu, maksu par to rēķinos norādot atsevišķi no maksas par elektroapgādes iekārtu izmantošanu, neskarot Direktīvas 2009/72/EK piemērošanu;
 - b) pasažieru vilcienu iesildīšanu;
 - c) īpaši pielāgotus līgumus:
 - bīstamo kravu pārvadāšanas kontrolei,
 - palīdzībai nestandarta vilcienu sastāvu vadīšanā.
 4. Citi papildpakalpojumi var ietvert:
 - a) piekļuvi telekomunikāciju tīkliem;
 - b) papildu informācijas nodrošināšanu;
 - c) ritošā sastāva tehnisko pārbaudi;
 - d) biļešu pakalpojumi pasažieru stacijās;
 - e) apjomīgas apkopes pakalpojumus apkopes veikšanas vietās, kas ir paredzētas ātrvilcieniem vai citiem ritošā sastāva veidiem, kuriem ir vajadzīgas īpašas iekārtas.
-

*III PIELIKUMS***FINANŠU PIETIEKAMĪBA****(kā minēts 20. pantā)**

Uzņēmumiem, kas iesniedz licences pieteikumu, saskaņā ar 20. pantu ir jāsniedz informācija par šādiem jautājumiem:

- a) pieejamie finanšu līdzekļi, ietverot atlikumus bankā, izsniegtos pārtēriņa līdzekļus un aizdevumus;
 - b) līdzekļi un aktīvi, kas pieejami kā nodrošinājums;
 - c) apgrozāmais kapitāls;
 - d) būtiskas izmaksas, tostarp pirkuma izmaksas par transportlīdzekļiem, zemi, ēkām, objektiem un ritošo sastāvu;
 - e) maksājumi saistībā ar uzņēmuma aktīviem;
 - f) nodokļi un sociālā nodrošinājuma iemaksas.
-

IV PIELIKUMS

TĪKLA PĀRSKATA SATURS

(kā minēts 27. pantā)

Tīkla pārskatā, kas minēts 27. pantā, ietver šādu informāciju.

1. Iedaļa, kurā raksturo dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem pieejamo infrastruktūru un norāda piekļuves nosacījumus. Informāciju šajā iedaļā katru gadu norāda atbilstīgi dzelzceļa infrastruktūras reģistriem, kas publicējami saskaņā ar Direktīvas 2008/57/EK 35. pantu.
2. Iedaļa par maksas aprēķināšanas principiem un tarifiem. Šeit ietver attiecīgas sākas ziņas par maksas aprēķināšanas shēmu, kā arī pietiekamu informāciju par maksu un citu atbilstīgu informāciju par piekļuvi, kas attiecas uz II pielikumā uzskaitītajiem pakalpojumiem, kurus sniedz tikai viens piegādātājs. Šajā iedaļā sīki izklāsta metodoloģiju, noteikumus un, vajadzības gadījumā, mērogus, ko izmanto, piemērojot 31. līdz 36. pantu attiecībā uz izmaksām un maksām. Tajā ietver informāciju, ja tā ir pieejama, par tām izmaiņām maksā, par kurām jau ir pieņemts lēmums vai kas ir paredzamas nākamajos piecos gados.
3. Iedaļa par jaudas sadales principiem un kritērijiem. Tajā norāda dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem pieejamās infrastruktūras vispārīgos jaudas raksturlielumus un visus ierobežojumus, kas saistīti ar šīs infrastruktūras izmantošanu, ietverot iespējamās jaudas prasības apkopes darbiem. Tajā precizē arī jaudas sadales procedūras un ar tām saistītos terminus. Šajā iedaļā ietver konkrētus kritērijus, ko pielieto jaudas sadales procesā, jo īpaši:
 - a) procedūras, saskaņā ar ko pieteikuma iesniedzējs infrastruktūras pārvaldītājam var pieprasīt jaudu;
 - b) pieteikuma iesniedzējiem piemērojamās prasības;
 - c) pieprasījumu iesniegšanas un jaudas sadales laika grafiku un procedūras, kas jāievēro, pieprasot informāciju par kustības grafika plānošanu, kā arī procedūras plānoto un neplānoto apkopes darbu grafika sastādīšanai;
 - d) principus, kas reglamentē koordinēšanas procesu un domstarpību izšķiršanas sistēmu, kas ir šā procesa daļa;
 - e) kārtību, kā jārikojas, un kritērijus, kas jāizmanto pārslogotas infrastruktūras gadījumā;
 - f) sākas ziņas par infrastruktūras izmantošanas ierobežojumiem;
 - g) nosacījumus, ar kādiem, nosakot jaudas sadales prioritātes, tiek ņemta vērā infrastruktūras iepriekšējā noslogotība.Tajā sīki izklāsta pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu atbilstīgu attieksmi pret kravas pārvadājumiem, starptautiskiem pārvadājumiem un *ad hoc* pieprasījumiem. Tajā ietver jaudas pieprasījumu veidlapu. Infrastruktūras pārvaldītājs arī publicē sīku informāciju par starptautisko vilcienu ceļu sadales procedūru.
4. Iedaļa ar informāciju, kas saistīta ar šīs direktīvas 25. pantā minēto licences pieteikumu un dzelzceļa drošības sertifikātiem, kuri piešķirti saskaņā ar Direktīvu 2004/49/EK, vai saite uz tīmekļa vietni, kurā šāda informācija ir pieejama elektroniskā veidā bez maksas.
5. Iedaļa ar informāciju par domstarpību izšķiršanas un pārsūdzības procedūrām saistībā ar jautājumiem par piekļuvi dzelzceļa infrastruktūrai un pakalpojumiem un saistībā ar 35. pantā minēto darbības uzlabošanas shēmu.
6. Iedaļa ar informāciju par piekļuvi II pielikumā minētajām apkalpes vietām un maksu par tām. Apkalpes iekārtu operatori, kuri nav infrastruktūras pārvaldītāja kontrolē, iekļaušanai tīkla pārskatā sniedz informāciju par maksu par piekļuvi iekārtai un pakalpojumu saņemšanu un informāciju par piekļuves tehniskajiem nosacījumiem vai norāda saiti uz tīmekļa vietni, kurā šāda informācija ir pieejama elektroniskā veidā bez maksas.
7. Paraugš līgumam par pamata vienošanās noslēgšanu starp infrastruktūras pārvaldītāju un pieteikuma iesniedzēju saskaņā ar 42. pantu.

V PIELIKUMS

STARP KOMPETENTAJĀM IESTĀDĒM UN INFRASTRUKTŪRAS PĀRVALDĪTĀJIEM NOSLĒGTO LĪGUMISKO VIENOŠANOS PAMATPRINCIPI UN PARAMETRI**(kā minēts 30. pantā)**

Līgumiskā vienošanās precizē 30. panta noteikumus, un tajā iekļauj vismaz šādus elementus:

- 1) vienošanās darbības joma attiecībā uz infrastruktūru un apkalpes vietām, strukturējot saskaņā ar II pielikumu. Tajā ietver visus infrastruktūras pārvaldības aspektus, tostarp jau ekspluatācijā esošas infrastruktūras tehnisko apkopi un atjaunošanu. Vajadzības gadījumā var tikt ietverta arī jaunas infrastruktūras būvniecība;
- 2) maksājumu vai piešķirto līdzekļu struktūra šādā sadalījumā: II pielikumā norādītajiem infrastruktūras pakalpojumiem, tehniskajai apkopei un atjaunošanai un infrastruktūras nepaveiktās tehniskās apkopes un atjaunošanas izpildei. Attiecīgā gadījumā var tikt iekļauta jaunai infrastruktūrai piešķirto maksājumu vai līdzekļu struktūra;
- 3) uz lietotājiem orientēti darbības mērķi kā rādītāji un kvalitātes kritēriji, ietverot šādus aspektus:
 - a) vilcienu satiksmes efektivitāte līnijas ātruma un uzticamības ziņā un klientu apmierinātība;
 - b) tīkla jauda;
 - c) aktīvu pārvaldība;
 - d) darbības apjomi;
 - e) drošības līmeņi; un
 - f) vides aizsardzība;
- 4) nepaveiktās tehniskās apkopes iespējamais apjoms un aktīvi, kas pakāpeniski tiks izņemti no lietošanas un tādējādi radīs dažādas finanšu plūsmas;
- 5) stimuli, kas minēti 30. panta 1. punktā, izņemot tādus stimulus, ko īsteno ar normatīviem pasākumiem saskaņā ar 30. panta 3. punktu;
- 6) minimālās prasības par infrastruktūras pārvaldītāja iesniedzamajiem ziņojumiem, precizējot to saturu un ziņojumu iesniegšanas biežumu un norādot katru gadu publicējamo informāciju;
- 7) saskaņotais vienošanās termiņš, kas ir sinhronizēts un saderīgs attiecīgi ar infrastruktūras pārvaldītāja saimnieciskās darbības plāna, koncesijas vai licences termiņu, un valsts noteiktā maksas aprēķināšanas sistēma un noteikumi;
- 8) noteikumi par to, kā rīkoties ievērojamu darbības traucējumu gadījumā un ārkārtas situācijās, tostarp ārkārtas rīcības plāni un līgumiskās vienošanās pirmstermiņa izbeigšana un lietotāju savlaicīga informēšana;
- 9) korektīvi pasākumi, kas jāveic, ja kāda no pusēm pārkāpj savas līgumsaistības, vai ja ir ārkārtas apstākļi, kas ietekmē publiskā finansējuma pieejamību; tas ietver nosacījumus un procedūru atkārtotām sarunām un vienošanās izbeigšanai pirms termiņa.

VI PIELIKUMS

PRASĪBAS PAR IZMAKSĀM UN MAKSĀM, KAS SAISTĪTAS AR DZELZCEĻA INFRASTRUKTŪRU**(minētas 32. panta 1. punktā un 35. pantā)**

1. Infrastruktūras pārvaldītājiem, sagatavojot tirgus segmentu sarakstu nolūkā maksas aprēķināšanas sistēmā noteikt uzcenojumus saskaņā ar 32. panta 1. punktu, ir jāapsver vismaz šādu pakalpojumu pāru iekļaušana:
 - a) pasažieru pārvadājumi/kravu pārvadājumi;
 - b) vilcieni, kas pārvadā bīstamas kravas/citi kravas vilcieni;
 - c) iekšzemes pārvadājumi/starptautiskie pārvadājumi;
 - d) kombinētie pārvadājumi/tieša vilcienu satiksme;
 - e) pilsētas vai reģionālie pasažieru pārvadājumi/starppilsētu pasažieru pārvadājumi;
 - f) vilcieni, kuros visi vagoni tiek pārvadāti no viena punkta uz vienu galamērķi/vilcieni, kuros katrs vagonis ir viena kravas vienība un vagoni maršrutā tiek piekabināti un atkabināti;
 - g) regulāri vilcienu satiksmes pakalpojumi/neregulāri pakalpojumi.
2. Darbības uzlabošanas shēmu, kas minēta 35. pantā, veido saskaņā ar šādiem pamatprincipiem:
 - a) lai panāktu saskaņotu darbības sniegumu un neapdraudētu pakalpojuma ekonomisko dzīvotspēju, infrastruktūras pārvaldītājs ar pieteikuma iesniedzējiem vienojas par darbības uzlabošanas shēmas galvenajiem parametriem, jo īpaši kavējumu vērtību, to maksājumu robežvērtībām, kas saskaņā ar darbības uzlabošanas shēmu maksājami gan par atsevišķiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma vilcienu braucieniem, gan par visiem uzņēmuma vilcienu braucieniem noteiktā laikposmā;
 - b) infrastruktūras pārvaldītājs vismaz piecas dienas pirms vilciena brauciena paziņo dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem kustības grafiku, pamatojoties uz ko tiks aprēķināti kavējumi. Nepārvaramas varas apstākļu gadījumā vai kustības grafika pēdējā brīža izmaiņu gadījumā infrastruktūras pārvaldītājs var noteikt īsāku paziņošanas laiku;
 - c) visi kavējumi iedalāmi kādā no turpmākajām kavējumu grupām un apakšgrupām:
 1. Eksploatācijas/plānošanas pārvaldība, kas attiecas uz infrastruktūras pārvaldītāju
 - 1.1. Kustības grafika veidošana
 - 1.2. Vilciena sastāva veidošana
 - 1.3. Eksploatācijas procedūras kļūdas
 - 1.4. Prioritātes noteikumu nepareiza piemērošana
 - 1.5. Personāls
 - 1.6. Citi cēloņi
 2. Infrastruktūras iekārtas, kas attiecas uz infrastruktūras pārvaldītāju
 - 2.1. Signalizācijas iekārtas
 - 2.2. Signalizācijas iekārtas pārbrauktuvēs
 - 2.3. Telekomunikāciju iekārtas
 - 2.4. Energoapgādes iekārtas
 - 2.5. Sliežu ceļš
 - 2.6. Būves
 - 2.7. Personāls
 - 2.8. Citi cēloņi
 3. Cēloņi saistībā ar būvniecību, kas attiecas uz infrastruktūras pārvaldītāju
 - 3.1. Plānoti būvniecības darbi

- 3.2. Nepilnības būvniecības darbu veikšanā
- 3.3. Ātruma ierobežojums sliežu ceļa bojājumu dēļ
- 3.4. Citi cēloņi
- 4. Cēloņi, kas attiecas uz citiem infrastruktūras pārvaldītājiem
- 4.1. Iepriekšējā infrastruktūras pārvaldītāja vaina
- 4.2. Nākamā infrastruktūras pārvaldītāja vaina
- 5. Komerčiāla rakstura cēloņi, kas attiecas uz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu
- 5.1. Apstāšanās laika pārsniegums
- 5.2. Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma pieprasījums
- 5.3. Kraušanas darbības
- 5.4. Kraušanas procesa nepilnības
- 5.5. Vilciena komerciāla sagatavošana
- 5.6. Personāls
- 5.7. Citi cēloņi
- 6. Ritošais sastāvs, kas attiecas uz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu
- 6.1. Saraksta plānošana/pārplānošana
- 6.2. Vilciena sastāva veidošana, ko veic dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums
- 6.3. Problēmas, kas skar pasažieru vagonus (pasažieru pārvadājumos)
- 6.4. Problēmas, kas skar kravas vagonus (kravu pārvadājumos)
- 6.5. Problēmas, kas skar drezīnas, lokomotīves un motorvagonus
- 6.6. Personāls
- 6.7. Citi cēloņi
- 7. Cēloņi, kas attiecas uz citiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem
- 7.1. Nākamā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma vaina
- 7.2. Iepriekšējā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma vaina
- 8. Ārēji cēloņi, kas neattiecas ne uz infrastruktūras pārvaldītāju, ne uz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu
- 8.1. Streiks
- 8.2. Administratīvas formalitātes
- 8.3. Ārējā ietekme
- 8.4. Laika apstākļu ietekme un dabīgi cēloņi
- 8.5. Kavējumi ārēju cēloņu blakusesošā tīklā dēļ
- 8.6. Citi cēloņi
- 9. Sekundāri cēloņi, kas neattiecas ne uz infrastruktūras pārvaldītāju, ne uz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu
- 9.1. Bīstami starpgadījumi, negadījumi un riski

- 9.2. Sliežu ceļš aizņemts, jo kavējas tas pats vilciens
 - 9.3. Sliežu ceļš aizņemts, jo kavējas cits vilciens
 - 9.4. Atpakaļbrauciens
 - 9.5. Savienojums
 - 9.6. Vajadzīga turpmāka izmeklēšana;
- d) kad vien iespējams, kavējumus attiecina uz vienu organizāciju, ņemot vērā gan atbildību par traucējumu izraisīšanu, gan spēju atjaunot normālus satiksmes apstākļus;
 - e) maksājumu aprēķinā ņem vērā vidējo kavēšanos vilcienu satiksmes pakalpojumiem ar līdzīgām precizitātes prasībām;
 - f) infrastruktūras pārvaldītājs pēc iespējas drīzāk paziņo dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem maksājumu aprēķinu atbilstīgi darbības uzlabošanas shēmai. Šajā aprēķinā ietver visus vilcienu braucienus ar kavējumiem laikposmā, kas nepārsniedz vienu mēnesi;
 - g) neskarot pastāvošās pārsūdzības procedūras un 56. panta noteikumus, darbības uzlabošanas shēmu skarošu domstarpību gadījumā piemēro domstarpību izšķiršanas sistēmu, lai ātri atrisinātu šādus jautājumus. Šādai domstarpību izšķiršanas sistēmai ir jābūt objektīvai attiecībā uz iesaistītajām personām. Ja piemēro šo sistēmu, lēmums jāpieņem 10 darbdienu laikā;
 - h) reizi gadā infrastruktūras pārvaldītājs publicē gada vidējo snieguma līmeni, ko sasnieguši dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi, pamatojoties uz galvenajiem rādītājiem, par kuriem panākta vienošanās darbības uzlabošanas shēmā.
-

VII PIELIKUMS

SADALES GRAFIKS**(kā minēts 43. pantā)**

1. Kustības grafiku izstrādā vienu reizi kalendārājā gadā.
2. Kustības grafika maiņa notiek decembra otrās sestdienas pusnaktī. Ja ziemas beigās kustības grafiku maina vai koriģē, jo īpaši, lai vajadzības gadījumā ņemtu vērā izmaiņas reģionālo pasažieru pārvadājumu grafikos, tad to dara jūnija otrās sestdienas pusnaktī un laikposmā starp šiem datumiem ar tādiem intervāliem, kā nepieciešams. Infrastruktūras pārvaldītāji var vienoties par citiem datumiem, un, ja tas var ietekmēt starptautiskos pārvadājumus, viņi par to informē Komisiju.
3. Galīgais termiņš jaudas pieprasījumu iesniegšanai, lai tos varētu iestrādāt kustības grafikā, ir ne vairāk kā 12 mēneši pirms kustības grafika stāšanās spēkā.
4. Ne vēlāk kā 11 mēnešus pirms kustības grafika stāšanās spēkā infrastruktūras pārvaldītāji nodrošina, ka sadarbībā ar pārējiem attiecīgajiem infrastruktūras pārvaldītājiem tiek izveidoti starptautisko vilcienu provizorisks ceļi. Infrastruktūras pārvaldītāji nodrošina, ka, ciktāl iespējams, turpmākajās norisēs tie paliek nemainīgi.
5. Ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc pieteikuma iesniedzēju piedāvājumu iesniegšanas termiņa infrastruktūras pārvaldītājs izstrādā kustības grafika projektu.

VIII PIELIKUMS

GRĀMATVEDĪBAS UZSKAITES INFORMĀCIJA, KAS PĒC PIEPRASĪJUMA IESNIEDZAMA REGULATĪVAJAI IESTĀDEI**(minēta 56. panta 12. punktā)**

1. Atsevišķa grāmatvedības uzskaitē:

- a) atsevišķi peļņas un zaudējumu pārskati un bilances par kravas pārvadājumiem, pasažieru pārvadājumiem un infrastruktūras pārvaldības darbībām;
- b) pārskatāma un detalizēta informācija par atsevišķiem publisko līdzekļu un citu kompensācijas veidu avotiem un izmantojuma veidiem, ietverot arī sīku pārskatu par saimnieciskās darbības naudas līdzekļu plūsmām, lai noteiktu, kādā veidā ir izlietoti šie publiskie līdzekļi un citi kompensācijas veidi;
- c) izmaksu un peļņas kategorijas, kas dod iespēju noteikt, vai ir notikusi šo dažādo darbību šķērssubsidēšana, saskaņā ar regulatīvās iestādes prasībām;
- d) metodes, kas izmantotas izmaksu sadalīšanai starp dažādām darbībām;
- e) ja regulēts uzņēmums ietilpst uzņēmumu grupā, pilnīga informācija par maksājumiem, kas veikti starp uzņēmumiem.

2. Maksas par piekļuvi sliežu ceļiem pārraudzība:

- a) dažādas izmaksu kategorijas, jo īpaši sniedzot pietiekamu informāciju par dažādu pakalpojumu vai pakalpojumu grupu robežizmaksām/tiešajām izmaksām tā, lai varētu pārraudzīt infrastruktūras maksas;
- b) pietiekama informācija, lai dotu iespēju pārraudzīt atsevišķas maksas, kas samaksātas par pakalpojumiem (vai pakalpojumu grupām); ja regulatīvā iestāde to prasa, šajā informācijā ietver datus par atsevišķu pakalpojumu apjomu, atsevišķu pakalpojumu cenu un kopējiem ieņēmumiem no iekšējiem un ārējiem klientiem par atsevišķiem pakalpojumiem;
- c) lai nepieļautu tādu cenu noteikšanu, kuras, iespējams, apdraud konkurenci (šķērssubsidēšana, dempings un pārmērīgas cenas), – izmaksas un ieņēmumi par atsevišķiem pakalpojumiem (vai pakalpojumu grupām), izmantojot attiecīgas izmaksu metodes, atbilstīgi regulatīvās iestādes prasībām.

3. Finanšu rezultātu rādītāji:

- a) finanšu darbības pārskats;
 - b) izdevumu kopsavilkuma pārskats;
 - c) tehniskās apkopes izdevumu pārskats;
 - d) ekspluatācijas izdevumu pārskats;
 - e) ieņēmumu pārskats;
 - f) papildu piezīmes, kas vajadzības gadījumā paplašina un izskaidro pārskatus.
-

IX PIELIKUMS

A DAĻA

ATCELTĀS DIREKTĪVAS AR SEKOJOŠO GROZĪJUMU SARAKSTU

(kā minēts 65. pantā)

Padomes Direktīva 91/440/EEK
(OV L 237, 24.8.1991., 25. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/12/EK
(OV L 75, 15.3.2001., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/51/EK
(OV L 164, 30.4.2004., 164. lpp.)

Padomes Direktīva 2006/103/EK
(OV L 363, 20.12.2006., 344. lpp.)

tikai pielikuma B punkts

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/58/EK
(OV L 315, 3.12.2007., 44. lpp.)

tikai 1. pants

Padomes Direktīva 95/18/EK
(OV L 143, 27.6.1995., 70. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/13/EK
(OV L 75, 15.3.2001., 26. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/49/EK
(OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.)

tikai 29. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/14/EK
(OV L 75, 15.3.2001., 29. lpp.)

Komisijas Lēmums 2002/844/EK
(OV L 289, 26.10.2002., 30. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/49/EK
(OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.)

tikai 30. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/58/EK
(OV L 315, 3.12.2007., 44. lpp.)

tikai 2. pants

B DAĻA

TERMIŅI TRANSPONĒŠANAI VALSTU TIESĪBU AKTOS

(kā minēts 65. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai
91/440/EEK	1993. gada 1. janvāris
95/18/EK	1997. gada 27. jūnijs
2001/12/EK	2003. gada 15. marts
2001/13/EK	2003. gada 15. marts
2001/14/EK	2003. gada 15. marts
2004/49/EK	2006. gada 30. aprīlis
2004/51/EK	2005. gada 31. decembris
2006/103/EK	2007. gada 1. janvāris
2007/58/EK	2009. gada 4. jūnijs

X PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 91/440/EEK	Direktīva 95/18/EK	Direktīva 2001/14/EK	Šī direktīva
2. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkta pirmā daļa	1. panta 1. punkts
		1. panta 2. punkts	1. panta 2. punkts
2. panta 2. punkts	1. panta 2. punkts		2. panta 1. punkts
		1. panta 3. punkts	2. panta 2. punkts
			2. panta 3. punkts
			2. panta 4. līdz 9. punkts
2. panta 4. punkts			2. panta 10. punkts
			2. panta 11. punkts
3. pants			3. panta 1. līdz 8. punkts
	2. panta b) un c) apakšpunkts		3. panta 9. līdz 13. punkts
		2. pants	3. panta 14. un 15. punkts
			3. panta 16. un 17. punkts
			3. panta 18. līdz 28. punkts
			3. panta 29. un 30. punkts
4. pants			4. pants
5. pants			5. pants 1. līdz 3. punkts
			5. panta 4. punkts
6. panta 1. un 2. punkts			6. panta 1. un 2. punkts
9. panta 4. punkts			6. panta 3. punkts
6. panta 1. punkta otrā daļa			6. panta 4. punkts
6. panta 3. punkts un II pielikums			7. panta 1. punkts
		4. panta 2. punkts un 14. panta 2. punkts	7. panta 2. punkts

Direktīva 91/440/EEK	Direktīva 95/18/EK	Direktīva 2001/14/EK	Šī direktīva
7. panta 1., 3. un 4. punkts		6. panta 1. punkts	8. panta 1., 2. un 3. punkts 8. panta 4. punkts
9. panta 1. un 2. punkts			9. panta 1. un 2. punkts
10. panta 3. un 3.a punkts			10. panta 1. un 2. punkts
10. panta 3.b punkts			11. panta 1., 2. un 3. punkts 11. panta 4. punkts
10. panta 3.c un 3.e punkts			11. panta 5. un 6. punkts
10. panta 3.f punkts			12. panta 1. līdz 4. punkts 12. panta 5. punkts
		5. pants	13. pants 14. pants 15. pants 16. pants
10.b pants	3. pants 4. panta 1. līdz 4. punkts 5. pants 6. pants 7. panta 1. punkts Pielikuma I daļas 1. punkts 8. pants 9. pants 4. panta 5. punkts 10. pants 11. pants 15. pants		17. panta 1. līdz 4. punkts 18. pants 19. pants 20. panta 1. punkts 20. panta 2. punkts 20. panta 3. punkts 21. pants 22. pants 23. panta 1. punkts 23. panta 2. un 3. punkts 24. pants 25. pants
		1. panta 1. punkta otrā daļa 3. pants	26. pants 27. pants 28. pants
10. panta 5. punkts			

Direktīva 91/440/EEK	Direktīva 95/18/EK	Direktīva 2001/14/EK	Šī direktīva
		4. panta 1., 3., 4., 5. un 6. punkts	29. pants
		6. panta 2. līdz 5. punkts	30. pants
		7. pants	31. pants
		8. pants	32. pants
		9. pants	33. pants
		10. pants	34. pants
		11. pants	35. pants
		12. pants	36. pants
			37. pants
		13. pants	38. pants
		14. panta 1. un 3. punkts	39. pants
		15. pants	40. pants
		16. pants	41. pants
		17. pants	42. pants
		18. pants	43. pants
		19. pants	44. pants
		20. panta 1., 2. un 3. punkts	45. panta 1., 2. un 3. punkts
			45. panta 4. punkts
		20. panta 4. punkts	45. panta 5. punkts
		21. pants	46. pants
		22. pants	47. pants
		23. pants	48. pants
		24. pants	49. pants
		25. pants	50. pants

Direktīva 91/440/EEK	Direktīva 95/18/EK	Direktīva 2001/14/EK	Šī direktīva
		26. pants	51. pants
		27. pants	52. pants
		28. pants	53. pants
		29. pants	54. pants
		30. panta 1. punkts	55. pants
		30. panta 2. punkts	56. panta 1. punkts
		31. pants	57. pants
12. pants			58. pants
14.a pants		33. panta 1., 2. un 3. punkts	59. pants
			60. pants
		34. panta 2. punkts	61. pants
11.a pants		35. panta 1., 2. un 3. punkts	62. pants
10. panta 9. punkts			63. pants
		38. pants	64. pants
			65. pants
	17. pants	39. pants	66. pants
16. pants	18. pants	40. pants	67. pants
			I pielikums
		II pielikums	II pielikums
	Pielikums		III pielikums
		I pielikums	IV pielikums
			V pielikums
			VI pielikums
		III pielikums	VII pielikums
			VIII pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2012/35/ES**(2012. gada 21. novembris),****ar ko groza Direktīvu 2008/106/EK par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

Savienības mehānismu trešo valstu jūrnieku sagatavošanas un sertificēšanas sistēmu atzīšanai. Pēc pārstrādāšanas minētie noteikumi ir iekļauti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/106/EK ⁽⁴⁾.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 100. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Jūrnieku sagatavošanu un sertificēšanu regulē 1978. gada Starptautiskās Jūrniecības organizācijas (SJO) konvencija par jūrnieku sagatavošanu, diplomēšanu un sardzes pildīšanu ("STCW konvencija"), kura stājās spēkā 1984. gadā un kuru būtiski grozīja 1995. gadā.

(2) Pirmo reizi STCW konvenciju iekļāva Savienības tiesību aktos ar Padomes Direktīvu 94/58/EK (1994. gada 22. novembris) par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni ⁽³⁾. Vēlāk Savienības noteikumus par jūrnieku sagatavošanu un sertificēšanu pielāgoja turpmākiem STCW konvencijas grozījumiem, kā arī izveidoja kopīgu

(3) Manilā 2010. gadā notika STCW konvencijas dalībvalstu konference, ar kuru STCW konvencijā ieviesa vairākus būtiskus grozījumus ("Manilas grozījumi"), proti, krāpniecisku darbību novēršanā saistībā ar sertifikātiem, medicīnisko standartu jomā, drošuma apmācību, tostarp pirātisma un bruņotu laupīšanu jautājumos un attiecībā uz apmācībām tehnoloģiju jomā. Manilas grozījumi arī ieviesa prasības attiecībā uz kvalificētiem jūrniekiem un izveidoja jaunus profesionālos profilus, piemēram, elektromehāniķi.

(4) Visas dalībvalstis ir STCW konvencijas dalībvalstis, un neviena no tām nav iebildusi pret Manilas grozījumiem, izmantojot šim nolūkam paredzēto procedūru. Tāpēc dalībvalstīm savi valstu noteikumi būtu jāsaskaņo ar Manilas grozījumiem. Būtu jāizvairās no konflikta starp dalībvalstu starptautiskajām saistībām un to Savienības saistībām. Turklāt, ņemot vērā kuģniecības globālo raksturu, Savienības noteikumiem par jūrnieku sagatavošanu un sertificēšanu būtu jāsaskaņo ar starptautiskajiem noteikumiem. Tāpēc, lai atspoguļotu Manilas grozījumus, būtu jāgroza vairāki Direktīvas 2008/106/EK noteikumi.

(5) Uzlabotai jūrnieku sagatavošanai būtu jāaptver pienācīga teorētiskā un praktiskā sagatavošana, lai nodrošinātu, ka jūrniekiem ir kvalifikācija, kas atbilst drošuma un drošības standartiem, un ka tie spēj rīkoties ārkārtas un draudu situācijās.

(6) Būtu jāizstrādā un jāievieš kvalitātes standarti un kvalitātes standartu sistēmas, attiecīgā gadījumā ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu (2009. gada 18. jūnijs) par Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu ietvarstruktūras izveidošanu profesionālajai izglītībai un apmācībām ⁽⁵⁾ un ar to saistītos pasākumus, ko pieņemušas dalībvalstis.

⁽¹⁾ OV C 43, 15.2.2012., 69. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 13. novembra lēmums.

⁽³⁾ OV L 319, 12.12.1994., 28. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 323, 3.12.2008., 33. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 155, 8.7.2009., 1. lpp.

(7) Eiropas sociālie partneri ir vienojušies par minimālo atpūtas stundu skaitu, kas piemērojamas jūrniekiem, un, nolūkā īstenot minēto vienošanos, ir pieņemta Direktīva 1999/63/EK ⁽¹⁾. Minētajā direktīvā paredzēta arī iespēja atļaut izņēmumus attiecībā uz jūrnieku minimālo atpūtas stundu skaitu. Tomēr iespēja atļaut izņēmumus būtu jāierobežo maksimālā ilguma, biežuma un apmēra ziņā. Manilas grozījumu mērķis bija cita starpā noteikt objektīvus ierobežojumus attiecībā uz izņēmumiem, ko piemēro sardzes personāla un jūrnieku, kuri norīkoti ar drošību, drošumu un piesārņojuma novēršanu saistītu uzdevumu veikšanai, minimālajam atpūtas laikam, lai tādējādi novērstu nogurumu. Manilas grozījumi būtu jāiekļauj Direktīvā 2008/106/EK tā, lai nodrošinātu saskaņotību ar Direktīvu 1999/63/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2009/13/EK ⁽²⁾.

(8) Vēl vairāk atzīstot, cik svarīgi ir noteikt minimālās prasības, kas reglamentē visu jūrnieku dzīves un darba apstākļus, Direktīva 2009/13/EK stāsies spēkā, kā tajā noteikts, kad stāsies spēkā 2006. gada Konvencija par darbu jūrniececībā.

(9) Direktīva 2008/106/EK ietver arī trešo valstu jūrnieku sagatavošanas un sertificēšanas sistēmu atzīšanas mehānismu. Atzīšanu īsteno Komisija saskaņā ar procedūru, saskaņā ar kuru Komisijai palīdz Eiropas Jūras drošības aģentūra (Aģentūra), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1406/2002 ⁽³⁾, un Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteja (COSS), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2099/2002 ⁽⁴⁾. Pieredze, kas iegūta, piemērojot minēto procedūru, liecina, ka tā būtu jāmaina, proti, attiecībā uz termiņu Komisijas lēmumam. Tā kā atzīšanas procedūrai ir nepieciešams, lai Aģentūra

veiktu pārbaudi, kura ir jāieplāno un jāīsteno, un vairākumā gadījumu attiecīgajai trešai valstij jāveic būtiski pielāgojumi STCW konvencijas prasībām, visu procesu trijos mēnešos pabeigt nevar; pamatojoties uz pieredzi, reālāks termiņš būtu 18 mēneši. Tāpēc Komisijas lēmuma termiņš būtu attiecīgi jāmaina, tajā pašā laikā saglabājot iespēju dalībvalstij, kura iesniegusi pieprasījumu, provizoriski atzīt trešās valsts STWC sistēmu, lai saglabātu elastīgumu. Turklāt noteikumi par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ⁽⁵⁾ nav piemērojami attiecībā uz jūrnieku sertifikātu atzīšanu saskaņā ar Direktīvu 2008/106/EK.

(10) Pieejamā statistika par jūrniekiem Savienībā nav pilnīga un bieži ir neprecīza, un tas politikas veidošanu šajā nozarē padara vēl grūtāku. Detalizēti dati par jūrnieku sertificēšanu šo problēmu pilnībā neatrisinās, bet atvieglos gan. Saskaņā ar STCW konvenciju tās dalībvalstīm ir pienākums kārtot reģistru par visiem sertifikātiem un indosamentiem, un attiecīgiem atkārtotiem apstiprinājumiem vai citiem pasākumiem, kas tos ietekmē. Dalībvalstīm ir pienākums kārtot izsniegto sertifikātu un indosamentu reģistru. Lai iegūtu pēc iespējas pilnīgāku informāciju par nodarbinātības situāciju Savienībā un vienīgi lai dalībvalstīm un Komisijai atvieglotu politikas veidošanu, būtu jāprasa, lai dalībvalstis sūta Komisijai atlasītu informāciju, kas jau glabājas dalībvalstu jūrnieku kompetences sertifikātu reģistros. Minētā informācija būtu jāpaziņo vienīgi statistiskās analīzes nolūkos, un to neizmanto administratīviem, juridiskiem vai pārbaudīšanas mērķiem. Minētajai informācijai jāatbilst Savienības datu aizsardzības prasībām un tāpēc Direktīvā 2008/106/EK būtu jāiekļauj attiecīgi noteikumi.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 1999/63/EK (1999. gada 21. jūnijs) attiecībā uz Nolikumu par jūrnieku darba laika organizēšanu, ko noslēgusi Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociācija (EKKĪA) un Eiropas Savienības Transporta darbinieku arodbiedrību federācija (ESTDAF) - Pielikums: Eiropas Nolikums par jūrnieku darba laika organizēšanu (OV L 167, 2.7.1999., 33. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 2009/13/EK (2009. gada 16. februāris), ar ko īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) Nolikumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniececībā (OV L 124, 20.5.2009., 30. lpp.).

⁽³⁾ OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 324, 29.11.2002., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ Šādas informācijas analīzes rezultāti būtu jāizmanto, lai paredzētu tendences darba tirgū nolūkā uzlabot jūrnieku izvēli attiecībā uz karjeras plānošanu un pieejamo profesionālās izglītības un apmācības iespēju izmantošanu. Šādiem rezultātiem būtu arī jāveicina profesionālās izglītības un apmācības uzlabošana.

⁽⁵⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

- (12) Lai datus par jūrnieku profesiju vāktu saskaņā ar tās attīstību un tehnoloģiju attīstību, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz Direktīvas 2008/106/EK V pielikuma pielāgošanu. Šādu deleģēto tiesību aktu izmantošana būtu jāattiecinā vienīgi uz tiem gadījumiem, kad STCW konvencijas un kodeksa grozījumiem ir nepieciešamas izmaiņas minētajā pielikumā. Turklāt šādiem deleģētajiem tiesību aktiem nebūtu jāmaina noteikumi par datu anonimizāciju, kas minēti minētajā pielikumā. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (13) Savienības kuģniecības nozarei ir augstas kvalitātes zinātība jūrniecības jomā, kas palīdz uzturēt tās konkurētspēju. Jūrnieku sagatavošanas kvalitāte ir svarīga konkurētspējai šajā nozarē un tam, lai jūrniecības profesijām piesaistītu Savienības pilsoņus, jo īpaši jauniešus.
- (14) Jūrnieku sagatavošanas kvalitātes standartu uzturēšanai ir jāuzlabo pasākumi, lai novērstu krāpnieciskas darbības saistībā ar kompetences un prasmes sertifikātiem.
- (15) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Direktīvas 2008/106/EK īstenošanai, īstenošanas pilnvaras jūrnieku sagatavošanas un sertifikācijas jomā ir nodotas Komisijai. Tā paša iemesla dēļ īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai arī attiecībā uz statistikas datiem par jūrniekiem, kas dalībvalstīm ir jāsniedz Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽¹⁾.
- (16) Lai pieņemtu tehniskās prasības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu Direktīvas 2008/106/EK V pielikumā minēto statistikas datu pienācīgu pārvaldību, un lai pieņemtu īstenošanas lēmumus par trešo valstu STCW sistēmu atzīšanu un atzīšanas atsaukšanu, būtu jāizmanto pārbaudes procedūra.
- (17) Manilas grozījumi stājās spēkā 2012. gada 1. janvārī, taču līdz 2017. gada 1. janvārim var piemērot pārejas noteikumus. Lai nodrošinātu raitu pāreju uz jaunajiem noteikumiem, šajā direktīvā būtu jāparedz tādi paši pārejas noteikumi, kādi noteikti Manilas grozījumos.
- (18) SJO Kuģošanas drošības komitejas 89. sesijā atzīmēja, ka ir nepieciešams precizējums attiecībā uz Manilas grozījumu īstenošanu, ņemot vērā tajos noteiktos pārejas pasākumus un STCW konferences 4. rezolūciju, kurā atzīts, ka līdz 2017. gada 1. janvārim ir jāpanāk pilnīga atbilstība. Šādu precizējumu sniedza ar SJO apkārtrakstiem STCW.7/Circ.16 un STCW.7/Circ.17. Jo īpaši STCW.7/Circ.16 ir minēts, ka atkārtoti apstiprinātu sertifikātu derīguma termiņam nevajadzētu pārsniegt 2017. gada 1. janvāri – jūrniekiem, kuru sertifikāti izsniegti saskaņā ar STCW konvencijas noteikumiem, ko piemēroja tieši pirms 2012. gada 1. janvāra, un kuri nav izpildījuši Manilas grozījumu prasības, un jūrniekiem, kuri uzsākuši apstiprinātu jūras dienestu, apstiprinātu izglītības un apmācību programmu vai apstiprinātu sagatavošanas kursu apgūšanu pirms 2013. gada 1. jūlija.
- (19) Būtu jānovērš turpmāka kavēšanās saistībā ar Manilas grozījumu iekļaušanu Savienības tiesību aktos, lai ar aktuālajām prasībām atbilstīgu apmācību saglabātu Savienības jūrnieku konkurētspēju un gādātu par drošību uz kuģiem.
- (20) Lai Manilas grozījumus vienādi īstenotu Savienībā, dalībvalstīm ir ieteicams, transponējot šo direktīvu, ņemt vērā norādījumus, kas izklāstīti SJO apkārtrakstos STCW.7/Circ.16 un STCW.7/Circ.17.
- (21) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, pašreizējo Savienības noteikumu pielāgošanu starptautiskajiem noteikumiem par jūrnieku sagatavotību un sertifikāciju, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka darbības apmēra un ietekmes dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(1) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

(22) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2008/106/EK,

valdību konferences 2. rezolūciju, tā jaunākajā redakcijā;

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2008/106/EK

Direktīvu 2008/106/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. pantu groza šādi:

a) panta 18. un 19. punktu aizstāj ar šādiem:

“18) “noteikumi par radiosakariem” ir noteikumi par radiosakariem, kas pievienoti vai ko uzskata par pievienotiem grozītajai Starptautiskajai Telesakaru konvencijai;

19) “pasažieru kuģis” ir kuģis, kā definēts grozītajā 1974. gada Starptautiskajā konvencijā par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras (SOLAS 74);”;

b) panta 24. punktu aizstāj ar šādu:

“24) “STCW kodekss” ir Jūrnieku sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas (STCW) kodekss, kas pieņemts ar 1995. gada konferences 2. rezolūciju, tā jaunākajā redakcijā;”;

c) panta 27. punktu svītro;

d) panta 28. punktu aizstāj ar šādu:

“28) “jūras dienests” ir dienests uz kuģa, kas ir nepieciešams, lai izsniegtu vai atkārtoti apstiprinātu kompetences sertifikātu, prasmes sertifikātu vai citu kvalifikāciju;”;

e) pievieno šādus punktus:

“32) “GMDSS radiosakaru operators” ir persona, kura ir kvalificēta saskaņā ar I pielikuma IV nodaļu;

33) “ISPS kodekss” ir Starptautiskais Kuģu un ostu iekārtu aizsardzības kodekss, ko pieņēma 2002. gada 12. decembrī ar SOLAS 74 Līgumslēdzēju

34) “kuģa drošuma virsnieks” ir persona uz kuģa, kura atskaitās kapteinim un kuru kompānija izraudzījusi par atbildīgo par drošumu uz kuģa, tostarp par kuģa drošuma plāna īstenošanu un uzturēšanu, kā arī par saziņu ar personu, kura atbild par drošumu kompānijā, un amatpersonām, kuras atbild par ostas iekārtu drošumu;

35) “drošuma pienākumi” ietver visus drošuma uzdevumus un pienākumus uz kuģa, kā noteikts grozītajā SOLAS 74 XI/2. nodaļā un ISPS kodeksā;

36) “kompetences sertifikāts” ir sertifikāts, ko izsniedz un indosē kuģu kapteiņiem, virsniekiem un GMDSS radiosakaru operatoriem saskaņā ar I pielikuma II, III, IV vai VII nodaļu un kas dod tā likumīgajam turētājam tiesības strādāt tādā statusā un pildīt tādas funkcijas, kas atbilst sertifikātā minētajam atbildības līmenim;

37) “prasmes sertifikāts” ir sertifikāts, kas nav kompetences sertifikāts un kas izsniegts jūrniekam un apstiprina, ka ir izpildītas šīs direktīvas attiecīgās prasības par sagatavotību, kompetenci vai jūras dienestu;

38) “dokumentārs pierādījums” ir dokuments, kas nav kompetences sertifikāts vai prasmes sertifikāts un ko lieto, lai konstatētu, ka ir izpildītas šīs direktīvas attiecīgās prasības;

39) “elektromehāniķis” ir virsnieks, kurš ir kvalificēts saskaņā ar I pielikuma III nodaļu;

40) “kvalificēts matrozis” ir ierindas jūrnieks, kurš ir kvalificēts saskaņā ar I pielikuma II nodaļu;

41) “kvalificēts motorists” ir ierindas jūrnieks, kurš ir kvalificēts saskaņā ar I pielikuma III nodaļu;

42) “kuģa elektriķis” ir ierindas jūrnieks, kurš ir kvalificēts saskaņā ar I pielikuma III nodaļu;”;

2) direktīvas 3. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jūrnieki, kuri strādā uz 2. pantā minētajiem kuģiem, būtu sagatavoti vismaz saskaņā ar STCW konvencijas prasībām, kā noteikts šīs direktīvas I pielikumā, un viņiem būtu sertifikāti, kā noteikts 1. panta 36. un 37. punktā, un/vai dokumentārs pierādījums, kā noteikts 1. panta 38. punktā.”;

3) direktīvas 4. pantu svīturo;

4) direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Kompetences sertifikāti, prasmes sertifikāti un indosamenti”;

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetences sertifikātus un prasmes sertifikātus izsniedz vienīgi kandidātiem, kas atbilst šā panta prasībām.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Kompetences sertifikātus un prasmes sertifikātus izsniedz saskaņā ar STCW konvencijas pielikuma I/2 noteikumu 3. punktu.”;

d) iekļauj šādu punktu:

“3.a Kompetences sertifikātus izsniedz vienīgi dalībvalstis pēc visu vajadzīgo dokumentāro pierādījumu autentiskuma un derīguma pārbaudīšanas un saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem noteikumiem.”;

e) panta 5. punkta beigās pievieno šādu teikumu:

“Indosamentus, ar ko apliecina tāda kompetences sertifikāta, un indosamentus, ar ko apliecina tāda prasmes sertifikāta izsniegšanu, kurš izsniegts kapteinim vai virsniekam saskaņā ar I pielikuma V/1-1. un V/1-2. noteikumiem, izsniedz vienīgi tad, ja ir izpildītas visas STCW konvencijas un šīs direktīvas prasības.”;

f) panta 6. un 7. punktu aizstāj ar šādiem:

“6. Dalībvalsts, kas atzīst kompetences sertifikātu vai prasmes sertifikātu, kurš izsniegts kapteinim vai virsniekam saskaņā ar STCW konvencijas pielikuma V/1-1. un V/1-2. noteikumiem un ievērojot šīs direktīvas 19. panta 2. punktā noteikto procedūru, indosē minēto

sertifikātu, lai apliecinātu tā atzīšanu, bet tikai pēc sertifikāta autentiskuma un derīguma pārbaudīšanas. Izmantotā indosamenta forma ir tā, kas izklāstīta STCW kodeksa A-I/2. iedaļas 3. punktā.

7. Indosamentus, kas minēti 5. un 6. punktā:

a) var izsniegt kā atsevišķus dokumentus;

b) izsniedz tikai dalībvalstis;

c) katru apzīmē ar unikālu numuru, izņemot indosamentus, kas apliecina kompetences sertifikāta izsniegšanu un kam var piešķirt to pašu numuru kā attiecīgajam kompetences sertifikātam, ja vien šis numurs ir unikāls; un

d) to derīguma termiņš beidzas, tiklīdz beidzas kapteinim vai virsniekam saskaņā ar STCW konvencijas pielikuma V/1-1. un V/1-2. noteikumiem izsniegtā indosētā kompetences sertifikāta vai prasmes sertifikāta derīguma termiņš vai sertifikātu atsauc, aptur vai anulē dalībvalsts vai trešā valsts, kas to izsniedz, un jebkurā gadījumā piecus gadu laikā pēc tā izsniegšanas dienas.”;

g) pievieno šādus punktus:

“11. Sertifikāta kandidāti iesniedz pietiekamus pierādījumus:

a) par savu identitāti;

b) par to, ka viņu vecums nav mazāks kā vecums, kas paredzēts I pielikumā uzskaitītajos noteikumos, kuri attiecas uz kompetences sertifikātu vai prasmes sertifikātu, par kuru iesniegts pieteikums;

c) par to, ka viņi atbilst STCW kodeksa A-I/9. iedaļā noteiktajiem medicīniskās atbilstības standartiem;

d) par to, ka viņi ir pabeiguši jūras dienestu un jebkuru ar to saistīto obligāto sagatavošanas kursu, ko paredz I pielikumā uzskaitītie noteikumi attiecībā uz kompetences sertifikātu vai prasmes sertifikātu, par kuru iesniegts pieteikums; un

e) par to, ka viņi atbilst kompetences standartiem, kas paredzēti I pielikumā uzskaitītajos noteikumos attiecībā uz statusu, funkcijām un līmeņiem, kas jānorāda kompetences sertifikāta indosamentā.

Šo punktu nepiemēro indosamentu atzīšanai saskaņā ar STCW konvencijas I/10 noteikumu.

12. Katra dalībvalsts apņemas:

a) kārtot reģistru vai reģistrus par visiem kapteiņu, virsnieku un, attiecīgā gadījumā, ierindas jūrnieku kompetences sertifikātiem un prasmes sertifikātiem, un indosamentiem, kas izsniegti, kam beidzies derīguma termiņš vai kas atkārtoti apstiprināti, apturēti, anulēti, vai deklarēti kā pazuduši vai iznīcināti, kā arī par izsniegtajām īpašajām atļaujām;

b) darīt zināmu informāciju par kompetences sertifikātu, indosamentu un īpašo atļauju statusu citām dalībvalstīm vai citām STCW konvencijas dalībvalstīm un kompānijām, kas prasa pārbaudīt autentiskumu un derīgumu kompetences sertifikātiem un/vai kapteiņiem un virsniekiem saskaņā ar I pielikuma V/1-1. un V/1-2. noteikumiem izsniegtiem sertifikātiem, kurus tām iesnieguši jūrnieki, kas vēlas atzīšanu saskaņā ar STCW konvencijas I/10 noteikumiem vai kas meklē darbu uz kuģa.

13. No 2017. gada 1. janvāra informāciju, kuras pieejamība prasīta 12. punkta b) apakšpunktā, dara pieejamu elektroniskā veidā.”;

5) iekļauj šādu pantu:

“5.a pants

Informācija Komisijai

Katra dalībvalsts tikai statistiskās analīzes nolūkos un vienīgi tādēļ, lai dalībvalstis un Komisija to izmantotu politikas veidošanas mērķiem, katru gadu dara Komisijai pieejamu šīs direktīvas V pielikumā norādīto informāciju par kompetences sertifikātiem, par indosamentiem, kas apliecina kompetences sertifikātu atzīšanu, kā arī – brīvprātīgi – par prasmes sertifikātiem, kas ierindas jūrniekiem izsniegti saskaņā ar STCW konvencijas II, III un VII nodaļu.”;

6) direktīvas 7. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“1.a Dalībvalsts attiecībā uz kuģiem, kuriem ir piešķirti STCW konvencijā paredzētie piekrastes reisu

noteikumu atvieglojumi, kas ietver piekrastes reisu gar citu dalībvalstu vai STCW konvencijas dalībvalstu krastiem to noteiktās piekrastes robežās, panāk vienošanos ar attiecīgajām dalībvalstīm vai konvencijas dalībvalstīm, precizējot informāciju gan par iesaistītajām tirdzniecības zonām, gan par citiem atbilstīgiem noteikumiem.”;

b) iekļauj šādus punktus:

“3.a Jūrnieku kompetences sertifikātus, kurus dalībvalsts vai STCW konvencijas dalībvalsts izsniegusi lietošanai tās noteiktajās piekrastes reisu robežās, citas dalībvalstis var pieņemt lietošanai savās noteiktajās piekrastes reisu robežās, ja attiecīgās dalībvalstis vai konvencijas dalībvalstis panāk vienošanos, precizējot informāciju gan par iesaistītajām tirdzniecības zonām, gan par citiem atbilstīgiem nosacījumiem.

3.b Dalībvalstis, nosakot piekrastes reisu, saskaņā ar šā panta prasībām:

a) ievēro piekrastes reisu reglamentējošos principus, kas noteikti STCW kodeksa A-I/3. iedaļā;

b) ietver piekrastes reisu robežas indosamentos, kas izsniegti saskaņā ar 5. pantu.”;

7) direktīvas 8. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nosaka un īsteno atbilstīgus pasākumus, lai nepieļautu krāpšanu un citas nelikumīgas darbības, kas saistītas ar izsniegtajiem sertifikātiem un indosamentiem, un nodrošina sankcijas, kuras ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.”;

8) direktīvas 9. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Dalībvalstis izstrādā procesus un procedūras, lai objektīvi pārbaudītu katru ziņojumu par minētās dalībvalsts izsniegtu kompetences sertifikātu un prasmes sertifikātu vai indosamentu īpašnieku nekompetenci, rīcību, bezdarbību vai nolaidību pret drošības pasākumiem, kas var radīt tiešus draudus dzīvības vai īpašuma drošībai uz jūras vai jūras videi, saistībā ar kompetences sertifikātā un prasmes sertifikātā minēto pienākumu izpildi, un lai tāda iemesla dēļ atsauktu, apturētu un anulētu tādus kompetences sertifikātus un prasmes sertifikātus, kā arī lai novērstu krāpšanu.

2. Dalībvalstis pieņem attiecīgus pasākumus un nodrošina to izpildi, lai novērstu krāpšanu un citas nelikumīgas darbības saistībā ar izsniegtajiem kompetences sertifikātiem un prasmes sertifikātiem, ka arī indosamentiem.”;

b) panta 3. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Sankcijas vai disciplinārus pasākumus paredz un izpilda gadījumos, kad:”;

9) direktīvas 10. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) visas darbības, kas saistītas ar sagatavošanu, kompetences novērtēšanu, sertifikēšanu, tostarp medicīnisko sertifikēšanu, indosamentu un atkārtotu apstiprinājumu izsniegšanu un ko veic nevalstiskas aģentūras vai vienības, kas ir to pakļautībā, pastāvīgi tiek pārraudzītas, izmantojot kvalitātes standartu sistēmu, lai nodrošinātu noteiktu mērķu sasniegšanu, tostarp tādu mērķu, kas attiecas uz pasniedzēju un eksaminētāju kvalifikāciju un pieredzi, saskaņā ar STCW kodeksa A-I/8. iedaļu;”;

ii) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) ja šādas darbības veic valdības aģentūras vai vienības, tiem ir kvalitātes standartu sistēma saskaņā ar STCW kodeksa A-I/8. iedaļu;”;

iii) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) ir skaidri noteikti izglītības un sagatavotības mērķi un ar tiem saistītie kompetences standarti, kas jāsasniedz, un tajos ir noteikti zināšanu, izpratnes un prasmju līmeņi atbilstīgi eksāmeņiem un novērtējumiem, kas prasīti saskaņā ar STCW konvenciju;”;

b) panta 2. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“d) uz visiem piemērojamiem STCW konvencijas un kodeksa noteikumiem, tostarp grozījumiem, attiecas kvalitātes standartu sistēma. Dalībvalstis var šajā sistēmā ietvert arī pārējos piemērojamajos šīs direktīvas noteikumos.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Par katru novērtējumu, kas veikts saskaņā ar 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts sešu mēnešu laikā pēc novērtējuma dienas iesniedz Komisijai ziņojumu saskaņā ar STCW kodeksa A-I/7. iedaļā noteikto formātu.”;

10) direktīvas 11. pantu aizstāj ar šādu:

“11. pants

Medicīniskie standarti

1. Katra dalībvalsts izstrādā medicīniskās atbilstības standartus jūrniekiem un medicīniskā sertifikāta izsniegšanas procedūras saskaņā ar šo pantu un STCW kodeksa A-I/9. iedaļu, attiecīgā gadījumā ņemot vērā STCW kodeksa B-I/9. iedaļu.

2. Katra dalībvalsts nodrošina, ka personas, kuras atbild par jūrnieku medicīniskās atbilstības novērtēšanu, ir ārstniecības personas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi jūrnieku medicīnisko pārbaūžu veikšanas nolūkā un saskaņā ar STCW kodeksa A-I/9. iedaļu.

3. Katram jūrniekam, kuram ir kompetences sertifikāts vai prasmes sertifikāts, kas izsniegts saskaņā ar STCW konvencijas noteikumiem, un kurš strādā jūrā, ir jābūt arī derīgam medicīniskajam sertifikātam, kas izsniegts saskaņā ar šo pantu un STCW kodeksa A-I/9. iedaļu.

4. Medicīniskās atbilstības sertifikāta kandidāti:

a) ir ne mazāk kā 16 gadus veci;

b) iesniedz pietiekamus pierādījumus par savu identitāti un

c) atbilst dalībvalsts noteiktajiem piemērojamiem medicīniskās atbilstības standartiem.

5. Medicīniskais sertifikāts ir derīgs ne ilgāk kā divus gadus, ja vien jūrnieks nav jaunāks par 18 gadiem; šajā gadījumā maksimālais sertifikāta derīguma termiņš ir viens gads.

6. Ja medicīniskā sertifikāta derīguma termiņš beidzas reisa laikā, tiek piemēroti STCW konvencijas pielikuma I/9 noteikumi.

7. Steidzamos gadījumos dalībvalsts var atļaut jūrniekam strādāt bez derīga medicīniskā sertifikāta. Šādos gadījumos tiek piemēroti STCW konvencijas pielikuma I/9 noteikumi.”;

g) uz kuģiem vienmēr ir efektīva mutiskā saziņa saskaņā ar grozīto SOLAS 74 V nodaļas 14. noteikuma 3. un 4. punktu.”;

11) direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Kompetences sertifikātu un prasmes sertifikātu atkārtota apstiprināšana”;

b) iekļauj šādu punktu:

“2.a Visiem kapteiņiem un virsniekiem, lai turpinātu jūras dienestu uz naftas tankkuģiem, ir jāatbilst šā panta 1. punkta prasībām un ne retāk kā reizi piecos gados jāpierāda, ka ir uzturēts nepārtraukts profesionālās kompetences līmenis darbam uz naftas tankkuģa saskaņā ar STCW kodeksa A-I/11. iedaļas 3. punktu.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Katra dalībvalsts salīdzina kompetences standartus, ko tā izvirzījusi līdz 2017. gada 1. janvārim izsniegto kompetences sertifikātu kandidātiem, ar tiem standartiem, kas atbilstīgajam kompetences sertifikātam paredzēts STCW kodeksa A daļā, un nosaka vajadzību prasīt tādu kompetences sertifikātu īpašniekiem iziet atbilstīgus kvalifikācijas celšanas un aktualizācijas kursus vai nolikt eksāmenu.”;

d) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Lai atjauninātu kapteiņu, virsnieku un radiosakaru operatoru zināšanas, katra dalībvalsts nodrošina, lai jaunākie grozījumi valstu un starptautiskajos noteikumos, kas attiecas uz cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras, drošumu un jūras vides aizsardzību, būtu pieejami kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, ievērojot 14. panta 3. punkta b) apakšpunktu un 18. pantu.”;

12) direktīvas 13. panta 2. punktu svīturo;

13) direktīvas 14. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādus apakšpunktus:

“f) jūrnieki, kuri pieņemti darbā uz kāda no kuģiem, ir pabeiguši atbilstīgus kvalifikācijas celšanas un aktualizācijas kursus, kā to prasa STCW konvencija;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Kompānijas nodrošina, ka kapteiņi, virsnieki un citi personāla locekļi, kuriem uzticēti īpaši pienākumi un atbildība uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir pabeiguši sagatavošanu, lai iepazītos ar minētajiem pienākumiem, lai iegūtu iemaņas, kas atbilst paredzamajam statusam, pienākumiem un atbildībai, ņemot vērā STCW kodeksa B-I/14. iedaļā dotās norādes.”;

14) direktīvas 15. pantu aizstāj ar šādu:

“15. pants

Gatavība sardzei

1. Noguruma novēršanas nolūkā dalībvalstis:

a) nosaka un ievieš atpūtas laiku sardzes personālam un tiem, kuru pienākumos ietilpst drošības, drošuma un piesārņojuma novēršanas pienākumi saskaņā ar 3. līdz 13. punktu;

b) prasa sardzes sistēmas organizēt tā, lai sardzes personāla efektivitāte nepasliktinātos noguruma dēļ, un pienākumus organizēt tā, lai pirmais sardzes sastāvs reisa sākumā, kā arī nākamie sardzes sastāvi, kuri cits citu nomaina, būtu pietiekami atpūtušies un arī citādi gatavi sardzei.

2. Lai novērstu narkotiku un pārmērīgu alkohola lietošanu, dalībvalstis nodrošina attiecīgu pasākumu noteikšanu saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem noteikumiem.

3. Dalībvalstis ņem vērā apdraudējumu, ko rada jūrnieku nogurums, jo īpaši to jūrnieku, kuru pienākumos ietilpst kuģa ekspluatācija drošā un neapdraudētā veidā.

4. Visām personām, kuras norīko dežurēt sardzes virsnieka vai ierindas jūrnieka, kurš ir viens no sardzes, statusā, kā arī tiem, kuri norīkoti pildīt drošuma, piesārņojuma novēršanas un drošības pienākumus, nodrošina atpūtas laiku, kurš ir ne mazāks kā:

a) vismaz desmit atpūtas stundas jebkurā 24 stundu laikposmā; un

b) 77 stundas jebkurā septiņu dienu laikposmā.

5. Atpūtas laiku drīkst sadalīt ne vairāk kā divās daļās, no kuriem viena ilgst vismaz sešas stundas, un secīgus atpūtas posmus atdalošais starplaiks nav ilgāks par 14 stundām.

6. Šā panta 4. un 5. punktā noteiktās prasības attiecībā uz atpūtas laiku nav jāievēro ārkārtas situācijās vai citos svarīgākos darbības apstākļos. Došanās uz pulcēšanās vietām, ugunsdzēsības un kuģa pamešanas mācību trauksmes, kā arī mācību trauksmes, ko paredz valsts tiesību akti un starptautiskie instrumenti, rīko tādā veidā, lai līdz minimumam samazinātu to ietekmi uz atpūtas laiku un nerādītu nogurumu.

7. Dalībvalstis paredz, ka sardzes grafiks ir izlikts viegli pieejamā vietā. Grafikus sagatavo standarta formātā kuģa darba valodā vai valodās un angļu valodā.

8. Ja jūrnieku izsauc darbā, piemēram, kad mašīntelpa ir bez uzraudzības, un ja izsaukums ir pārtraucis parasto atpūtas laiku, jūrniekam piešķir pietiekamu kompensācijas atpūtas laiku.

9. Lai varētu uzraudzīt un pārbaudīt atbilstību šim pantam, dalībvalstis prasa, lai jūrnieku dienas atpūtas laika uzskaites dokumenti būtu sagatavoti standarta formātā kuģa darba valodā vai valodās un angļu valodā. Jūrnieki saņem uz viņiem attiecošos uzskaites dokumentu eksemplāru, ko apstiprina kapteinis vai kapteiņa pilnvarota persona, un jūrnieki.

10. Neatkarīgi no 3. līdz 9. punktā paredzētajiem noteikumiem kuģa kapteinis ir tiesīgs prasīt, lai jūrnieks strādātu jebkādu nepieciešamo stundu skaitu, ja tas nepieciešams kuģa, uz tā esošo personu vai kravas tūlītējai drošībai vai lai sniegtu palīdzību citiem kuģiem vai personām, kuras jūrā nokļuvušas avārijā. Attiecīgi kapteinis var atcelt atpūtas laika grafiku un prasīt, lai jūrnieks strādātu jebkādu nepieciešamo stundu skaitu, līdz tiek atjaunots normālais stāvoklis. Pēc normālā stāvokļa atjaunošanas, tiklīdz tas ir praktiski iespējams, kapteinis nodrošina, lai katram jūrniekam, kurš strādājis plānotajā atpūtas laikā, tiktu piešķirts pietiekams atpūtas laiks.

11. Pienācīgi ievērojot vispārējos darba ņēmēju veselības aizsardzības un drošības principus un saskaņā ar Direktīvu 1999/63/EK, dalībvalstis var – ar valsts tiesību aktiem vai procedūru attiecībā uz kompetentu iestādi –, atļaut vai

reģistrēt koplīgumus, kas pieļauj izņēmumus no šā panta 4. punkta b) apakšpunktā un 5. punktā noteiktā vajadzīgā atpūtas laika, ar noteikumu, ka atpūtas laiks ir ne mazāks kā 70 stundas jebkurā septiņu dienu laikposmā un atbilst šā panta 12. un 13. punktā izklāstītiem ierobežojumiem. Šādos izņēmumos, ciktāl tas iespējams, ievēro noteiktās normas, bet tajos var paredzēt biežākus vai garākus atvaļinājumus vai kompensācijas atvaļinājuma piešķiršanu sardzes jūrniekiem vai jūrniekiem, kas strādā uz kuģa īsos pārbraucienos. Izņēmumos iespēju robežās ievēro norādījumus par noguruma novēršanu, kas paredzēti STCW kodeksa B-VIII/1. iedaļā. Izņēmumi no minimālā atpūtas stundu skaita, kas paredzēts šā panta 4. punkta a) apakšpunktā, nav atļauti.

12. Šā panta 11. punktā minētie izņēmumi no 4. punkta b) apakšpunktā noteiktā nedēļas atpūtas laika nav pieļaujami ilgāk par divām secīgām nedēļām. Divu šādu izņēmumu starplaiks uz kuģa ir ne mazāks par divkārtšu izņēmuma ilgumu.

13. Atbilstīgi 11. punktā minētajai iespējai pieļaut izņēmumus no 5. punkta prasībām minimālo atpūtas laiku jebkurā 24 stundu laikposmā, kas paredzēts 4. punkta a) apakšpunktā, drīkst sadalīt ne vairāk kā trijos atpūtas posmos, no kuriem viens ilgst vismaz sešas stundas un neviens no abiem pārējiem nav mazāks par vienu stundu. Secīgus atpūtas posmus atdalošais starplaiks nav ilgāks par 14 stundām. Izņēmumu ilgums nepārsniedz divus 24 stundu laikposmus jebkurā septiņu dienu laikposmā.

14. Alkohola pārmērīgas lietošanas novēršanas nolūkā dalībvalstis nosaka, ka kapteiņiem, virsniekiem un pārējiem jūrniekiem, pildot drošuma, drošības un jūras vides aizsardzības pienākumus, alkohola koncentrācija nedrīkst pārsniegt 0,05 % (asinīs) vai 0,25 mg/l (izelpā) un nav atļauts lietot alkoholu tādā daudzumā, kas noved pie šādas koncentrācijas.”;

15) direktīvas 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) izsniedz 5. pantā minētos sertifikātus;”

16) direktīvas 19. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Kompetences sertifikātu un prasmes sertifikātu atzišana”;

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Jūrniekiem, kuriem nav dalībvalstu izsniegtu kompetences sertifikātu un/vai prasmes sertifikātu, ko dalībvalstis izsniedz kapteiņiem un virsniekiem saskaņā ar STCW konvencijas noteikumiem V/1-1 un V/1-2, var ļaut strādāt uz kuģiem, kuri kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, ar noteikumu, ka lēmums par viņu kompetences sertifikātu un/vai prasmes sertifikātu atzīšanu ir pieņemts saskaņā ar šā panta 2. līdz 6. punktā izklāstīto procedūru.”;

c) panta 2. punktā pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalsts, kas plāno ar indosamentu atzīt 1. punktā minēto trešās valsts izsniegto kompetences sertifikātu un/vai prasmes sertifikātu, kuru trešā valsts izsniegusi kapteinim, virsniekam vai radiosakaru operatoram darbam uz kuģa, kas kuģo zem tās karoga, iesniedz Komisijai minētās trešās valsts atzīšanas pieprasījumu, norādot pamatojumu.”;

d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Lēmumu par trešās valsts atzīšanu pieņem Komisija. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 28. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru 18 mēnešos pēc atzīšanas pieprasījuma dienas. Dalībvalsts, kura iesniegusi pieprasījumu, var nolemt vienpusēji atzīt trešo valsti, līdz ir pieņemts lēmums saskaņā ar šo punktu.”;

17) direktīvas 20. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Lēmumu par atzīšanas atsaukšanu pieņem Komisija. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 28. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Attiecīgās dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu lēmumu.”;

18) direktīvas 22. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Visus kuģus neatkarīgi no karoga, ar kuru tie kuģo, izņemot 2. pantā minētos kuģu tipus, tiem atrodoties dalībvalsts ostās, pakļauj ostas valsts kontrolei, ko veic virsnieki, kurus konkrētā dalībvalsts ir attiecīgi pilnvarojusi, lai pārbaudītu, vai visiem jūrniekiem, kas strādā uz kuģa un kam saskaņā ar STCW konvenciju jābūt kompetences sertifikātam un/vai prasmes sertifikātam un/vai dokumentāram pierādījumam, ir šāds kompetences sertifikāts vai derīga

īpaša atļauja un/vai prasmes sertifikāts un/vai dokumentārs pierādījums.”;

19) direktīvas 23. panta 1. punkta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) pārbaudi, vai visiem jūrniekiem, kas strādā uz kuģa un kam saskaņā ar STCW konvenciju jābūt kompetences sertifikātam un/vai prasmes sertifikātam, ir šāds kompetences sertifikāts vai derīga īpaša atļauja un/vai prasmes sertifikāts, vai viņi sniedz dokumentāru pierādījumu, ka karoga valsts iestādēs ir iesniegts pieteikums par indosamenta saņemšanu, kas apliecinātu kompetences sertifikāta atzīšanu.”;

20) direktīvas 23. panta 2. punktu groza šādi:

a) ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“2. Kuģa jūrnieku spēju uzturēt, attiecīgi, sardzes pildīšanas un drošuma standartus, kā paredzēts STCW konvencijā, novērtē saskaņā ar STCW kodeksa A daļu, ja ir pamatots iemesls uzskatīt, ka šādi standarti netiek uzturēti, jo ir iestājusies kāda no turpmāk minētajām situācijām.”;

b) punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) ar kuģi ir izdarītas kādas citas tādas darbības, kas apdraudējušas cilvēkus, īpašumu, vidi vai mazinājušas drošumu.”;

21) iekļauj šādu pantu:

“25.a pants

Informācija statistikas nolūkiem

1. Dalībvalstis dara zināmu Komisijai V pielikumā minēto informāciju vienīgi statistiskās analīzes nolūkos. Šādu informāciju nevar izmantot administratīviem, juridiskiem vai pārbaudīšanas mērķiem, un dalībvalstis un Komisija to izmanto vienīgi politikas veidošanas mērķiem.

2. Dalībvalstis katru gadu elektroniskā formātā Komisijai dara pieejamu šo informāciju, kas reģistrēta līdz iepriekšējā gada 31. decembrim. Dalībvalstis saglabā visas īpašuma tiesības uz informāciju tās neapstrādātajā datu formātā. Apstrādātu statistiku, kas sagatavota uz šādas informācijas pamata, dara publiski pieejamu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1406/2002 4. pantā izklāstītajiem noteikumiem par informācijas pārskatāmību un aizsardzību.

3. Lai nodrošinātu personas datu aizsardzību, pirms personas informācijas nosūtīšanas Komisijai, dalībvalstīm, izmantojot Komisijas paredzēto vai pieņemto programmatūru, jānodrošina personas informācijas anonimitāte, kā norādīts V pielikumā. Komisija izmanto tikai šo anonimizēto informāciju.

4. Dalībvalstis un Komisija nodrošina, ka pasākumi šādas informācijas vākšanai, iesniegšanai, glabāšanai, analizēšanai un izplatīšanai tiek izstrādāti tā, lai būtu iespējama statistiska analīze.

Pirmās daļas vajadzībām Komisija pieņem sīki izstrādātus pasākumus attiecībā uz tehniskajām prasībām, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu statistikas datu pienācīgu pārvaldību. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 28. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

22) direktīvas 27. pantu aizstāj ar šādu:

“27. pants

Grozījumi

Komisija saskaņā ar 27.a pantu tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šīs direktīvas V pielikumu groza attiecībā uz konkrēta un atbilstīga satura, kā arī detalizētu informāciju, kuru dalībvalstīm jāpaziņo, ar noteikumu, ka šādi akti nosaka tikai STCW konvencijā un kodeksā veiktos grozījumus un ievēro datu aizsardzības prasības. Šādi deleģētie akti nemaina noteikumus attiecībā uz 25.a panta 3. punktā prasīto anonimitātes nodrošināšanu datiem.”;

23) iekļauj šādu pantu:

“27.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 27. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2013. gada 3. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais 2017. gada 4. aprīlī. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst

pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 27. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 27. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

24) direktīvas 28. pantu aizstāj ar šādu:

“28. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteja (COSS), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2099/2002 (*). Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (**)

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

(*) OV L 324, 29.11.2002., 1. lpp.

(**) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.”;

25) direktīvas 29. pantu aizstāj ar šādu:

“29. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankciju sistēmas par tādu attiecīgās valsts noteikumu pārkāpumiem, kas pieņemti, ievērojot 3., 5., 7., 9. līdz 15., 17., 18., 19., 22., 23., 24. pantu un I pielikumu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto sistēmu īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.”;

26) direktīvas 30. pantu aizstāj ar šādu:

“30. pants

Pārejas noteikumi

Attiecībā uz tiem jūrnikiem, kuri uzsākuši apstiprinātu jūras dienestu, apstiprinātu izglītības un apmācību programmu vai apstiprinātu sagatavošanas kursu apgūšanu pirms 2013. gada 1. jūlija, dalībvalstis līdz 2017. gada 1. janvārim var turpināt izsniegt, atzīt un indosēt kompetences sertifikātus saskaņā ar šīs direktīvas prasībām, kādas tās bija pirms 2013. gada 3. janvāra.

Līdz 2017. gada 1. janvārim dalībvalstis var turpināt atjaunot un atkārtoti apstiprināt kompetences sertifikātus un indosamentus saskaņā ar šīs direktīvas prasībām, kādas tās bija pirms 2013. gada 3. janvāra.”;

27) direktīvas 33. pantu svīturo;

28) Šis punkts neattiecas uz latviešu versiju;

29) pielikumus groza šādi:

a) Direktīvas 2008/106/EK I pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas I pielikumu;

b) Direktīvas 2008/106/EK II pielikumu groza, kā noteikts šīs direktīvas II pielikumā;

c) šīs direktīvas III pielikuma tekstu pievieno kā V pielikumu Direktīvā 2008/106/EK.

2. pants

Transponēšana

1. Neskarot Direktīvas 2008/106/EK 30. pantu, kā tas grozīts ar šīs direktīvas 1. panta 26. punktu, dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2014. gada 4. jūlijam un attiecībā uz šīs direktīvas 1. panta 5. punktu līdz 2015. gada 4. janvārim. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2012. gada 21. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

I PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

STCW KONVENCIJAS PRASĪBAS PAR SAGATAVOŠANU, KAS MINĒTAS 3. PANTĀ

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. Šajā pielikumā minētos noteikumus papildina ar obligātajiem noteikumiem, kas ietverti STCW kodeksa A daļā, izņemot VIII nodaļas Noteikumus VIII/2.

Ikvienu norādi uz kāda noteikuma kādu prasību ir arī norāde uz STCW kodeksa A daļas atbilstīgo iedaļu.

2. STCW kodeksa A daļā ir iekļauti kompetences standarti, kas kandidātiem jāpierāda, lai viņiem saskaņā ar STCW konvencijas noteikumiem izsniegtu un atkārtoti apstiprinātu sertifikātu. Lai precizētu saikni starp alternatīvās sertifikācijas prasībām, kas minētas VII nodaļā, un sertifikācijas prasībām, kas minētas II, III un IV nodaļā, kompetences standartos noteiktās prasmes pēc vajadzības grupē atbilstīgi šādām septiņām funkcijām:

- 1) navigācija;
- 2) kravu apstrāde un iekraušana kravas telpā;
- 3) kuģa ekspluatācijas kontrole un uz kuģa esošo personu aprūpe;
- 4) kuģu mašīnbūve;
- 5) elektriskās, elektroniskās un vadības iekārtas;
- 6) tehniskā apkope un remontdarbi;
- 7) radiosakari,

šādos atbildības līmeņos:

- 1) vadības līmenī;
- 2) darbības līmenī;
- 3) atbalsta līmenī.

Funkcijas un atbildības līmeņus norāda ar apakšvirsrakstiem kompetences standartu tabulās, kas precīzi norādītas STCW kodeksa A daļas II, III un IV nodaļā.

II NODAĻA

KAPTEINIS UN KLĀJA KOMANDA

Noteikumi II/1

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu virsniekus, kuri atbild par navigācijas sardzi uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku

1. Visiem virsniekiem, kuri atbild par navigācijas sardzi un strādā uz jūras kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku, ir kompetences sertifikāts.
2. Visi sertifikāta kandidāti:
 - 2.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;
 - 2.2. ir izgājuši ne mazāk kā 12 mēnešus ilgu apstiprinātu jūras dienestu kā daļu no apstiprinātas mācību programmas, kura ietver sagatavošanu uz kuģiem atbilstoši STCW kodeksa A-II/1. iedaļas prasībām un ir dokumentēta apstiprinātā prakses grāmatā, vai arī ir izgājuši ne mazāk kā 36 mēnešu ilgu apstiprinātu jūras dienestu;

- 2.3. prasīt jūras dienesta laikā ne mazāk kā sešus mēnešus ir veikuši komandtiltiņa sardzes pienākumus kapteiņa vai kvalificēta virsnieka pārraudzībā;
- 2.4. atbilst piemērojamām IV nodaļas attiecīgo noteikumu prasībām, lai pildītu paredzētos radiosakaru operatora pienākumus saskaņā ar noteikumiem par radiosakariem;
- 2.5. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-II/1. iedaļā; un
- 2.6. atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-VI/1. iedaļas 2. punktā, A-VI/2. iedaļas 1. līdz 4. punktā, A-VI/3. iedaļas 1. līdz 4. punktā un A-VI/4. iedaļas 1. līdz 3. punktā.

Noteikumi II/2

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu kapteinus un kapteiņu vecākos palīgus uz kuģiem, kuru bruto tonnāža ir 500 vai lielāka

Kapteinis un kapteiņa vecākais palīgs uz kuģiem ar bruto tonnāžu 3 000 vai lielāku

1. Katram kapteinim un kapteiņa vecākajam palīgam uz jūras kuģa ar bruto tonnāžu 3 000 vai lielāku ir kompetences sertifikāts.
2. Visi sertifikāta kandidāti:
 - 2.1. atbilst sertificēšanas prasībām, kādas izvirza navigācijas sardzes virsniekam uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku, un ir veikuši apstiprinātu jūras dienestu tādā statusā:
 - 2.1.1. lai saņemtu kapteiņa vecākā palīga sertifikātu – ne mazāk kā 12 mēnešus, un
 - 2.1.2. lai saņemtu kapteiņa sertifikātu – ne mazāk kā 36 mēnešus; minēto laikposmu tomēr var samazināt līdz ne mazāk kā 24 mēnešiem, ja ne mazāk kā 12 mēneši tāda jūras dienesta ir nostrādāti kapteiņa vecākā palīga amatā; un
 - 2.2. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-II/2. iedaļā attiecībā uz kapteiņiem un kapteiņu vecākajiem palīgiem uz kuģiem ar bruto tonnāžu 3 000 vai lielāku.

Kapteini un kapteiņu vecākie palīgi uz kuģiem, kuru bruto tonnāža ir no 500 līdz 3 000

3. Katram kapteinim un kapteiņa vecākajam palīgam uz jūras kuģa, kura bruto tonnāža ir no 500 līdz 3 000, ir kompetences sertifikāts.
4. Visi sertifikāta kandidāti:
 - 4.1. lai saņemtu kapteiņa vecākā palīga sertifikātu, atbilst prasībām, kas attiecas uz navigācijas sardzes virsniekiem uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku;
 - 4.2. lai saņemtu kapteiņa sertifikātu, atbilst sertificēšanas prasībām, kādas izvirza navigācijas sardzes virsniekam uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku, un tādā statusā ir izgājuši vismaz 36 mēnešu ilgu apstiprinātu jūras dienestu; minēto laikposmu tomēr var samazināt līdz ne mazāk kā 24 mēnešiem, ja ne mazāk kā 12 mēneši tāda jūras dienesta ir nostrādāti kapteiņa vecākā palīga amatā; un
 - 4.3. ir pabeiguši apstiprinātu sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-II/2. iedaļā attiecībā uz kapteiņiem un kapteiņu vecākajiem palīgiem uz kuģiem ar bruto tonnāžu no 500 līdz 3 000.

Noteikumi II/3

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu navigācijas sardzes virsniekus un kapteinus uz kuģiem ar bruto tonnāžu mazāk nekā 500

Kuģi, kas neveic piekrastes reisos

1. Visiem navigācijas sardzes virsniekiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kas neveic piekrastes reisos, ir kompetences sertifikāts darbam uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku.

2. Visiem kapteiņiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāk nekā 500 un kuri neveic piekrastes reišus, ir kompetences sertifikāts kapteiņa darbam uz kuģiem ar bruto tonnāžu no 500 līdz 3 000.

Kuģi, kas veic piekrastes reišus

Navigācijas sardzes virsnieks

3. Visiem navigācijas sardzes virsniekiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reišus, ir kompetences sertifikāts.
4. Visi kandidāti, kas pretendē uz navigācijas sardzes virsnieka sertifikātu darbam uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reišus:
 - 4.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;
 - 4.2. ir izgājuši:
 - 4.2.1. īpašu sagatavošanas programmu, tostarp pietiekamu atbilstīga jūras dienesta laikposmu, ko prasa dalībvalsts; vai
 - 4.2.2. apstiprinātu ne mazāk kā 36 mēnešus ilgu jūras dienestu klāja komandā;
- 4.3. atbilst piemērojamām IV nodaļas attiecīgo noteikumu prasībām, lai pildītu paredzētos radiosakaru operatora pienākumus saskaņā ar noteikumiem par radiosakariem;
- 4.4. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-II/3. iedaļā, attiecībā uz navigācijas sardzes virsniekiem uz kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reišus; un
- 4.5. atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-VI/1. iedaļas 2. punktā, A-VI/2. iedaļas 1. līdz 4. punktā, A-VI/3. iedaļas 1. līdz 4. punktā un A-VI/4. iedaļas 1. līdz 3. punktā.

Kapteinis

5. Visiem kapteiņiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reišus, ir kompetences sertifikāts.
6. Visi kandidāti, kas pretendē uz kapteiņa sertifikātu darbam uz jūras kuģa, kura bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kurš veic piekrastes reišus:
 - 6.1. ir ne mazāk kā 20 gadus veci;
 - 6.2. ir izgājuši apstiprinātu ne mazāk kā 12 mēnešu ilgu jūras dienestu kā navigācijas sardzes virsnieki;
 - 6.3. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-II/3. iedaļā, attiecībā uz kapteiņiem uz kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reišus; un
 - 6.4. atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-VI/1. iedaļas 2. punktā, A-VI/2. iedaļas 1. līdz 4. punktā, A-VI/3. iedaļas 1. līdz 4. punktā un A-VI/4. iedaļas 1. līdz 3. punktā.

Atbrīvojumi

7. Ja administrācija uzskata, ka kuģa izmēri un reisa apstākļi ir tādi, ka to dēļ šo noteikumu un STCW kodeksa A-II/3. iedaļas visu prasību piemērošana kļūst nesaprātīga vai neiespējama, tā var minētajā apjomā atbrīvot kapteiņus un navigācijas sardzes virsniekus, kas strādā uz tāda kuģa vai tādas klases kuģa, no dažu prasību ievērošanas, paturot prātā visu to kuģu drošību, kuri var kuģot tajos pašos ūdeņos.

Noteikumi II/4

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu ierindas jūrniekus, kuri ir navigācijas sardzes daļa

1. Visi ierindas jūrnieki, kuri veido navigācijas sardzes daļu uz jūras kuģa ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku un nav ierindas jūrnieki, kas iziet sagatavošanu, vai ierindas jūrnieki, kuru pienākumi sardzē ir nekvalificēta rakstura, ir pienācīgi sertificēti, lai veiktu tādus pienākumus.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. ir ne mazāk kā 16 gadus veci;

2.2. ir izgājuši:

2.2.1. apstiprinātu jūras dienestu, tostarp guvuši ne mazāk kā sešu mēnešu mācību un darba pieredzi, vai

2.2.2. īpašu sagatavošanu vai nu pirms došanās jūrā, vai uz kuģa, tostarp ne mazāk kā divu mēnešu apstiprinātu jūras dienestu; un

2.3. atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-II/4. iedaļā.

3. Jūras dienests, sagatavotība un pieredze, kas prasīti 2.2.1. un 2.2.2. punktā, tiek saistīti ar navigācijas sardzes funkcijām un ietver tādu pienākumu pildīšanu, ko veic kapteiņa, navigācijas sardzes virsnieka vai kvalificēta ierindas jūrnieka tiešā pārraudzībā.

*Noteikumi II/5***Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu ierindas jūrniekus kā kvalificētus matrožus**

1. Visi kvalificētie matroži, kuri strādā uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir 500 vai lielāka, ir pienācīgi sertificēti.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;

2.2. atbilst prasībām par to ierindas jūrnieku sertificēšanu, kuri ir navigācijas sardzes daļa;

2.3. būdami kvalificēti darbam kā ierindas jūrnieki, kuri ir navigācijas sardzes daļa, ir izgājuši apstiprinātu jūras dienestu klāja komandā:

2.3.1. ne mazāk kā 18 mēnešus vai

2.3.2. ne mazāk kā 12 mēnešus, ja viņi ir pabeiguši apstiprinātu sagatavošanas programmu, un

2.4. atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-II/5. iedaļā.

3. Katra dalībvalsts salīdzina kompetences standartus, ko tā izvirzījusi līdz 2012. gada 1. janvārim izsniegtiem kvalificētu jūrnieku sertifikātiem, ar tiem standartiem, kas atbilstīgajam sertifikātam paredzēts STCW kodeksa A-II/5. iedaļā, un nosaka vajadzību, ja tāda ir, prasīt šim personālam iziet atbilstīgus kvalifikācijas celšanas kursus.

4. Līdz 2017. gada 1. janvārim dalībvalsts, kura ir arī Starptautiskās Darba organizācijas 1946. gada Konvencijas par kvalificētu jūrnieku sertificēšanu (Nr. 74) Puse, var turpināt atjaunot un atkārtoti apstiprināt sertificātus un indosamentus saskaņā ar iepriekšminētās konvencijas noteikumiem.

5. Dalībvalstis var uzskatīt, ka jūrnieki ir izpildījuši šo noteikumu prasības, ja viņi pēdējos 60 mēnešos pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā ne mazāk kā 12 mēnešus ir attiecīgā statusā strādājuši klāja komandā.

III NODAĻA

MAŠĪNTELPA*Noteikumi III/1***Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu mašīntelpas sardzes virsniekus personāla vadītā mašīntelpā vai norīkotus dežūrmehāniķus mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību**

1. Visiem mašīntelpas sardzes virsniekiem, kuri par to atbild personāla vadītā mašīntelpā, vai norīkotiem dežūrmehāniķiem mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību uz jūras kuģa, kura galveno dzinēju jauda ir 750 kW vai lielāka, ir kompetences sertifikāts.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

- 2.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;
- 2.2. ir izgājuši ne mazāk kā 12 mēnešus ilgu apvienotu praktisko iemaņu apmācību un apstiprinātu jūras dienestu kā daļu no apstiprinātas mācību programmas, kas ietver sagatavošanu uz kuģiem, kura atbilst STCW kodeksa A-III/1. iedaļas prasībām un ir dokumentēta apstiprinātā prakses grāmatā, vai citādi ir izgājuši ne mazāk kā 36 mēnešus ilgu apvienotu praktisko iemaņu apmācību un apstiprinātu jūras dienestu, no kuriem 30 mēneši ir pavadīti jūras dienestā mašīntelpā;
- 2.3. prasītā jūras dienesta laikā ne mazāk kā sešus mēnešus ir veikuši mašīntelpas sardzes pienākumus vecākā mehāniķa vai kvalificēta kuģa mehāniķa pārraudzībā;
- 2.4. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-III/1. iedaļā; un
- 2.5. atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-VI/1. iedaļas 2. punktā, A-VI/2. iedaļas 1. līdz 4. punktā, A-VI/3. iedaļas 1. līdz 4. punktā un A-VI/4. iedaļas 1. līdz 3. punktā.

*Noteikumi III/2***Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu vecākos mehāniķus un otros mehāniķus uz kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir 3 000 kW vai lielāka**

1. Visiem vecākajiem mehāniķiem un otrajiem mehāniķiem uz jūras kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir 3 000 kW vai lielāka, ir kompetences sertifikāts.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

- 2.1. atbilst sertificēšanas prasībām, kādas izvirza mašīntelpas sardzes virsniekam uz jūras kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir no 750 kW un lielāka, un ir veikuši apstiprinātu jūras dienestu attiecīgajā statusā:
 - 2.1.1. lai saņemtu otrā mehāniķa sertifikātu, ir izgājuši ne mazāk kā 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu kā kvalificēti kuģa mehāniķi un
 - 2.1.2. lai saņemtu vecākā mehāniķa sertifikātu, ir izgājuši ne mazāk kā 36 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu; minēto laikposmu tomēr var samazināt līdz ne mazāk kā 24 mēnešiem, ja ne mazāk kā 12 mēneši tāda jūras dienesta ir nostrādāti otrā mehāniķa amatā, un
- 2.2. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-III/2. iedaļā.

*Noteikumi III/3***Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu vecākos mehāniķus un otros mehāniķus darbam uz kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir no 750 kW līdz 3 000 kW**

1. Visiem vecākajiem mehāniķiem un otrajiem mehāniķiem uz jūras kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir no 750 kW līdz 3 000 kW, ir kompetences sertifikāts.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

- 2.1. atbilst prasībām, lai saņemtu mašīntelpas sardzes virsnieka sertifikātu, un:
 - 2.1.1. lai saņemtu otrā mehāniķa sertifikātu, ir izgājuši ne mazāk kā 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu kā kuģa mehāniķa palīgi vai kā kuģa mehāniķi, un,
 - 2.1.2. lai saņemtu vecākā mehāniķa sertifikātu, ir izgājuši ne mazāk kā 24 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu, no kuriem ne mazāk kā 12 mēnešus nostrādājuši ar kvalifikāciju darbam par otro mehāniķi; un
- 2.2. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-III/3. iedaļā.

3. Ikviens kuģa mehāniķis, kurš ir kvalificēts darbam par otro mehāniķi uz kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir 3 000 kW vai lielāka, var strādāt par vecāko mehāniķi uz kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir mazāka nekā 3 000 kW, ar noteikumu, ka sertifikāts ir attiecīgi indosēts.

Noteikumi III/4

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu ierindas jūrniekus, kuri veido sardzes daļu personāla vadītā mašīntelpā vai ir norīkoti pildīt pienākumus mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību

1. Visi ierindas jūrnieki, kas veido sardzes daļu personāla vadītā mašīntelpā vai ir norīkoti pildīt pienākumus mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību uz jūras kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir 750 kW vai lielāka, un kas nav ierindas jūrnieki, kuri iziet sagatavošanu, vai ierindas jūrnieki, kuru pienākumi ir nekvalificēta rakstura, ir pienācīgi sertificēti tādu pienākumu izpildei.
2. Visi sertifikāta kandidāti:
 - 2.1. ir ne mazāk kā 16 gadus veci;
 - 2.2. ir izgājuši:
 - 2.2.1. apstiprinātu jūras dienestu, tostarp guvuši ne mazāk kā sešu mēnešu mācību un darba pieredzi, vai
 - 2.2.2. īpašu sagatavošanu vai nu pirms došanās jūrā, vai uz kuģa, tostarp ne mazāk kā divu mēnešu apstiprinātu jūras dienestu; un
 - 2.3. atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-III/4. iedaļā.
3. Jūras dienests, sagatavošana un darba pieredze, kas paredzēti 2.2.1. un 2.2.2. punktā, ir saistīti ar mašīntelpas sardzes funkcijām un ietver pienākumu izpildi, ko veic kvalificēta kuģa mehāniķa vai kvalificēta ierindas jūrnieka tiešā pārraudzībā.

Noteikumi III/5

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu ierindas jūrniekus kā kvalificētus motoristus personāla vadītā mašīntelpā vai norīkotos pildīt pienākumus mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību

1. Visiem kvalificētiem motoristiem uz jūras kuģa, kura galveno dzinēju jauda ir 750 kW vai lielāka, ir atbilstīgs sertifikāts.
2. Visi sertifikāta kandidāti:
 - 2.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;
 - 2.2. atbilst prasībām par to ierindas jūrnieku sertificēšanu, kuri ir navigācijas sardzes daļa personāla vadītā mašīntelpā vai norīkoti pildīt pienākumus mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību;
 - 2.3. būdami kvalificēti darbam kā ierindas jūrnieki, kuri ir navigācijas sardzes daļa, ir izgājuši apstiprinātu jūras dienestu mašīntelpā:
 - 2.3.1. ne mazāk kā 12 mēnešus, vai
 - 2.3.2. ne mazāk kā 6 mēnešus, ja viņi ir pabeiguši apstiprinātu sagatavošanas programmu; un
 - 2.4. atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-III/5. iedaļā.
3. Katra dalībvalsts salīdzina kompetences standartus, ko tā izvirzījusi līdz 2012. gada 1. janvārim izsniegtiem sertifikātiem ierindas jūrniekiem mašīntelpā, ar tiem standartiem, kas atbilstīgajam sertifikātam paredzēts STCW kodeksa A-III/5. iedaļā, un nosaka, vai vajadzīgs prasīt šim personālam iziet atbilstīgus kvalifikācijas celšanas kursus.
4. Dalībvalstis var uzskatīt, ka jūrnieki ir izpildījuši šo noteikumu prasības, ja viņi pēdējos 60 mēnešos pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā ne mazāk kā 12 mēnešus ir attiecīgā statusā strādājuši mašīntelpā.

Noteikumi III/6

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu elektromehāniķus

1. Visiem elektromehāniķiem uz jūras kuģa, kura galveno dzinēju jauda ir 750 kW vai lielāka, ir kompetences sertifikāts.
2. Visi sertifikāta kandidāti:
 - 2.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;
 - 2.2. ir izgājuši ne mazāk kā 12 mēnešus ilgu apvienotu praktisko iemaņu apmācību un apstiprinātu jūras dienestu, no kura ne mazāk kā 6 mēneši ir apstiprināts jūras dienests kā daļa apstiprinātas mācību programmas, kura atbilst STCW kodeksa A-III/6. iedaļas prasībām un ir dokumentēta apstiprinātā prakses grāmatā, vai citādi ir izgājuši ne mazāk kā 36 mēnešus ilgu apvienotu praktisko iemaņu apmācību un apstiprinātu jūras dienestu, no kuriem 30 mēneši ir pavadīti jūras dienestā mašīntelpā;
 - 2.3. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-III/6. iedaļā, un
 - 2.4. atbilst kompetences standartiem, kas norādīti STCW kodeksa A-VI/1. iedaļas 2. punktā, A-VI/2. iedaļas 1. līdz 4. punktā, A-VI/3. iedaļas 1. līdz 4. punktā un A-VI/4. iedaļas 1. līdz 3. punktā.
3. Katra dalībvalsts salīdzina kompetences standartus, ko tā izvirzījusi līdz 2012. gada 1. janvārim izsniegtiem sertifikātiem elektromehāniķiem, ar tiem standartiem, kas atbilstīgajam sertifikātam paredzēts STCW kodeksa A-III/6. iedaļā, un nosaka, vai vajadzīgs prasīt šim personālam iziet atbilstīgus kvalifikācijas celšanas kursus.
4. Dalībvalstis var uzskatīt, ka jūrnieki ir izpildījuši šo noteikumu prasības, ja viņi pēdējos 60 mēnešos pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā ne mazāk kā 12 mēnešus ir attiecīgā statusā strādājuši uz kuģa un atbilst STCW kodeksa A-III/6. iedaļā noteiktajam kompetences standartam.
5. Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta prasībām dalībvalsts var uzskatīt piemēroti kvalificētu personu par spējīgu veikt noteiktas A-III/6. iedaļā minētās funkcijas.

Noteikumi III/7

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu kuģa elektrikus

1. Visiem kuģa elektrikiem uz jūras kuģa, kura galveno dzinēju jauda ir 750 kW vai lielāka, ir atbilstīgs sertifikāts.
2. Visi sertifikāta kandidāti:
 - 2.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;
 - 2.2. ir izgājuši apstiprinātu jūras dienestu, tostarp guvuši ne mazāk kā 12 mēnešu mācību un darba pieredzi, vai
 - 2.3. ir pabeiguši apstiprinātu sagatavošanas programmu, tostarp izgājuši ne mazāk kā 6 mēnešus ilgu apstiprinātu jūras dienestu, vai
 - 2.4. ir ieguvuši kvalifikāciju, kas nodrošina atbilstību STCW kodeksa A-III-7. iedaļas tabulā minētajām tehniskajai kompetencei, kā arī ne mazāk kā 3 mēnešus ilgu apstiprinātu jūras dienestu, un
 - 2.5. atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-III/7. iedaļā.
3. Katra dalībvalsts salīdzina kompetences standartus, ko tā izvirzījusi līdz 2012. gada 1. janvārim izsniegtiem sertifikātiem kuģa elektrikiem, ar tiem standartiem, kas atbilstīgajam sertifikātam paredzēts STCW kodeksa A-III/7. iedaļā, un nosaka, vai vajadzīgs prasīt šim personālam iziet atbilstīgus kvalifikācijas celšanas kursus.
4. Dalībvalstis var uzskatīt, ka jūrnieki ir izpildījuši šo noteikumu prasības, ja viņi pēdējos 60 mēnešos pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā ne mazāk kā 12 mēnešus ir attiecīgā statusā strādājuši uz kuģa un atbilst STCW kodeksa A-III/7. iedaļā noteiktajam kompetences standartam.

5. Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta prasībām dalībvalsts var uzskatīt piemēroti kvalificētu personu par spējīgu veikt noteiktas A-III/7. iedaļā minētās funkcijas.

IV NODAĻA

RADIOSAKARI UN RADIOSAKARU OPERATORI

Paskaidrojums

Obligātie noteikumi attiecībā uz radiosakaru sardzes pildīšanu ir izklāstīti noteikumos par radiosakariem un grozītajā SOLAS 74. Noteikumi par radiosakaru ekspluatāciju ir izklāstīti grozītajā SOLAS 74 un pamatnostādnēs, ko pieņēmusi Starptautiskā Jūrniecības organizācija.

Noteikumi IV/1

Piemērošana

1. Izņemot gadījumus, kas paredzēti 2. punktā, šīs nodaļas noteikumus piemēro radiosakaru operatoriem uz kuģiem, kuri darbojas Vispasaules Jūras avāriju un drošības sistēmā (GMDSS), kā noteikts grozītajā SOLAS 74.
2. Radiosakaru operatoriem uz kuģiem, kuriem SOLAS 74 IV nodaļā nav prasīta atbilstība GMDSS noteikumiem, nav obligāti jāatbilst šīs nodaļas prasībām. Radiosakaru operatoriem uz tādiem kuģiem tomēr ir jāatbilst noteikumiem par radiosakariem. Dalībvalstis nodrošina, ka tādiem radiosakaru operatoriem izsniedz vai attiecībā uz tādu radiosakaru operatoriem atzīst atbilstīgus sertifikātus, kā paredzēts noteikumos par radiosakariem.

Noteikumi IV/2

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu GMDSS radiosakaru operatorus

1. Visām personām, kuras atbild par radiosakaru operatoru pienākumu izpildi vai kuras pašas tos izpilda uz kuģa, kam jāpiedalās Vispasaules Jūras avāriju un drošības sistēmā (GMDSS), ir atbilstīgs sertifikāts saistībā ar GMDSS, ko saskaņā ar noteikumiem par radiosakariem izsniegusi vai atzinusi dalībvalsts.
2. Turklāt visi kandidāti, kuri atbilstīgi šiem noteikumiem pretendē uz kompetences sertificēšanu darbam uz kuģa, uz kura saskaņā ar grozīto SOLAS 74 jābūt radiosakaru iekārtai:
 - 2.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci; un
 - 2.2. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-IV/2. iedaļā.

V NODAĻA

ĪPAŠAS SAGATAVOTĪBAS PRASĪBAS PERSONĀLAM UZ NOTEIKTU VEIDU KUĢIEM

Noteikumi V/1-1

Obligātās minimālās prasības naftas un ķīmikāliju tankkuģu kapteiņu, virsnieku un ierindas jūrnieku sagatavotībai un kvalifikācijai

1. Virsniekiem un ierindas jūrniekiem, kuriem uzticēti īpaši pienākumi un atbildība saistībā ar kravām vai kravu aprīkojumu uz naftas vai ķīmikāliju tankkuģiem, ir sertifikāts par pamatkursu naftas un ķīmikāliju tankkuģu kravu pārvadājumos.
2. Visi naftas un ķīmikāliju tankkuģu kravu pārvadājumu pamatkursa sertifikāta kandidāti ir apguvuši pamatkursu saskaņā ar STCW kodeksa A-VI/1. iedaļas noteikumiem un ir izgājuši:
 - 2.1. vismaz trīs mēnešu apstiprinātu jūras dienestu uz naftas vai ķīmikāliju tankkuģiem un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-V/1-1. iedaļas 1. punktā; vai
 - 2.2. apstiprinātu pamatkursu par naftas un ķīmikāliju tankkuģu kravu pārvadājumiem un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-V/1-1. iedaļas 1. punktā.
3. Kapteiņiem, vecākajiem mehāniķiem, kapteiņa vecākajiem palīgiem, otrajiem mehāniķiem un jebkurai personai, kura tieši atbild par kravu iekraušanu, izkraušanu, kravas tranzīta operāciju uzraudzīšanu, kravu apstrādi, tanku tīrīšanu vai citām ar kravu saistītām darbībām uz naftas tankkuģiem, ir sertifikāts par padziļinātu sagatavošanas kursu naftas tankkuģu kravu pārvadājumos pabeigšanu.

4. Visi naftas tankkuģu kravu pārvadājumu padziļinātā sagatavošanas kursa sertifikāta kandidāti:
- 4.1. atbilst sertificēšanas prasībām par pamatkursu naftas un ķīmikāliju tankkuģu kravu pārvadājumos; un,
 - 4.2. būdami kvalificēti sertificēšanai par pamatkursu naftas un ķīmikāliju tankkuģu kravu pārvadājumos, ir:
 - 4.2.1. izgājuši vismaz trīs mēnešus ilgu apstiprinātu jūras dienestu uz naftas tankkuģa, vai
 - 4.2.2. ārštata statusā izgājuši vismaz vienu mēnesi ilgu apstiprinātu sagatavošanas kursu uz naftas tankkuģa, kas ietver vismaz trīs iekraušanas un trīs izkraušanas darbības un ko dokumentē apstiprinātā prakses grāmatā, ņemot vērā STCW kodeksa B-V/1. iedaļas norādes; un
 - 4.3. ir pabeiguši apstiprinātu padziļinātu sagatavošanas kursu naftas tankkuģu kravu pārvadājumos un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-V/1-1. iedaļas 2. punktā.
5. Kapteiņiem, vecākajiem mehāniķiem, kapteiņa vecākajiem palīgiem, otrajiem mehāniķiem un jebkurai personai, kura tieši atbild par kravu iekraušanu, izkraušanu, kravas tranzīta operāciju uzraudzīšanu, kravu apstrādi, tanku tīrīšanu vai citām ar kravu saistītām darbībām uz ķīmikāliju tankkuģiem, ir sertifikāts par padziļinātu sagatavošanas kursu ķīmikāliju tankkuģu kravu pārvadājumos.
6. Visi ķīmikāliju tankkuģu kravu pārvadājumu padziļinātā sagatavošanas kursa sertifikāta kandidāti:
- 6.1. atbilst sertificēšanas prasībām par pamatkursu naftas un ķīmikāliju tankkuģu kravu pārvadājumos un,
 - 6.2. būdami kvalificēti sertificēšanai par pamatkursu naftas un ķīmikāliju tankkuģu kravu pārvadājumos, ir:
 - 6.2.1. izgājuši vismaz trīs mēnešu ilgu apstiprinātu jūras dienestu uz ķīmikāliju tankkuģiem vai
 - 6.2.2. ārštata statusā izgājuši vismaz vienu mēnesi ilgu apstiprinātu sagatavošanas kursu uz ķīmikāliju tankkuģa, kas ietver vismaz trīs iekraušanas un trīs izkraušanas darbības un ko dokumentē apstiprinātā prakses grāmatā, ņemot vērā STCW kodeksa B-V/1. iedaļas norādes, un
 - 6.3. ir pabeiguši apstiprinātu padziļinātu sagatavošanas kursu ķīmikāliju tankkuģu kravu pārvadājumos un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-V/1-1. iedaļas 3. punktā.
7. Dalībvalstis nodrošina, ka jūrniekiem, kuri ir attiecīgi kvalificēti saskaņā ar 2., 4., vai 6. punktu, izsniedz prasmes sertifikātu vai ka attiecīgi indosē esošu kompetences sertifikātu vai prasmes sertifikātu.

Noteikumi V/1-2

Obligātās minimālās prasības sašķidrinātās gāzes tankkuģu kapteiņu, virsnieku un ierindas jūrnieku sagatavotībai un kvalifikācijai

1. Virsniekiem un ierindas jūrniekiem, kam uzticēti īpaši pienākumi un atbildība saistībā ar kravām vai kravu aprīkojumu uz sašķidrinātās gāzes tankkuģiem, ir sertifikāts par pamatkursu sašķidrinātās gāzes tankkuģu kravu pārvadājumos.
2. Visi sašķidrinātās gāzes tankkuģu kravu pārvadājumu pamatkursa sertifikāta kandidāti ir apguvuši pamatkursu saskaņā ar STCW kodeksa A-VI/1. iedaļas noteikumiem un ir izgājuši:
 - 2.1. vismaz trīs mēnešu apstiprinātu jūras dienestu uz sašķidrinātās gāzes tankkuģiem un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-V/1-2. iedaļas 1. punktā, vai
 - 2.2. apstiprinātu pamatkursu par kravu pārvadājumiem ar sašķidrinātās gāzes tankkuģiem un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-V/1-2. iedaļas 1. punktā.

3. Kapteiņiem, vecākajiem mehāniķiem, kapteiņa vecākajiem palīgiem, otrajiem mehāniķiem un jebkurai personai, kas tieši atbild par kravu iekraušanu, izkraušanu, kravas tranzīta operāciju uzraudzīšanu, kravu apstrādi, tanku tīrīšanu vai citām ar kravu saistītām darbībām uz sašķidrinātas gāzes tankkuģiem, ir sertifikāts par padziļinātu sagatavošanas kursu sašķidrinātas gāzes tankkuģu kravas pārvadājumos.
4. Visi sašķidrinātas gāzes tankkuģu kravu pārvadājumu padziļinātā sagatavošanas kursa sertifikāta kandidāti:
 - 4.1. atbilst sertifikācijas prasībām par pamatkursu sašķidrinātas gāzes tankkuģu kravu pārvadājumos un,
 - 4.2. būdami kvalificēti sertifikācijai par pamatkursu sašķidrinātas gāzes tankkuģu kravu pārvadājumos, ir:
 - 4.2.1. izgājuši vismaz trīs mēnešu ilgu apstiprinātu jūras dienestu uz sašķidrinātas gāzes tankkuģiem vai
 - 4.2.2. ārštata statusā izgājuši vismaz vienu mēnesi ilgu apstiprinātu sagatavošanas kursu uz sašķidrinātas gāzes tankkuģa, kas ietver vismaz trīs iekraušanas un trīs izkraušanas darbības un ko dokumentē apstiprinātā prakses grāmatā, ņemot vērā STCW kodeksa B-V/1. iedaļas norādes, un
 - 4.3. pabeiguši apstiprinātu padziļinātu sagatavošanas kursu sašķidrinātās gāzes tankkuģu kravu pārvadājumos un atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-V/1-2. iedaļas 2. punktā.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka jūrniekiem, kuri ir attiecīgi kvalificēti saskaņā ar 2. vai 4. punktu, izsniedz prasmes sertifikātu vai ka attiecīgi indosē esošu kompetences sertifikātu vai prasmes sertifikātu.

Noteikumi V/2

Obligātās minimālās prasības pasažieru kuģu kapteiņu, virsnieku, ierindas jūrnieku un pārējā personāla sagatavotībai un kvalifikācijai

1. Šos noteikumus piemēro kapteiņiem, virsniekiem, ierindas jūrniekiem un pārējam personālam, kas strādā uz pasažieru kuģiem, kuri iesaistīti starptautiskajā kuģošanā. Dalībvalstis nosaka šo prasību piemērojamību personālam, kas strādā uz pasažieru kuģiem, kuri iesaistīti vietējā kuģošanā.
2. Jūrnieki, pirms viņiem uztic veikt kādus darba pienākumus uz pasažieru kuģiem, ir pabeiguši sagatavošanu, kas paredzēta turpmāk 4. līdz 7. punktā, saskaņā ar savu statusu, pienākumiem un atbildību.
3. Jūrnieki, kuriem jābūt sagatavotiem saskaņā ar 4., 6. un 7. punktu, ik pēc laika, kas nepārsniedz piecus gadus, iziet atbilstošu kvalifikācijas celšanas kursu vai iesniedz pierādījumu, ka ir ieguvuši nepieciešamo sagatavotības līmeni pēdējo piecu gadu laikā.
4. Kapteiņi, virsnieki un pārējais personāls, kas trauksmju sarakstā norīkoti, lai ārkārtas situācijās sniegtu palīdzību pasažieriem uz pasažieru kuģiem, ir izgājuši pūļa vadības mācības, kā noteikts STCW kodeksa A-V/2. iedaļas 1. punktā.
5. Personāls, kas sniedz tiešus pakalpojumus pasažieriem pasažieru telpās uz pasažieru kuģiem, ir izgājis sagatavošanu drošības jautājumos, kas paredzēta STCW kodeksa A-V/2. iedaļas 2. punktā.
6. Kapteiņi, kapteiņa vecākie palīgi, vecākie mehāniķi, otrie mehāniķi un visas personas, kuras trauksmju sarakstos norīkotas kā atbildīgās par pasažieru drošību ārkārtas situācijās uz pasažieru kuģiem, ir izgājuši apstiprinātu sagatavošanas kursu krīzes pārvarēšanas un cilvēku uzvedības jomā, kas paredzēts STCW kodeksa A-V/2. iedaļas 3. punktā.
7. Kapteiņi, kapteiņa vecākie palīgi, vecākie mehāniķi, otrie mehāniķi un visas citas personas, kuras tieši atbild par pasažieru iekāpšanu un izkāpšanu, kravu iekraušanu, izkraušanu vai nostiprināšanu vai korpusa atveru aizvēršanu uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir izgājuši apstiprinātu sagatavošanas kursu pasažieru drošības, kravas drošības un korpusa drošības jautājumos, kas paredzēts STCW kodeksa A-V/2. iedaļas 4. punktā.
8. Dalībvalstis nodrošina, ka ikvienai personai, kuru atzīst par kvalificētu saskaņā ar šo noteikumu prasībām, izsniedz dokumentāru pierādījumu par izieto sagatavošanas kursu.

VI NODAĻA

ĀRKĀRTAS, DARBA DROŠĪBAS, DROŠUMA, MEDICĪNISKĀS APRŪPES UN IZDZĪVOŠANAS FUNKCIJAS*Noteikumi VI/1***Obligātās minimālās prasības attiecībā uz drošības iepazīšanas kursu, pamatkursu un instruktāžu visiem jūrnikiem**

1. Jūrniki apgūst iepazīšanas kursu un pamatkursu vai instruktāžu saskaņā ar STCW kodeksa A-VI/1. iedaļu un atbilst tajā paredzētajam attiecīgajam kompetences standartam.
2. Ja pamatkurss nav iekļauts izsniedzamā sertifikāta kvalifikācijas nosacījumos, attiecīgi izsniedz prasmes sertifikātu, kurā norāda, ka tā turētājs ir apmeklējis pamatkursu.

*Noteikumi VI/2***Obligātās minimālās prasības, lai izsniegtu prasmes sertifikātus darbam ar glābšanās līdzekļiem, glābšanas laivām un ātrgaitas glābšanas laivām**

1. Visi kandidāti, kuri pretendē uz prasmes sertifikātu darbam ar glābšanās līdzekļiem un glābšanas laivām, izņemot ātrgaitas glābšanas laivas:

1.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;

1.2. ir izgājuši vismaz 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu vai ir apmeklējuši apstiprinātu sagatavošanas kursu un ir izgājuši vismaz sešu mēnešu apstiprinātu jūras dienestu un

1.3. atbilst kompetences standartam, kas paredzēts STCW kodeksa A-VI/2. iedaļas 1. līdz 4. punktā, attiecībā uz prasmes sertifikātiem darbam ar glābšanās līdzekļiem un glābšanas laivām.

2. Visi kandidāti, kuri pretendē uz prasmes sertifikātu darbam ar ātrgaitas glābšanas laivām:

2.1. ir saņēmuši prasmes sertifikātu darbam ar glābšanās līdzekļiem un glābšanas laivām, izņemot ātrgaitas glābšanas laivas;

2.2. ir izgājuši apstiprinātu sagatavošanas kursu un

2.3. atbilst kompetences standartam, kas paredzēts STCW kodeksa A-VI/2. iedaļas 7. līdz 10. punktā, attiecībā uz prasmes sertifikātiem darbam ar ātrgaitas glābšanas laivām.

*Noteikumi VI/3***Obligātās minimālās prasības sagatavotībai progresīvā ugunsdzēsībā**

1. Jūrniki, kuri norīkoti vadīt ugunsdzēsības darbības, ir veiksmīgi izgājuši padziļinātu sagatavošanas kursu ugunsdzēsības tehnikā, īpašu uzsvāru liekot uz organizēšanu, taktiku un vadību saskaņā ar STCW kodeksa A-VI/3. iedaļas 1. līdz 4. punkta noteikumiem, un atbilst tajā paredzētam kompetences standartam.
2. Ja apmācība progresīvajā ugunsdzēsībā nav iekļauta izsniedzamā sertifikāta kvalifikācijas nosacījumos, attiecīgi izsniedz prasmes sertifikātu, kurā norāda, ka tā turētājs ir apmeklējis sagatavošanas kursu progresīvajā ugunsdzēsībā.

*Noteikumi VI/4***Obligātās minimālās prasības attiecībā uz pirmo medicīnisko palīdzību un medicīnisko aprūpi**

1. Jūrniki, kuri norīkoti sniegt pirmo medicīnisko palīdzību uz kuģa, atbilst pirmās medicīniskās palīdzības kompetences standartam, kas paredzēts STCW kodeksa A-VI/4. iedaļas 1., 2. un 3. punktā.
2. Jūrniki, kuru pārziņā ir medicīniskā aprūpe uz kuģa, atbilst medicīniskās aprūpes uz kuģiem kompetences standartam, kas paredzēts STCW kodeksa A-VI/4. iedaļas 4., 5. un 6. punktā.
3. Ja sagatavotība pirmajā medicīniskajā palīdzībā vai medicīniskajā aprūpē nav iekļauta izsniedzamā sertifikāta kvalifikācijas nosacījumos, attiecīgi izsniedz prasmes sertifikātu, kurā norāda, ka tā turētājs ir apmeklējis sagatavošanas kursu pirmajā medicīniskajā palīdzībā vai medicīniskajā aprūpē.

Noteikumi VI/5

Obligātās minimālās prasības prasmes sertifikātu izsniegšanai kuģa drošuma virsniekiem

1. Visi kandidāti, kuri pretendē uz prasmes sertifikātu kā kuģa drošuma virsnieki:
 - 1.1. ir izgājuši vismaz 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu vai atbilstīgu jūras dienestu un ieguvuši zināšanas par kuģa darbību un
 - 1.2. atbilst kompetences standartam, kas vajadzīgs, lai iegūtu kuģa drošuma virsnieka prasmes sertifikātu un paredzēts STCW kodeksa A-VI/5. iedaļas 1. līdz 4. punktā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka ikvienai personai, kuru atzīst par kvalificētu saskaņā ar šo noteikumu prasībām, izsniedz prasmes sertifikātu.

Noteikumi VI/6

Obligātās minimālās prasības ar drošumu saistītai sagatavošanai un instruktāžai visiem jūrniekiem

1. Jūrnieki apgūst ar drošību saistītu iepazīšanas kursu un drošuma izpratnes sagatavošanas kursu vai instruktāžu saskaņā ar STCW kodeksa A-VI/6. iedaļas 1. līdz 4. punktu un atbilst tajā paredzētajam attiecīgajam kompetences standartam.
2. Ja sagatavotība drošuma izpratnē nav iekļauta izsniedzamā sertifikāta kvalifikācijas nosacījumos, attiecīgi izsniedz prasmes sertifikātu, kurā norāda, ka tā turētājs ir apmeklējis sagatavošanas kursu drošuma izpratnē.
3. Katra dalībvalsts salīdzina prasības par sagatavošanu un instruktāžu attiecībā uz drošumu, ko tā izvirzījusi jūrniekiem, kuriem ir attiecīgā kvalifikācija (vai kuri var to pierādīt ar attiecīgiem dokumentiem), pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās, ar tām prasībām, kas noteiktas STCW kodeksa A-VI/6. iedaļas 4. punktā, un nosaka, vai vajadzīgs prasīt šiem jūrniekiem iziet atbilstīgus kvalifikācijas celšanas kursus.

Jūrnieki, kuriem uzdoti īpaši ar drošumu saistīti uzdevumi

4. Jūrnieki, kuriem uzdoti īpaši ar drošumu saistīti uzdevumi, atbilst kompetences standartam, kas noteikts STCW kodeksa A-VI/6. iedaļas 6. līdz 8. punktā.
5. Ja sagatavotība paredzētajos drošumu pienākumos nav iekļauta izsniedzamā sertifikāta kvalifikācijas nosacījumos, attiecīgi izsniedz prasmes sertifikātu, kurā norāda, ka tā turētājs ir apmeklējis sagatavošanas kursu par īpašiem ar drošumu saistītiem pienākumiem.
6. Katra dalībvalsts salīdzina drošumu sagatavotības standartus, ko tā izvirzījusi jūrniekiem, kuriem izvirzīti īpaši ar drošumu saistīti uzdevumi un kuriem ir attiecīgā kvalifikācija (vai kuri var to pierādīt ar attiecīgiem dokumentiem), pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās, ar tiem, kas noteikti STCW kodeksa A-VI/6. iedaļas 8. punktā, un nosaka, vai vajadzīgs prasīt šiem jūrniekiem iziet atbilstīgus kvalifikācijas celšanas kursus.

VII NODAĻA

ALTERNATĪVĀ SERTIFICĒŠANA

Noteikumi VII/1

Alternatīvu sertifikātu izsniegšana

1. Neatkarīgi no sertifikācijas prasībām, kas noteiktas šā pielikuma II un III nodaļā, dalībvalstis var nolemt izsniegt vai atļaut izsniegt sertifikātus, kas nav paredzēti minēto nodaļu noteikumos, ar noteikumu, ka:
 - 1.1. saistītās funkcijas un atbildības līmeņus, kas jānorāda sertifikātos un indosamentos, izvēlas no tiem un identiskus tiem, kas norādīti STCW kodeksa A-II/1., A-II/2., A-II/3., A-II/4., A-II/5., A-III/1., A-III/2., A-III/3., A-III/4., A-III/5. un A-IV/2. iedaļā;
 - 1.2. kandidāti ir izgājuši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas kursu un atbilst kompetences standartiem, kas paredzēti attiecīgajās STCW kodeksa iedaļās un izklāstīti minētā kodeksa A-VII/1. iedaļā, attiecībā uz funkcijām un līmeņiem, kas jānorāda sertifikātos un indosamentos;

- 1.3. kandidāti ir izgājuši apstiprinātu jūras dienestu, atbilstīgu to funkciju un līmeņu izpildei, kas jānorāda sertifikātā. Jūras dienesta minimālais ilgums ir līdzvērtīgs tam jūras dienesta ilgumam, kas paredzēts šā pielikuma II un III nodaļā. Minimālais jūras dienesta ilgums tomēr nav mazāks par to, kas noteikts STCW kodeksa A-VII/2. iedaļā;
 - 1.4. sertifikāta kandidāti, kuriem jāveic navigācijas funkcijas operatīvajā līmenī, atbilst attiecīgi piemērojamajām IV nodaļas noteikumu prasībām par paredzēto radiosakaru operatoru pienākumu izpildi saskaņā ar noteikumiem par radiosakariem;
 - 1.5. sertifikātus izsniedz saskaņā ar šīs direktīvas 5. panta prasībām un noteikumiem, kas izklāstīti STCW kodeksa VII nodaļā.
2. Sertifikātus atbilstīgi šai nodaļai neizsniedz, ja dalībvalsts nav paziņojusi Komisijai informāciju, kas prasīta STCW konvencijā.

Noteikumi VII/2

Jūrnieku sertificēšana

Visiem jūrniekiem, kuri pilda jebkuru funkciju vai funkciju grupu, kas noteikta STCW kodeksa II nodaļas A-II/1., A-II/2., A-II/3., A-II/4. vai A-II/5. tabulā vai III nodaļas A-III/1., A-III/2., A-III/3., A-III/4. vai A-III/5. tabulā, vai IV nodaļas A-IV/2. tabulā, ir attiecīgs prasmes sertifikāts.

Noteikumi VII/3

Principi, kas regulē alternatīvu sertifikātu izsniegšanu

1. Dalībvalsts, kura nolemj izsniegt vai atļaut izsniegt alternatīvus sertifikātus, nodrošina šādu principu ievērošanu:
 - 1.1. neievieš alternatīvu sertificēšanas sistēmu, ja tā nenodrošina tādu drošības līmeni jūrā un ja tai nav tādas preventīvas ietekmes attiecībā uz piesārņojumu, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, kas paredzēta pārējās nodaļās; un
 - 1.2. jebkuros noteikumos par alternatīviem sertifikātiem, ko izsniedz saskaņā ar šo nodaļu, paredz sertifikātu aizvietojamību ar tiem sertifikātiem, ko izsniedz saskaņā ar pārējām nodaļām.
2. Savstarpējās aizvietojamības princips 1. punktā nodrošina, ka:
 - 2.1. jūrnieki, kuri sertificēti saskaņā ar II un/vai III nodaļas noteikumiem, un tie, kuri sertificēti saskaņā ar VII nodaļu, spēj strādāt uz kuģiem, uz kuriem ir tradicionāla vai citas klāja organizācijas formas; un
 - 2.2. jūrniekus nesagatavo darbam uz kuģiem ar īpašām klāja organizācijas formām tā, ka tas vājinātu viņu spēju izmantot savas prasmes citur.
3. Izsniedzot sertifikātus saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem, ņem vērā šādus principus:
 - 3.1. alternatīvu sertifikātu izsniegšanu kā tādu neizmanto:
 - 3.1.1. lai samazinātu kuģa apkalpes locekļu skaitu;
 - 3.1.2. lai samazinātu jūrnieku profesionalitātes vai kvalifikācijas līmeni vai
 - 3.1.3. lai attaisnotu to, ka jebkuras konkrētas sardzes laikā gan mašīntelpas, gan klāja sardzes virsnieku pienākumus uzdod veikt jūrniekam, kuram ir tikai viens sertifikāts; un
 - 3.2. personu, kuras pārziņā ir kuģa vadība, apzīmē kā kapteini, un kapteiņa un citu personu juridisko statusu un pilnvaras nelabvēlīgi neietekmē kāda alternatīvās sertificēšanas noteikumu ieviešana.
4. Principi, kas ietverti 1. un 2. punktā, nodrošina gan klāja virsnieku, gan kuģa mehāniķu kompetences saglabāšanu.”

II PIELIKUMS

Direktīvas II pielikuma 3. punktu aizstāj ar šādu:

- “3. Komisija, kurai palīdz Eiropas Jūras drošības aģentūra ar iespējamu kādas attiecīgās dalībvalsts piesaisti, veicot minētās Puses novērtēšanu, kas var ietvert arī objektu un procedūru pārbaudi, ir apstiprinājusi, ka STCW konvencijas prasības attiecībā uz kompetences standartiem, sagatavošanu un sertificēšanu un kvalitātes standartiem ir pilnībā izpildītas.”
-

III PIELIKUMS

"V PIELIKUMS

INFORMĀCIJA, KO DARA ZINĀMU KOMISIJAI STATISTIKAS NOLŪKOS

1. Ja ir atsauce uz šo pielikumu, sniedz zemāk norādīto informāciju, kas noteikta STCW kodeksa A-I/2. iedaļas 9. punktā, attiecībā uz visiem kompetences sertifikātiem vai indosamentiem, kas apliecina to izsniegšanu, visiem indosamentiem, kas apliecina citu valstu izsniegto kompetences sertifikātu atzīšanu, un, ja ir atzīme (*), ir jānodrošina informācijas anonimitāte, kā tas prasīts 25.a panta 3. punktā.

Kompetences sertifikāti (CoC)/Indosamenti, kas apliecina to izsniegšanu (EaI):

- jūrnieka unikālais identifikators – ja ir pieejams (*),
- jūrnieka vārds, uzvārds (*),
- jūrnieka dzimšanas gads un datums,
- jūrnieka valstspiederība,
- jūrnieka dzimums,
- CoC indosētais numurs (*),
- EaI numurs (*),
- jūrnieka statuss uz kuģa,
- dokumenta izsniegšanas datums vai pēdējais atkārtotas apstiprināšanas datums,
- derīguma termiņš,
- sertifikāta statuss,
- ierobežojumi.

Indosamenti, kas apliecina citu valstu izsniegtu kompetences sertifikātu atzīšanu (EaR):

- jūrnieka unikālais identifikators – ja ir pieejams (*),
- jūrnieka vārds, uzvārds (*),
- jūrnieka dzimšanas gads un datums,
- jūrnieka valstspiederība,
- jūrnieka dzimums,
- valsts, kura izsniegusi oriģinālo CoC,
- oriģinālā CoC numurs (*),
- EaR numurs (*),
- jūrnieka statuss uz kuģa,
- dokumenta izsniegšanas datums vai pēdējais atkārtotas apstiprināšanas datums,
- derīguma termiņš,

- indosamenta statuss,
 - ierobežojumi.
2. Dalībvalstis brīvprātīgi var sniegt informāciju par prasmes sertifikātiem (*CoP*), ko ierindas jūrniekiem izsniedz saskaņā ar *STCW* konvencijas II, III un VII nodaļu, piemēram:
- jūrnieka unikālais identifikators – ja ir pieejams (*),
 - jūrnieka vārds, uzvārds (*),
 - jūrnieka dzimšanas gads un datums,
 - jūrnieka valstspiederība,
 - jūrnieka dzimums,
 - *CoP* numurs (*),
 - jūrnieka statuss uz kuģa,
 - dokumenta izsniegšanas datums vai pēdējais atkārtotas apstiprināšanas datums,
 - derīguma termiņš,
 - *CoP* statuss.”
-

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV